

Հ Ե Ղ Ա

ՁԵՐ ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՀԱՆԳՍՏԻ ԶՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Փ Ո Խ Ո Ի

ԳԱՐԻ ԿԻՍԻ

Թ Յ Ո Ի Ն Ը

Հ Ե Ղ Ա

ՁԵՐ ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՀԱՆԳՍՏԻ ԶՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Փ Ո Խ Ո Ի

Գ Ա Ր Ի Կ Ի Ս Ի

Թ Յ Ո Ի Ն Ը

Your Financial Revolution:
The Power of Rest, Armenian
Copyright © 2021 by Gary Keesee

Originally published in English
Copyright © 2015 by Gary Keesee
ISBN: 978-1-945930-03-4

Gary Keesee Ministries,
P. O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

This book is a FREE GIFT from Gary Keesee Ministries and is
NOT FOR SALE

Ձեր ֆինանսական հեղափոխությունը. Հանգստի զորությունը, հայերեն
© 2021 Գարի Կիսի

Սկզբնապես հրատարակված է անգլերենով
© 2015 Գարի Կիսի
ISBN: 978-1-945930-03-4

Գարի Կիսիի ծառայություն,
Փ/Ա 779, Նյու Ալբանի,
Օհայո 43054, ԱՄՆ

GaryKeesee.com

Այս գիրքն ԱՆՎՃԱՐ ՆՎԵՐ է Գարի Կիսիի ծառայությունից
և ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՆԹԱԿԱ ՉԷ

Այս գրքում Գարի Կիսին խոսում է այն մասին, որ բոլորս, զինված Աստծո
խոսքով և գործնական գիտելիքներով, կարող ենք հաղթել աղքատությունը և
մուտք գործել այն հանգստի մեջ, որը Տերը խոստացել է յուրաքանչյուրիս:

Աստվածաշնչյան մեջբերումները հայերեն Աստվածաշունչ մատյան
«Արարատ» թարգմանությունից են, հատուկ նշումների դեպքում՝ անգլերեն
«Նոր միջազգային թարգմանությունից» (NIV):

Այս գիրքը նվիրում եմ կնոջս՝ Դրենդային: Տարիներ շարունակ ես ոգեշնչվել եմ նրա խրախուսանքով, աստվածային իրողությունների հանդեպ ձգտումով, նաև իր ընտանիքի և իմ հանդեպ սիրով: Միասին մենք ապացուցեցինք, որ երազանքներն իսկապես իրականանում են:

Գարի Կիսի

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ	7
ԳԼՈՒԽ 1. Հանգստի հիմունքները	13
ԳԼՈՒԽ 2. Օրինական իրավունքներ	29
ԳԼՈՒԽ 3. Թագավորությունը ձեր պատասխանն է	51
ԳԼՈՒԽ 4. Ես գտա Թագավորության կարևոր բանալիներից մեկը	73
ԳԼՈՒԽ 5. Թռչելը քայլելուց լավ է	89
ԳԼՈՒԽ 6. Կյանքն ավելին է, քան հաշիվներ փակելը	111
ԳԼՈՒԽ 7. Դա անհնա՛ր է	125
ԳԼՈՒԽ 8. Կրկնակի չափ.	139
ԳԼՈՒԽ 9. Ավելին, քան բավական է	153
ԳԼՈՒԽ 10. Կրկնակի չափի խորհուրդը	177

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Այն օրը, երբ հեռացանք մեր գյուղական տնից, միաժամանակ և՛ տխուր էր, և՛ ուրախ: Մենք ապրել էինք այդ հին, փոքրիկ, խարխուլված գյուղական տանը մոտավորապես ինը տարի, և այժմ ես տանում էի վերջին արկղերը: Մենք ուղևորվում էինք մեր նոր տունը, որն ինքներս էինք կառուցել: Այն 710 քառակուսի մետր տարածքով Չեորգիական ռճով առանձնատուն է 24 հեկտար գեղեցիկ հողատարածքի վրա, որը բաղկացած է անտառից և ճահճուտից: Ղաերագանք էր, որն ընդամենը մի քանի տարի առաջ դժվար կլինեք պատկերացնել:

Թեև մենք հեռանում էինք այդ գյուղական տնից, ես սիրում էի այդ հին տունը: Այո՛, նույնիսկ պատուհանների կոտրված ապակիները, կեղտոտ նկուղը և մեղունների մշտական հարձակումները, որոնց դիմանում էինք ապրելու ընթացքում: Այնքա՛ն հիշողություններ ունեի: Մեր հինգ երեխաներից երկուսը ծնվել են այդ տան հյուրասենյակում:

Մենք վերապրել էինք շատ լավ պահեր այդ տանը, բայց շատ անգամներ ֆինանսական սթրես և հիասթափություն էինք զգացել: Մենք այնքա՛ն բան էինք սովորել այդտեղ: Թեև այժմ դժվար էր դա պատկերացնել, ութ տարի առաջ, երբ տեղափոխվեցինք այդ հին գյուղական տունը, մենք հազիվ էինք կարողանում մարել մեր ամսական վարձավճարը, որը կազմում էր 300 դոլար: Երկուսիս մեքենաներն էլ շատ հին էին, դրանց վազքը հասնում էր մի քանի հարյուր հազար կիլոմետրի, բայց մենք դեռ վճարում էինք դրանց համար: Այդ ժամանակ թվում էր՝ մենք պարտք էինք բոլորին: Մենք տասը սպառված և

արգելափակված վարկային քարտ ունեինք, երկու վարկ ֆինանսական ընկերություններում, իհարկե, վճարումներ երկու մեքենաների համար, պարտքեր Հարկային տեսչությանը, տասնյակ հազարավոր դոլարների պարտքեր մեր ազգականներին, և այսպես շարունակ: Մենք ապրում էինք ֆինանսական գոյատևման կյանքով. գրավ էինք դնում գրեթե այն, ինչ ունեինք՝ հաճախ պարզապես մթերք գնելու համար: Այն իրերը, որոնք պատկանում էին մեզ, հին և անսարք էին, քանի որ մենք գնել էինք դրանք արդեն օգտագործված վիճակում:

Այդ ժամանակվա մեր ծայրահեղ ֆինանսական վիճակը գրեթե փայլուն ապագայի հույս չէր ներշնչում: Անկեղծ ասած, ես գրեթե հույս չունեի, որ իմ կյանքը կարող էր փոխվել: Ես սիրում էի իմ ընտանիքը, ես գեղեցիկ կին ունեի, բայց նրանց անցկացնում էի ֆինանսական դժոխքով:

Ես հակադեպրեսանտ դեղամիջոցներ էի ընդունում, պայքարում էի խուճապի նոպաների դեմ, և վախը կլանում էր իմ աջօրյան: Թույլ տվեք ասել, որ ես ամենաուրախ մարդը չէի, ում հետ դուք կարող էիք շփվել: Ես վաճառում էի կյանքի ապահովագրության փաթեթներ, ապրում էի վաճառքից ստացվող միջնորդավճարներով և արագորեն սլանում էի դեպի ֆինանսական դժոխքը: Մենք դանդաղորեն հայտնվում էինք ավելի մեծ պարտքերի մեջ, մինչև որ այլևս չկար պարտք վերցնելու ոչ մի հնարավորություն: Այդ ժամանակ էր, որ ես զգացնում էի կոտրվեցի: Միտքս համակվեց խուճապով և վախով: Ես նույնիսկ վախենում էի դուրս գալ տնից, ինչը, ի դեպ, այդքան էլ լավ չէր անդրադառնում իմ աշխատանքի վրա:

Կինս կարծում էր, որ կկորցնի իր ամուսնուն, և նրան հետապնդում էր մեր չորս երեխաներին միայնակ մեծացնելու վախը (այդ ժամանակ մենք դեռ չորս երեխա ունեինք): Բայց նա հաստատակամորեն հավատում էր աղոթքի գործությանը և չէր հիասթափվում ինձնից: Մենք սկսեցինք միասին աղոթել, իսկ հետո որոշում կայացրինք բացահայտել Աստծո թագավորության սկզբունքները: Երբ սկսեցինք փնտրել Աստծուն՝ Նրա թագավորության պատասխանները և սկզբունքները բացահայտելու համար, մեր սրտերում հույս ծնվեց, քանի որ մենք սկսեցինք տեսնել միմյանց հաջորդող հրաշքեր, երբ կի-

րառում էինք այն, ինչ Աստված ցույց էր տալիս:

Իմ կյանքի վճռորոշ պահերից մեկը տեղի ունեցավ մի գիշեր, երբ Աստված ցույց տվեց ինձ, որ պետք է ֆինանսական ընկերություն հիմնադրեի, որպեսզի օգնեի մարդկանց ազատվել պարտքերից և սովորեցնեի այն սկզբունքները, որոնք Նա ցույց էր տալիս: Այդ ժամանակ գաղափարն այն մասին, որ ես պետք է ընկերություն հիմնադրեի՝ ցույց տալու համար մարդկանց, թե ինչպես ազատվեն պարտքերից, տարօրինակ էր թվում, քանի որ մենք ինքներս դեռ շատ պարտքեր ունեինք: Մենք աղոթեցինք դրա համար, բայց Տերն ասաց, որ երբ մենք քայլ անենք և սկսենք սովորեցնել Իր սկզբունքները, ինքներս կազատվենք պարտքերից: Ընկերություն հիմնադրելը հավատքի քայլ էր, քանի որ մենք նույնիսկ գաղափար չունեինք, թե ինչպես անեինք դա, բայց հաստատակամություն ցուցաբերեցինք այդ հարցում: Մեր ընկերությունն աճեց, և դրանից ստացվող շահույթը լիովին ազատեց մեր ընտանիքը պարտքերից երկուսուկես տարում: Հաջորդ գլխում ես կպատմեմ մի փոքր ավելին մեր ընկերության մասին, իսկ այժմ պարզապես իմացեք, որ մեր կյանքը հիմնովին փոխվեց: Ես չեմ կարող բացատրել այն ազատության զգացումը, որը մենք ունեինք, թե ինչպիսի զգացողություն էք ունենում, երբ գնում եք մեքենաների վաճառքի կենտրոն և կանխիկ գումարով վճարում եք նոր մեքենայի համար: Կամ ինչպիսի զգացողություն ունեինք, երբ նախագծում և կառուցում էինք մեր սեփական տունը և վճարում էինք դրա համար: Այն, ինչ մենք վայելում էինք, գերազանցում էր այն ամենը, ինչը կարող էինք պատկերացնել:

Այո՛, մենք շատ հիշողություններ ունեինք այդ գյուղական տնից: Երբ ներս մտա՝ վերջին արկղը վերցնելու, ես անցա կնոջս կողքով: Նա կանգնած էր այդ տան փոքր ճաշասենյակում: Նա նայեց ինձ՝ արցունքն աչքերին: Դրանք տխրության արցունքներ չէին, այլ՝ ուրախության և նրան համակող զգացմունքների, քանի որ նա հիշում էր այն, ինչ Աստված սովորեցրել էր մեզ այդտեղ: Ես նույնպես զսպում էի արցունքներս՝ վերջին անգամ նայելով այդ սենյակներին, խառը զգացմունքներով հիշելով այն, ինչ տեղի էր ունեցել այդտեղ: Մենք ավարտում էինք մի փուլ մեր կյանքում և անցում էինք կատա-

րում նոր տարածք: Ի՞նչ էր սպասվում մեզ. մենք դուրս էինք եկել ընկճվածությունից և անհուսությունից դեպի հույսով լի ապագա: Երբ վերջին արկղը ձեռքիս դուրս եկա այդ տնից, կանգ առա և ժպիտով ետ նայեցի. «Ո՛չ, ես չեմ կարոտելու քեզ: Հիմա ես ավելի լավ տուն ունեմ»:

**ԵՐԲ ՍԿՍԵՑԻՆՔ
ՓՆՏՐԵԼ ԱՍՏՃՈՒՆ՝
ՆՐԱ ԹԱԳԱԿՈՐՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ
ԵՎ ՍԿԶԲՈՒՆՔՆԵՐԸ
ԲԱՑԱՀԱՅՏԵԼՈՒ
ՀԱՄԱՐ, ՄԵՐ
ՍՐՏԵՐՈՒՄ ՀՈՒՅՍ
ԾՆՎԵՑ, ՔԱՆԻ ՈՐ
ՄԵՆՔ ՍԿՍԵՑԻՆՔ
ՏԵՍՆԵԼ ՄԻՄՅԱՆՑ
ՀԱԶՈՐԴՈՂ ՀՐԱՇՔՆԵՐ,
ԵՐԲ ԿԻՐԱՐՈՒՄ ԷԻՆՔ
ԱՅՆ, ԻՆՉ ԱՍՏՎԱԾ
ՑՈՒՅՑ ԷՐ ՏԱԼԻՍ:**

Անկասկած, մեր նոր տունն տեղափոխվելը անչափ ոգևորիչ էր: Բայց լավագույնն այն էր, որ վերջապես մենք հանգիստ ունեինք: Ես կարող էի մտածել իմ ապագայի մասին, ոչ թե միայն հաշիվներ փակելու: Տարիներ շարունակ Նրա հանգստի մեջ ապրելը նման է երազանքի: Մեր մեքենաների համար ֆինանսական պարտավորություններ չունենալը հանգիստ է: Պարտքեր չունենալը հանգիստ է: Քսանչորս հեկտար հողատարածքի վրա գտնվող մեր երազանքի տան համար ֆինանսական պարտավորություններ չունենալը հանգիստ է: Ժպիտն իմ կնոջ դեմքին, երբ նա գնում է գնումներ կատարելու և ստիպված չէ անհանգստանալ փողի մասին, հանգիստ է: Մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ ունենալուց բացի, այն, որ մենք ունենք բավականաչափ միջոցներ, որպեսզի տրամադ-

րենք հարյուր հազարավոր դոլարներ մարդկանց կարիքները հոգալուն և Ավետարանը տարածելուն, հանգիստ է: Բայց, հավանաբար, մեծագույն փոփոխությունն իմ կյանքում այն էր, որ ես ամեն օր ճնշում և վախ չէի գգում, ինչպես մեր ամուսնության սկզբնական տարիներին: Երբ կարողանում եք երազել բարի բաների մասին, ոչ թե պարզապես ևս մեկ շաբաթ գոյատևելու, դա հանգիստ է:

Այո՛, այն օրը, երբ ես դնում էի վերջին արկղերը մեր մեքենայի

մեջ՝ մեր նոր տուն տեղափոխվելու համար, միաժամանակ և՛ տխուր էր, և՛ ուրախ: Բայց վստահե՛ք ինձ, այն հանգստի քաղցրությունը, որը Դրենդան և ես բացահայտեցինք, այնքան էր գերազանցում մեր անցյալի հիշողությունները թողնելու դառը մտքերը, որ մենք ասես կրկին երկու դարոցական երեխաներ լինեինք. մենք միասին ծիծաղում և երազում էինք:

Ես գիտեմ, թե ինչ եք դուք մտածում. «Երանի՛ դա տեղի ունենար ինձ հետ: Երանի՛ ես վերապրեի այդ ամենը՝ ծիծաղեի, երազեի և կարողանայի մտածել այլ բաների մասին՝ բացի հաշիվներ փակելուց»: Թեև այս պահին, երբ նոր եք սկսել կարդալ այս գիրքը, միգուցե ձեզ համար դժվար լինի հավատալ, բայց ես հավաստիացնում եմ, որ այն, ինչ Դրենդան և ես բացահայտեցինք, նույնքան հասանելի է ձեզ: Ես աղոթում եմ, որ կարդալով մեր պատմությունը, դուք խրախուսվեք և կիրառեք Աստծո օրենքներն ու սկզբունքները նաև ձեր կյանքում:

Իրականում, դա այդքան էլ դժվար չէ. դուք պարզապես պետք է բացահայտեք հանգստի զորությունը:

«Ինձ մոտ եկե՛ք, բոլոր վաստակածնե՛ր և բեռնավորվածնե՛ր, և ես հանգիստ կտամ ձեզ: Ձեզ վրա առե՛ք Իմ լուծը և Ինձնից սովորե՛ք, որովհետև ես հեզ եմ և սրտով խոնարհ, և ձեր անձերի համար հանգստություն կգտնեք: Որովհետև Իմ լուծը քաղցր է, և Իմ բեռը՝ թեթև»:

Մատթեոս 11.28-30

ԳԼՈՒԽ 1

ՀԱՆԳԱՍԻ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐԸ

ՀԱՆԳԻՍ. դրված կամ պահված՝ որոշակի դիրքում մնալու համար. հանգստանալու, նաև եռանդուն կամ լարված գործունեությունը դադարեցնելու պահ կամ ժամանակահատված («Google»):

Դուք հոգնա՞ծ եք: Արդյո՞ք չափազանց զբաղված եք գրեթե ամեն օր և թվում է՝ երբեք ոչինչ չեք հասցնում: Արդյո՞ք փողի կարիքն է դրդում ձեզ որոշել, թե որտեղ աշխատեք, ինչպես աշխատեք և որքան ժամանակ աշխատեք: Արդյո՞ք թվում է, թե դուք երբեք չեք ազատվի պարտքերից: Կամ՝ որ դուք ապրում եք այլաբանական առնետավազքի մեջ: Եթե այո, դուք միայնակ չեք:

Դուք երբևէ տեսե՞լ եք մկան անիվ: Համոզված եմ, որ այո, բայց եթե ոչ, դա անիվ է, որը դրվում է մկան վանդակի մեջ: Կենդանին կարող է մտնել այդ անիվի մեջ և վազել ու վազել, մինչև հյուծվելը: Այնուամենայնիվ, այդ անիվը մեկ խնդիր ունի. որքան արագ էլ այդ մուկը վազի, երբ նա ավարտի իր գործը և հոգնած ցած իջնի, կլինի ճիշտ նույն տեղում, որտեղից սկսել է: Ոչ մի փոփոխություն տեղի չի ունենա: Նա գոհ-գոհ կարող է սրբել իր փոքրիկ մորթյա դնչիկը, բայց չի կատարել ոչինչ՝ կյանքում իր դիրքը բարելավելու համար. նա դեռ փակված է վանդակում և ազատ չէ: Այս վիճակը գրեթե ճշտորեն նկարագրում է շատերին, եթե ոչ՝ մարդկանց մեծ մասին, և նրանց ֆինանսական կյանքը: Նրանք քրտնաջան աշխատում են ամբողջ շաբաթ և սպառված տրվում են կարճատև զվարճություններ:

րի շաբաթավերջին, բայց երկուշաբթի առավոտյան հայտնաբերում են, որ գտնվում են ճիշտ նույն տեղում, ինչ մեկ շաբաթ առաջ էր. նրանք ընդամենը գոյատևեցին ևս մեկ շաբաթ:

Իմ կյանքն այսպիսին էր ինը տարի շարունակ: Ես տրամադրում էի աշխատանքին օրական 15-18 ժամ: Ես աշխատասեր էի և քրտնաջան աշխատում էի, բայց այն բանից հետո, երբ տասանորդ էի տալիս, փակում էի հաշիվներս և հարկերս, այլևս ոչինչ չէր մնում: Ես չէի կարողանում հոգալ իմ կարիքները, և աստիճանաբար, պարտքով գումար վերցնելու սովորություն ձեռք բերեցի՝ պարզապես գոյատևելու համար: Երբ ֆինանսական ճնշումն ուժեղանում էր, ես ավելի ջանասիրաբար էի վազում, բայց ամեն ինչ անօգուտ էր: Երբ կանգ էի առնում, որ գնահատեի իմ առաջընթացը, պարզվում էր, որ ես ընդամենը ետընթաց էի ապրում:

Իհարկե, այդ վիճակը հանգեցրեց ծանր հուզական հետևանքների: Այն հուսալքությունը և վախը, որոնց հետ ես պայքարում էի ամեն օր, սկսեցին դանդաղորեն ազդել իմ մտքի և մարմնի վրա: Ես խուճապի նոպաներ էի ունենում և սաստիկ վախ էի գգում. մարմինս դանդաղորեն կաթվածահար էր լինում: Բժիշկները չէին հասկանում, թե ինչ էր կատարվում ինձ հետ: Վախն այն աստիճան էր կլանել մտքերս, որ չգիտեի՝ ուզում եմ ապրե՞լ, թե՞ մահանալ: Մի գրավատնից մյուսը գնալը և ազգականներից պարտքով գումար վերցնելը տևեց գրեթե ինը տարի: Մենք այլևս ոչինչ չունեինք գրավատուն տանելու. իմ ինքնագնահատականից նույնպես գրեթե ոչինչ չէր մնացել: Ես սպառված էի: Գրեթե կորցրել էի ուրախությունս, նաև՝ հարգանքն իմ հանդեպ:

Պարտատերերը հերթով հայցեր էին ներկայացնում իմ դեմ, և հենց այդ ժամանակ տեղի ունեցավ հետևյալը: Ինչպես միշտ, անհուսալի դրության մեջ էի, երբ ստացա այդ գանգը: Այն նման էր իմ մշտական առավոտյան զանգերին. «Պարո՛ն Կիսի, ինչպես գիտեք, դուք պարտք եք մեր հաճախորդին: Ե՞րբ եք պատրաստվում վճարել այդ գումարը: Պարո՛ն Կիսի, վերջին մի քանի անգամը, երբ զանգեցի ձեզ, դուք ասացիք, որ... Եթե դուք չվճարեք այդ գումարը երեք օրից, իմ հաճախորդը դատական հայց կներկայացնի ձեր դեմ՝ այս

պարտքի պատճառով: Դուք հասկանո՞ւմ եք, պարո՞ն Կիսի: Երեք օր... Հաջողությո՞ւն»:

Այդ գանգը նման էր ծանր հարվածի: Այնպես չէր, որ ես չգիտեի, թե որքան սոսկալի էր իմ ֆինանսական վիճակը: Ես փող չունեի: Այն, ինչ պատկանում էր ինձ, անսարք էր: Իմ սառնարանը դատարկ էր: Իմ գեղեցիկ կինը քնում էր վառարանի կողքին, որպեսզի չմրսեր, քանի որ ես փող չունեի վառելիքի յուղ գնելու համար: Ես չէի կարող դիմել ոչ ոքի: Ընկերներս և ընտանիքիս անդամները հոգնել էին իմ փոխարեն շարունակ վճարելուց: Շփոթված՝ դանդաղորեն բարձրացա աստիճաններով իմ ննջասենյակը և ընկա մահճակալիս վրա: Սկսեցի լաց լինել և աղաղակել Աստծուն՝ օգնություն խնդրելով:

Ես զարմացա, թե որքան արագ Տերը խոսեց ինձ հետ: Դա լսելի ծայն չէր, այլ այնպիսի ծայն, որը հանկարծ գորությանը բարձրացավ իմ հոգուց դեպի իմ միտքը: Առաջին հերթին Տերն ասաց ինձ, որ ոչ մի կապ չունեի այն խառնաշփոթի հետ, որի մեջ ես գտնվում էի: Կարծում եմ՝ Նա ասաց դա, որովհետև ես մի փոքր շփոթված էի, թե ինչու Նա, իմ տեսանկյունից, չէր օգնել մեզ: Մենք հրաշալի եկեղեցի էինք հաճախում, առատաձեռն էինք, երբ կարողանում էինք, և գրեթե միշտ տասանորդ էինք տալիս: Փոխարենը, Նա ասաց, որ ես խառնաշփոթի մեջ եմ, քանի որ այդպես էլ չեմ սովորել, թե ինչպես է գործում Իր Թագավորությունը: Նա ասաց, որ, ինչ վերաբերում է փողին, Իր Թագավորությունը չի գործում այնպես, ինչպես այս երկրային տիրույթը, և ես պետք է սովորեի ֆինանսներ տնօրինելու Իր Թագավորության համակարգը, եթե ցանկանում էի ազատ լինել:

Հիշում եմ, որ ներքև վազեցի, բռնեցի Դրենդայի ուսերից և պատմեցի նրան, որ Տերը հենց նոր խոսել է ինձ հետ, և որ Նրա պատասխանը Իր Թագավորությունն էր: Իհարկե, մենք մի փոքր շփոթված էինք. մեր կարծիքով՝ մենք հասկանում էինք, թե ինչ է Նրա Թագավորությունը: Ի վերջո, ինչպես ասացի, մենք հրաշալի եկեղեցի էինք հաճախում, երկուսս էլ սիրում էինք Աստծուն և գիտեինք, որ Երկինք ենք գնում: Բայց շուտով մենք բացահայտելու էինք, որ գրեթե ոչինչ չգիտեինք Նրա Թագավորության և դրա օրենքների մասին:

Ես ոգեշնչված էի, որ Աստված խոսեց ինձ հետ, և որ Նա հայտնեց ինձ պատասխանը՝ Իր Թագավորությունը: Ես դեռ պետք է հասկանայի, թե ինչ էր դա նշանակում, բայց դա խրախուսեց ինձ: Իրականում, ես նույնիսկ գաղափար չունեի, թե ինչ Աստված նկատի ուներ *«թագավորություն»* բառով: Ես դեռ պետք է բացահայտեի, որ այդ մեկ բառն իսկապես այն պատասխանն էր, որը Դրենդան և ես փնտրում էինք, և որին ձգտում էինք:

Այդ օրը Դրենդան և ես իրար ձեռք բռնեցինք և աղոթեցինք: Առաջին հերթին մենք ապաշխարեցինք Աստծո առջև, որ ժամանակ չէինք հատկացրել, որպեսզի լրջորեն ուսումնասիրեինք Իր Խոսքը, և այն, թե ինչպես է գործում Իր Թագավորությունը ֆինանսական բնագավառում: Երկրորդը, ես ապաշխարեցի նրա առջև՝ որպես ընտանիքի գլուխ, մեզ այդ խառնաշփոթ վիճակին հասցնելու համար: Երկուսս էլ աղոթեցինք և համաձայնեցինք, որ մենք որոշում ենք կայացնում սովորել, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը, և ապրել այլ կերպով՝ ոչ այնպես, ինչպես ապրում էինք վերջին ինը տարում:

Լավագույն օրինակը, որով կարող եմ նկարագրել, թե ինչ տեղի ունեցավ դրանից հետո, լույսի անջատիչը միացնելն է: Երբ մտնում եք մութ սենյակ և պարզապես միացնում եք անջատիչը, սենյակը լուսավորվում է, և դուք կարող եք տեսնել: Ահա թե ինչի էր նման, երբ Աստված սկսեց սովորեցնել մեզ Իր Թագավորության մասին: Ասես ինչ-որ մեկը միացրեց անջատիչը, և մենք տեսանք այն, ինչ նախկինում երբեք չէինք նկատել: Մենք սկսեցինք հասկանալ, որ Աստծո Թագավորությունը կառավարման համակարգ է, որի օրենքները երբեք չեն փոխվում: Մենք հասկացանք, որ կարող ենք սովորել այդ օրենքները և օգտվել Աստծո գորությունից և իմաստությունից, որպեսզի կառուցեինք այն հարստությունը, որն անհրաժեշտ էր մեզ:

Մենք խիստ ոգեշնչված էինք, բայց դեռ շատ շփոթված էինք: Երբ Աստված սկսեց սովորեցնել մեզ, թե ինչպես է գործում Իր Թագավորությունը, մեզ հետ տեղի ունեցան մի շարք խիստ զարմանալի պատմություններ: Ես չեմ պատմելու այդ պատմությունների մեծ մասն այս գրքում, քանի որ պատմել եմ դրանք այս գրքաշարի առաջին գրքում, որը կոչվում է *«Ձեր ֆինանսական հեղափոխությո-*

յունը. «Համաձայնության գործությունը»: Ղուք կարող եք գնել այն «garykeese.com» կամ «Amazon.com» կայքերից: Ղուք նույնպես պետք է գնեք իմ «Հավատքի որսորդություն» գիրքը, որում պատմում եմ, թե ինչպես Աստված սովորեցրեց ինձ հնձել իմ մատակարարումը՝ եղնիկի որսի օրինակով: Բայց երկար պատմությունը կարճ դարձնելու համար, թույլ տվեք մի օրինակ բերել:

Ինչպես արդեն ասացի, մենք շատ մեծ պարտքեր ունեինք և չգիտեինք, թե ինչպես ազատվեինք: Հարկային տեսչության արգելանքներ, գրավատներ, 10 սպառված և արգելափակված վարկային քարտեր և երեք վարկ ֆինանսական ընկերություններին՝ տարեկան 28 տոկոսով: Մենք պարտք էինք մեր ատամնաբույժին, չոր մաքրման ծառայությանը, մեր ծնողներին և մեր ընկերներին: Մենք պարտք էինք նրանց, ովքեր կարող են անցնել ձեր մտքով: Բնականորեն չկար ոչ մի հույս: Իմ ապահովագրական փաթեթների վաճառքը լավ չէր ընթանում, թեև ես շատ էի աշխատում: Սակայն, տեսնելով Թագավորության անհավատալի գործերը (կրկին, կարդացե՛ք վերոնշյալ երկու գրքերի պատմությունները), մենք խրախուսվեցինք՝ գիտակցելով, որ Թագավորությունը մեր պատասխանն է: Մենք նույնիսկ գաղափար չունեինք, թե ինչպես էր դա տեղի ունենալու, բայց վստահ էինք, որ ճիշտ ճանապարհին էինք:

Մի գիշեր Աստված երազ ցույց տվեց, որ ես պետք է թողնեի այն ընկերությունը, որտեղ արդեն ինը տարի աշխատում էի, և հիմնադրեի իմ սեփական ընկերությունը, որպեսզի օգնեի մարդկանց ազատվել պարտքերից: Կարո՞ղ եք նման բան պատկերացնել. սա խենթություն է, այնպես չէ՞: Եթե ես իմանայի, թե ինչպես ազատվեի պարտքերից, ինքս կանեի դա տարիներ առաջ: Բայց Աստված հենց դա ասաց ինձ: Ես մի փոքր ցնցված էի: Ընկերություն, որն օգնում է մարդկանց ազատվել պարտքերի՞ց: Ես ինքս կուզեի սովորել դա ինչ-որ մեկից:

Սկսեցի աղոթել դրա համար, և տեղի ունեցավ մի դեպք, որը փոխեց իմ կյանքը. Սուրբ Հոգին ցույց տվեց ինձ, թե ինչպես կարող էի անել դա: Ես այցելեցի իմ հնարավոր հաճախորդներից մեկին՝ ապահովագրական պայմանագիր կնքելու համար: Մոռացա ասել ձեզ, որ

ամբողջ այդ ընթացքում աշխատում էի ֆինանսական ծառայությունների ոլորտում՝ որպես ապահովագրական փաթեթների և արժեթղթերի վաճառքի մասնագետ: Ես գիտեմ, որ նման էի ջրմուղագործի, ում տանը ծորակը կաթում է՝ այնպիսի մարդու, ով լուծում է բոլորի խնդիրները՝ անտեսելով իրենը: Թեև աստիճանաբար կորցնում էի իմ դիրքը ֆինանսական ծառայությունների ոլորտում, այն փորձառությունը, որը ձեռք էի բերել վերջին ինը տարում՝ այդ ոլորտն ընդհանուր առմամբ ճանաչելով, շատ կարևոր էր այն բանում, ինչ Աստված պատրաստվում էր ցույց տալ ինձ:

Իմ հաճախորդի և նրա կնոջ հետ նստած էինք նրանց խոհանոցի սեղանի շուրջ և սովորականի պես ներկայացնում էի իմ առաջարկը, որի ընթացքում պետք է պարզեի նրանց ֆինանսական վիճակը՝ տալով տարբեր հարցեր և լրացնելով այն, ինչ մենք տվյալների թերթիկ էինք անվանում: Այդ տվյալները հիմնականում օգտագործվում էին՝ որոշելու համար, թե որքան պետք է լիներ հաճախորդի կյանքի ապահովագրության գումարը: Երբ լրացնում էինք նրանց պարտքերի ցուցակը, նրանք վհատվեցին. կինը սկսեց լաց լինել, երբ պատմում էին, թե ինչպիսի անհուսություն էին զգում: Երկուսն էլ լրիվ դրույքով աշխատանքներ ունեին, սակայն ոչ մի ամիս չէին կարողանում լիարժեք հոգալ իրենց ծախսերը:

Քանի որ ինը տարի շարունակ ինքս էի այդպես ապրում, և քանի որ Աստված սկսել էր սովորեցնել Դրենդային և ինձ Թագավորության մասին, կարող եք պատկերացնել, թե ինչպիսի կարեկցանք զգացի նրանց հանդեպ: Ինչպես Դրենդան և ես, նրանք նույնպես քրիստոնյա էին, բայց չգիտեին, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը: Այդ ժամանակ ես իսկապես չէի կարող շատ բան բացատրել Թագավորության մասին՝ բացի այն սկզբնական բաներից, որոնք Աստված արդեն ցույց էր տվել մեզ: Ես պատմեցի նրանց այդ մասին, ինչպես նաև մի քանիսն այն զարմանալի պատմություններից, որոնք տեղի էին ունեցել մեր կյանքում:

Ակնհայտ էր, որ այդ մարդկանց գլխավոր խնդիրը կյանքի ապահովագրությունը չէր: Ես որոշ ժամանակ տրամադրեցի, որպեսզի բացատրեի այն, ինչ Աստված սովորեցնում էր ինձ Թագավորության

մասին, բայց մեծ ցանկություն ունեցա այնպիսի բան անել, ինչն իրական ֆինանսական պատասխաններ կտար նրանց:

Այդ երեկո, գրասենյակում, երբ ավարտում էի օրս և տեսակավորում իմ սովորական փաստաթղթերը և հաղորդագրությունները, որոնց դեռ պետք է վերադառնայի, հանկարծ մի միտք ծագեց: Ի՞նչ, եթե ես նայեի ավելի հեռուն, քան նրանց կյանքի ապահովագրությունն էր, և կատարեի ընդհանուր ֆինանսական պատկերի երկարաժամկետ վերլուծություն: Կարո՞ղ էի ես ինչ-որ բան անել: Ի՞նչ, եթե սկսեի փող փնտրել: Ես նկատի ունեմ, որ միգուցե կարողանայի գտնել ավելի մատչելի միջոցներ այն ֆինանսական ծառայությունների համար, որոնցից նրանք արդեն օգտվում էին: Ես ունեի պարզ նպատակ՝ գտնել ավելի մատչելի ֆինանսական ծառայություններ նրանց համար և օգտագործել դրա արդյունքում ավելացած ամբողջ գումարը՝ նրանց դրամական հոսքի և պարտքերը մարելու համար: Թվում էր՝ դա պարզ առաջադրանք էր, բայց իրականում ես շատ բան չգիտեի այլ ֆինանսական ոլորտների մասին՝ բացի կյանքի ապահովագրությունից: Եվ պետք է ասեմ ձեզ, որ դա ինտերնետի ժամանակաշրջանից առաջ էր: Ամբողջ ուսումնասիրությունը, որն անհրաժեշտ էր ինձ, կատարվելու էր հին ձևով՝ հեռախոսով և «Դե-դին էջեր» տեղեկագրքի օգնությամբ:

Ես մի ամբողջ շաբաթ աշխատեցի դրա վրա, քանի որ պետք է հանդիպեի այդ հաճախորդին հաջորդ շաբաթ: Ես զարմացա, երբ պարզեցի, թե ամսական որքան գումար էր հնարավոր խնայել, երբ ժամանակ հատկացրի այդ ընտանիքի ֆինանսների համակողմանի ուսումնասիրությանը: Երբ ավարտեցի, պարզվեց, որ ամեն ամիս նրանք կարող էին մի քանի հարյուր դոլար խնայել: Իմ ֆինանսական հաշվիչով մուտքագրեցի նրանց ամբողջ պարտքը, իսկ հետո ավելացրի խնայած գումարի չափը նրանց սովորական ամսական մարումներին: Երբ սեղմեցի հաշվելու կոճակը, ես զարմանքով նայեցի էկրանին. 6.2 տարի: Ըստ այդ պատասխանի՝ իմ հաճախորդին անհրաժեշտ էր ընդհանուր առմամբ 6.2 տարի՝ մարելու համար իր բոլոր պարտքերը, ներառյալ՝ հիփոթեքային վարկը՝ առանց եկամտի փոփոխության: Այո՛, դուք ճիշտ կարդացիք՝ առանց նրա ամսա-

կան եկամտի փոփոխության: Ես ապշել էի և համոզված էի, որ սխալ էի թույլ տվել: Այնպես որ, կրկին ու կրկին կատարեցի նույն հաշվարկը, մինչև համոզվեցի, որ պատասխանը ճիշտ էր: Մի՞թե դա հնարավոր էր: Ինչո՞ւ մարդիկ չգիտեն այդ մասին:

Ես արագորեն վերցրի ևս մի քանի հաճախորդների ֆայլեր, որոնք ձեռքիս տակ էին, հաշվարկներ կատարեցի և ստացա միևնույն արդյունքները: Նրանցից յուրաքանչյուրը կարող էր ազատվել պարտքերից, ներառյալ՝ հիփոթեքային վարկը, 5-7 տարում՝ առանց ամսական եկամտի փոփոխության: Արդեն ուշ էր, երբ ավարտեցի իմ հաշվարկները գրասենյակում, բայց տուն գնալիս ես ոգեշնչված էի: Եթե այն, ինչ բացահայտեցի, ճիշտ էր, իսկ իմ բոլոր հաշվարկները ցույց էին տալիս, որ այդպես էր, դա իսկապես լուրջ բացահայտում էր:

Ինձ հետաքրքրում էր, թե ինչպես իմ հաճախորդը կարծազանքեր այդ տեղեկությանը: Պատրաստվելով այդ հանդիպմանը՝ որոշեցի տպել այդ թվերը՝ մեկ էջից բաղկացած կարճ գեկույց պատրաստելով: Իմ նպատակը պարզապես այդ ընտանիքին հույս ներշնչելն էր: Ես ոչինչ չէի վաստակելու դրանից, քանի որ գիտեի՝ ամենայն հավանականությամբ, չէի կարողանալու կյանքի ապահովագրության փաթեթ վաճառել նրանց: Հաջորդ շաբաթ ես կրկին ստուգեցի իմ հաշվարկները և համոզվեցի, որ դրանք ճիշտ են:

Սեղմելով նրանց դռան կոճակը՝ ես անհանգիստ սպասողակալության մեջ էի: Նստեցի նրանց խոհանոցի սեղանի մոտ և պատմեցի, թե ինչ աշխատանք էի կատարել նրանց տվյալների հետ ամբողջ շաբաթվա ընթացքում: Ես դանդաղորեն ծանոթացրի նրանց այն թվերին, որոնք տպել էի՝ բացատրելով, թե ինչպես էի կարողացել գումար խնայել, և նշելով այն ընկերությունների անվանումները և հեռախոսահամարները, որոնց անհրաժեշտ էր դիմել: Կարող եմ ասել, որ նրանք ոգեշնչվեցին՝ տեսնելով, թե ինչպես էր խնայված կանխիկ գումարի չափն ավելանում: Բայց երբ եկա այն եզրահանգման, որ նրանք լիովին ազատվելու էին պարտքերից (ներառյալ իրենց հիփոթեքային վարկը) 6.2 տարում, նրանք սկսեցին լաց լինել, այս անգամ՝ ուրախությունից: Արցունքները հոսում էին նրանց

այստերով, մինչ նստած էին և շարունակ ասում էին ինձ, թե որքան ցնցված էին այդ արդյունքներից: Նրանք մոտեցան և գրկեցին ինձ: Այդ երեկոն պարզապես հրաշալի էր:

Եկեք անկեղծ լինենք. մի՞թե Հարկային տեսչությունն ասելու է ձեզ, թե ինչպես ավելի քիչ հարկեր վճարել: Մի՞թե բանկի կառավարիչն ասելու է ձեզ, թե ինչպես խուսափել բարձր տոկոսագումարներ վճարելուց: Ո՛չ, ամբողջ այդ համակարգն այնպես է կառուցված, որ խլի ձեր փողը, ոչ թե պաշտպանի այն: Ես գիտեի, որ այն, ինչ ես բացահայտել էի, պետք էր սովորեցնել յուրաքանչյուր ընտանիքի Ամերիկայում: Այդ երեկոն շրջադարձային ազդեցություն թողեց իմ կյանքում, և ես ուզում էի անել նույնը իմ հաճախորդներից յուրաքանչյուրի համար:

Այսպիսով, զինված այդ տեղեկությամբ և Աստծուց ինձ տրված երազի հաստատմամբ՝ Դրենդան և ես հեռացանք կյանքի ապահովագրությամբ զբաղվող ընկերությունից, որտեղ ես աշխատում էի, և հիմնադրեցինք մեր ընկերությունը՝ սկսելով անել այն, ինչ արեցի այդ հաճախորդի համար: Այդ վաղ տարիներին մենք անվանեցինք մեր ձեռնարկությունը «Հավատքով լեցուն ընտանեկան ֆինանսներ»: Այդ անվանումը հստակ ցույց էր տալիս, թե ինչ մենք նկատի ունեինք. եթե դուք հասկանաք, թե ինչպիսին է Աստծո Թագավորությունը և ինչ է հավատքը, դուք լեցուն ֆինանսներ կունենաք: Ես համաձայն եմ, որ դա հաջող անվանում էր ընկերության համար (փորձեք կրկնել այն տասն անգամ՝ առանց դադարի), բայց այն դուր եկավ մարդկանց: Ավելի ուշ մենք փոխեցինք այն «Ֆորվարդ Ֆայնենշլ Գրուպ»-ի («Դեպի առաջ» ֆինանսական խումբ), որը պահպանվել է մինչև օրս:

Անկեղծ ասած, մեր անձնական ֆինանսները դեռ չէին բավարարում: Մենք դեռ պետք է մարեինք մեր բոլոր պարտքերը, բայց գիտեինք, որ գտել էինք այն ուղին, որով պետք է գնայինք: Սկսելով մեր նոր ընկերությունը՝ մենք ոգեշնչված էինք և միաժամանակ մի փոքր մտահոգված: Մենք պետք է շատ բան սովորեինք ընկերություն հիմնադրելու և կառավարելու մասին, բայց մեծագույն խոչընդոտը, որին բախվել էինք, այն էր, թե ինչպես գումար վաստակել՝

կատարելով այդ աշխատանքը: Խնդիրն այն էր, որ մենք գիտակցում էինք, որ չէինք կարող և չէինք էլ ցանկանում գումար վերցնել մարդկանցից, որպեսզի օգնեինք նրանց ազատվել պարտքերից: Սա մեծ խոջընդոտ էր, և մենք բավականին ժամանակ տրամադրեցինք, որպեսզի աղոթեինք դրա համար և լուծումներ գտնեինք: Առանց մանրամասնելու՝ Տերը ցույց տվեց մեզ զարմանալի մարտավարություն, համաձայն որի՝ մեր ընկերությունը սկսեց գումար վաստակել՝ առանց հաճախորդից գումար ստանալու:

Հաջորդը, մենք պետք է ինչ-որ միջոց գտնեինք, որպեսզի արագացնեինք այն տևական հաշվարկները, որոնք ես կատարում էի իմ հաճախորդների տվյալների հետ: Գիտեի, որ ինձ անհրաժեշտ էր համակարգչային ծրագիր ստեղծել՝ այդ աշխատանքը կատարելու համար, բայց ես ոչինչ չգիտեի համակարգիչների մասին, և ո՛չ էլ գիտեի, թե ինչպես գտնել ինչ-որ մեկին, ով կարող էր անել դա: Կրկին, Աստված գործեց զարմանալի կերպով: Ինձ զանգեց մի մարդ, ով ապրում էր շատ հեռու մեր տնից և լսել էր մեր մասին: Նա ցանկանում էր ծանոթանալ մեր աշխատանքին՝ որպես հաճախորդ: Նրան դուր եկավ այն, և մինչ գրուցում էինք, ես իմացա, որ նա համակարգչային ծրագրավորող է և ունի իր սեփական ընկերությունը՝ մասնակի զբաղվածության հիմունքով: Ես բացատրեցի, թե ինչ է հարկավոր մեզ, և նա մեծ խանդավառությամբ ասաց, որ ուզում է օգնել մեր գործի մեջ: Ես ասացի նրան, որ մենք նոր ենք հիմնադրել մեր ընկերությունը և դեռ չունենք միջոցներ, որպեսզի վճարենք նրա աշխատանքի համար, թեև նա առաջարկեց իր ծառայությունները շատ մեծ զեղչով: Նա ասաց, որ, միևնույն է, ցանկանում է կատարել այդ աշխատանքը, և որ մենք կարող ենք վճարել իրեն, երբ միջոցներ ունենանք: Եվ մենք այդպես էլ վարվեցինք:

Մարդկանց դուր եկավ մեր գործը: Իսկ ինչո՞ւ ոչ: Այն անվճար էր, իսկ նրանք հավելյալ գումար էին ստանում և ազատվում էին պարտքերից: Մեր գործը ընդլայնվեց, և երկուսուկես տարվա ընթացքում կարողացանք ազատվել պարտքերից: Շուտով մենք ունեինք ավելի քան 300 ներկայացուցիչ, որոնք ներկայացնում էին մեր ֆինանսական ծրագիրը ամբողջ ԱՄՆ-ով: Բացի այն, որ կարողացանք

կանխիկ գումարով գնել մեր մեքենաները, կառուցեցինք նաև մեր երազանքի տունը՝ ամբողջությամբ վճարելով դրա համար: Մեր ընկերությունն աճեց և տարիների ընթացքում թույլ տվեց մեզ նվիրաբերել հարյուր հազարավոր դոլարներ՝ աջակցելու համար կարիքավոր մարդկանց և Ավետարանի տարածմանը:

«Պարտքերից ազատվելու պլանը», ինչպես որ մենք անվանում ենք այն, անվճար տրամադրվում է մինչև օրս՝ արդեն 30 տարի անց: Տարիների ընթացքում մեր ընկերության գործունեությունն ընդլայնվեց: Մենք սկսեցինք զբաղվել կենսաթոշակային ներդրումներով այն բանից հետո, երբ 2001 և 2008 թվականների ֆինանսական ճգնաժամի արդյունքում միլիոնավոր մարդիկ կորցրին իրենց կենսաթոշակային խնայողությունների 50-80 տոկոսը: Մենք գտանք ապահով ներդրումային տարբերակներ և սկսեցինք մեր գործի այդ ճյուղը 2001 թվականին: Ուրախ եմ ասել, որ այսօր մեր հաճախորդների համար տնտեսում ենք ավելի քան հարյուր միլիոն դոլար, և նրանցից ոչ ոք չի կորցրել նույնիսկ մեկ ցենտ իրենց ներդրումներից՝ մեր երկրում և ամբողջ աշխարհում ավելի քան 16 տարի տևող ֆինանսական քաոսի ընթացքում: Եվ, նման մեր պլանին, չկա ոչ մի սկզբնական կամ տարեկան վճարում, ոչ մի վարչարարական մուծում կամ միջնորդավճար մեր օգնությամբ ներդրում կատարող հաճախորդների համար: Եթե հոգնել եք ձեր կենսաթոշակային խնայողություններով խաղաղորոյքներ կատարելուց, կարող եք կապ հաստատել «Ֆորվարդ Ֆայնենշլ Գրուպ»-ի հետ 1-(800)-815-0818 հեռախոսահամարով կամ այցելել Forwardfinancialgroup.com կայքը՝ ավելին իմանալու համար:

Ջարմանալի է, այնպես չէ՞: Մի հասարակ գաղափար Սուրբ Հոգուց հավիտյան փոխեց մեր կյանքը: Այո՛, մենք պետք է գործեինք, բայց Աստված ցույց տվեց մեզ, թե ինչ անենք: «Ինչպիսի՞ զգացողություն է պարտքերից ազատ լինելը, Գա՛րի»: Խաղաղություն: Հանգի՛ստ: Մտածե՛ք այս մասին: Մենք անցում կատարեցինք խիստ ծանր անբարենպաստ ֆինանսական դրությունից դեպի լիարժեք ազատություն պարտքերից, դեպի կանխիկ գումարով մեքենաներ և տուն գնելը և մեր բոլոր կարիքները հոգալը: Ինը տարի շարու-

Ոսկ ես ապրում էի սաստիկ ճնշման ներքո՝ ամեն օր, ամեն րոպե: Ես հանգիստ չունեի: Շաբաթվա որ օրն էլ լիներ, և նույնիսկ տոների ընթացքում ես խաղաղություն չունեի: Իմ ֆինանսական խնդիրները հետևում էին ինձ ամենուր: Ես մշտապես շփոթված և նվաստացած էի զգում ինձ մեր ֆինանսական դրության պատճառով: Վախն իմ մշտական ուղեկիցն էր: Խուճապի նոպաները և հակադեպրեսանտ դեղամիջոցներն իմ կյանքի ոճն էին իմ հուսահատության ամենասաստիկ պահերին:

Հաշվի առնելով բոլոր ֆինանսական փոփոխությունները և իհարկե այն, որ մեր բոլոր կարիքները լրացված էին, միգուցե դուք գայթակղված լինեք մտածելու, որ մեր հաղթանակը հենց մեր անձնական ֆինանսներն էին: Այո՛, վերջապես մեզ անհրաժեշտ ամեն ինչ ունենալը մեծ հաղթանակ էր, բայց մեր իրական ոգևորության պատճառն այն էր, որ մենք տեսնում էինք, թե ինչպես էր գործում Աստծո Թագավորությունը: Երբ Դրենդան և ես կրկին ու կրկին տեսնում էինք Թագավորության գործերը, մենք հաճախ ասում էինք. «Դու տեսա՞ր դա»:

**ՄԻ ՀԱՍԱՐԱԿ
ԳԱՂԱՓԱՐ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՒՑ ՀԱՎԻՏՅԱՆ
ՓՈՒՆԵՑ ՄԵՐ ԿՅԱՆՔԸ:
ԱՅՈ՛՛, ՄԵՆՔ ՊԵՏՔ Է
ԳՈՐԾԵԻՆՔ, ԲԱՅՑ
ԱՍՏՎԱԾ ՑՈՒՅՑ ՏՎԵՑ
ՄԵՁ, ԹԵ ԻՆՉ ԱՆԵՆՔ:**

Դա նման էր լույսի անջատիչը միացնելուն. լույսի մեջ ամեն ինչ պարզորեն երևում է, և դուք տեսնում եք: Հրաշալի է, երբ կարողանում եք տեսնել այն բանից հետո, երբ կույր եք եղել և ապրել եք առանց պատասխանների: Մեր իրական գանձը՝ Աստծո Թագավորությունը գտնելը պարզապես զարմանալի էր: Որպեսզի փորձեմ հստակ ցույց տալ, թե ինչպես էի զգում ինձ, ես կասեմ հետևյալը. առաջին անգամ իմ կյանքում

հանգստություն կար:

Ողբերգությունը դադարեց: Անցյալում, եթե մեր անվաղողը վնասվում էր, դա վերածվում էր խոշոր զգացմունքային ձգնաժամի. «Որտեղի՞ց փող գտնենք: Դեռ հնարավո՞ր է ինչ-որ բան վերցնել

մեր վարկային քարտերից»։ Բայց այսօր, եթե ինչ-ինչ պատճառով մեր մեքենան է անսարքանում, ես պարզապես հարցնում եմ կնոջս. «Այս անգամ ի՞նչ գույնի ես ուզում»։ Չկա ողբերգություն, խուճապ, պարտք. միայն հանգիստ։ Մենք շարունակում ենք կատարել մեր գործը և հետևել մեր նպատակին։ Մենք այլևս չենք ապրում գոյատևման համար. այժմ մենք կարող ենք ՎԱՅԵԼԵԼ ԿՅԱՆՔԸ։

«Սրա համար ասում եմ ձեզ՝ հոգս մի՛ արեք ձեր կյանքի համար, թե ինչ պիտի ուտեք, և ինչ պիտի խմեք, և ո՛չ ձեր մարմնի համար, թե ինչ պիտի հագնեք։ Չէ՞ որ կյանքը ավելի է կերակրւոյից, և մարմինը՝ հագուստից։ Մտի՛կ արեք երկնքի թռչուններին, որ չեն սերմում, և ո՛չ էլ հնձում, և ո՛չ ամբարների մեջ ժողովում, և ձեր երկնավոր Հայրը կերակրում է նրանց։ Չէ՞ որ դուք նրանցից ավելի լավն եք»։

– Մատթեոս 6.25,26

Վերջին 36 տարում հազարավոր մարդկանց հետ նստել եմ նրանց խոհանոցի սեղանի շուրջ և քննարկել նրանց ֆինանսները շատ անձնական մակարդակի վրա։ Աշխարհով մեկ քարոզել եմ հազարավոր մարդկանցից բաղկացած լսարանների, և կա մեկ բան, որը հայտնաբերել եմ ամենուր. յուրաքանչյուրը հանգիստ է ցանկանում։ Յուրաքանչյուրը սպասում է շաբաթավերջին, արձակուրդին կամ թոշակին, որպեսզի կանգ առնի և հանգստանա։

Վերջերս կարդացի այն մասին, որ անցկացրած մի քանի ուսումնասիրություններ պարզել են, որ ամերիկացիների 70 տոկոսը չի սիրում իրենց աշխատանքը, և այդ 70-20 տոկոսը ներքուստ ներգրավված չէ իր գործի մեջ և, կարելի է ասել, ատում է այն։ Ինչո՞ւ են մարդիկ գնում մի տեղ, որն ատում են։ Ինչպիսի՞ սթրեսի մեջ են նրանք ապրում՝ ստիպված լինելով ամեն օր դիմանալ նման զգացմունքային տառապանքի։ Կոպիտ ասած, նրանք ստրուկներ են (Բոլորս էլ ստրուկներ էինք։ Մենք մեծացել ենք այնպիսի աշխարհում, որտեղ հաջողության հասնելու միակ միջոցը բավականաչափ փող ունենալն է, որպեսզի ինքներս կառուցենք մեր կյանքը։ Բայց մարդ-

կանց մեծ մասը գուրկ է դրանից): Հաջողության հասնելու երազանքները դանդաղորեն մարում են՝ վերածվելով գոյատևման, երբ իրենց երրորդ, չորրորդ և հինգերորդ տասնամյակների ընթացքում մարդիկ հասկանում են, որ իրենց աշխատանքը նման է փակուղու:

**ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ
ՍԹՐԵՍԻ ՄԵՋ
ԱՊՐԵԼԸ... ԱՍՏՈՆ
ԾՐԱԳԻՐԸ ԶԷՐ ՀԵՆՑ
ՍԿՋԲԻՑ, ԵՎ ԱՅՍՕՐ ԷԼ
ԴԱ ԱՍՏՈՆ ԾՐԱԳԻՐԸ
ԶԷ ՁԵՋ ՀԱՍԱՐ:**

Ըստ վերջին վիճակագրություններից մեկի՝ Ամերիկայի բնակչության 69 տոկոսի խնայողությունները չեն կազմում նույնիսկ 1.000 դոլար¹: Այն ճնշումը և հոգեկան ցնցումը, որի մեջ ապրում են մարդիկ, խեղաթյուրում է նրանց ինքնագնահատականը և արժանապատվության զգացումը: Երազանքները հետաձգվում են՝ անհետաձգելի կարիքների պատճառով: Մարդիկ պարտվում են հիասթափությանը և զրկվում են ուրախությունից:

Հիշում են՝ մեկ անգամ մի հովվի հետ զրուցում էի ֆինանսներից: Նա ասաց, որ սիրում է իր ծառայությունը և սիրում է մարդկանց, և ամեն օր արթնանում է ոգեշնչմամբ, քանի դեռ չի հիշել իր ֆինանսական վիճակի մասին: Նա ասաց ինձ, որ, ինչպես արևի լույսը փակող մեծ սև ամպը, այնպես էլ հիասթափություն բերող մտքերը կուտակվում են նրա ներսում և ստրկացված են պահում գոյատևման մտածելակերպին, ֆինանսական անհուսությանը և տեսիլքից գուրկ ստրկությանը:

Մարդու անձնական կյանքը փոխարինվել է դիտելով, թե ինչպես են հաղթում ուրիշները: Հոլիվուդը միլիարդավոր դոլարների եկամուտ է ստացել՝ ցույց տալով բազմություններին, թե ինչպես են այլ մարդիկ հաղթում մեծ էկրանին: Մարդիկ, ովքեր չեն հավատում իրենց հաղթանակին, մի քանի ռոպե են հատկացնում, որ փախչեն իրենց ձանձրալի կյանքից և տեսնեն իրենց երազանքների իրականացումը:

1 Նայլ ՄակԿարթի. «Հարցում. ամերիկացիների 69 տոկոսի խնայողությունները կազմում են 1.000 դոլարից պակաս գումար», «Ֆորբս», սեպտեմբերի 23, 2016, <https://www.forbes.com/sites/niallmccarthy/2016/09/23/survey-69-of-americans-have-less-than-1000-in-savingsinfographic/#30d27351ae67>.

նացումը՝ դիտելով այլ մարդկանց կատարյալ կյանքը մեծ էկրանին:

Սպորտային միջոցառումները ներկայումս միլիարդավոր դոլարների եկամուտ ունեն աշխարհով մեկ գտնվող դիտողներից: 2017 թվականին Ամերիկայի Ազգային ֆուտբոլային լիգայի եկամուտը կազմեց ավելի քան 7.8 միլիարդ դոլար: Սուպերգավաթը գնահատվում է 15.5 միլիարդ դոլար, և խոսքն ընդամենը մեկ խաղի մասին է^{2,3}: Մարդկանց դուր է գալիս տեսնել իրենց սիրելի թիմի հաղթանակը:

Սակայն մենք պետք է հասկանանք, որ բոլորս ենք ստեղծված, որպեսզի հաղթենք՝ լինենք պայքարի մեջ, լինենք խաղի մեջ և, ի վերջո, հաղթենք: Ֆինանսական անհուսությունը սովորական երևույթ է, ոչ թե բացառություն: Մարդկանց մեծ մասի համար միակ փախուստի միջոցը հետևյալն է՝ այն կյանքը, որի մասին բոլորս երազում ենք, ապրել այլ մարդկանց կյանքերի միջոցով: Ո՞րն է վիճակախաղում հաղթելու գրավչությունը: Ինչո՞ւ է «Ո՞վ է ուզում դառնալ միլիոնատեր» հեռուստահաղորդումը հանրահայտ: Ինչո՞ւ են արագ հարստացման սխեմաները դեռևս գայթակղեցնում մարդկանց այսօր: Պատասխանն է՝ ՀԱՆԳԻՍԸ: Յուրաքանչյուրը հոգնել է վազելուց, յուրաքանչյուրը հոգնել է այն բանից, որ ամեն առավոտ միջոցներ հայթայթելու բեռը գողանում է իր երազանքները: Բայց ֆինանսական սթրեսի մեջ ապրելը նոր երևույթ չէ. իրականում, այդպես է եղել զրեթե այնքան ժամանակ, որքան մարդն այս երկրի վրա է: Այնուամենայնիվ, դա Աստծո ծրագիրը չէր հենց սկզբից, և այսօր էլ դա Աստծո ծրագիրը չէ ձեզ համար:

2 Մայքլ Ղեյվիդ Սմիթ. «Packers»-ի տվյալները ցույց են տալիս, որ ԱՖԼ-ի թիմերի ընդհանուր եկամուտը կազմում է 7.8 միլիարդ դոլար», «NBC Sports», <http://profootballtalk.nbcsports.com/2017/07/12/packers-books-show-nfl-teams-split-7-8-billion-in-national-revenue/>.

3 Ջո Ղ՛Ալլեգրո. «Սուպերգավաթի միլիարդները. մեծ քիզնես՝ տարվա ամենամեծ խաղի ետևում», «CNBC», 22 հունվարի 2017, թարմացված 2 փետրվարի 2017, <https://www.cnbc.com/2017/01/20/super-bowl-billions-the-big-business-behind-the-big-game.html>.

ԳԼՈՒԽ 2

ՕՐԻՆԱԿԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐ

Անհուսություն. ահա թե ինչպես կնկարագրեի մեր կյանքը, մինչև որ հասկացա, թե ինչպես հանգիստ ունենալ: Ինը տարին երկար ժամանակ է ֆինանսական քաոսի և սթրեսի մեջ ապրելու համար: Հիշում եմ, որ շատ անգամներ, նայելով 35 հեկտար տարածքի այն գյուղական տանը, որը մենք վարձում էինք 300 դոլարով և հազիվ էինք կարողանում վճարել վարձակալության գումարը, թեև այն անչափ ցածր էր, ես մտածում էի, թե երբևէ կկարողանա՞մ նման հողատարածք ունենալ:

Այդ հողատարածքի սեփականատերը նախատեսում էր գոլֆի դաշտ կառուցել այդտեղ երեքից հինգ տարի անց և ուզում էր, որ ինչ-որ մեկը պարզապես ապրեր այդ տանը և հսկեր տարածքը: Այդ հին գյուղական տունը տրվեց մեզ նախկին վիճակով՝ բոլորովին առանց վերանորոգման: Ներկման ու մաքրման ծավալուն աշխատանքներից հետո այդ հին տունը յուրահատուկ գրավչություն ստացավ: Մենք ծրագրում էինք մնալ այդ տանը երեք տարի, իսկ հետո տեղափոխվել, բայց ութ տարի ապրելուց հետո դեռ չունեինք տուն գնելու ոչ մի հնարավորություն:

Այն բանից հետո, երբ Աստված խոսեց ինձ հետ Թագավորության մասին, և մենք սկսեցինք ուսումնասիրել Թագավորության սկզբունքներն ու օրենքները և կիրառել դրանք, ամեն ինչ փոխվեց: Սկզբում, երբ մեր ֆինանսական վիճակը բարելավվեց, մենք անչափ ոգևոր-

վում էինք ամենափոքր հաղթանակներից: Ես հիշում եմ, որ սպասք լվացող մեքենա գնեցինք այդ հին գյուղական տան համար: Դրենդան ու ես այնքան էրջանիկ էինք, հատկապես՝ նա: Թեև երբեմն օգնում էի լվանալ ափսեները, ես զբաղված էի իմ աշխատանքով: Այդ ժամանակ մենք չորս երեխա ունեինք, և Դրենդան միշտ ափսեներ էր լվանում: Երբ մենք գնեցինք այդ սպասք լվացող մեքենան, հիշում եմ, որ ասացի. «Կարո՞ղ ես հավատալ, որ մենք հենց նոր կանխիկ գումարով սպասք լվացող մեքենա գնեցինք»: Ես գիտեմ՝ դուք մտածում եք. «Մի՞թե սպասք լվացող մեքենա գնելն այդքան կարևոր իրադարձություն է»: Դա հասկանալու համար, դուք պետք է իմանաք, թե ինչ կենցաղային սարքեր կային մեր խոհանաացում: Մեր գազօջախը և սառնարանը ավոկադոյի գույնի էին և 25 տարվա հնություն ունեին: Այնպես որ, որպես համեմատություն, նոր սպասք լվացող մեքենա գնելը մեծ հաղթանակ էր մեզ համար:

Նախորդ գլխում ես պատմեցի, թե ինչպես Աստված երազ և ծրագիր տվեց ինձ նոր գործ սկսելու մասին, որը դառնալու էր մեր ֆինանսական քառուսի պատասխանը: Միգուցե մտածեք. «Երանի՛ Աստված ինձ էլ նման բան ասեր»: Բարի լուրն այն է, որ Նա ցանկանում է անել դա, սակայն դուք պետք է որոշակի գիտելիք ունենաք այն մասին, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը, մինչև որ կարողանաք օգտվել այդպիսի օգնությունից: Այն առաջնորդությունը, որը ստացա այդ օրը իմ երազի մեջ, տեղի ունեցավ միայն շնորհիվ այն ամենի, ինչ Աստված ցույց էր տալիս մեզ Իր Թագավորության մասին, և Նրա սովորեցրածը կիրառելու անմիջական հետևանքն էր: Թեև մանրամասնորեն ներկայացրել եմ Թագավորությունը իմ նախորդ գրքում, ես պետք է կրկին խոսեմ այս մասին այս գրքում, որպեսզի մենք ելակետ ունենանք՝ մեր աշխատանքը կատարելու համար:

Մարդիկ հարցնում են ինձ, թե ինչ նկատի ունեմ՝ խոսելով Աստծո Թագավորության մասին: Ես ոչինչ չգիտեի Աստծո Թագավորության մասին, թեև քրիստոնյա էի: Ես գիտեի, որ Երկինք էի գնալու, երբ մահանայի, բայց նույնիսկ պատկերացում չունեի, թե ինչ է Աստծո Թագավորությունը և ինչպես է այն գործում: Այս հասկացությունն ըն-

կալելու համար, դուք պետք է հասկանաք, թե ինչ է նշանակում «թագավորություն» բառը: Բառացիորեն այն նշանակում է թագավորի տիրույթ: Թագավորի թագավորությունը հնազանդվում է թագավորի խոսքին: Նրա խոսքը դառնում է այն օրենքը, որը կառավարում է իր տիրույթը և իր քաղաքացիներին: Թագավորության ևս մեկ բացատրությունն այն է, որ մեկ միլիոն մարդուց բաղկացած ամբողջ թագավորություն չէ: Թագավորությունը ենթադրում է օրինական կառավարում, որը հարկադրում է թագավորի օրենքները այդ թագավորության յուրաքանչյուր օրինական քաղաքացուն: Թվում է՝ հասկացությունն այն մասին, որ Աստված ունի թագավորություն՝ հաստատված օրենքներով, որոնք հասանելի են իր Թագավորության յուրաքանչյուր քաղաքացուն, հայտնի չէ գրեթե ամբողջ քրիստոնեությանը: Քրիստոնյաների մեծ մասը հավատում է, որ Աստված որոշում է պատասխանել որոշ աղոթքների կամ աչառություն ցուցաբերել ոմանց հանդեպ: Նրանք հավատում են, որ կշահեն Աստծո բարեհաճությունը, եթե տևական ծոմեր պահեն կամ ավելի շատ հոգևոր գործեր անեն Նրա համար: Իմ ընկե՛ր, դուք արդեն իսկ ստացել եք Նրա բարեհաճությունը:

«Հետևաբար, դուք այլևս օտարականներ և պանդուխտներ չեք, այլ Աստծո ժողովրդի համաքաղաքացիներ և նույնպես Նրա ընտանիքի անդամներ»:

– Եփեսացիների 2.19, NIV

Դուք ոչ միայն Նրա Թագավորության քաղաքացին եք, այլև Նրա ընտանիքի անդամը՝ Թագավորի որդի կամ դուստր: Գաղատացիների 4-րդ գլուխը հստակ ցույց է տալիս, թե ինչ է դա նշանակում ձեզ և ինձ համար:

«Ես նկատի ունեմ, որ քանի դեռ ժառանգը երեխա է, նա չի տարբերվում ստրուկից, թեև նրան է պատկանում ամբողջ կալվածքը: Նա ենթակա է խնամակալների և հոգաբարձուների, մինչև իր հոր կողմից հաստատված ժամանակը:

*Նույն կերպով, երբ մենք երեխաներ էինք, գտնվում էինք այս աշխարհի հիմնական սկզբունքների ստրկության ներքո: Բայց երբ եկավ ժամանակի լրումը, Աստված ուղարկեց Իր Որդուն՝ ծնված կնոջից, ծնված օրենքի ներքո՝ փրկագնելու օրենքի ներքո գտնվողներին, որպեսզի մենք ստանանք որդիների լիակատար իրավունքները: Քանի որ դուք որդիներ եք, Աստված ուղարկեց Իր Որդու Հոգուն մեր սրտերի մեջ՝ այն Հոգուն, Ով կանչում է «Աբբա, Հայր»:
Այնպես որ, դուք այլևս ստրուկ չեք, և քանի որ դուք որդի եք, Աստված նույնպես ժառանգ է դարձրել ձեզ»:*

– Գաղատացիների 4.1-7, NIV

Դուք ամբողջ կալվածքի ժառանգն եք՝ որպես որդի կամ դուստր, և դուք ունեք օրինական իրավունքներ՝ որպես Աստծո թագավորության քաղաքացիներ: Թույլ տվեք, որ մի պահ սա հաստատվի ձեր ներսում. ամեն ինչ արդեն իսկ պատկանում է ձեզ: Չկա այնպիսի բան, ինչն անհրաժեշտ է ձեզ և արդեն իսկ չի պատկանում ձեզ: Այնպես որ, դադարե՛ք աղաչել և լաց լինել: Դուք չեք կարող խնդրել այն, ինչ արդեն ունեք: Աստված չի կայացնում որոշումներ այն մասին, թե ում է Նա օգնելու և ում չի օգնելու՝ անհատական սկզբունքով: Յուրաքանչյուրը, ով Աստծո որդի կամ դուստր է, արդեն իսկ օգնություն է ստացել Նրանից:

**ԶԳԱՑՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ
ՀԱՃԵԼԻ ԵՆ, ԵՎ ԻՆՁ ԴՈՒՐ
Է ԳԱԼԻՍ ԶԳԱԼ ԱՍՏԾՈ
ՆԵՐԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ, ԲԱՅՑ
ԵՐԲ ԽՈՍՔՆ ԻՐԱՎԱԿԱՆ
ՀԱՐՑԵՐԻ ՄԱՍԻՆ Է,
ԿԱՐԻՔ ՉԿԱ, ՈՐ ԶԳԱՍ,
ՈՐ ՓՐԿՎԱԾ ԵՄ՝ ՓՐԿՎԱԾ
ԼԻՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԴԱ
ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՀԱՐՑ Է:**

Թույլ տվեք համեմատել սա Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների քաղաքացի լինելու հետ: Եթե դուք քաղաքացի եք, արդեն իսկ ունեք Միացյալ Նահանգների կառավարության աջակցությունը, ինչը կապահովի, որ այդ կառավարության կողմից հաստատված օրենսդրությունը գործի ձեր կյանքում: Այս առավելությունը տրվում է ձեզ քաղաքացիության հետ: Այնպես որ, դուք չեք կարող

բավականաչափ աղոթել և ծոմ պահել՝ Աստծո օգնությունը վաստակելու համար. Նա ձրիաբար տվել է ձեզ Իր օգնությունը այն ամենի միջոցով, ինչ արել է Հիսուսը: Վայելէ՛ք այն. այն ձե՛րն է:

«Եվ Աստված հարություն տվեց մեզ Քրիստոսի հետ և նստեցրեց Նրա հետ երկնային տիրույթներում՝ Քրիստոս Հիսուսում, որպեսզի գալիք դարերում ցույց տա Իր շնորհքի անզուգական հարստությունները, որոնք արտահայտվում են Նրա բարությանը մեր հանդեպ՝ Քրիստոս Հիսուսում»:

– Եփեսացիների 2.6,7, NIV

«Նստեցրեց մեզ Նրա հետ երկնային տիրույթներում» անդումը նկարագրում է ձեր օրինական դիրքն Աստծո թագավորության մեջ: Հիսուսը Նստած է Հոր աջ կողմում, և դուք՝ նույնպես, քանի որ դուք Քրիստոսի մարմինն եք: Այնպես որ, Հիսուսի հետ միասին դուք այն ամենի ժառանգակիցն եք, ինչ պատկանում է Աստծուն: Ես գիտեմ, որ այս միտքն անհավատալի է, բայց այն ճիշտ է: Ամեն ինչ պատկանում է ձեզ. դուք ընտանիքի անդամ եք և ընտանեկան գործի մեջ եք: Բայց քանի որ սատանան փորձել է թաքցնել ամեն ինչ այն մասին, թե ով եք դուք և ինչ ունեք, մարդկանց և նույնիսկ քրիստոնյաների մեծ մասն ապրում է այնպես, ասես դեռ ստրկացված են այս աշխարհի գոյատևման անեծքի համակարգին:

Իմ կյանքը փոխվեց, երբ հասկացա, որ Աստծո Թագավորությունը կառավարման համակարգ է՝ իր օրենքներով, և ես՝ որպես քաղաքացի, ունեմ օրինական իրավունքներ և արտոնություններ այդ Թագավորության մեջ: Զգացողությունները հաճելի են, և ինձ դուր է գալիս զգալ Աստծո ներկայությունը, բայց երբ խոսքն իրավական հարցերի մասին է, կարիք չկա, որ զգամ, որ փրկված եմ՝ փրկված լինելու համար: Դա իրավական հարց է: Կարիք չկա, որ զգամ, որ ես Միացյալ Նահանգների քաղաքացի եմ՝ այդպիսին լինելու համար: Ես արդեն գիտեմ, որ դա իրավական հարց է, որը լուծված է այն փաստով, որ ես ծնվել եմ այդ երկրում: Եթե դուք ճիշտ դիրք ունեք Աստծո առջև, և ձեր կյանքը հիմնված է օրենքի վրա, ոչ թե ձեր

զգացմունքների, ձեր կյանքում փոփոխություններ տեղի կունենան:

«Եվ սա է այն համարձակությունը, որ ունենք դեպի Նա, թե ինչ որ Նրա կամքի պես խնդրում ենք, լսում է մեզ: Եվ եթե գիտենք, թե լսում է մեզ, ինչ որ խնդրում ենք, գիտենք, որ առնում ենք մեր խնդրանքները, որ խնդրեցինք Նրանից»:

– Ա Հովհաննես 5.14,15

Մի պահ մտածեք այս հատվածի վերաբերյալ. այն իմ ամենափրելի աստվածաշնչյան հատվածներից է: Երբ ես ինչ-որ բան եմ խնդրում՝ ըստ Նրա կամքի, գիտե՛մ, որ Նա լսում է: Խոսքն այստեղ սոսկ մեր ձայնը կամ բառերը լսելու մասին չէ. սա իրավական պնդում է: Պատկերացրեք դատավորի՝ դատական ատյանում: Եթե դատավորը որոշում է որևէ գործ լսել, նշանակում է՝ նա համաձայնել է կարգավորել այն օրենքի հիման վրա: Մեր դեպքում, քանի որ մենք խնդրել ենք համաձայն Թագավորի օրենքների, արդեն գիտենք, որ Նա կկիրառի Իր օրենսդրությունը: Այսպիսով, մենք վստահ ենք պատասխանի մեջ. այն գուշակելու կարիք չկա:

Օրինակ, Միացյալ Նահանգները թագավորություն չէ, քանի որ այն չունի թագավոր, բայց այն գործում է ըստ օրենքների, որոնք հավասար են յուրաքանչյուր օրինական քաղաքացու համար և հասանելի են նրանցից յուրաքանչյուրին: Նմանապես, Աստծո Թագավորությունը կառավարվում է օրենքներով, որոնք հասանելի են յուրաքանչյուր քաղաքացու՝ առանց կողմնակալության: Այն պատմությունները, որոնք կարդում ենք Աստվածաշնչում, գրված չեն մեզ զբաղեցնելու համար, այլ՝ այդ օրենքները նկարագրելու, որպեսզի մենք իմանանք դրանց մասին և օգտագործենք: Հիսուսը շատ անգամներ էր օգտագործում «Աստծո Թագավորությունը նման է...» արտահայտությունը, որպեսզի բացատրեր մարդկանց, թե ինչպես է Թագավորությունը գործում: Հիսուսը խոսում էր Թագավորության օրենքների մասին, երբ պատմում էր Իր առակները. Նա պատկերում էր, թե ինչպես են գործում այդ օրենքները, կամ բացատրում էր որոշակի իրադարձությունների պատճառը: Կրկին, ինչ-ինչ պատ-

ճառով, մարդիկ չունեն ոչ մի պատկերացում այն մասին, որ Աստծո թագավորությունը գործում է համաձայն օրենքների: Շատերը մտածում են, որ Աստված կարող է անել այն, ինչ կամենա, և երբ կամենա, քանի որ Նա Աստված է: Ես կհամաձայնեմ, որ Աստված կարող է անել այն, ինչ կամենա, և երբ կամենա. այնուամենայնիվ, Նա սահմանափակված է Իր իսկ օրենքներով: Ես գիտեմ, որ սա կարող է տարօրինակ թվալ ձեզ, բայց իմ պնդումը հաստատելու համար կարճանք մի հատված Մարկոսի 6-րդ գլխից:

«Հիտուսն ասաց նրանց. «Միայն իր հայրենի քաղաքում, իր ազգականների մեջ և իր տանն է, որ մարգարեն պատիվ չունի»: Նա չկարողացավ որևէ հրաշք գործել այդտեղ, բացի մի քանի հիվանդ մարդկանց վրա ձեռք դնելուց և նրանց բժշկելուց: Եվ նա զարմացած էր նրանց անհավատության վրա»:

Մարկոս 64-6, NIV

Կարդալով այս խոսքերը՝ դուք պետք է առանձնացնեք հետևյալ պնդումը, որպեսզի որոշակի պատկերացում կազմեք Թագավորության գործունեության մասին:

«Նա չկարողացավ որևէ հրաշք գործել...»:

Առաջին հերթին, շատ քրիստոնյաներ նույնիսկ չգիտեն այս հատվածի մասին: Նրանք անմիջապես կվիճեն ձեզ հետ, եթե ասեք, որ Աստվածաշնչում կան դեպքեր, երբ Հիտուսը չէր կարողանում բժշկել՝ պնդելով, որ դուք սխալ եք: Բայց, ինչպես տեսնում եք, Նա չկարողացավ: Երբ դուք հասկանաք, որ Թագավորությունը գործում է համաձայն օրենքների, ավելի խորը կդիտարկեք այս պատմությունը: Քրիստոնյաների մեծ մասը կընկալի սա այնպես, որ Հիտուսը որոշեց չբժշկել նրանց: Տրամաբանորեն դա ճիշտ կթվա, եթե դուք չունենաք որևէ պատկերացում Թագավորության օրինական կառուցվածքի մասին: Իմանալով, որ Հիտուսն ի գորու էր բժշկել, բայց չարեց դա, և չունենալով պատկերացում օրինական իրավասության

մասին, դուք բնականորեն կհանգեք այն հետևությանը, որ Նա որոշեց չբժշկել: Ուրիշ ի՞նչ պատճառ կարող է լինել:

Միգուցե լսել եք, որ ինչ-որ մեկն ասում է. «Աստված թույլ տվեց, որ դա տեղի ունենար», «Աստված գիտի, թե ինչն է ավելի լավ», «Աստված մշտապես վերահսկում է ամեն ինչ», կամ նմանօրինակ բաներ, երբ որևէ մեկը խոսում է իր կամ այլ մարդու խնդրի կամ դժվարության մասին: Սովորական քրիստոնյան եզրափակում է ամեն ինչ այսպիսի պնդումով: Չիմանալով Թագավորության օրենքները և թե իրականում ինչը խոչընդոտեց Հիսուսին, նրա միակ եզրակացությունն այն է, որ Աստված, հավանաբար, չէր կամենում բժշկել այդ մարդկանց: Իմ ընկեր, Աստվածաշնչում գրված չէ, որ Նա որոշեց չբժշկել: Գրված է, որ Նա չկարողացավ բժշկել այդ մարդկանց՝ նրանց անհավաստության պատճառով: Հենց որ դուք հասկանաք սա, ձեզ համար պարզ կդառնա, որ բժշկելու խոչընդոտն այս պատմության մեջ այն չէր, որ Աստված չէր ցանկանում բժշկել, այլ որ գոյություն ունեն Աստծո օրինական իրավասությունը կարգավորող հոգևոր օրենքներ, որոնք կանգնեցրին Նրա գորությունը:

Կարդալով այլ պատմություններ՝ դուք կգիտակցեք, որ կային օրինական պատճառներ, թե ինչու Աստծո գորությունն իրավասություն ուներ գործադրելու Նրա կամքը և ցանկությունը որոշ իրավիճակներում և իրավասություն չուներ այլ իրավիճակներում, ինչպես այս պատմության մեջ: Այնպես որ, անչափ կարևոր է, որ բացահայտեք, թե ինչպես են գործում Թագավորության օրենքները: Երբ ձեզ անհրաժեշտ լինի հպում Երկնքից, հազիվ թե ցանկանաք, որ Երկնքի գորությունը խոչընդոտվի. դուք կցանկանաք, որ այն ազատորեն գործադրի Աստծո կամքը ձեր կյանքում: Եվ հենց այս պատճառով է, որ ես գրեցի այս գիրքը:

Այս թեման լրջորեն ուսումնասիրելու համար առաջարկում եմ, որ անեք դա «մաքուր էջից» ձեր մտքում և գիտակցեք, որ պետք է մերժեք հին կրոնական պատասխանները, որոնք լսել եք ամբողջ կյանքում, թե ինչու է Աստված անում կամ ինչու Նա չի անում որոշ բաներ: Հուսով եմ՝ այժմ դուք գիտեք, որ չպետք է ընդունեք սովորաբար տրվող բացատրություններն այն մասին, թե ինչու, օրինակ, Ջո-

նին մահացավ երիտասարդ տարիքում. «Աստված գիտի, թե ինչն է ավելի լավ», «Նա վերահսկում է ամեն ինչ», և այլն: Ո՛չ, դուք պետք է ԻՄԱՆԱՔ, թե ինչու Հիսուսը չկարողացավ բժշկել, և այն օրենքները, որոնք կարգավորում են Աստծո գործության հոսքը դեպի այս երկրային տիրույթը: Դուք պետք է իմանաք հետևյալ հարցի պատասխանը. «Ինչո՞ւ Հիսուսը չկարողացավ բժշկել»: Շատերի համար այն փաստը, որ ես նույնիսկ ասում եմ, որ այս հարցը պատասխան ունի, վիրավորական է: Բայց ես միայն պատմում եմ ձեզ այն, ինչ սովորեցնում է Աստվածաշունչը, և թույլ տվեք կրկնել. դուք անպայման ՊԵՏՔ է իմանաք այս հարցի պատասխանը:

Գոյություն ունի պարզ և հակիրճ պատասխան այն հարցին, թե ինչու Հիսուսը չկարողացավ բժշկել այս պատմության մեջ. Երկինքը չուներ իրավասություն դրա համար: Այդ իրավասությունը շնորհվում է երկրային տիրույթում գտնվող որևէ տղամարդու կամ կնոջ հավատքի շնորհիվ, ով լիովին համոզված է Երկնքի խոսքերի մեջ: Թեև մենք կհամաձայնենք, որ Հիսուսն ուներ այդ մարդկանց բժշկելու և՛ գործություն, և՛ ցանկություն, Նա չկարողացավ բժշկել: Հիսուսն ասաց, որ բժշկությունը տեղի չունեցավ ոչ թե՛ որ Ինքը տկար էր, այլ՝ որ մարդիկ հավատք չունեին: Գրի՛ առեք սա: Գոյություն ունի մի կարևոր բանալի, որը հավատքն է:

Իմ նախորդ գրքում շատ ժամանակ տրամադրեցի՝ բացատրելով, թե ինչ է հավատքը, ինչպես է այն գործում, ինչու է հավատքն անհրաժեշտ մեզ, ինչու է Աստված հավատք պահանջում, ինչպես ենք մենք հավատք ստանում և ինչպես իմանալ, որ մենք հավատքի մեջ ենք: Պարզապես ասելը, որ Թագավորության այս հիմքային օրենքը հասկանալը կարևոր է, նշանակում է ոչինչ չասել: Դա կյանքի ու մահվան հարց է:

**ՆՐԱ ԽՈՍՏՈՒՄՆԵՐՆ
ԸՆԴԳՐԿՈՒՄ ԵՆ
ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆ,
ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՒՄ,
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ
ԱՌԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՇԱՏ
ԱՎԵԼԻՆ, ՈՉ ԹԵ ՄԻԱՅՆ
ԴԺՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ
ԵՎ ԱՂԵՏՆԵՐԻՆ
ԴԻՄԱՆԱԼՈՒ
ԿԱՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆ:**

Վերջերս ես ստացա մի շատ հայտնի քրիստոնեական ծառայության հերթական տեղեկագիրը: Դժբախտաբար, դրա բովանդակությունն արտացոլում էր այն, ինչին հավատում է քրիստոնյաների մեծ մասը:

Այն սկսվում է մի հրաշալի խոսքով՝ **Երկրորդ Օրինաց 31.6**-ով.

«Ուժովացե՛ք և քա՛ջ եղեք, մի՛ վախեցեք և նրանց երեսից մի՛ գարհուրեք, որովհետև քո Տեր Աստված Ինքն է քեզ հետ գնում. Նա քեզ չի թողնի և քեզ չի ձգի»:

Դրանից հետո գրված է...

«Ինչո՞ւ Աստված չի դադարեցնում ահաբեկչությունը և տառապանքները: Ինչո՞ւ է Նա թույլ տալիս, որ մարդիկ մահանան: Հարցերը շատ են, և ճշմարտությունն այն է, որ մենք պարզապես չգիտենք բոլոր պատասխանները: Մենք չգիտենք, թե ինչու է Աստված թույլ տալիս որոշակի իրադարձություններ: Բայց հաստատ գիտենք, որ Աստծո սերը կատարյալ է: Նրա ճանապարհները վեր են մեր ճանապարհներից: Մենք պետք է վստահենք Նրա խոստումներից, որոնք ասում են մեզ, որ Նա չի տա մեզ ավելին, քան մենք կարող ենք կրել, բայց ինչ էլ, որ տա, Նա կլինի մեզ հետ՝ մեր ընթացքի ամեն քայլափոխին»:

Սա ՍԽԱ՛Ն է, ՍԽԱ՛Ն է, ՍԽԱ՛Ն է: Իրականում, Աստվածաշունչն ասում է մեզ ճիշտ հակառակը:

«Ձեզ ուրիշ փորձություն չի պատահել՝ բացի մարդկային փորձությունից, բայց Աստված հավատարիմ է, որ չի թողնի ձեզ ձեր կարողությունից վեր փորձվելու, այլ փորձության հետ ելքն էլ կպատրաստի, որ կարողանաք համբերել»:

– Ա Կորնթացիների 10.13

Նրա խոստումներն ընդգրկում են բժշկություն, վերականգնում, ֆինանսական առատություն և շատ ավելին, ոչ թե միայն դժվարություներին և աղետներին դիմանալու կարողություն: Կատարյալ սերը լուծումներ է առաջարկում: Ես կարող եմ շարունակել, բայց, դժբախտաբար, մարդկանց մեծ մասը հենց այսպիսի կարծիք ունի Աստծո մասին: Չեմ հասկանում՝ ինչպե՞ս ինչ-որ մեկը կարող է մտածել, որ կատարյալ սեր ունեցող Աստված քաղցկեղ է տալիս մարդուն և հրաժարվում է բժշկել, թեև Նա կարող է: Երբ հարցնում եմ այդ մասին, մարդկանց սովորական պատասխանն է, որ Նրա ճանապարհները մեր ճանապարհները չեն: Դուք կատակո՞ւմ եք: Մենք չունենք կատարյալ սեր, բայց երբեք այդպես չէինք վարվի մեր երեխաների հետ: Ո՛չ, Նա հստակ հայտնում է Իր ճանապարհներն Իր Խոսքում:

Այդ տեղեկագրի հոդվածի ասելիքն այն էր, որ ինչ էլ Աստված տա մեզ, Նա մեզ հետ կլինի մեր տառապանքի ամեն քայլափոխին: Արդյո՞ք Աստված վատ բաներ է տալու մեզ: Ո՛չ: Աստվածաշնչի խոսքերն այն մասին, որ Նա մեզ հետ է և երբեք չի թողնի, նշանակում է, որ Աստված մեր կողքին է, որ սատարի Իր խոստումները: Իմ ընկե՛ր, վարդապետությունն այն մասին, որ Աստված մեր թշնամին է, Աստծուց չէ: Այդ վարդապետությունը չի պատկերում այն Աստծուն, Ում ես ծառայում եմ, և հուսով եմ՝ դուք չեք հանդուրժի դա: Եթե ձեր եկեղեցին նման աղբ է սովորեցնում, դուք պետք է անմիջապես հեռանաք այդտեղից:

Աստված սեր է, և Աստծո սերն անսահման է: Այնուամենայնիվ, սահմանափակ է Աստծո իրավասությունը՝ երկրային տիրույթում միջամտելու Նրա կարողությունը, որը հնարավոր է դառնում մեր հավատքի միջոցով: Կրկին, սա իրավական հարց է, ոչ թե զգայական, զգացմունքային կամ այլ բնույթի: Սա պարզապես իրավական հարց է, որի մասին դուք պետք է տեղյակ լինեք: Քանի որ իրավասությունը երկրային տիրույթում պատկանում է մարդուն, Աստված չի կարող պարզապես անել՝ ինչ ցանկանում է, ինչպես արդեն նշեցի: Ձեր համաձայնությունը Երկնքի հետ, այսինքն՝ ձեր հավատքը, անհրաժեշտ է, որպեսզի Երկնքը ստանա իրավասություն՝ որևէ իրավիճակում Աստծո զորությունը գործադրելու և արդարություն հաստատելու

համար: Ընկե՛ր, դուք **պետք** է իմանաք, թե ինչ է հավատքը և ինչու է այն անհրաժեշտ՝ Աստուծու պատասխաններ ստանալու համար:

Եթե դուք չեք կարդացել իմ նախորդ գիրքը (*«Ձեր ֆինանսական հեղափոխությունը. Համաձայնության գորությունը»*), թույլ տվեք կարճ կրկնել, թե ինչ է հավատքը: Թեև դուք կարող եք ենթադրել, որ գրեթե յուրաքանչյուր քրիստոնյա, ով օգտագործում է *«հավատք»* բառը, գիտի, թե ինչ է այն նշանակում, սխալվում եք: Մենք պետք է պատմության կարճ դաս անցնենք, որպեսզի հասկանանք Թագավորության այս անչափ կարևոր սկզբունքը, որը կարգավորում է Երկնքի օրինական իրավասությունը:

Կարդանք **Հռոմեացիների 4.18-21-ը**.

«Հակառակ ամեն հույսի՝ Աբրահամը հույսով հավատաց, և այդ կերպով դարձավ շատ ազգերի հայր, ինչպես որ ասվեց նրան. «Այնպես պիտի լինի քո զավակը»: Չտկարանալով իր հավատքի մեջ՝ նա ընդունեց այն փաստը, որ իր մարմինը մահացածի պես էր, քանի որ ինքը մոտավորապես հարյուր տարեկան էր, և որ Սառայի արգանդը նույնպես մահացած էր: Այնուամենայնիվ, նա չերկմտեց անհավատությամբ Աստծո խոստման վերաբերյալ, այլ զորացավ իր հավատքով և փառք տվեց Աստծուն՝ լիովին համոզված լինելով, որ Աստված ի գորու էր կատարել այն, ինչ խոստացել էր»:

– Հռոմեացիների 4.18-21, NIV

Աբրահամը հայտնի է որպես մեր հավատքի հայր: Նա լիովին համոզված էր, որ Աստված ի գորու է կատարել Իր խոստումը: Լիովին համոզված լինելը, այսինքն՝ Աստծո հետ համաձայնություն ունենալը, կոչվում է հավատք: Առանց նման համաձայնության, Աստված չի կարող գործել այս երկրային տիրույթում: Միզուցե հարցնեք. «Մի՞թե մարդիկ կարող են թույլ տալ, որ Աստված գործի, կամ խանգարել Նրա որոշումներին: Չէ՞ որ Նա Աստված է»: Այս հարցին պատասխանելու համար պետք է արագ վերադառնանք սկիզբ՝ Ադամի ժամանակները.

«Մի քիչ ցած արհր նրան հրեշտակներից, փառքով և պատվով պսակեցիր նրան, և Քո ձեռքի գործերի վրա կանգնեցրիր նրան: Ամեն բան հնազանդ արհր նրա ոտքերի տակ»: Որովհետև ամենը, որ հնազանդեցրեց նրան, ոչինչ չթողեց, որ հնազանդ չլինի նրան. բայց հիմա տակավին չենք տեսնում, թե ամեն բան հնազանդված է նրան»:

– Եբրայեցիների 2.7,8

Այս խոսքն Ադամի ու Եվայի մասին է՝ արարչագործության ժամանակ: Ուշադրություն դարձրեք, որ երկրի վրա չկար մի բան, ինչը չէր գտնվում նրանց օրինական իրավասության ներքո: Ադամը դրվեց այս երկրի վրա, որ իշխեր Աստծո Թագավորության լիազորած իշխանությամբ: Նա իշխում էր ամբողջ երկրի վրա:

«Եվ Աստված ասաց. «Մեր պատկերով և մեր նմանության պես մարդ շինենք, որ իշխի ծովի ձկների և երկնքի թռչունների, անասունների և ամբողջ երկրի վրա և երկրի վրա սողացող բոլոր սողունների վրա»»:

– Ծննդոց 1.26

Կրկին, մենք տեսնում ենք, որ Ադամն իշխում էր ամբողջ երկրի վրա՝ իրեն լիազորած իշխանությամբ, և պատկած էր փառքով (օծությամբ և գործությամբ) և պատվով (դիրքով և իշխանությամբ): Չկար մի բան, ինչը չէր գտնվում նրա տիրապետության ներքո: Իրականում, եթե կարդաք արարչագործության պատմությունը, կտեսնեք, որ Ադամն անվանեց բոլոր կենդանիներին, քանի որ նա կարգված էր ամբողջ մոլորակի վրա: Ինչպես բոլորս գիտենք, Ադամը կորցրեց իր իշխանական դիրքը՝ զիջելով այն սատանային, որը խաբեց Եվային և գայթակեցրեց Ադամին՝ դրդելով դավաճանություն գործել Աստծո կառավարման դեմ, և Ադամն այդպես էլ վարվեց: Երկրորդ Կորնթացիների 4.4-ում Պողոսը գրում է, որ Ադամի դավաճանության միջոցով սատանան դարձավ այս աշխարհի աստվածը: Նա նկատի չունի, որ սատանան աստված է, այլ՝ որ նա այս աշխար-

հի աստվածն է, ինչը նշանակում է, որ նա օրինական հոգևոր իշխանություն ստացավ այս աշխարհում: Թեև մարդը դեռ ապրում էր երկրի վրա, հոգևոր առումով նա մահացավ Աստծո համար: Մարդու հոգին, որը ստեղծված էր Աստծո հետ միասնական լինելու համար, բաժանվեց Նրանից: Մարդը սկսեց ապրել ըստ իր զգայարանների, մտքի, կամքի և զգացմունքների:

«Եվ սատանան Նրան մի բարձր սար հանեց և աշխարհի բոլոր թագավորությունները ցույց տվեց Նրան մի վայրկյանի մեջ: Եվ սատանան ասաց Նրան. «Այս ամբողջ իշխանությունը և սրանց փառքը Քեզ կտամ, որ ինձ է տրված, և ում որ կամենում եմ, տալիս եմ: Արդ Դու, եթե իմ առջև ընկած երկրպագություն անես, բոլորը Քոնը կլինի»»:

– Ղուկաս 4.5-7

Ուշադրություն դարձրեք, որ սատանայի խոսքերով, իր դիրքն այս երկրային տիրույթում **«տրված»** է իրեն: Իհարկե, մենք գիտենք, որ սատանան ստացավ այդ դիրքը նրանից, ում այն իրավաբանորեն պատկանում էր հենց սկզբում, այսինքն՝ Ադամից: Սա կարևոր է: Իրականում, եթե սատանան փորձեր ապօրինաբար ներխուժել երկրային տիրույթ, նա անմիջապես կվճռվեր ուժի կիրառմամբ: Եթե պատկերացնեք ոստիկանական սպայի, ով օգնական ուժերի է կանչում, դուք կհասկանաք, թե ինչու եմ ասում, որ սատանան ուժով կվճռվեր: Սպայի կրծքանշանը ենթադրում է, որ Միացյալ Նահանգների կառավարության ամբողջ ուժը և իշխանությունը սատարելու է նրա խոսքերին:

Շնորհիվ այն պսակի կամ թագի, որն Ադամը կրում էր (նրա ունեցած դիրքի), երբ իշխում էր որպես Աստծո կառավարման դրածո, Աստծո ամբողջ գործունեությունը սատարում էր նրան: Երկրի վրա Ադամի ունեցած դիրքի պատճառով սատանան չուներ ոչ մի իրավասություն երկրային տիրույթում: Նա գտնվում էր Ադամի և Եվայի իշխանության ներքո: Միակ օրինական միջոցը, որով սատանան կարող էր իրավասություն ստանալ այս աշխարհում, Ադամի թագը

հանելն էր, սակայն սատանան չուներ իշխանություն՝ նրան հարկադրելու համար: Սատանան գիտեր, որ միակ անձնավորությունը, որը կարող էր հանել թագն Ադամի գլխից, հենց Ադամն էր: Ահա թե ինչու նա պետք է դիմեր խաբեության: Ո՞րն էր նրա խաբեությունը: Սատանան ակնարկեց, որ Աստծուն չարժեր վստահել, և որ Նա սրտանց չէր ձգտում իրենց շահերին: Նա համոզեց Եվային, որ Աստծուն չհնազանդվելու մեջ օգուտ կար, և որ Աստծո օրենքները գրկում էին իրեն և Ադամին մի շարք առավելություններից:

Սատանան պետք է համոզեր Ադամին և Եվային հավատալ կամ միանալ իրեն՝ Աստծո փոխարեն:

Պարզ ասած, սա հավատք է: Հավատքը կարելի է սահմանել որպես «լիարժեք համոզվածություն» Աստծո խոսքերի մեջ: Ադամն ու Եվան դադարեցին հուսալի համարել Աստծո խոսքը, փոխարենը համաձայնության եկան սատանայի խոսքի հետ: Դրանից հետո նրանք գործեցին իրենց հավատքի հիման վրա, ինչը չեղյալ դարձրեց իրենց արդար դիրքն Աստծո թագավորության մեջ և մարդկության գործերի մեջ միջամտելու օրինական իրավունք տվեց սատանային: Ի՞նչ տեղի ունեցավ արդյունքում: Ադամը, ով իշխանություն ուներ երկրային տիրություն, հոգևոր առումով հեռացրեց Աստծուն՝ միանալով սատանային: Ադամը թողեց իր թագը և իր իշխանական դիրքը՝ սատանային հետևելու համար: Այդպես վարվելով, նա, ըստ էության, վտարեց Աստծուն իր կյանքից: Շատերն ասում են. «Ո՛չ, դա անհնար է. Ադամը չէր կարող վտարել Աստծուն այս երկրային տիրությունից»: Այնուամենայնիվ, մարդկությանը վերաբերող հարցերում նա, անկասկած, կարող էր անել դա: Թույլ տվեք ապացուցել այս պնդումը: Կարդանք Ծննդոց 3.17-19-ը: Այն բանից հետո, երբ Ադամը մեղանչեց, Աստված եկավ նրա մոտ և ասաց.

«Անիծյալ՝ լինի երկիրը քո պատճառով, նեղությունով (կամ՝ «տանջալի աշխատանքով») ուտես նրանից կյանքիդ բոլոր օրերում: Եվ նա փուշ ու տատասկ բուսցնի քեզ համար, և դաշտի խոտն ուտես: Երեսիդ քրտինքով հաց

ուտես, մինչև որ ետ դառնաս դեպի երկիրը, որովհետև նրանից առնվեցիր, նրա համար, որ հող էիր դու, և դեպի հողը դառնաս»:

– Ծննդոց 3.17-19

Ուշադրություն դարձրեք, որ գրված է. *«Անիծյա՛լ լինի երկիրը քո պատճառով»:*

Անիծված լինելը պարզապես նշանակում է Աստծո ներկայության և օրհնության բացակայություն: Հենց Ադամն էր, ով իշխանություն ուներ ամբողջ երկրի վրա, որ վերջ դրեց Աստծո օրհնական իրավասությանը երկրային տիրություն: Ըստ էության, Աստված նկատի ուներ. «Ադա՛մ, քո պատճառով Իմ ձեռքերը կապված են: Ես չեմ կարող օգնել քեզ»: Դրանից հետո Աստված ասաց Ադամին, որ նա արդեն ստիպված էր լինելու անձամբ հոգալ իր գոյատևման մասին՝ ծանր և տանջալի աշխատանքով: Ես անվանում եմ սա «երկրային գոյատևման անեծքի համակարգ»: Ահա թե որտեղ ենք բոլորս մեծացել՝ գոյատևման և վախի թագավորության մեջ: Մենք սովորել ենք անհանգստանալ, և վախն իշխել է մեր մտքերում մեր ծնվելու պահից ի վեր: Ես դեռ կվերադառնամ այս հատվածին, որպեսզի շարունակեմ խոսել այս աշխարհի անեծքի համակարգի մասին, բայց այս պահին ուզում եմ համոզված լինել, որ դուք հասկանում եք, թե ինչ կերպով սատանան մուտք ստացավ դեպի այս երկրային տիրույթը: Կրկին, նա պետք է գտներ որևէ տղամարդու կամ կնոջ այս երկրում, ով ուներ Աստծուց տրված օրհնական իրավասություն, որպեսզի դուռ բացեր իր համար: Այդ բանալին Ադամն էր, և սատանային հաջողվեց խաբել Ադամին՝ համոզելով բացել այդ դուռը: Այժմ, կրկին կարդանք Եբրայեցիների 2.7,8-ը.

«Մի քիչ ցած արիւր նրան հրեշտակներից, փառքով և պատվով պսակեցիր նրան, և Քո ձեռքի գործերի վրա կանգնեցրիր նրան: Ամեն բան հնազանդ արիւր նրա ոտքերի տակ»: Որովհետև ամենը, որ հնազանդեցրեց նրան,

ոչինչ չթողեց, որ հնազանդ չլինի նրան. բայց հիմա տակավին չենք տեսնում, թե ամեն բան հնազանդված է նրան»:

– Եբրայեցիների 2.7,8

Ուշադրություն դարձրեք, որ, համաձայն այս հատվածի, Աստված «*ոչինչ չթողեց, որ հնազանդ ՉԼԻՆԻ նրան*»: Թեև Սուրբ գիրքը խոսում է շատ վաղուց տեղի ունեցած իրադարձության մասին, «*չլինի*» բառն այս խոսքում ներկա ժամանակով է՝ ցույց տալու համար մարդու ներկա կարգավիճակն այս երկրի վրա: Թեև Ադամի մեղքի պատճառով մարդը կորցրեց իր հոգևոր իշխանությունը երկրային տիրույթում, նա չդադարեց լինել այս աշխարհի օրինական տերը. ահա թե ինչու է այս հատվածում օգտագործվում ներկա ժամանակ: Այն օրինական կարգավիճակի պատճառով, որը մարդն ունի այս աշխարհում, և այն օրինական հոգևոր իշխանության պատճառով, որը սատանան ունի մարդկանց կյանքերում, Աստված չի կարող պարզապես ներխուժել այս երկրային տիրույթ՝ ըստ էության, խախտելով Իր իսկ խոսքը, քանի որ սատանան խարդախություն կանվանի դա:

Աստված պետք է գտնի որևէ տղամարդու կամ կնոջ այս երկրային տիրույթում, ով համաձայնության կգա Իր հետ, ինչի պատճառով հոգևոր դուռ կբացվի, որպեսզի Աստծո Թագավորությունն օրինական իրավասություն ունենա այստեղ: Ինչպես որ սատանան պետք է գործեր դռնապանի՝ Ադամի միջոցով, այժմ Աստված պետք է գործի տղամարդկանց և կանանց՝ այս երկրի դռնապանների միջոցով, որոնք պետք է իրավասություն տան Իր Թագավորությանը այս աշխարհում: Ձեր սրտով և մտքով Երկնքի խոսքերի մեջ լիովին համոզված լինելը կոչվում է հավատք: Հավատքը պետք է ներկա լինի, որպեսզի Աստծո Թագավորությունն իրավասություն ունենա այստեղ: Այս գրքում ես ժամանակ չեմ տրամադրելու, որպեսզի բացատրեմ, թե ինչպես հավատք ստանալ կամ ինչպես իմանալ, որ հավատքի մեջ եք: Ես ներկայացրել եմ այս ամենը այս գրքաշարի առաջին գրքում: Այնուամենայնիվ, այս գրքի նյութի քննարկման համար պարզապես ցանկանում եմ համոզված լինել, որ դուք գիտեք,

թե ինչ է հավատքը և ինչու է Երկինքը պահանջում այն՝ այս երկրա-
յին տիրություն գործելու համար:

Հուսով եմ՝ այժմ դուք ավելի լավ եք հասկանում, թե ինչու Հիսուսը
«Ինքնաբերական» շատ հրաշքներ գործել էր հայրենի քաղաքում. այդ-
տեղի մարդիկ հավատք չունեին: Նշանակում է՝ Երկինքը չունեի օրի-
նական իրավասություն: Թույլ տվեք ավարտին հասցնել այս քննար-
կումը մի հրաշալի խոսքով, որը կնկարագրի այն, ինչ նկատի ունեն:

Յուրաքանչյուրը լսել է Հռոմեացիների 10.10-ը.

*«Քանի որ սրտովդ է, որ հավատում ես և արդարանում ես,
և բերանովդ է, որ դավանում ես քո հավատքը և փրկվում
ես» (NIV):*

Այս աստվածաշնչյան խոսքն, այսպես կոչված, Հռոմեական ճա-
նապարհի մասն է՝ չորս աստվածաշնչյան խոսքերի, որոնք ցույց են
տալիս, թե ինչպես փրկվել: Սակայն արդյո՞ք դուք կանգ եք առել և
լրջորեն մտածել եք այն գործընթացի մասին, որը Հռոմեացիների
10.10-ը հայտնում է ձեզ: Դուք հավատում եք կամ համաձայնության
եք գալիս Երկնքի հետ ձեր սրտով: Այն փաստը, որ ձեր սիրտը հա-
մաձայնում է Երկնքի հետ, թույլ է տալիս Երկնքին օրինավոր կեր-
պով ներխուժել այս երկիր: Այս խոսքում գրված է, որ երբ դուք հավա-
տում եք Երկնքին, դուք արդարացած եք: Արդարությունը նշանակում
է օրենքի կիրառում: Այնպես որ, ձեր սրտով հավատալը օրինական
իրավունք է տալիս ձեզ Երկնքի և երկրի առջև՝ ստանալու այն, ինչ
ասում է Երկինքը, քանի որ այն օրինականություն է տալիս Երկնքին
այս երկրային տիրություն: Բայց ուշադրություն դարձրեք, որ դեռևս
ոչինչ տեղի չի ունենում: Այս խոսքն ունի նաև երկրորդ մաս. «... և բե-
րանովդ է, որ դավանում ես քո հավատքը և փրկվում ես»: Թեև ձեր
սիրտը կարող է համաձայնության մեջ լինել Երկնքի հետ, ոչինչ տե-
ղի չի ունենա, քանի դեռ դուք՝ որպես երկրային տիրություն ապրող
տղամարդ կամ կին, ով իրավասություն ունի այստեղ, չեք արձակել
դա երկրային տիրություն: Ինչո՞ւ: Որովհետև դուք եք, որ իրավա-
սություն ունեք այստեղ. երկինքը չունի այն՝ առանց ձեզ:

«Ճշմարիտ ասում եմ ձեզ, ինչ որ երկրի վրա կապեք, երկնքում էլ կապված կլինի, և ինչ որ երկրի վրա արձակեք, երկնքում էլ արձակված կլինի»:

– Մատթեոս 18.18

Ըստ էության, այս խոսքը նկատի ունի այն, ինչի մասին ես խոսում էի: Երկինքը կաստարի ձեզ այն ամենում, ինչ դուք կապեք այս երկրի վրա, և այն ամենում, ինչ դուք արձակեք այս երկրի վրա: Երկինքը չի կարող անել դա՝ առանց ձեզ: Երկինքը սպասում է ձեզ և չի կարող գործել, քանի որ դեռ որևէ տղամարդ կամ կին, ով ունի հավատք կամ համաձայնություն Երկնքի հետ, չի արձակել այդ իշխանությունն այս երկրային տիրույթում:

Երբ հասկանում եք, թե ինչպես արձակել երկնքի իշխանությունը և գորությունն այս երկրային տիրույթում, ամեն ինչ փոխվում է: Դա տեղի ունեցավ իմ կյանքում, և դա տեղի ունեցավ այն անձնավորության կյանքում, ով ուղարկեց ինձ հետևյալ էլեկտրոնային նամակը.

«Ողջո՛ւյն: Իմ ամուսինը և ես ցանկանում ենք պատմել ձեզ մեր զարմանալի «հավատքի որսի» պատմությունը: 2011 թվականին մենք ապրում էինք մեր «երազանքի տանը», բայց մենք ապրում էինք աշխատավարձից՝ աշխատավարձ, և երբեմն ստիպված էինք օգտագործել մեր վարկային քարտերը, որպեսզի մթերք գնեինք և վճարեինք մեր տան ջեռուցման համար: Մենք գոյատևում էինք, ոչ թե բարգավաճում: Ես մեր եկեղեցու երկրպագության ավագն եմ, բայց մեր հավատքը չէր տարածվում մեր ֆինանսների վրա: Ես դիտեցի ձեր «Ֆինանսների կարգավորում» հաղորդումը «Դեյսթար» (Daystar) հեռուստաալիքով, և այն գրավեց իմ ուշադրությունը: Ես պատվիրեցի ձեր՝ «Ֆինանսների կարգավորում» գիրքը՝ «Ֆինանսական հեղափոխություն» լրատվամատյանների հետ: Մենք շարունակ լսում էինք այդ լրատվամատյանները և կարդում էինք ձեր գիրքը մեկս մյուսի համար:

Մենք նույնիսկ գաղափար չունեինք, որ հավատքի մեջ չէինք: Գիտեինք, որ այդ երազանքի տունը պահպանելու համար մեզ պետք էին պատասխաններ այն մասին, թե ինչպես են գործում ֆինանսները թագավորության մեջ: Մենք ցանցեցինք 200 դոլար «Հավատ-

քի կյանք» ծառայության մեջ (որը կարելի է համարել 2.000 դոլար, քանի որ այդ ժամանակ դա խոշոր գումար էր մեզ համար) և համաձայնության եկանք, որ Աստված ցույց տա մեզ որևէ գործ, որը մենք կարող էինք սկսել մեր տանը:

«Աստված գործարար գաղափար տվեց մեզ՝ բուծել ոսկե դուղի (ոսկե ռետրիբերի և պուդելի խաչաձև տեսակ) քթոթթների: Մենք գնեցինք ոսկե դուղի երկու քթոթթների՝ Բելլային և Գրեյսիին, մեծացրինք նրանց՝ ոսկե դուղի քթոթթներ բուծելու համար, և սկսեցինք համագործակցել Աստծո հետ: Մենք գիտեինք, որ ինքներս չէինք կարող քթոթթներ ունենալ: Մեծացրինք մեր երկու դուղիներին, և 2014 թվականին ունեինք 13 քթոթթ, որոնց կարող էինք վաճառել՝ յուրաքանչյուրը 1.200 դոլարով: Այս տարի՝ 2015թ.-ին, մենք ունեցանք 63 քթոթթ, ԲՈՒՈՐԸ առողջ: Մեր քթոթթների վաճառքի շնորհիվ մենք ազատվեցինք մեր բոլոր պարտքերից՝ բացի մեր հիփոթեքային վարկից: Մենք նույնպես ստեղծեցինք արտակարգ իրավիճակների համար նախատեսված բավականին մեծ դրամային պաշար:

Ի զարմանս մեզ, մայրս հարցրեց, թե արդյո՞ք ցանկանում ենք վերցնել նրա երկու ոսկե դուղիներին՝ բուծելու համար, քանի որ նա թոշակի էր անցնում: Աստված անվճար օրհնեց մեզ ևս երկու դուղիով: Իսկ հուլիսին իմ ամուսնու պաշտոնը բարձրացրին՝ նշանակելով ավագ դպրոցի տեսուչ մեր տեղական դպրոցում: Մեկ տարում մեր եկամուտը բազմապատկվեց՝ վեց անգամ: ՀԱՎԱՏՔԻ ՈՐՍՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆԸ ԳՈՐԾՈՒՄ Է: Մենք օգտվեցինք Աստծո թագավորության օրենքներից: Այժմ մենք ցանում ենք Թագավորության տարատեսակ գործերի մեջ և առցանց մասնակցում ձեր եկեղեցու հավաքույթներին ամեն կիրակի առավոտյան, մինչև մեր տեղական եկեղեցում երկրպագություն անցկացնելը: Շնորհակալությո՛ւն, որ սովորեցնում եք մեզ, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը»:

– Կառլա

Նույն զույգն ուղարկեց ինձ ևս մեկ էլեկտրոնային նամակ այս շաբաթ:

«Ուրախ Ձատի՛կ: Նա հարությո՛ւն է առել: Մենք ցանկանում ենք

նորություններ պատմել մեր մասին մեր ամջանց հովիվ Գարիին: Խնդրում ենք փոխանցել նրան, որ այս տարի տոնեցինք Հիսուսի ծնունդը Երուսաղեմում (կանխիկ վճարելով այդ ճանապարհորդության համար): Մենք նույնպես օրհնված էինք, քանի որ մեր դեռահաս որդին՝ Կարտերը, մկրտվեց Հորդանան գետում և երկրպագում էր «Հիլսոնգ Ավստրալիայի» հետ Գալիլեայի ծովի մոտ այդ երեկո: Անհավատալի է: Մենք այնքան շնորհակալ ենք, որ կարգավորեցինք մեր ֆինանսները:

Մենք արդեն 121 քոթոթ ունենք: Մենք ստիպված էինք բարձրացնել մեկ քոթոթի գինը 2.300 դոլարի, քանի որ մեր քոթոթներին սպասողների ցուցակը չափազանց մեծ է: Փա՛ռք Աստծուն»:

– Կառլա

Սա գերազանց օրինակ է այն մասին, թե ինչ կարող է անել Թագավորությունը ձեր կյանքում: Այս շաբաթ՝ այս էլեկտրոնային նամակը ստանալուց հետո, ես զանգեցի Կառլային, և նա ԱՅՆՔԱՆ ուրախ էր: Նա ասաց, որ այս տարի նրանք ամբողջությամբ մարելու են իրենց հիփոթեքային վարկը: Եթե կարդաք նրանց ուղարկած առաջին էլեկտրոնային նամակը, նա գրում էր.

«Մենք ապրում էինք աշխատավարձից՝ աշխատավարձ, և երբեմն ստիպված էինք օգտագործել մեր վարկային քարտերը, որպեսզի մթերք գնեինք և վճարեինք մեր տան ջեռուցման համար: Մենք գոյատևում էինք, ոչ թե բարգավաճում»:

Այժմ՝ ընդամենը երկու տարի անց, նրանք մարում են այդ տան ամբողջ պարտքը: Սա Թագավորությունն է:

ԳԼՈՒԽ 3

ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՁԵՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆ Է

Այժմ, երբ դուք հիմքային պատկերացում ունեք այն մասին, որ Թագավորությունը գործում է անփոփոխ օրենքներով և սկզբունքներով, ես ցանկանում եմ կենտրոնանալ այն օրենքների վրա, որոնք փաստացի կարող են փոխել ձեր ֆինանսական վիճակը և, ի վերջո, հանգիստ տալ ձեզ:

Բայց, մինչև սկսելը, ցանկանում եմ բացատրել, թե ինչու եմ այս գիրքն անվանել «Հանգստի գորությունը», և ինչ նկատի ունեմ՝ օգտագործելով «հանգիստ» բառը ֆինանսների և Թագավորության համատեքստում: Չարմանալիորեն, ես չեմ, որ կապակցել եմ այս հասկացությունը ֆինանսների հետ. Աստված է արել դա:

«Եվ կատարվեցին երկինքն ու երկիրը և նրանց բոլոր գարդերը: Եվ Աստված կատարեց յոթերորդ օրում Իր գործերը, որ արեց, և յոթերորդ օրը հանգստացավ Իր բոլոր գործերից, որ արեց: Եվ Աստված օրհնեց յոթերորդ օրը և սրբեց այն, որովհետև նրանում հանգստացավ Իր բոլոր գործերից, որ Աստված ստեղծեց և արեց»:

– Ծանոթց 2.1-3

Առաջինը, թույլ տվեք պարզորեն ասել հետևյալը. Աստված հանգստացավ յոթերորդ օրը ոչ թե այն պատճառով, որ հոգնել էր: Աստված չի հոգնում: Նա հանգստացավ, քանի որ վեց օրում ամեն ինչ կատարված էր, և Նա ավարտել էր Իր գործը: Նա ստեղծեց մարդուն վեցօրյա արարչագործության վերջում, որպեսզի մարդն ապրեր յոթերորդ օրվա մեջ: Այդ յոթերորդ օրվա մեջ չկար ոչ մի միտք վախի կամ գոյատևման մասին, չկար ոչ մի հիվանդություն, չկար տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանք՝ մատակարարում ստանալու համար: Ադամը միայն պետք է մտածեր Աստծո, իր կնոջ, իր առաջադրանքի և իր նպատակի մասին: Այն ամենը, ինչի կարիքը նա ուներ՝ իր առաջադրանքը կատարելու և իր կյանքն ապահովելու համար, արդեն պատրաստ և հասանելի էր, քանի որ Աստծո ծրագիրը լիավարտ էր: Այսօր մարդիկ երազում են ունենալ այն, ինչ ուներ Ադամը՝ հոգսերից ազատ կյանք և իրենց ձգտումներն իրականացնելու և փոխհարաբերությունները զարգացնելու հնարավորություն՝ առանց մատակարարման մասին մտահոգվելու: Դժբախտաբար, երբ Ադամն ապստամբեց, նա կորցրեց Աստծո մատակարարումը, և մարդը մինչև օրս հարկադրված է վազել (տանջանքով և քրտինքով աշխատել)՝ մատակարարման համար:

«Որովհետև հեթանոսները վազում են բոլոր այս բաների ետևից, իսկ ձեր երկնային Հայրը գիտի, որ դրանք պետք են ձեզ: Բայց, նախ, փնտրե՛ք Նրա թագավորությունը և Նրա արդարությունը, և բոլոր այս բաները նույնպես կտրվեն ձեզ»:

– Մատթեոս 6.24-34, NIV

Մատակարարում հայթայթելը ծանր բեռ է, և այն խեղաթյուրում է մարդու կյանքի ընկալումը: Հարստության գրավչությունն այն է, որ կարելի է ազատ լինել տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքից, և մարդիկ երազում են այդ մասին: Միլիոնատեր լինելն ունի միայն մեկ իմաստ՝ այն, որ դա ենթադրաբար կմեղմացնի մատակարարում գտնելու ճնշումը և ծանրությունը, թույլ տալով մեզ

կենտրոնանալ մեր առաջադրանքի և նպատակի վրա: Վիճակախաղերը մեծ ժողովրդականություն են վայելում, քանի որ դրանք առաջարկում են մատակարարում՝ առանց ծանր աշխատանքի, և փախուստ այս երկրային անեծքի ֆինանսական համակարգից: Արագ հարստանալու ֆինանսական խարդախության սխեմաները բազմաթիվ և տարատեսակ են և մշտապես ռմբակոծում են մեր էլեկտրոնային հասցեները և ֆեյսբուքյան գրառումները: Այնպես որ, ինչ վերաբերում է մեր ֆինանսներին, մենք պետք է պատասխանենք մեկ հարցի. հնարավո՞ր է վերադառնալ այդ յոթերորդ օրվան, որում ամեն ինչ լիարժեք, անաղարտ և հասանելի էր: Պատասխանն է՝ միանշանակ ԱՅՈ՛: Այս գրքի նպատակն է ցույց տալ, թե ինչպես է դա տեղի ունենում, և բացատրել Թագավորության օրենքները, որոնք առաջացնում են այդ արդյունքը: Ես գիտեմ՝ ձեր կյանքի փորձառությունը, նույնիսկ եկեղեցին և այլ քրիստոնյաներ կարող են կասկածի ենթարկել իմ խոսքերի ճշմարիտ լինելը, որովհետև շատ քրիստոնյաներ ընդունել են «սուրբ աղքատության» աստվածաբանությունը: Բայց ես հավաստիացնում եմ ձեզ՝ բոլոր պատասխանները, որոնց կարիքը դուք ունեք՝ բարգավաճելու, բացահայտելու ձեր կյանքի նպատակը և կատարելու ձեր առաջադրանքը, գտնվում են Աստծո Թագավորության մեջ:

**ԲՈՒՈՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ,
ՈՐՈՆՑ ԿԱՐԻՔԸ
ԴՈՒՔ ՈՒՆԵՔ՝
ԲԱՐԳԱՎԱՃԵԼՈՒ,
ԲԱՑԱՀԱՅՏԵԼՈՒ ՁԵՐ
ԿՅԱՆՔԻ ՆՊԱՏԱԿԸ
ԵՎ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՁԵՐ
ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔԸ,
ԳՏՆՎՈՒՄ ԵՆ ԱՍՏԾՈ
ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ՄԵՋ:**

«Օրհնված եք դուք, որ աղքատ եք, որովհետև ձերն է Աստծո թագավորությունը»:

– Դուկաս 6.20, NIV

Աղքատության պատասխանը Թագավորությունն է: Սա առա-

ջին աստվածաշնչյան խոսքն էր, որն Աստված ցույց տվեց ինձ, երբ սկսեց սովորեցնել Թագավորության ֆինանսական օրենքները: Իհարկե, այս հասկացությունն ընկալելու համար դուք պետք է իմանաք, թե ինչ է նշանակում Թագավորությունը, և ես արդեն խոսեցի այդ մասին: Եվ կարծում եմ՝ դուք պետք է հստակ հասկանաք, թե իրականում ինչ կատարվեց Եդեմի պարտեզում, երբ Ադամը մեղանշեց: Այնպես որ, թույլ տվեք հակիրճ վերանայել դա:

Սկզբում Ադամն ու Եվան չէին անհանգստանում ոչնչի մասին. նրանց միտքն ամեն օր կլանված չէր հիվանդությունների կամ մատակարարման հետ կապված խնդիրներով: Ամեն օր նրանք միայն պետք է մտածեին իրենց առաջադրանքի մասին՝ սիրել Աստծուն, սիրել միմյանց, նաև խնամել երկիրը և այն Պարտեզը, որն Աստված տվել էր իրենց: Վախն իսպառ բացակայում էր նրանց կյանքից: Բայց երբ Ադամը դավաճանություն գործեց, ամեն ինչ, իհարկե, փոխվեց: Ինչպես ասացի, սատանան դարձավ այս աշխարհի աստվածը, մարդն առանձնացավ Աստծուց, և Աստված զրկվեց օրինական իրավասությունից մարդկության կյանքում: Ադամը ցնցված էր այն բանից, թե ինչպիսին էր կյանքն այդ նոր իրողության մեջ: Կրկին, ահա թե ինչ Աստված ասաց Ադամին նրա մեղանշելուց հետո:

«Անիծյա՛լ լինի երկիրը քո պատճառով, նեղությունով ուտես նրանից կյանքիդ բոլոր օրերում: Եվ նա փուշ ու տատասկ բուսցնի քեզ համար, և դաշտի խոտն ուտես: Երեսիդ քրտինքով հաց ուտես, մինչև որ ետ դառնաս դեպի երկիրը»:

– Ծանոթոց 3.17-19

Տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքը, վախը, անհանգստությունը և գոյատևման մտածելակերպն այժմ կլանում էին Ադամի և Եվայի մտածմունքները: Նրանց նպատակը, որն Աստծո ծրագիրն էր իրենց կյանքի համար, այժմ կորսվել էր գոյատևման վազքի և պայքարի պատճառով: Ադամի զարմանալի առաջադրանքը կամ նպատակը խափանվեց այս կյանքի հոգսերով և մատակա-

րարման անհրաժեշտությամբ: Նա մոռացավ, թե ով էր ինքը: Միակ նպատակը, որը նա այժմ տեսնում էր, գոյատևումն էր, ինչը պահանջում էր տանջանքով և քրտինքով կատարվող մշտական աշխատանք: Այդ օրերից մինչև մեր օրերը շատ բան չի փոխվել:

Այսօր, որպես հովիվ, ամենից հաճախ մարդիկ հարցնում են ինձ հետևյալը. «Ի՞նչ պետք է անեն կյանքում»: Նրանք տալիս են այս հարցը, քանի որ Ադամից հետո մատակարարում հայթայթելը այն նպատակն է, որով չափվում է մնացած ամեն ինչ: Որոշումները սովորաբար կայացվում են՝ հիմնվելով փողի վրա, ոչ թե նպատակի: Փողը և դրա կարիքը կարող են հարկադրել մարդկանց ընդունվել այնպիսի աշխատանքների, որոնք նրանք ատում են: Իրականում, մարդկանց մեծ մասը նույնիսկ գաղափար չունի սեփական ինքնության մասին: Հիշե՛ք այս պնդումը. «Քանի դեռ դուք չեք ճանաչում Աստծուն, երբեք չեք իմանա Նրա ծրագիրը ձեր կյանքի համար, քանի որ Նա է ստեղծել ձեզ»:

Մարդիկ մեծ ձգտում ունեն իմանալու, թե ով են իրենք: Այս աշխարհում նրանք, թվում է, պարզապես թիվ են, բայց Աստծո համար հատուկ ու եզակի ստեղծագործություն են՝ այնպիսի հմտություններով և ներուժով, որոնք այլևս ոչ ոք չունի: Բայց քանի որ նրանք չեն ճանաչում Աստծուն և, հետևաբար, նաև իրենց, նրանք փնտրում են իրենց արժեքը սխալ տեղում: Թույլ են տալիս, որ ներկա մշակույթը թելադրի իրենց արժեքը՝ ընդունելով դրա չափանիշները: Բայց մեղիայի և մշակույթի կողմից պատկերվող օրինակները նման են փոփոխվող ստվերների: Դուք կարծում եք, թե համընթաց եք այն ամենին, ինչ մշակույթն ընդունելի է համարում, սակայն հանկարծ պարզում եք, որ այն փոխվել է, և դուք արդեն ետ եք մնացել:

Հիշում եմ, որ Փարիզում էի Դրենդայի հետ, և մենք քայլում էինք այդ քաղաքի փողոցներով: Փարիզը, իհարկե, հայտնի է նորածնությամբ, և այդ տարի նորածն էին գորշ և սև գույները: Նայելով շուրջս՝ տեսնում էի մեր կողքով անցնող հարյուրավոր մարդկանց: Ես ցնցված էի, քանի որ չէի նկատում ոչ մի գույն: Յուրաքանչյուրը՝ առանց բացառության, գորշ կամ սև հագուստ էր կրում: Հարյուրավոր մարդիկ նույն տեսքն ունեին: Ե՞րբ է վերջին անգամ ինչ-որ մեկն

ասել ձեզ, որ նրա սիրելի գույնը գորշն է: Բայց այդ օրը այդ մարդկանց բազմությունը վստահ էր, որ իրենց սիրելի գույնը գորշն է կամ սևը:

Մատակարարում գտնելու ճնշումը խիստ մեծ է, և այն խեղաթյուրում է մեր ինքնությունը: Մենք այնպիսի կեցվածք ենք ընդունում, որը, մեր կարծիքով, կօգնի մեզ մատակարարում գտնել և ընդունված լինել: Դրենդան և ես մի պնդում ունենք, որը քարոզում ենք տարիներ շարունակ. «Եթե դուք չկարգավորեք ձեր ֆինանսները, երբեք չեք բացահայտի ձեր կոչումը»: Գոյատևմանը ստրկացված մարդը գրեթե ժամանակ չունի բացահայտելու կամ կառուցելու ճանապարհներ կյանքում: Ճշմարտությունն այն է, որ, ինչպես ասացի, մարդկանց մեծ մասը հիմնականում որոշումներ է կայացնում՝ առաջնորդվելով կա՛մ մատակարարում հայթայթելու, կա՛մ այն կուտակելու նպատակով: Իրականում, տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու մտածելակերպն այնպիսի ճնշման է ենթարկել մեզ, որ մենք դադարել ենք երազել: Վախը ստրկության մեջ է պահում մեր երազանքները, իսկ մատակարարման պակասը բանտարկում է դրանք՝ դարձնելով անհնարին:

Ես հիշում եմ այն ժամանակները, երբ երազում էի պարզապես բավականաչափ վառելիք ունենալ մեքենայիս մեջ՝ տուն հասնելու համար, էլ ի՞նչ խոսք իմ կյանքը փոխելու և ակնառու դառնալու մասին: Այդ օրերին իմ մտքում չկային մեծ տեսիլքներ: Ամենաշատը, ինչ ես կարող էի պատկերացնել, մեր տան ամսական վարձավճարը տալն էր: Ես կխոստովանեմ, որ գոյատևումից այն կողմ նայելը դժվար է, երբ դուք ճնշված եք սննդի գումար հայթայթելով կամ այլ հրատապ ֆինանսական խնդիրներով:

Երբ Ադամը կորցրեց Թագավորությունը, նա հայտնվեց բոլորովին նոր աշխարհում, որը բաղկացած էր մահից, վախից, գոյատևումից և խուճապից: Համոզված եմ, որ բոլորս ենք ծանոթ վախին: Ես կարող եմ հիշել անթիվ պատմություններ իմ կյանքից, երբ խուճապ, ամոռն և վախ էի զգում՝ տառապելով ինը տարի տևող ֆինանսական խառնաշփոթի մեջ: Ի վերջո, ինձ մոտ խուճապի նույններ սկսվեցին, և ես սկսեցի հակադեպրեսանտ դեղեր օգտագործել: Այս աշ-

խարհի գոյատևման անեծքի համակարգում ապրելը բոլորիս մեջ սերմանել է բացասական պատկերացում կյանքի մասին: Ումանք ավելի հեշտ են դիմանում դրան, քան մյուսները, բայց, առանց Քրիստոսի, այս բացասական մտածելակերպը շարունակ ասում է մեզ, որ մենք արժեքավոր չենք:

Ձեզ երբևէ ասե՞լ են. «Շատ մեծ հույսեր մի՛ ունեցիր»: Իմ մեծաճանալու տարիներին, ամեն անգամ, երբ ոգևորվում էի ինչ-որ բանի պատճառով, ինչն իմ հայրն անմտություն էր համարում, նա ասում էր. «Մեկ օր դու կմեծանաս»: Այդ պատճառով ես սովորաբար թույլ չէի տալիս ինձ երագել ինչ որ բանի մասին՝ բացի այն բաներից, որոնք հայրս անհրաժեշտ էր համարում: Ես համոզված եմ, որ հայրս զգացմունքորեն խոցված էր՝ ավկոհոլային կախվածություն ունեցող ընտանիքում մեծանալու պատճառով, և նա նույնպես ստիպված էր այդպես վարվել, երբ մեծանում էր:

Անկեղծ ասած, բոլորս մասնագիտացած ենք եղել անհանգստության մեջ՝ մեր ծնվելու պահից ի վեր: Վախն այս երկրային տիրույթի համընդհանուր լեզուն է: Եթե մի պահ մտածեք, «ոչ» բառը խորը արմատացած է մեր ներսում՝ սկսած մեր ծնված ժամանակից. «Ո՛չ, մի՛ վերցրու սա»: «Ո՛չ, տե՛ղը դիր դա»: «Ո՛չ, մի՛ գնա այդտեղ»: «Ո՛չ, դու չե՛ս կարող թույլ տալ դա քեզ»: Արդյունքում մենք դադարում ենք «այո» ասել ցանկացած բանի, միայն երբեմն թույլ ենք տալիս մեզ այն, ինչը թմրեցնում է մեր միտքը մեր հանգամանքների հանդեպ, օրինակ՝ չարաշահում ենք մեր սիրելի կերակրատեսակները:

Ըստ մի հետազոտության գնահատման, մեծանալու ընթացքում սովորական երեխան լսում է «ոչ» կամ «չի կարելի» բառն ավելի քան 148.000 անգամ՝ ընդամենը մի քանի հազար «այո»-ի համեմատ⁴:

Վերջերս անցկացնում էի մեր ամենամյա Մատակարարման համաժողովը, և բեն բերեցի 2017 թվականի «Ֆերրարի» մեքենա, որն անկասկած հիացմունք է առաջացնում: Այդ մեքենայի տերը հաճախում է իմ եկեղեցի, և նա գնել է այդ մոտավորապես 400.000 դոլար արժեք ունեցող մեքենան կանխիկ գումարով: Համաժողովի մասնա-

4 «Ղառնալ «այո» ասող մայրիկ», <http://www.babyzone.com>:

Կիցները ներս մտնելիս հիացնունքով հառուս էին հայացքներն այդ մեքենային, ցանկանալով ավելի մոտիկից տեսնել: Բայց թեև բոլորը հիացնունքով էին նայում մեքենային, ես չէի բերել այն, որպեսզի նյութական նպատակներ հետապնդող կենսառճ խրախուսեի, այլ որպեսզի ինչ-որ բան սովորեցնեի մարդկանց: Բոլորը հավաքվեցին այդ մեքենայի շուրջը, սկսեցին զննել և ասել, որ մեծ սիրով կվարեին:

Ես գիտեի, որ «ոչ»-երով դաստիարակությունը, որը նրանք ստացել էին այս աշխարհի անեծքի՝ տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու համակարգում, ենթագիտակցաբար գոչում էր. «Ո՛Չ, դու երբեք նման մեքենա չես ունենա: Ո՛չ, դու երբեք չես կարող թույլ տալ դա քեզ. նույնիսկ դրա մասին մի՛ մտածիր»: Քանի որ նրանք սովորել էին «ՈՉ»-ին, նրանցից շատերը նույնիսկ չէին էլ մտածում «Ֆերրարի» ունենալու մասին, քանի որ արգելքի վրա հիմնված մտածելակերպը չի կարող տեսնել կամ ընդունել դա: Եթե ես ժամը մեկ նոր մեքենա բերեի՝ ամենաթանկ մեքենաներից ամենաէժաննները, ի վերջո, բեմի վրա կհայտնվեր մի մեքենա, որի վերաբերյալ մարդիկ կմտածեին և կասեին. «Ինձ դուր է գալիս այս մեքենան. ես այսպիսի մեքենա կզննեմ»:

Ո՞րն է տարբերությունը: Ամեն ինչ կախված է այն բանից, թե ինչպես էին նրանք դիտարկում իրենց, իրենց ներուժը և այդ մեքենայի արժեքը: Այո՛, միզուցե ոմանք մտքում ասեին. «Մեկ օր ես կունենամ այդ մեքենան», կամ, միզուցե, այնտեղ լինեին մարդիկ, որոնք այդքան գումար ունեին և այլ կերպ էին նայում այդ մեքենային: Բայց, համոզված եմ, որ գրեթե բոլորի համար նման մեքենա ունենալն ընդհանրապես վեր էր իրենց մտածելակերպից: Այն միլիոնատերը, որը կանխիկ գնել է այդ մեքենան, վեց Ֆերրարի ունի: Նրա համար դա պարզապես հրաշալի մեքենա է: Երբ նա տեսավ այդ մեքենան, նա իր մտքում էլ տեսավ, որ այն պատկանում է իրեն, պատվիրեց այն Իտալիայից և բերվեց ԱՄՆ, որտեղ ապրում էր: Նրա համար դժվար չէր իրականացնել իր տեսիլքը, քանի որ նա բավականաչափ մատակարարում ուներ: Հանգստի կարևոր բանալի սկզբունքներից մեկը հետևյալն է. նյութապես մատակարարված լինելը օգնում է մեզ իրականացնել մեր տեսիլքը:

Կարևոր բանալի սկզբունք.

Նյութապես մատակարարված լինելը օգնում է մեզ իրականացնել մեր տեսիլքը

Առանց մատակարարման չկա տեսիլք. կա միայն գոյատևում: Այս աշխարհի աղքատության անեծքի համակարգը գողացել է մեր երազանքները և մեր ապագան: Ես գիտեմ, որ «Ֆերրարին» ծայրահեղ օրինակ էր, բայց կարողացա բացատրել, թե ինչ նկատի ունեմ: Այնտեղ գտնվող մարդիկ նույնիսկ թույլ չէին տալիս իրենց երազել նման մեքենա ունենալու մասին, որովհետև նրանք անհասանելի էին համարում այն: Եթե նրանք նույնիսկ մեկ վայրկյան թույլ տային իրենց երազել այն ունենալու մասին, այս աշխարհի անեծքի համակարգի դաստիարակությունը կբղավեր ի պատասխան. «Ինչպիսի՜ վատնում»: Բայց պատկերացրեք, որ դուք 25 միլիոն դոլար ունեք ձեր հաշվին (ես պարզապես օրինակ եմ բերում): Այդ մեքենան այնքան էժան կթվար, որ դուք այն կգնեիք՝ պարզապես շաբաթ և կիրակի օրերին վարելու համար: Ամեն ինչ կախված է տեսանկյունից, ու թեև Աստծո խոսքում գրված է, որ Աստծո յուրաքանչյուր խոստում «Այո» և «Ամեն» («Թող այդպես լինի») է, ձեր տեսանկյունը պետք է փոխվի, որպեսզի դուք մտածեք այնպես, ինչպես Աստված է մտածում:

«Որովհետև որքան Աստծո խոստումներ որ կան, Նրանում է «այո»-ն և Նրանում է «ամեն»-ը՝ Աստծո փառքի համար մեզանով»:

– Բ Կորնթացիների 1.20

«Տեսանկյուն» բառի բառարանային սահմանումն է. «որոշակի կարծիք ինչ-որ բանի վերաբերյալ. տեսակետ, վերաբերմունք կամ մեկնաբանություն»: Ըստ էության, տեսանկյունը ձեր պատկերացումն է ինչ-որ բանի մասին:

Ուզում եմ, որ մտածեք հետևյալը: Ադամն արքայազն էր, մինչև որ տեղի տվեց սատանային: Եթե դուք տեսնեիք նրան մեղանշումից հե-

տո, ձեր առջև կանգնած կլինեն աղքատացած մարդ՝ ընտանեկան խնդիրներով (Կայենը՝ նրա որդին, սպանեց իր եղբայր Հաբեյին), և դուք կարևոր անձնավորություն չէիք համարի նրան: Բայց դուք չէիք տեսնի, որ նրա երակներով թագավորական արյուն էր հոսում: Թեև դուք չէիք դիտարկի նրան այդ կերպով, իրականում նա ստեղծվել էր՝ կյանքում իշխելու և թագավորելու համար: Նույն ճշմարտությունը վերաբերում է նաև ձեզ: Դուք չեք կարող պարզապես դիտարկել ձեզ՝ ձեր բնակավայրի, ունեցվածքի կամ ներկա հանգամանքների տեսանկյունից, և դրանով որոշել ձեր ներուժը: Դուք պետք է դիտարկեք ձեզ այն ներուժով, որով ստեղծվել եք:

**ՁԵՐ ՏԵՍԱՆԿՅՈՒՆԸ
ՊԵՏՔ Է ՓՈԽԿԻ,
ՈՐՊԵՏՁԻ ԴՈՒՔ
ՄՏԱԾԵՔ ԱՅՆՊԵՍ,
ԻՆՉՊԵՍ ԱՄՍԿԱԾ Է
ՄՏԱԾՈՒՄ:**

Ես հիշում եմ մի դեպք, երբ անցնում էի ծանր հանգամանքներով և բախվել էի լուրջ խնդիրների, որոնք, թվում էր, ավելի մեծ էին, քան իմ կարողությունը: Ես պետք է այնպիսի որոշումներ կայացնեի, որոնք պահանջում էին շատ ավելի մեծ միջոցներ, քան ես ունեի: Կարծես գիտեի, թե ինչ էր Աստված ասում ինձ, բայց դեռ մի փոքր երկչոտություն էի զգում

քայլ անելու համար: Այդ ժամանակ Տերը մի երազ ցույց տվեց: Ես մի բլրի գագաթին էի՝ ձիու վրա նստած: Իմ ձեռքում թուր կար: Իմ ներքևում՝ բլրի ստորոտում, հարյուրավոր, եթե ոչ հազարավոր թշնամի զինվորներ կային՝ ձիերով և իմ ուղղությամբ պարզած թրերով: Ես լիովին մենակ էի այդ բլրի գագաթին և, անկասկած, բախվել էի ինձ մեծապես գերազանցող զորքի: Իմ երազի մեջ մի ձայն ասաց հետևյալը. «Մի՛ թերագնահատիր քեզ, Գա՛րի»: Այդ պահին ես բարձրացրի իմ թուրը և ձիավարեցի ներքև՝ դեպի թշնամին, որը, տեսնելով իմ հարձակումը, նույնպես հարձակվեց ինձ վրա՝ բարձրացրած թրերով գալով դեպի բլրի գագաթը: Ձիավարելով նրանց ուղղությամբ՝ ես բարձրաձայն գոչեցի. «ԹՈ՛Ր»:

Երբ արթնացա, հասկացա, որ Տերը խոսում էր ինձ հետ և խրախուսում էր ինձ, բայց ես չգիտեի, թե ինչ էր նշանակում «*Թոր*» բառը:

Իմ եկեղեցուն կա մի մարդ, ով 30 տարի հովիվ է եղել և ուսումնասիրել է տարբեր լեզուներ: Ես հարցրի նրան՝ արդյո՞ք գիտի այդ բառի իմաստը, և նա խոստացավ ստուգել այն: Հաջորդ օրը զանգեց ինձ և ասաց, որ «Թոր»-ը նշանակում է «ամպրոպի որդի»: Ես շնորհակալություն հայտնեցի նրան: Տիրոջ ուղերձը զարմացրեց ինձ: Թշնամու համար ես նման եմ ամպրոպի: Եթե ես չեմ ասում սատանային, թե որքան թույլ եմ՝ երբ խոսում եմ, իմ ձայնը նրա համար ամպրոպի (զորության) է նման:

Ես քարոզում էի մեր առաջին Մատակարարման համաժողովին 2010 թվականին և պատմում էի այս պատմությունը: Ավարտելով՝ ամփոփեցի այն, ինչ Տերն ասում էր ինձ այդ երազի միջոցով. «Երբ թշնամին տեսնում է քո գալը, Գա՛րի, դու ամպրոպի պես ես նրա համար»: Երբ ես ասացի՝ դու ամպրոպի պես ես, ամպրոպի բարձր ճայթյուն լսվեց: Այդ օրը անձրև չէր գալիս և ամպրոպ չէր եղել. դա ամպրոպի միակ ճայթյունն էր, որը լսվեց ամբողջ երեկոյի ընթացքում: Այդ երեկո այդտեղ գտնվող մարդիկ ցնցված էին, բայց ոչ ոք ինձնից ավելի ուրախ չէր, որովհետև ես գիտեի, որ Տերն ասաց Իր «Ամեն»-ը իմ խոսքերին, և որ դա վերաբերում էր Իր բոլոր զավակներին: Ի դեպ, այդ օրվա հավաքույթը նկարահանվում էր, և եթե ցանկանում եք տեսնել այդ պահը, անցե՛ք այս հղումով. <https://youtu.be/rtx1XYJGIAg>:

Ուզում եմ, որ հասկանաք հետևյալը.

Ստրուկները չունեն մեծ երազանքներ:

Ինչի՞ մասին են երազում ստրուկները: Կանգ առնելու: Նրանք երազում են ժամը 17:00-ի մասին՝ օրվա երկրորդ կեսին շարունակ նայելով իրենց ժամացույցին, որպեսզի դադարեն աշխատելուց և գնան աշխատանքի վայրից: Նրանք երազում են արձակուրդի մասին, թոշակի անցնելու մասին, փող ունենալու մասին, որ կարողանան կանգ առնել: Ստրուկները երազում են կանգ առնելու մասին, ոչ թե ավելի շատ աշխատանք ստեղծելու: Ստրկական մտածելակերպը կամ տեսանկյունը աշխատանք չի հորինում կամ ստեղծում. այն փնտրում է չաշխատելու ճանապարհներ: Ստրուկն արդեն իսկ բեռ-

նավորված է և պարզապես չի տեսնում այն հնարավորությունները, որոնք ամեն օր անցնում են իր կողքով:

Որպեսզի լինեք գլուխ, և ոչ թե պոչ, ձեր մտածելակերպը պետք է փոխվի ստրկականից՝ սեփականատիրոջ և ստեղծողի: Դուք պետք է կրկին սկսեք երագել: Դուք պետք է տեսնեք ավելին, քան այն կարծիքը, որն ունեք ձեր մասին, որովհետև նույնիսկ եթե դուք թույլ եք համարում ինքներդ ձեզ, սատանայի համար դուք նման եք ամպրոպի: Ձեր երակների մեջ թագավորական արյուն կա, և դուք պարզապես պետք է մտածեք և գործեք՝ դրան համապատասխան:

Ես մի ընկեր ունեմ, ով մուլտիմիլիոնատեր է: Նա ունի շատ գեղեցիկ տներ, բոլորը՝ օվկիանոսի կամ լճերի մոտ: Մեկ անգամ, երբ այցելեցի նրան, մենք զբոսնում էինք նավահանգստի երկայնքով, որտեղ շատ նավեր էին կանգնած: Երբ անցնում էինք դրանց կողքով, նա ասում էր ինձ, թե ովքեր էին այդ նավերի տերերը: Ես օրինակ կբերեմ, թե ինչպես էր դա հնչում, բայց հորինում եմ անունները, քանի որ չեմ հիշում դրանք: Իմ ընկերն ասում էր մոտավորապես հետևյալը. «Այս նավը պատկանում է Բիլլի Սմիթին, ով հիվանդանոցների ցանց ունի Օհայո նահանգում: Հաջորդ նավը պատկանում է Ջոն Ռոջերսին, ով իրավաբանական ընկերություն ունի: Իսկ այս նավը պատկանում է Ռալֆ Թայդվոլին, ով կոչիկների գեղեցիկ խանութ ունի Հայ Սթրիթ կոչվող փողոցի վրա»:

Մինչ զբոսնում էինք այդ նավերի կողքով և անցանք մոտավորապես 20 նավի մոտով, ես հասկացա, որ նավեր ունեցող բոլոր մարդիկ գործարարներ էին: Չկար նույնիսկ մեկ նավակ, որի տերը ժամը իննից հինգը աշխատող հասարակ մարդ էր, ով, օրինակ, պաղպաղակ է վաճառում: Ես դեմ չեմ պաղպաղակ վաճառելուն և դեմ չեմ ինչ-որ մեկի մոտ աշխատելուն: Ես պարզապես ցույց եմ տալիս ձեզ, թե ինչ տեսակի մարդիկ հարստություն ունեն:

Խնդրում եմ, ուշադրություն դարձրեք այն բանին, ինչ ասում եմ. պատճառը նրանց մտածելակերպն է: Մի՛ փորձեք կառքը ձիուց առաջ դնել: Մարդկանց մեծ մասն ասում է. «Երանի՛ ես այդքան փող ունենայի»: Իրականում, նրանք պետք է ասեն. «Երանի՛ մտածել

այնպես, ինչպես նրանք»։ Այդ մարդիկ այլ կերպ են տեսնում կյանքը և իրենց։

Ընտանիքների մեծ մասը երբեք չի հասնում այնպիսի եկամտի, որը կարելի է բարձր համարել։ Ներկա հետազոտություններից մեկը ցույց է տալիս, որ ամերիկայի աշխատող մարդկանց 51 տոկոսը վաստակում է տարեկան 30.000 դոլարից պակաս գումար⁵։ Ինչպե՞ս թե մեր երկրի բնակչության կեսից ավելին վաստակում է տարեկան 30.000-ից պակաս գումար։ Եթե դուք քսանն անց եք կամ նոր եք սկսում աշխատել, կարող եք նման եկամուտ ունենալ, քանի որ փողը դեռ առաջնահերթ չէ ձեզ համար։ Այնուամենայնիվ, ես գիտեմ, որ սա չի վերաբերում մեր երկրի բնակչության կեսից ավելիին։ Ես գիտեմ, որ մարդիկ ավելի շատ փողի կարիք ունեն։ Վստահե՛ք ինձ. ֆինանսական ծառայությունների ոլորտում աշխատելու ավելի քան 36 տարվա ընթացքում եղել եմ հազարավոր տներում և անձամբ եմ տեսել դա։

Այդ դեպքում, ինչո՞ւ նրանց եկամուտն ավելի բարձր չէ։ Մինչև կսկսեք բղավել, որ կյանքն անարդար է, որ դուք գոհ եք, կամ այլ անմիտ բաներ, ես կասեմ ձեզ, որ դա տեղի է ունենում երկու պատճառով։ Առաջինը՝ նրանք գտնվում են այս աշխարհի աղքատության անեծքի համակարգի ծուղակում և չգիտեն Աստծո Թագավորության և Նրա մատակարարման սկզբունքների մասին։ Երկրորդը՝ նրանք անտանելի բացասական մտածելակերպ ունեն, կրկին՝ այս աշխարհի անեծքի դաստիարակության պատճառով, որը նրանք ստացել են, և քանի որ ելք չեն տեսնում իրենց իրավիճակից, թեև ելքը կարող է լինել անմիջապես նրանց առջև։ Ըստ էության, ստրուկները ստրկական մտածելակերպ ունեն, ինչպես որ ասում էի։ Ձգտելով հանգստի՝ նրանք չեն տեսնում հնարավորություններ։ Եկեք անկեղծ լինենք. չունենալով իրական պատասխաններ՝ մարդիկ վհատվում են։

5 Մայքլ Սնայդեր. «Հրաժեշտ միջին խավին. ամերիկացի աշխատողների 51 տոկոսը վաստակում է տարեկան 30.000 դոլարից պակաս գումար», «Ամերիկյան երազանքի վերջը», «Վաշինգտոն» բլոգ, 21 հոկտեմբերի 2015, <https://www.washingtonsblog.com/2015/10/goodbye-middle-class-51-percent-of-all-american-workers-make-less-than-30000-dollars-a-year.html>.

Թույլ տվեք մի օրինակ բերել, որն օգտագործում են իմ սեմինարների ընթացքում: Պատկերացրեք, որ ասեի ձեզ, որ կարող եմ լուծել ձեր բոլոր ֆինանսական խնդիրները մեկ հասարակ նախադասության միջոցով: Թուղթ և մատիտ վերցրեք, որովհետև ես երաշխավորում եմ, որ սա կլինի ձեր պատասխանը: Պատրա՞ստ եք: Ահա՛ այն. ստացե՛ք հինգ միլիոն դոլարի զուտ շահույթ այս տարի: Երբ ես ասում եմ սա բեմից, բոլորը սկսում են ծիծաղել: Բայց ինչո՞ւ են մարդիկ ծիծաղում. որովհետև նրանք չեն տեսնում իրենց այդքան գումար վաստակելիս, և ո՛չ էլ մտածում են, որ կարող են տարեկան հինգ միլիոն դոլարի զուտ շահույթ ստանալ:

Դրանից հետո ես ասում եմ, որ նրանք չեն կարող ունենալ այն, ինչ չեն տեսնում: Ես կրկնում եմ այդ վարժությունը, բայց շարունակաբար իջեցնում եմ թիվը՝ տարեկան 200.000, 100.000, 70.000 և 40.000 դոլար: Ի վերջո, ասում եմ. «Ես կհասնեմ այնպիսի գումարի, որի դեպքում դուք կասեք. «Սա հե՛շտ է. ես կարո՛ղ եմ սա»»:

Դրանից հետո ևս մեկ օրինակ եմ բերում: Պատկերացրեք, որ ես հարուստ գործարար եմ, ով զբաղվում է արտահանմամբ: Ես ցանկանում եմ գնդակներ ուղարկել Չինաստան, և ինձ օգնություն է պետք՝ դրանք փաթեթավորելու համար: Մարդկանց ասում եմ, որ վճարելու եմ 500 դոլար յուրաքանչյուր գնդակի համար, որը նրանք փաթեթավորելու են: Եթե համարենք, որ նրանք կարող են փաթեթավորել օրական 200 գնդակ, նրանք կվաստակեն օրական 100.000 դոլար: Ես նույնպես առաջարկում եմ նրանց գնդակներ փաթեթավորելու մեկ տարվա պայմանագիր՝ նույն վարձատրությամբ: Այժմ, եթե ես ասեի, որ նրանք պետք է 5 միլիոն դոլարի զուտ շահույթ ստանան 12 ամսում, ինչպիսի՞ն կլինեի նրանց պատասխանը: «Ո՛չ մի խնդիր. նման վարձատրությամբ հեշտորեն կարելի է 5 միլիոն դոլար վաստակել»:

Ո՞րն էր տարբերությունը: Այն, որ կա ծրագիր: Ծրագիրը փոխում է ամեն ինչ: Այն Աստված, Ով ստեղծել է ձեզ, գիտի ձեզ անհրաժեշտ ծրագիրը, և դուք միայն պետք է լսեք այն Նրանից: Աստծո Թագավորությունն այսպես է գործում: Երբ Աստված երազ տվեց ինձ՝ պատվիրելով գործ սկսել, իսկ հետո ցույց տվեց, թե ինչպես անել

դա, իմ եկամուտը դեռ չէր փոխվել, բայց ներսումս ես գոչում էի. «Ղա հե՛շտ է: Իմ ֆինանսական խնդիրներն ավարտվա՛ծ են: Ես ծրագի՛ր ունեմ»:

«Որովհետև ես գիտեմ այն խորհուրդները, որ խորհում եմ ձեր մասին,- ասում է Տերը,- խաղաղության խորհուրդները, և ոչ թե չարության, որ ձեզ տամ ապագան և հույսը»:

– Երեմիա 29.11

Աստված ծրագրեր ունի՝ ձեզ բարգավաճում տալու համար: Հենց որ դուք բացահայտեք, որ Աստված ծրագիր ունի ձեր բարգավաճման համար, ձեր պայքարը կհսով չափ ավարտված կլինի: Լսե՛ք, ֆինանսների կարգավորումն այդքան էլ բարդ բան չէ: Մեր մատակարարումը բխում է մեր տեսիլքից: Ահա թե որքան պարզ է ամեն ինչ: Կերակուր չունենալու լուծումը՝ կերակուր ունենալն է: Ավելի մեծ տուն չունենալու լուծումը՝ ավելի մեծ տունն է: Հուսալի մեքենա չունենալու լուծումը՝ հուսալի մեքենան է:

Ես գիտեմ, որ չափազանց պարզ եմ ներկայացնում ամեն ինչ, բայց տարիներ շարունակ ես անսարք մեքենա եմ վարել: Դուք կարող էիք տեսնել իմ մեքենան մեկուկես կիլոմետրից, քանի որ այն ծխի հետք էր թողնում ամենուր: Ես գիտեմ, թե որքան ճնշում կարող են բերել խնդիրները մեքենայի հետ այն ժամանակ, երբ պետք է ինչ-որ տեղ գնաք: Ես նույնպես գիտեմ, թե ինչպիսի զգացողություն եք ունենում, երբ գնում եք մեքենաների վաճառքի կենտրոն և կանխիկ գումարով վճարում եք նոր մեքենայի համար: Գիտե՞ք ինչպիսի: Այլևս ոչ մի ճնշում և անհանգստություն: Ինչո՞ւ: Որովհետև իմ կարիքը լրացված է, և ես խաղաղություն ունեմ: Ես կարող եմ կենտրոնանալ իմ գործունեության վրա՝ անսարք մեքենայով զբաղվելու փոխարեն:

Իրականությունն այն է, որ մարդկանց մեծ մասը հարկադրված է պայքարել ֆինանսական խնդիրների հետ այն աստիճան, որ իրենց կյանքի մեծ մասը գտնվում են ճնշումների ներքո: Նրանք կարող են այնքան շատ ժամանակ տրամադրել աշխատանքին՝ ընդամենը գո-

**ՈՐՊԵՍ
ԹԱԳԱԿՈՐՈՒԹՅԱՆ
ՔԱՂԱՔԱՅԻ՝ ԴՈՒՔ
ՈՒՆԵՔ ՕՐԻՆԱԿԱՆ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐ, ԵՎ
ԱՅԺՄ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՐ
ՕՐԵՆՔ ԵՎ ՍԿԶԲՈՒՆՔ
ՀԱՍԱՆԵԼԻ Է ԶԵՁ:**

յատևելու համար, որ, ըստ էության, չունենան կյանք: Ընկե՛ր, սա Աստծո կամքը չէ՝ ձեզ համար:

Ինչպես արդեն ասացի, մարդիկ թողնում են իրենց երազանքները և ձգտումները հանուն վարձատրության և կատարում են այնպիսի աշխատանք, որն իրենք ատում են: Սովորաբար ստրուկները երջանիկ մարդիկ չեն: Դժբախտաբար, մարդկանց կյանքը հենց այսպիսին է. նրանք գոհ

չեն կյանքում ունեցած իրենց դիրքից, ատում են իրենց աշխատանքը և անհույս են: Բայց, իրականում, որպեսզի նրանք ազատություն ստանան, անհրաժեշտ է միայն տեսանկյան փոփոխություն կամ, ինչպես ասացի, ծրագիր:

Թույլ տվեք մի անձնական օրինակ բերել: Ձեզնից շատերը գիտեն, որ ես սիրում եմ որսորդություն և ձկնորսություն, մոտոցիկլետ և հեծանիվ վարել և ցանկացած բացօթյա գործունեություն: Ես մեծացել եմ Օհայո նահանգում գտնվող մի փոքրիկ գյուղատնտեսական համայնքում, որը հայտնի է Հարթավայրային համայնք անվանումով: Այն Հարթավայրային համայնք է կոչվում, քանի որ, ինչպես հասկացաք, գտնվում է հարթ տարածքի վրա: Իհարկե, դա լավ է գյուղացիների համար, բայց այդ տարածքը չունի հրապուրիչ տեսարան: Ես բաժանորդագրվում էի գրեթե բոլոր որսորդական և ձկնորսական ամսագրերին՝ «Բացօթյա կյանք», «Դաշտերում», «Դաշտեր և աղբյուրներ» և այլն: Ես կարդում էի հրաշալի պատմություններ ձկնորսության և որսորդության մասին, որոնք նկարագրում էին ԱՄՆ-ի Արևմուտքի վայրի բնությունը և գեղեցիկ սարերը, ինչպես նաև Մեծ հարթավայրի սաղարթախիտ անտառները, որոնք մեր բնակավայրից մեքենայով դեպի արևելք գնալու դեպքում ընդամենը մեկ ժամվա հեռավորության վրա էին: Այնուամենայնիվ, ես երբեք չէի եղել այդ վայրերում: Ես 40 տարեկան էի, երբ առաջին անգամ սարեր տեսա:

Ինչո՞ւ: Ես ունեի բավականաչափ գումար՝ ճանապարհորդելու համար, ունեի սեփական մեքենա, միջնահանգային «I-70» մայրուղին անցնում է անմիջապես իմ հարազատ քաղաքի միջով, և եթե դրանով գնաք դեպի արևմուտք, այն անցնում է անմիջապես ժայռոտ լեռների միջով: Բայց ճշմարտությունն այն է, որ ես նույնիսկ մեկ անգամ չէի մտածել այնտեղ գնալու մասին, և ո՛չ էլ թույլ էի տվել ինձ մտածել. «Մեկ օր ես այնտեղ կգնամ»: Ես հիանում էի այդ վայրերով՝ նայելով ամսագրերի փայլուն լուսանկարներին, բայց երբեք չէի մտածում այցելելու մասին: Ինձ հետաքրքիր չէր, թե որտեղ էին դրանք գտնվում. իմ մտքում պարզապես չկար նման տարբերակ: Երբ 40 տարեկան էի, ես վերջապես մեքենայով արևմուտք գնացի և անհավատալի էր, թե ինչ էի բաց թողել իմ ամբողջ կյանքում: Ընկե՛ր, կա ավելին, քան այն, ինչ դուք տեսնում եք հենց հիմա: Դուք ավելին եք, քան այն, ինչ դուք տեսնում եք հենց հիմա: Գոյություն ունի կյանքի այլ տեսանկյուն, որը դուք պետք է իմանաք և վերապրեք:

Երբ սկսեք հասկանալ և սովորել, թե ինչպես է գործում Աստծո Թագավորությունը և ինչ դուք արդեն ունեք Աստծո Թագավորության մեջ, ձեր տեսանկյունը կփոխվի:

«Հետևաբար, դուք այլևս օտարականներ և պանդուխտներ չեք, այլ Աստծո ժողովրդի համաքաղաքացիներ և նույնպես Աստծո ընտանիքի անդամներ»:

– Եփեսացիների 2.19, NIV

Որպես Թագավորության քաղաքացի՝ դուք ունեք օրինական իրավունքներ, և այժմ յուրաքանչյուր օրենք և սկզբունք հասանելի է ձեզ: Դրենդայի և իմ խնդիրը հենց սրանում էր: Թեև մենք քրիստոնյա էինք և սիրում էինք Աստծուն, թեև մենք Աստծո Թագավորության քաղաքացիներ էինք, մենք չգիտեինք այդ Թագավորության օրենքները և սկզբունքները: Մեր սահմանափակ տեսանկյան պատճառով մենք չուներինք երազանքներ: Բայց գիտելիքն ուժ է:

Օրինակ, ստորագրված սեփականության վկայականը դատա-

րանում ապացուցում է, որ դուք ձեր տանը բնակվելու օրինական իրավունք ունեք: Գիտելիքն այն մասին, որ գոյություն ունի գրանցված փաստաթուղթ, և ձեզ հասանելի է արդարադատությունը, որը երաշխավորում է այդ տանը ապրելու ձեր օրինական իրավունքը, խաղաղություն և մխիթարություն է հաղորդում ձեզ: Նույն կերպով, գիտելիքն այն մասին, թե ինչ է ասում Աստված, և ինչ ունի Թագավորությունը ձեզ համար, վստահություն է ներշնչում, որ տիրանաք այն ամենին, ինչն, ըստ օրենքի, ձերն է: Օրինակ, ինչո՞ւմ է հողագործի բարգավաճումը. փողի՞ մեջ: Ո՛չ: Այն սերմի, որը նա ցանո՞ւմ է: Ո՛չ: Այն նրա ունեցած գիտելիքի մեջ է՝ ցանքի և հունձքի մասին: Որքան էլ նա աղքատ լինի, գիտի, թե ինչպես հարստանալ: Նա պարզապես օգտագործում է այս երկրային տիրույթի օրենքները, որոնք Աստված հաստատել է: Ցանքի և հունձքի գործընթացը կրկին ու կրկին կարող է արդյունք տալ նրա համար:

Նա հասկանում է հունձքի օրենքները և լիովին վստահ է դրանցում: Նա ցանում է հազարավոր դոլարների արժեք ունեցող սերմ հողի մեջ, սակայն չի վախենում: Դուք չեք գտնի ոչ մի հողագործի, ով նստած է իր տրակտորի կողքին իր սերմը ցանելուց հետո և լաց է լինում ամբողջ այն գուժարի պատճառով, որը օգել է հողի մեջ: Ո՛չ, նա լաց չի լինի այդ սերմի արժեքի պատճառով: Նա վստահ է այս բնական երկրային տիրույթը վերահսկող օրենքների մեջ: Կարո՞ղ է նա պատմել ձեզ, թե ինչպես է սերմն աճում: Համոզված չեմ, բայց նա կարող է ասել ձեզ, որ ցանկանում է ավելի շատ հող ունենալ՝ մշակելու համար: Նույնը ճշմարիտ է ձեր և իմ դեպքում: Քանի դեռ մենք չգիտենք Թագավորության օրենքները և չուենք վստահություն դրանցում, չենք կարող վայելել այն կյանքը, որն Աստված պատրաստել է մեզ համար:

Ահա ամենից ոգեշնչող պատմություններից մեկը, որոնց ականատես եղանք մեր ընկերության սկզբնական օրերին: Ես հեռախոսազանգ ստացա մի մարդուց, ում կանվանեմ Դոն, ով ծանր ֆինանսական խնդիրներ ուներ: Նա լսել էր, որ ես օգնում էի մարդկանց, ովքեր ֆինանսական խնդիրներ ունեին:

Երբ առաջին անգամ հանդիպեցի Դոնին իմ գրասենյակում, նա

խիստ հիասթափված էր և պարտքերի մեջ էր: Այդ պահին թվում էր, որ նրա կյանքում ամեն ինչ վատ էր: Զրուցելով նրա հետ՝ իմացա, որ նա երեք-չորս ամիս չէր վճարել իր բնակարանի վարձավճարը, ինչպես նաև գրեթե իր բոլոր հաշիվները: Նրա ընտանիքում կային նաև ամուսնական խնդիրներ. նրա կինը հոգնել էր իրենց ֆինանսական վիճակից և կորցրել էր հարգանքը Դոնի հանդեպ, քանի որ նա անկարող էր հոգալ իր և իրենց հինգ երեխաների մասին: Իրականում, Դոնը ինքն էր կորցրել հարգանքն իր հանդեպ, և նա շատ հարցեր ուներ:

Նա զբաղվում էր առողջության ապահովագրության փաթեթների վաճառքով Օհայո նահանգում, բայց հաջողություն չունեի այդ գործում, և նրա ֆինանսական կյանքն արագորեն կործանվում էր:

Զնայած այն բանին, որ ամեն ինչ Դոնի դեմ էր, ես տեսա ներուժ նրանում: Նա պատրաստ էր սովորել և աշխատել: Այդ ազդեցիկ համադրությունն այն աստիճան գրավեց ինձ, որ ես աշխատանքի ընդունեցի նրան և որոշեցի ներդրում կատարել նրա ապագա բարեկեցության մեջ: Ի վերջո, այդ ներդրումը մեծ շահույթ բերեց երկուսիս համար էլ:

Իմ նորաստեղծ ընկերությունը շահել էր ճանապարհորդություն դեպի Հավայան կղզիներ մեր գործընկերներից մեկի կողմից, և ես զգացի, որ դա փայլուն հնարավորություն էր, որ պատմեի Դոնին Աստծո Թագավորության մասին: Թեև Դոնը քրիստոնյա էր, նա չունեի նույն ընկալումը, ինչ ես: Ու թեև ես մի քանի անգամ փորձել էի պատմել նրան Աստծո Թագավորության սկզբունքների մասին ֆինանսական բնագավառում, թվում էր, որ նա պարզապես չէր հավատում իմ խոսքերին:

Ես շարունակ մտածում էի, թե ինչը կգրավեր Դոնի ուշադրությունը, որպեսզի նա հասկանար, որ ինքը նույնպես կարող էր հաջողության հասնել՝ սովորելով Աստծո Թագավորության սկզբունքները: Այնուամենայնիվ, Դոնն այնքան հուսալքված էր, որ չէր կարողանում հավատալ իր ուժերին և այն բանին, որ իր կյանքն իսկապես կարող էր փոխվել: Ես գիտեի, որ այդ ուղևորությունը դեպի Հավայան կղզիներ իմ հնարավորությունն էր:

Մի քանի շաբաթ Դոնի և իմ մեկնելուց առաջ մենք գրուցում էինք այն մասին, թե ուր էինք գնալու և ինչ էինք անելու այդ ուղևորության ընթացքում: Կար մի բան, ինչը խիստ հետաքրքրում էր Դոնին: Նա ցանկանում էր կապույտ մարլին որսալ Խաղաղ օվկիանոսի գեղեցիկ ջրերում:

- Հավայան կղզիները կապույտ մարլինի մայրաքաղաքն է,- ոգևորված ասաց Դոնը:- Ես միշտ ուզեցել եմ կապույտ մարլին որսալ. դա եղել է իմ երազանքը:

Առաջին անգամ մի քանի շաբաթվա ընթացքում ես փայլ տեսա Դոնի աչքերում: Վերջապես ինչ-որ բան ոգեշնչում էր նրան, և ես գիտեի, որ նրա ոգեշնչումը դուռ կբացեր շատ կարևոր մի դասի համար:

Դո՛ն,- ասացի ես,- գիտե՞ս, որ հնարավոր է իմանալ՝ ոչ թե հուսալ, այլ *իմանալ*, որ դու կապույտ մարլին կորսաս Հավայան կղզիներում՝ Աստծո թագավորության շնորհիվ:

Դոնը շփոթվեց և հետաքրքրվեց. նա ցանկանում էր իմանալ ավելին, և ես շարունակեցի խոսել թագավորության մասին: Ես մեջբերեցի Մարկոսի 11.24-ը, որտեղ գրված է. *«Սրա համար ասում եմ ձեզ, թե՛ այն, ինչ աղոթք անելով խնդրեք, հավատացե՛ք, թե կառնեք, և կլինի ձեզ»*: Դոնի համար դա չափազանց լավ էր, որպեսզի հավատար: Ես որոշ ժամանակ տրամադրեցի, որ օգնեի նրան հասկանալ թագավորության սկզբունքները և այն, թե ինչպես գործադրի հավատքը: Եվ մինչև մեր ճանապարհորդությունը, նա և կինը միասին աղոթեցին և հավատացին, որ կապույտ մարլին են ստացել: Նրանք նույնպես ֆինանսական սերմ ցանեցին Աստծո թագավորության մեջ՝ իրենց հունձքի համար: Սուրբ Հոգին սովորեցրել էր ինձ այսպես վարվել, երբ հավատում էի այն բանի համար, ինչի կարիքն ունեի:

Միևնույն ժամանակ, Դոնն անում էր այն, ինչ կարող էր՝ հունձքի իր մասը կատարելու համար: Նա ուսումնասիրեց հասանելի վարձույթով տրվող նավերը և դրանց գները և վերջապես վարձեց մի նավապետի, ով դուր եկավ նրան: Ամեն ինչ կազմակերպված էր, և բոլորս խիստ ոգեշնչված էինք Հավայան կղզիների կապույտ ջրերը դուրս գալու պատճառով:

Եկավ նավարկության օրը, և մենք, նավը բարձրանալով, խանդավառությամբ ասացինք նավապետին, որ այդ օրը կապույտ մարլին ենք որսալու: Մենք ակնկալում էինք հաջողակ սպորտային ձկնորսության օր, սակայն նավապետը հավաստիացրեց մեզ, որ այդ օրը կապույտ մարլին որսալու հավանականությունը մեծ չէր: Նրա նավերն օրական երկու շրջագայություն էին կատարում, և վերջին չորս ամսվա ընթացքում նրա նավակազմերը որսացել էին ընդամենը մեկ կապույտ մարլին: Հիմնական պատճառն այն էր, որ դեռևս մարլինների որսաշրջանի ժամանակը չէր, քանի որ մարլինը գաղթական ձուկ է: Հրաժարվելով հուսալքվել՝ հարգալից ասացինք նրան, որ մենք որսալու ենք այդ ձկանը, և շարունակեցինք պատրաստել մեր սարքավորանքը:

Վեց ժամ օվկիանոսում անցկացնելուց հետո մեր կարթերը նույնիսկ մեկ անգամ չչարժվեցին, և ես մի փոքր անհանգստանում էի, որ դա կարող էր թուլացնել Դոնի հավատքը: Մտահոգվելով՝ հարցրի նրան.

- Դո՛ն,- գոչեցի ես իմ դիրքից, որը գտնվում էր կամրջակի վրա՝ նրա գլխավերևում,- ուզում եմ հարցնել. ե՞րբ դու ստացար այդ կապույտ մարլինը՝ երբ այն հայտնվի՞, թե՞ երբ մենք աղոթեցինք:

- Գա՛րի, դա պարզ է,- վստահաբար պատասխանեց Դոնը:

- Ես ստացա այն, երբ աղոթեցի:

Ես ոգեշնչվեցի և վստահությունով լցվեցի՝ լսելով նրա պատասխանը: Այդ պահին էր, որ հասկացա, որ Դոնը լրջորեն էր ընդունել իմ հրահանգները և վճռել էր որսալ իր մարլինը:

Մի քանի րոպե անց Դոնի կարթածողը սկսեց ձգվել՝ իջնելով դեպի ջուրը, և ամուսինները բղավեցին.

- Չո՛ւկ է:

- Չափից շատ մի՛ ոգևորվեք,- զգուշացրեց նավապետը:

- Ճիշտ է, որ սա մեծ ձուկ է, բայց սա կապույտ մարլին չէ: Մարլինները լողում են անմիջապես ջրի մակերեսին և մեծ թռիչքներ են անում ջրի վրա, իսկ այս ձուկը խորքում է:

Ռոպեները թռչում էին, մինչ Դոնը շարունակում էր պայքարել այդ ձկան հետ, որին դեռ պետք էր հանել մակերես՝ տեսնելու համար: Որքան էլ Դոնը հոգնել էր, այդ ձուկն ավելի էր հոգնել, և շուտով այն հանձնվեց: Դոնը և ես չգարմացանք, երբ նա վեր հանեց մեծ, գեղեցիկ մարլին ձկանը, բայց բոլորն այդ նավի վրա ապշել էին:

Դոնի և նրա ձկան լուսանկարը մինչև օրս իմ գրասենյակում է՝ որպես Թագավորության իրական լինելու վկայություն այլ մարդկանց համար և հիշեցում ինձ համար: Առաջին հայացքից դա ընդամենը ձուկ էր: Բայց Դոնի համար այդ մարլինն այնքան բան էր նշանակում: Եթե Թագավորությունը գործեց մարլինի դեպքում, այն, անկասկած, կգործի մնացած ամեն ինչի դեպքում, ինչի կարիքը նա ուներ այս կյանքում: Դոնը դեռ նոր էր սկսում գիտակցել, թե ինչպիսի ազդեցություն Աստծո Թագավորությունը կարող էր ունենալ իր կյանքում:

Ինձ դուր է գալիս այս պատմությունը, նաև այն, երբ մարդիկ իրապես վերապրում են Աստծո Թագավորության ազդեցությունը: Ես ցանկանում եմ նույնը նաև ձեզ համար:

ԳԼՈՒԽ 4

ԵՍ ԳՏԱ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԿԱՐԵՎՈՐ ԲԱՆԱԼԻՆԵՐԻՑ ՄԵԿԸ

Բոլորս ունենք տարբեր բանալիներ՝ տների, մեքենաների և ցանկացած բանի, ինչը ուզում ենք պաշտպանել: Բանալին թույլ է տալիս մեզ որևէ պաշտպանված վայր մտնել կամ ինչ-որ բան (օրինակ՝ մեքենա) օգտագործելու իշխանություն է տալիս: Լինելով քրիստոնյա և ինը տարի շարունակ ապրելով ֆինանսական խառնաշփոթի և անհուսության մեջ, ես գիտեի, որ ինչ-որ բան պակասում էր, ինչ-որ բան սխալ էր: Կարիք չկար, որ որևէ մեկն ասեր ինձ այդ մասին: Ինձ պետք էր իմանալ, թե ինչն էր սխալ և ինչպես շտկել դա:

Տերը խոսեց ինձ հետ, երբ ես աղաղակում էի Նրան՝ օգնություն խնդրելով, պառկած իմ մահճակալին այդ կիսախարխված գյուղական տանը, ասելով, որ իմ խնդիրն այն էր, որ ես երբեք չէի սովորել, թե ինչպես է գործում Իր Թագավորությունը: Այդ մեկ նախադասության մեջ ես լսեցի ինձ անհրաժեշտ բանալիի մասին, կամ, ավելի ճիշտ, ինձ անհրաժեշտ բանալիների աղբյուրի մասին, որը Թագավորությունն է: Ես երբեք ժամանակ չէի հատկացրել, որպեսզի սովորեի, թե ինչպես էր գործում Նրա Թագավորությունը. եթե անեի դա, ես կգտնեի իմ պատասխանը: Երբ Աստված խոսեց ինձ հետ Աստծո

Թագավորությունը չհասկանալու մասին, ես իսկապես գաղափար չունեի, թե ինչ նկատի ուներ՝ Թագավորություն ասելով: Բայց պարզ և հասկանալի կերպով լսեցի, որ եթե ես սովորեի, թե ինչպես էր գործում Նրա Թագավորությունը, կգտնեի այն պատասխանները, որոնք փնտրում էի: Այնպես որ, իմ կարևոր բանալին հետևյալ պնդումն էր. «Դու երբեք ժամանակ չես հատկացրել սովորելու համար, թե ինչպես է գործում Իմ Թագավորությունը»: Այս պնդումն ինքնին շատ նշանակալի էր, և այն դարձավ իմ առաջին կարևոր բանալին իմ կյանքի վերափոխման համար:

«Որովհետև մեզ համար մի մանուկ ծնվեց, մեզ մի որդի տրվեց, և իշխանությունը կլինի Նրա ուսի վրա, և Նրա անունը կկոչվի Սքանչելի, Խորհրդական, Հզոր Աստված, Հավիտենության Հայր, Խաղաղության Իշխան: Իշխանությունը շատացնելուն և խաղաղությանը վերջ չկա Դավթի աթոռի վրա և նրա թագավորության վրա, որ նրան հաստատի և պնդանի իրավունքով և արդարությամբ՝ հիմնկվանից մինչև հավիտյան: Զորաց Տիրոջ նախանձը պիտի անի այս»:

– Եսայի 9.6,7

Երբ ես հասկացա, որ Աստծո Թագավորությունն իրական թագավորություն է, որը ղեկավարվում է կառավարման համակարգով և օրենքներով, ես տեսա Թագավորությունն այնպիսի լույսի ներքո, որ երբեք չէի տեսել: Գիտելիքն այն մասին, որ Աստծո Թագավորությունը հաստատված է և պահվում է իրավունքով (օրենքի կիրառմամբ), ցույց տվեց ինձ, որ այն, ինչ տեղի է ունենում Թագավորության մեջ, կատարվում է այդ Թագավորության որևէ օրենքի կամ սկզբունքի արդյունքում: Միզուցե ես ամենախելացին չեմ, բայց բավականին ուշիմ էի՝ հասկանալու համար, որ եթե Թագավորությունը գործում է օրենքների հիման վրա, ես կարող էի սովորել այդ օրենքները և կիրառել կյանքում: Երբ Աստված սկսեց հայտնել և սովորեցնել Դրենդային և ինձ Իր օրենքները, ես գիտակցեցի, որ Աստվածաշնչի

յուրաքանչյուր պատմության մեջ կային բանալիներ Աստծո թագավորության գործունեության մասին, որոնք ես պետք է տեսնեի: Ես սկսեցի կարդալ յուրաքանչյուր պատմությունն Աստվածաշնչում այլ կերպով. «Ինչո՞ւ դա տեղի ունեցավ»: «Ինչո՞ւ դա տեղի չունեցավ»: Ես կարդում էի յուրաքանչյուր պատմությունը հետևյալ դիրքորոշմամբ. «Ինչպիսի՞ սկզբունքներ են հայտնվում այս պատմության մեջ»: «Ինչպե՞ս այդ ամենը տեղի ունեցավ»:

Ես սկսեցի հոգևոր գիտնական անվանել ինձ և ոգեշնչվումով սովորել այն օրենքները, որոնք Սուրբ Հոգին հայտնում էր ինձ՝ մեկը մյուսի ետևից: Ես ավելի էի ոգեշնչվում՝ պարզելով, որ այն օրենքները, որոնք բացահայտում էի, կարող էին գործել իմ կյանքում, ինչպես որ գործում էին Աստվածաշնչում: Մարդիկ հարցնում են ինձ. «Գա՛րի, ի՞նչ նկատի ունես թագավորության օրենքներ ասելով»: Ես սովորաբար հիշեցնում եմ նրանց բոլոր օրենքների մասին, որոնցից մարդիկ օգտվում են այս երկրային տիրույթում՝ ձգողության օրենքը, ֆիզիկայի այլ օրենքներ և բնությունը կառավարող բոլոր օրենքները:

Հողագործն օգտագործում է այդ օրենքները՝ երբ ցանկանում է. նա կարիք չունի աղոթել, որ դրանք գործեն: Դրանք գործում են ամեն անգամ, երբ նա որոշում է օգտագործել: Դրանք հասանելի են նրան, ով կամենում է օգտագործել: Նույն կերպով, Աստծո թագավորությունը գործում է այնպիսի օրենքներով, որոնք մենք կարող ենք սովորել: Քանի որ դրանք օրենքներ են, երբեք չեն փոխվում, և որպես թագավորության քաղաքացիներ՝ դրանք կարելի է սովորել ու կիրառել կյանքում:

Ի դեպ, երբ ընդունում եք Քրիստոսին, դուք Նրա թագավորության

**ԵՐԲ ԱՍՏՎԱԾ
ՍԿՍԵՑ ՀԱՅՏՆԵԼ
ԵՎ ՍՈՎՈՐԵՑՆԵԼ
ԴՐԵՆԴԱՅԻՆ ԵՎ ԻՆՉ
ԻՐ ՕՐԵՆՔՆԵՐԸ,
ԵՍ ԳԻՏԱԿՑԵՑԻ,
ՈՐ ԱՍՏՎԱԾԱՇԱՀՆՉԻ
ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՐ
ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ
ՄԵՋ ԿԱՅԻՆ
ԲԱՆԱԼԻՆԵՐ ԱՍԾՈՒ
ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ
ՄԱՍԻՆ, ՈՐՈՆՔ ԵՍ
ՊԵՏՔ Է ՏԵՍՆԵԻ:**

քաղաքացին էք, և ամբողջ Թագավորությունը ձերն է: Դուք նույնպես կարող էք սովորել և օգտագործել Թագավորության օրենքները:

Ինչ-որ մեկը կարող է ասել. «Լա՛վ, ես մասամբ հասկանում եմ դա, բայց կարո՞ղ էք բերել որևէ օրինակ Թագավորության որևէ օրենքի մասին: Կան շատ, շատ օրենքներ: Իրականում, նախորդ գլուխներում ես արդեն գրել եմ դրանցից մի քանիսի մասին, օրինակ՝ իրավասության օրենքը, հավատքի օրենքը, համաձայնության օրենքը, թեև հստակորեն չեմ անվանել դրանք: Կրկին, կան շատ օրենքներ, և բոլոր օրենքները կարելի է բաժանել գործառնության լի և կիրառական օրենքների, և մենք խոսելու ենք դրանց մասին: Թույլ տվեք մի պատմություն պատմել՝ նկարագրելու համար այն, ինչ նկատի ունեմ:

Ես «Փայլեր Միրած» ինքնաթիռ ունեմ, որով թռչում եմ հավաքույթների, հանդիպում եմ հաճախորդների և գործնական ճանապարհորդություններ եմ կատարում: Ես պետք է Կոլորադո թռչել՝ մի համաժողովի մասնակցելու համար, և այդ ճանապարհորդությունից առաջ հանձնել էի ինքնաթիռն ամենամյա տեխնոլոգիան, որը պահանջվում է ըստ օրենքի: Եթե չգիտեք, յուրաքանչյուր ինքնաթիռ, որը թռչում է ԱՄՆ-ում, պետք է տարին մեկ անգամ պարտադիր տեխնոլոգիան անցնի: Իմ օդաչուն պետք է վերցնեի իմ «Միրածը» և տաներ մեզ այդ հավաքույթին: Բայց դրանից մեկ օր առաջ ինձ զանգեցին տեխնոլոգիան կենտրոնից և ասացին, որ իրենք պատահաբար կտրել էին երկրորդ օդաչուի կողմի առջևի դիմապակին: Նրանք անվճար փոխարինելու էին այն, բայց անհրաժեշտ կլինեի ևս երեք օր, մինչև ինքնաթիռը կարողանար թռչել: Նշանակում է՝ Դրենդան և ես պետք է կոմերցիոն չվերթի տոմսեր գնեինք՝ Կոլորադո թռչելու համար: Ես չեմ բողոքում, բայց մենք միշտ գերադասում ենք թռչել մեր ինքնաթիռով: Մենք մի փոքր վհատվեցինք, բայց ուղևորվեցինք այդ համաժողովին: Մենք պայմանավորվեցինք, որ մեր օդաչուն Օհայո էր վերադարձնելու մեզ մեր ինքնաթիռով:

Մեր համաժողովի երկրորդ օրը հանկարծակի կարկուտ տեղաց: Կարկտահատերն այնքան մեծ էին, որ վնասեցին ամբողջ այդ տարածքը: Որոշ հատվածներում խոշոր սառցաբեկորները նույնիսկ տանիքներ էին կտրել: Հարյուրավոր մեքենաներ այնպես էին

վնասվել, որ անկարելի էր վերանորոգել: Վնասվել էին շենքերը և տանիքները: Համաժողովից հետո, երբ իմ օդաչուն եկավ մեզ տանելու, նա կայանեց ինքնաթիռը այն օդանավարանում, որտեղ մենք թողնելու էինք այն, եթե համաժողովի գայինք դրանով: Աչքերիս ամռակ զարմանալի տեսարան բացվեց: Բոլոր ինքնաթիռները, որոնք կայանված էին ճիշտ այնտեղ, որտեղ կայանվելու էր իմ ինքնաթիռը (եթե մենք թռչեինք դրանով), խիստ վնասվել էին: Իմ ինքնաթիռը, Աստծո շնորհքով, այդտեղ չէր, և այդ պատճառով չէր վնասվել: Այս պատմությունը զարմանալի է, բայց ինչպե՞ս դա տեղի ունեցավ: Ես նկատի ունեմ՝ մի՞թե դա զուգահեռություն էր, թե՞ իմ ինքնաթիռն այդտեղ չէր որևէ հոգևոր օրենքի արդյունքում, որից ես օգտվեցի:

Ես համոզված եմ, որ դա տեղի ունեցավ մի հոգևոր օրենքի արդյունքում, որը գործի էի դրել, ես մի փոքր կպատմեմ ձեզ այդ մասին: Որևէ օրենք հասկանալը թույլ է տալիս ձեզ կրկնօրինակել դրա արդյունքները ամեն անգամ, երբ դա պետք է ձեզ: Ես կիրառեցի մի օրենք, որն Աստված սովորեցրել էր ինձ դեռ այն ժամանակ, երբ նոր էր սովորեցնում ինձ Իր Թագավորության օրենքները, և թե ինչպես են դրանք գործում:

Ես կպատմեմ ձեզ, թե որ օրենքն Աստված ցույց տվեց ինձ, իսկ հետո ցույց կտամ, թե ինչպես կիրառեցի այն: Հիշեք՝ յուրաքանչյուր պատմություն Աստվածաշնչում ինչ-որ բան ցույց է տալիս Թագավորության և դրա գործունեության մասին: Ես հոգևոր գիտնական եմ անվանում ինձ: Կարդալով Աստվածաշունչը՝ մշտապես փնտրում եմ օրենքներ, որոնք ինչ-որ բան են առաջացնում, կամ օրենքներ, որոնք թույլ չեն տալիս, որ ինչ-որ բան տեղի ունենա: Մարկոսի 6-րդ գլխում մենք գտնում ենք այն պատմությունը, որը վերաբերում է այն օրենքին, որն ուզում եմ ցույց տալ ձեզ:

«Եվ երբ որ արդեն շատ ժամանակ էր անցել, Նրա աշակերտները մոտ եկան և ասացին, թե. «Այս տեղը անապատ է, և ժամանակն էլ արդեն ուշ: Արձակի՛ր դրանց, որ չորս կողմի շենքերը և գյուղերը գնան, իրենց համար հաց առնեն, որովհետև այստեղ ուտելու բան չունեն»:

Նա էլ պատասխանեց և նրանց ասաց. «Դուք տվեք դրանց ուտել»: Նրանք էլ ասացին Նրան. «Գնա՞նք երկու հարյուր դահեկանի հաց առնենք և դրանց տանք, որ ուտեն»: Նա էլ նրանց ասաց. «Քանի՞ հաց ունեք: Գնացե՛ք և տեսե՛ք»: Երբ որ գիտացին, Նրան ասացին. «Հինգ, և երկու ձուկ»:

Եվ հրամայեց նրանց, որ ամենը գունդ-գունդ կանաչ խոտի վրա նստեն: Եվ դաս-դաս նստեցին՝ հարյուր-հարյուր և հիսուն-հիսուն: Եվ այն հինգ հացը և երկու ձուկն առած դեպի երկինքը նայեց, օրհնեց, կտրեց հացերը և Իր աշակերտներին տվեց, որ զցեն նրանց առջևը, և այն երկու ձուկը բաժանեց ամենին: Եվ ամենը կերան և կշտացան և փշրանքներից տասներկու կողով լիքը վեր առան, և ձկներից էլ: Եվ հացը ուտողները հինգ հազարի չափ մարդիկ էին»:

– Մարկոս 6.35-44

Սա հրաշալի պատմություն է, որը պատկերում է, թե ինչպես է գործում Աստծո Թագավորությունը: Հինգ հացը և երկու ձուկը կերակրեցին 20.000 մարդու: Բայց դուք կասեք. «Գա՛րի, Աստվածաշնչում գրված է, որ այնտեղ միայն 5.000 մարդ կար, այսինքն՝ հինգ հազար տղամարդ»: Այո՛, բայց ես ենթադրում եմ, որ կլինեին նաև կանայք և երեխաներ: Այնպես որ, կարծում եմ՝ այնտեղ կարող էր լինել շուրջ 20.000 մարդ:

Երբ աշակերտները եկան Հիսուսի մոտ՝ պատմելու սննդի խնդրի մասին, Հիսուսը ցանկացավ նոր բան սովորեցնել նրանց Թագավորության մասին, Նա ասաց. «Դո՛ւք տվեք դրանց ուտել»: Այդ պատասխանը խիստ զարմացրեց նրանց: Որտեղի՞ց էին այդքան կերակուր գտնելու: Նրանք պատասխանեցին՝ մտածելով իրենց ծանոթ մատակարարման միակ աղբյուրի մասին՝ աշխատանքի. «Դրա համար ութ ամսվա աշխատավարձ է հարկավոր»: Նրանց ժամաձարային տեսանկյունից, որը վերաբերում է այս աշխարհի անեծքի համակարգին՝ տանջանքով և քրտինքով աշխատելուն, այդ բազմությանը կերակրելն անհնարին կլիներ:

Այնուամենայնիվ, Թագավորության մեջ կան տարբեր օրենքներ, որոնք հնարավոր են դարձնում ամեն ինչ: Հիսուսը ցանկանում էր օգնել նրանց տեսնել ավելին, քան այս աշխարհի անեծքի համակարգը, և իմանալ նոր հնարավորությունների մասին Աստծո Թագավորությունից: Դրանից հետո Հիսուսը հարցրեց նրանց, թե ինչ ունեին այդ բազմությանը կերակրելու համար: Նրանք գնացին որոնելու, իսկ հետո պատասխանեցին, որ գտել էին հինգ հաց և երկու ձուկ, թեև հասկանում էին, որ դա չի բավականացնի և որևէ օգուտ չի տա: Հիսուսը խնդրեց նրանց տալ Իրեն այդ հացն ու ձուկը: Պահելով դրանք Իր ձեռքերում՝ Նա աղոթեց և օրհնեց, ինչից հետո վերադարձրեց Իր աշակերտներին՝ մարդկանց բաժանելու համար: Իհարկե, դուք գիտեք, թե ինչ տեղի ունեցավ. այնտեղ գտնվող 20.000 մարդիկ այնքան կերան, մինչև որ կշտացան, և դեռ 12 զամբյուղ կերակուր ավելացավ:

Ես մի քանի հարց ունեմ. «Ինչո՞ւ Հիսուսը խնդրեց տալ Իրեն այդ հացն ու ձուկը, մինչև որ պատվիրեց աշակերտներին բաժանել այն: Ինչո՞ւ Հիսուսը պարզապես չխնդրեց աշակերտներին բաժանել այդ կերակուրը՝ այն գտնելուն պես: Արդյո՞ք անհրաժեշտ էր, որ Հիսուսը, նախ, օրհներ այդ կերակուրը»: Ճիշտ պատասխանն այն է, որ Հիսուսը, նախ, պետք է օրհներ այդ հացն ու ձուկը: Այդ հացն ու ձուկը գտնվում էին այս երկրային տիրույթում՝ մարդկային իշխանության և իրավասության ներքո, երբ Նրա աշակերտները գտան դրանք: Այդ վիճակում Հիսուսը չունեի իրավասություն դրանց հանդեպ: Բայց երբ այդ հացն ու ձուկը հոժարաբար բերվեցին Իր մոտ, Նա կարողացավ օրհնել դրանք: «Օրհնել» բառը նշանակում է սրբացնել կամ առանձնացնել: Այսպիսով, մենք տեսնում ենք Թագավորության օրենքներից մեկը:

Երբ Հիսուսն օրհնեց այդ հացն ու ձուկը, դրանք անցում կատարեցին մի թագավորությունից մյուսը:

Ըստ էության, այդ հացն ու ձուկը հայտնվեցին այլ թագավորության իրավասության ներքո: Այժմ Աստված օրինական իրավունք ունեի բազմապատկելու այդ հացն ու ձուկն այդ մարդկանց համար:

Եթե Հիսուսը չվերցնեք այդ հացն ու ձուկը և չօրհներ, դրանք չէին բազմապատկվի:

Մենք օգտագործում ենք միևնույն օրենքը, երբ օրհնում ենք մեր կերակուրը, թեև կարծում են՝ մարդկանց մեծ մասը չի գիտակցում, թե ինչ է անում, երբ աղոթում են իրենց կերակուրի համար: Բայց, պարզ ասած, երբ մենք աղոթում ենք մեր կերակուրի համար, այն անցում է կատարում այլ թագավորության մեջ՝ թույլ տալով Աստծուն պաշտպանել մեզ ցանկացած վնասակար բանից: Այս պահին պետք է մի կողմնակի նշում անեն: Եթե մենք հոժարաբար շարունակում ենք սնվել անորակ կերակուրով և ուտել այնպիսի բաներ, որոնք, ինչպես գիտենք, վնասակար են մեզ, մենք կինձենք այն, ինչ ցանում ենք: Բայց եթե ուտենք վնասակար մի բան՝ ամանց գիտակցելու, որ դա կարող է վնաս հասցնել մեզ, Աստծո խոսքը կպաշտպանի մեզ, ինչպես որ այն պաշտպանեց իմ ինքնաթիռը: Ես չեմ խոսում կերակուրի համար արվող ծիսական ոճ ունեցող աղոթքների մասին, որոնք դուք լսել եք շատերից: Սակայն, հավատքով աղոթքը, երբ մենք գոհանում ենք Աստծուց, որ Նա հեռացնի հիվանդությունը մեր միջից, թույլ է տալիս Իր մեծ Թագավորության քաղաքացիներին վաճելի Իր խոստումները:

«Եվ երբ նրանք մահացու թույն խմեն, այն բուլորովին չի վնասի նրանց»:

– Մարկոս 16.18

Ժամանակակից աշխարհում մեզ անհրաժեշտ է, որ վստահությունն Աստծո պաշտպանության հանդեպ հանգստություն տա մեզ: Կան այնքան բաներ, որոնք կարող են գողանալ մեր խաղաղությունն ամեն կողմից, ներառյալ այն կերակուրը, որն ուտում ենք: Վստահե՛ք ինձ, կարող եք համոզված լինել, որ սատանան դավեր է նյութում, որ գողանա ձեր առողջությունը և այս աշխարհում իր դեմ արդյունավետ գործելու կարողությունը՝ կերակուրի միջոցով:

Փիլիպեցիների 6.6,7-ում տեսնում ենք ևս մեկ օրինակ այն մա-

սին, որ մեր կյանքում ամեն ինչ՝ մեր խնդիրները, դժվարությունները, մեր մտքի հանգստությունը կարող ենք բերել Թագավորության իրավասության ներքո:

«Ոչինչ հոգս մի՛ արեք, այլ ամեն բանում աղոթքով և աղաչանքով և գոհությունով ձեր խնդրանքները թող հայտնի լինեն Աստծուն: Եվ Աստծո խաղաղությունը, որ ամեն մտքից վեր է, կպահպանի ձեր սրտերն ու մտքերը Քրիստոս Հիսուսում»:

– Փիլիպեցիների 4.6,7

Երբ մենք աղոթում ենք ինչ-որ բանի համար, մեր խնդիրը կամ դժվարությունը հայտնվում է Աստծո իրավասության ներքո: Եթե չենք աղոթում, Աստծո ձեռքերը կապված են: Ահա թե ինչու է Աստվածաշունչը պատվիրում անդադար աղոթել (տե՛ս Ա Թեսաղոնիկեցիների 5.17) և ասում, որ դուք չունեք, որովհետև չեք խնդրում Աստծուն (տե՛ս Հակոբոս 4.2):

Երբ գնեցի իմ ինքնաթիռը, նույնպես և ցանկացած բան, որ գնում եմ, ես աղոթում եմ դրա համար, դնում եմ ձեռքերս դրա վրա և տեղափոխում եմ դա Աստծո Թագավորության իրավասության ներքո, որպեսզի այդ իրը կատարի այն, ինչի համար նախատեսված է, և որպեսզի այն ծառայի Աստծո Թագավորությանը և իմ առաջադրանքին: Այնպես որ, իմ ինքնաթիռն անհասանելի է սատանայի և նրա կամակատարների համար: Ինձ ոչ մի չար բան չի պատահի, երբ ես այդ ինքնաթիռի մեջ եմ:

Մոտավորապես մեկ ամիս առաջ, իմ «Միրաժով», Հյուսթոնից թռչում էի Օհայո՝ մի համաժողովից հետո: Արդեն ուշ էր, երբ մենք անցնում էինք քաղաքի խավար ծայրամասային հատվածով: Մեր աջ և ձախ կողմերում կայծակ փայլատակեց. փոթորիկ էր մոտենում: Մենք որոշեցինք փոխել մեր երթուղին՝ փոթորիկը շրջանցելու համար, և օգտագործեցինք ավելի շատ վառելիք, քան ծրագրել էինք: Այսպիսով, վստահ լինելու համար, որ ապահով տուն կհասնեինք, և համապատասխանելու համար Դաշնային ավիացիոն գործակա-

լուծյան կանոնակարգերին՝ օդանավում առկա վառելիքի պաշարի վերաբերյալ, մենք որոշեցինք վայրէջք կատարել Կենտուկի նահանգի Լուիսվիլ քաղաքում՝ ինքնաթիռը վառելիքով լիցքավորելու համար: Մենք վայրէջք կատարեցինք 120 լիտր վառելիքով, բայց պետք է թռչեինք ևս մեկ ժամ և չէինք ուզում վառելիքի պակաս ունենալ: Մենք խնդրեցինք օդանավարանի աշխատակիցներին լիցքավորել 80 լիտր յուրաքանչյուր թևի բաքի մեջ: Այդպես մենք կունենալինք մոտավորապես 280 լիտր վառելիք, ինչն ավելի քան բավական էր Օհայո հասնելու համար, քանի որ «Միրաժը» ժամում մոտավորապես 88 լիտր վառելիք է սպառում:

Մինչ սպասում էինք օդանավարանում, ընդունարանում գտնվող աղջիկն ասաց, որ նա կարող է տալ ինձ 160 լիտր վառելիքի ստացականը: Նույն պահին ներս մտավ ուղեպահը՝ վառելիքի լիցքավորման փաստաթղթերը ձեռքին: Այդ աղջիկը վերցրեց փաստաթղթերը նրա ձեռքից, ուշադիր նայեց և ասաց.

- Ինչ-որ բան սխալ է նշված: Թվերը չեն համապատասխանում:

Ուղեպահն ասաց, որ նա լիցքավորել է ինքնաթիռը և ավելի ուշ կարող է շտկել թվերը: Այդ աղջիկը համաձայնեց, սակայն, մինչև թվերը շտկելը, նա չէր կարող ստացական տալ մեզ, միայն կարող էր ավելի ուշ ուղարկել այն էլեկտրոնային փոստով: Մենք համաձայնեցինք և գնացինք ուղեպահի հետ դեպի ինքնաթիռը: Իմ օդաչուն խնդրեց ուղեպահին հաստատել, որ նա իսկապես լիցքավորել էր յուրաքանչյուր թևի բաքն 80 լիտրով, և ասաց.

- Այո՛, ես լիցքավորել եմ յուրաքանչյուր բաքը 80 լիտրով:

Մենք ուղևորվեցինք Օհայո, և թռիչքից գրեթե 40 րոպե անց հանկարծ ձախ բաքի պարունակությունը սպառվեց: Մենք ապշած էինք. ինչպե՞ս մնան բան կարող է տեղի ունենալ: Մեկ րոպե անց աջ բաքինը նույնպես սպառվեց: Արդեն կեսգիշեր էր. դրսում խավար էր, և մենք 4.5 կիլոմետր բարձրության վրա էինք՝ առանց վառելիքի: Ի՞նչ տեղի ունեցավ: Քիչ առաջ մենք լիցքավորել էինք մեր ինքնաթիռը: Ինչ-որ մեկը կարող է հարցնել. «Մի՞թե ձեր ինքնաթիռը վառելիքի չափիչ չունի»: Իհարկե՛ ունի, բայց մեր ինքնաթիռի վառելիքի չա-

փիչը դանդաղ է շարժվում լիցքավորման ժամանակ: Եթե երբևէ հին քաղաքացիական ինքնաթիռ եք վարել, հավանաբար, դուք հասկանում եք, թե ինչ նկատի ունեն: Դրանց վառելիքի չափիչն անմիջապես ցույց չի տալիս ավելացրած վառելիքի չափը:

Մեր դեպքում, իմ օդաչուն հարցրել էր ուղեպահին՝ նայելով ուղիղ նրա աչքերին, թե արդյո՞ք նա լիցքավորել էր ինքնաթիռը, և թե որքան վառելիք էր լիցքավորել: Մենք ինքներս էինք տեսել, որ նա ինքնաթիռի մոտ էր վառելիքի բեռնատարով և վառելիք էր լցնում բաքերի մեջ: Իմ օդաչուն վարվել էր շրջահայաց կերպով. նա տեսել էր ինքնաթիռը լիցքավորող վառելիքի բեռնատարը և բանավոր կերպով կրկնակի հավաստիացել, որ ինքնաթիռը լիցքավորվել է 160 լիտր վառելիքով: Որպես կանոն, ստուգելով վառելիքի չափը, մենք միացնում ենք վառելիքի թվային չափիչ, որը ցույց է տալիս փաստացի վառելիքի սպառումը՝ մինչև լիտրի մեկ տասնորդականը: Մենք մտածում էինք, որ մեր ապահով լինելու համար, արել էինք այն, ինչ անհրաժեշտ էր:

**ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ
ՈՒՆԵՆ ՕՐԵՆՔՆԵՐ
ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ՄԵՋ, ՈՐՈՆՔ
ԴՈՒՔ ՊԵՏՔ Է
ԻՄԱՆԱՔ, ՈՐՊԵՍՁԻ
ԱՐԴՅՈՒՆԱԿԵՏ ԵՎ
ԱՊԱՀՈՎ ԼԻՆԵՔ ԵՎ
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄ
ՈՒՆԵՆԱՔ ԱՅՍ
ԵՐԿՐԱՅԻՆ
ՏԻՐՈՒՅԹՈՒՄ:**

Մենք արտակարգ իրավիճակ հայտարարեցինք և հարկադրված հրատապ վայրէջք կատարեցինք Մեծ Ցինցինատիի օդանավակայանում, ինչն իրականում խնդիր չէր, քանի որ մենք անմիջապես դրա վերևում էինք, երբ մեր ինքնաթիռի բաքերը սպառվեցին: Այնուամենայնիվ, այդ վայրէջքն, անկասկած, մի փոքր հուզումնալի ստացվեց: Ինչպես հետագայում իմացանք, մեր ինքնաթիռն առաջինն էր, որն այդ ուղեպահը լիցքավորել էր: Նա լցրել էր 8 լիտր վառելիք յուրաքանչյուր բաքի մեջ՝ 80 լիտրի փոխարեն: Նա չգիտեր, թե ինչպես հետևեր վառելիքի չափիչի ցուցումներին: Եվ միակ բանը, որով զբաղվում էր այն համազգային ընկերությունը, որտեղ նա

աշխատում է, ինքնաթիռներ լիցքավորելն է. անհավատալի՛ է:

Այն, ինչով թշնամին ցանկանում էր վնասել մեզ, չգործեց, բայց դա կարող էր վերածվել մեծ պատուհասի, եթե մեր վառելիքը սպառվեր ցանկացած վայրում՝ 4.5 կիլոմետր բարձրության վրա: Բայց կրկին, թշնամին չէր կարող վնասել ինձ, և ո՛չ էլ իմ ինքնաթիռը: Թշնամու հերթական փորձերը խոչընդոտելու համար, այդ դեպքից հետո մենք սկսեցինք այլ կերպ վարվել մեր ինքնաթիռը լիցքավորելիս: Մենք արդեն չենք հեռանում ինքնաթիռից և թույլ չենք տալիս ուղեպահներին լիցքավորել այն առանց մեզ: Մենք մնում ենք նրանց հետ և հսկում ենք, մինչև որ նրանք լիովին ավարտում են լիցքավորումը: Այդ իրադարձությունը կարող էր աղետալի հետևանքներ ունենալ, եթե մենք արագ չարձագանքեինք կամ, եթե, եղանակային պայմաններն անբարենպաստ լինեին, բայց, իհարկե, այդ ամենը տեղի չունեցավ, որովհետև ես պաշտպանության ուխտ ունեմ:

Այս երկու պատմությունները իմ ինքնաթիռի, ինչպես նաև իմ ապահովության մասին՝ իմ ուխտի արդյունքն են, որն իմ օրինական իրավունքն է Թագավորության մեջ: Իհարկե, ես կարող էի նաև պատմել, թե ինչպես ձեռք բերեցի այդ ինքնաթիռը, բայց այս պահին չեմ անի դա: Կարծում եմ՝ դուք հասկացաք, թե ինչ նկատի ունեմ. Աստված զարմանալի՛ է:

Գոյություն ունեն օրենքներ Թագավորության մեջ, որոնք դուք պետք է իմանաք, որպեսզի արդյունավետ և ապահով լինեք և մատակարարում ունենաք այս երկրային տիրույթում: Սատանան ատում է մեզ, բայց, փա՛ռք Աստծուն, նա չի կարող կանգնեցնել մեզ: Պաշտպանությունը նույնպես հանգիստ է, երբ չկա անհանգստություն և վախ: Այն ձեր օրինական իրավունքն է:

Ի դեպ, այն օրենքը, որը նկարագրեցի, և որի կիրառումը ցույց տվեցի, ես անվանում եմ լիազորության օրենք, եթե դուք մտածում էիք դրա անվան մասին:

Եվս մեկ խոսք, որն Աստված տվեց ինձ հենց սկզբում՝ Իր Թագավորության վերաբերյալ, Ղուկաս 6.20-ն է.

«Օրհնված եք դուք, որ աղքատ եք, որովհետև ձերն է Աստծո Թագավորությունը» (NIV):

Երբ Տերն առաջին անգամ ցույց տվեց մեզ այս խոսքը, Ղրենդան և ես սկսեցինք ուսումնասիրել, թե ինչ նկատի ուներ Աստված «Աստծո Թագավորությունը» ասելով: Կրկին, Նա ցույց տվեց, որ Ինքը թագավոր է այնպիսի թագավորության մեջ, որը կառավարվում է համաձայն օրենքների: Որպես օրինակ, ամեն տարի հազարավոր մարդիկ փորձում են ապօրինաբար մուտք գործել Միացյալ Նահանգներ մեր երկրի հարավային սահմանից: Ինչո՞ւ: Մի՞թե պատճառն այն է, որ նրանց երկրում չկան գեղեցիկ բնատեսարաններ: Իհարկե՝ ոչ: Նրանք փորձում են մուտք գործել Միացյալ Նահանգներ՝ այս երկրի կառավարման համակարգի պատճառով: Մեր երկիրն ունի օրենքներ, որոնք պաշտպանում են մարդկանց իրավունքները և տալիս են բազմաթիվ ազատություններ, որոնք չկան այլ երկրներում՝ սեփականության իրավունք, սեփական գործն ունենալու իրավունք, երկրպագության ազատություն և խոսքի ազատություն: Այս ամենը հասանելի չէ շատ երկրներում:

Մենք արդեն բավականին խոսել ենք Աստծո Թագավորության մասին, որը բոլոր բանալիների, սկզբունքների և օրենքների հիմքն է, որոնք Աստված տվել է մեզ՝ այդ Թագավորության քաղաքացիներին: Այս օրենքներն իմանալը կամ չիմանալը կարող է հանգեցնել կյանքի կամ մահվան, հաղթանակի կամ պարտության: Ինը տարի շարունակ տառապելով հյուծող ֆինանսական վախից և այժմ ազատ լինելուց հետո, ես չեմ կարող չափից ավելի շեշտադրել, թե որքան կարևոր է իմանալ, թե ինչ է նշանակում լինել Աստծո Թագավորության քաղաքացի, և որքան կարևոր են բոլոր օրենքները և սկզբունքները, որոնցից բաղկացած է այդ Թագավորությունը:

Այս երկիրը գոյություն ունի արդեն հազարավոր տարիներ, սակայն շատ բաներ, որոնցից մենք այսօր օգտվում ենք, անհայտ են եղել մարդկանց համար: Օրինակ, ուզում եմ, որ պատկերացնեք 1906 թվականի Սուրբ ծննդյան նախօրեն Օուշեն Բլաֆ-Բրանտ-Ռոքում, Մասաչուսեթս նահանգում: Այդ օրը տեղի ունեցավ մի դեպք,

որը փոխեց ամբողջ աշխարհը: Ռեջինալդ Ֆեսենդենը նվագարկեց «Սուրբ գիշեր» երգը բաց ծովում գտնվող նավերի համար՝ ռադիոալիքների միջոցով, և կարդաց Ղուկասի Ավետարանի երկրորդ գլուխը: Ղա աշխարհում առաջին հեռարձակումն էր ռադիոյով: Այժմ մենք բջջային հեռախոս ենք վերցնում և կարող ենք խոսել ցանկացած մարդու հետ մեր մոլորակի ցանկացած մասում՝ առանց մտածելու:

Պատկերացրեք 1879 թվականի հունվարը: Թոմաս Էդիսոնը բարեհաջող կերպով արեց էլեկտրական լամպի գյուտը: Այժմ յուրաքանչյուր երկիր այս աշխարհում օգտագործում է էլեկտրականության օրենքները և ֆիզիկայի օրենքները՝ գիշերվա ընթացքում տեսնելու համար:

Պատկերացրեք 1903 թվականի դեկտեմբերի 17-ը: Ռայթ եղբայրները բարեհաջող կատարեցին առաջին թռիչքն ինքնաթիռով: Այժմ մենք կարող ենք ժամանակակից օդանավ նստել և թռչել աշխարհի մյուս ծայրը ժամերի ընթացքում: Ամենամեծ մարդատար ինքնաթիռն այսօր «A380»-ն է: Ղրա քաշը 545.000 կիլոգրամ է, այն կարող է տեղավորել ավելի քան 800 մարդու և թռչել ավելի քան 9 ժամ՝ մոտավորապես 900 կիլոմետր/ժամ արագությամբ: Եթե 1800-ական թվականներին ապրող մարդիկ նման բան տեսնեին, նրանք ուշագնաց կլինեին: Բայց այժմ դա այնքան սովորական է մեզ համար, որքան անջատիչը միացնելը և լույսը վառելը:

Ես նկատի ունեմ, որ բոլոր այդ օրենքներն արդեն իսկ գոյություն ունեին և միշտ գոյություն են ունեցել այս երկրային տիրույթում՝ սկսած այն ժամանակվանից, երբ ստեղծվեց մարդը: Ղրանք մշտապես հասանելի են եղել մարդուն. մարդը պարզապես չի իմացել դրանց մասին: Նա տեսել է, որ թռչունները սավառում են, նա տեսել է կայծակը, բայց չի հասկացել այդ օրենքները:

Նույնը ճշմարիտ է Աստվածաշնչի վերաբերյալ: Կրոնը սահմանափակել է այն, թե ինչպես կարելի է մեկնել Աստծո Խոսքը: Տարիներ շարունակ մենք լսել ենք, որ այդ ամենն արդեն անցել է, և որ Աստված այլևս հրաշքներ չի գործում: Հոգու պարզևները միայն

առաքյալների համար էին, և Պողոսի մարմնի խայթը հիվանդություն էր: Իրականում, Խոսքը շատ պարզ է: Այն նկատի ունի ճիշտ այն, ինչ գրված է: Բայց Թագավորությունը՝ որպես հիմք, առաջին կարևոր բանալին է, որը դուք պետք է ունենաք՝ մնացած բոլոր դռները բացելու համար:

Ահա ևս մեկ կարևոր բանալի սկզբունք.

Օրենքները չե՛ն փոխվում:

Բա՛ց թողեք քարը, և այն կընկնի: Քանի՞ անգամ այն կընկնի: Ամեն անգամ: Ձգողության օրենքը երաշխավորում է, որ դուք կստանաք նույն պատասխանը ամեն անգամ: Նույնը ճշմարիտ է Աստծո Թագավորության վերաբերյալ:

ԳԼՈՒԽ 5

ԹՈՉԵԼԸ ՔԱՅԼԵԼՈՒՑ ԼԱՎ Է

Թռչելը քայլելուց լավ է: Երբ գրում էի այս գլուխը, ես տուն էի թռչում Կանադայում գտնվող մեր ամառային տնից իմ ինքնաթիռով՝ ժամում 400 կիլոմետր արագությամբ, 7.000 կիլոմետր բարձրության վրա: Տարիներ շարունակ մեքենայով էինք Կանադա գնում մեր տնից: Մենք պետք է 31 ժամ տևող երկար և հոգնեցուցիչ ճանապարհ անցնեինք՝ տեղ հասնելու համար: Ես ստիպված էի լինում մեքենա վարել ամբողջ գիշեր և տեղ էի հասնում միայն հաջորդ օրը: Այո՛, մի քանի անգամ մենք կիսեցինք ճանապարհը՝ դարձնելով այն երկու օրվա, բայց երբ երկու շաբաթ տևող արձակուրդ ունեք և չորս օրը անցկացնում եք դեկի առջև, դուք չափազանց շատ ժամանակ եք կորցնում: Ես հոգնած էի լինում, երբ տեղ էինք հասնում, իսկ հետո պետք է կրկին 31 ժամ մեքենա վարեի՝ Օհայո վերադառնալու համար:

Ես միշտ սիրել եմ ինքնաթիռներ և 19 տարեկանից օդաչուի վկայական եմ ունեցել, բայց երբեք չէի մտածում ինքնաթիռ ունենալու մասին: Դուք երբևէ նայե՞լ եք, թե որքան արժեն ինքնաթիռները: Բայց որքան ավելի էի սովորում Թագավորության մասին, այնքան ավելի էի հասկանում, որ ինքս էի ետ պահում իմ ինքնաթիռը՝ «ոչ»-երով դաստիարակված լինելու և աղքատության մտածելակերպի պատճառով: Այժմ ես երկու ինքնաթիռ ունեմ. ես օգտագործում եմ իմ առաջին ինքնաթիռը հաճելի ժամանակ անցկացնելու համար, իսկ երկրորդը՝ ճանապարհորդությունների համար: Ինչպես նշեցի

նախորդ գլուխներից մեկում, «ոչ»-երով դաստիարակված լինելը թույլ չի տալիս երագել և հնարավորություններ տեսնել: Մենք մերժում ենք դրանք, մինչև որ դրանք կարողանում են սկիզբ առնել:

Նախկինում երբեք չէի մտածում ինքնաթիռ ունենալու մասին: Ես պարզապես չէի տեսնում, թե ինչպես դա կարող էր տեղի ունենալ: Տարիներ շարունակ վարձում էի այն ինքնաթիռները, որոնցով թռչում էի: Բայց այն բանից հետո, երբ ուսումնասիրեցի Թագավորության օրենքները և ականատես եղա իմ կյանքում միմյանց հաջորդող պատմություններին, որոնք դրսևորում էին Թագավորությունը, ես որոշեցի, որ հավատալու եմ Աստծուն իմ ինքնաթիռի համար: Այդ ժամանակ ես գումար չունեի ինքնաթիռ գնելու համար, բայց մի չեկ վերցրի և գրեցի հավելյալ նշումների բաժնում. «Իմ ինքնաթիռի համար»: Ես նկարագրեցի ճիշտ այն ինքնաթիռը, որը ստանալու էի: Կինս և ես ցանցեցինք այդ չեկը Թագավորության մեջ՝ համաձայն Մարկոս 11.24-ի՝ հավատալով, որ ես ստացել եմ այն աղոթելու պահին: Տերը ցույց էր տվել ինձ Թագավորության այս սկզբունքը հենց սկզբից: Ես այսպես եմ վարվել և արդյունք եմ ստացել շա՛տ, շա՛տ անգամներ իմ կյանքում:

Մի քանի շաբաթ անց հերթական բժշկական ստուգում էի անցնում և մինչ գրուցում էի բժշկիս հետ, նա ասաց.

- Դուք ճանաչո՞ւմ մեկին, ով ցանկանում է ինքնաթիռ գնել:

Ես զարմացա, քանի որ նախկինում ոչ ոք նման հարց չէր տվել:

- Ի՞նչ տեսակի ինքնաթիռ,- հարցրի ես:

Նա նկարագրեց այդ ինքնաթիռը և ասաց, որ այն տեղական օդանավակայանում է, եթե ես ցանկանամ տեսնել: Չարմանալի է, որ այդ ինքնաթիռը ճիշտ այն էր, ինչի համար ցանել էի: Ես օդանավակայան գնացի և տեսա այդ ինքնաթիռը. այն գերազանց վիճակում էր: Գիտեի, որ այդ ինքնաթիռն իմն էր, բայց կար մի խնդիր. փող չունեի՝ այն գնելու համար: Ես ասացի այդ բժշկին, որ իսկապես հետաքրքրված եմ այդ ինքնաթիռով և կգանգեմ նրան:

Անցավ երկու շաբաթ, և ինձ զանգեց եղբայրս: Նա աշխատում էր հորս ռեստորանում, որի կողքին գտնվող շենքն ինձ էր պատկա-

նում: Այն իմն էր դարձել վերջերս՝ մի քանի ամիս առաջ, ուշ աշնանը: Ես ծրագրում էի վերածել այն ֆինանսական ընկերության գլխավոր գրասենյակի: Այդ շենքի վիճակը չէր համապատասխանում գրասենյակային շենքերի չափանիշներին և չէր կարող ծառայել իմ ցանկալի նպատակներին. այնպես որ, ես գիտեի, որ պետք է վերանորոգել այն: Ես կապ էի հաստատել մի շինարարական ընկերության հետ, որը վերանորոգման նախագիծ էր կազմել, և մենք պայմանագիր էինք ստորագրել: Սակայն, եղանակային խնդիրների պատճառով, որոշեցինք սպասել զարմանը՝ այդ նախագիծը սկսելու համար, քանի որ շենքը պետք է հիմնովին վերանորոգվեր:

Այդ շենքի նախկին սեփականատերն ասել էր ինձ, որ անջատել էր ջուրը՝ ձմեռվա պատճառով, և ես նույնիսկ չէի ստուգել դա: Երբ եղբայրս զանգեց ինձ, արդեն փետրվարի վերջն էր. եղանակը տաքանացել էր, և ծյունը սկսել էր հալչել: Նա ասաց, որ իմ շենքը խիստ վնասվել է, և որ շենքից ջուր է հոսում դեպի փողոց: Մենք գիտեինք, թե ինչ էր դա նշանակում. ջուրն անջատված չէր, ինչպես որ շենքի նախկին սեփականատերն ասել էր ինձ: Ես ստուգեցի ջրի խողովակները, և պարզվեց, որ երկրորդ հարկի լոգարանի խողովակները, ինչպես նաև առաջին հարկի խոհանոցի և լոգարանի խողովակները պայթել էին, և ջուրը լցվել էր ամբողջ շենքը: Պատերի և առաստաղների ծեփն ամբողջությամբ թափվել էր:

Առաջին հայացքից կարող է թվալ, թե դա լուրջ խնդիր էր: Այնուամենայնիվ, համաձայն իմ վերանորոգման ծրագրերի, ամբողջ ծեփը, միևնույն է, պետք է հեռացվեր պատերից, և շենքի սենյակները պետք է ձևափոխվեին: Դրսի երեսպատումը նույնպես պետք է փոխվեր: Այնպես որ, ըստ էության, ջուրը բոլորովին չէր վնասել շենքը: Բոլոր վնասված տեղերը այն հատվածներն էին, որոնք, միևնույն է, պետք է լիովին վերակառուցվեին: Այնուամենայնիվ, գնելով այդ շենքը, ես ապահովագրել էի այն: Իմ ապահովագրությունն ընդգրկում էր նաև շենքի վնասվածքը, և այդ ապահովագրական ընկերությունը փոխհատուցում կատարեց, որը, ինչպես արդեն կռահեցիք, թույլ տվեց վճարել իմ ինքնաթիռի համար: Այդ ինքնաթիռը՝ «Փայլեր Վորիորը», հեշտ է վարել, և ես հաճախ եմ վարում այն՝ թռիչքը վայելելու հա-

մար: Ամեն անգամ, երբ վարում եմ, ես հիանում եմ այն բանով, թե որքան հրաշալի է թռչել իմ սեփական ինքնաթիռով, որի համար ես ոչինչ պարտք չեմ: Այդ ինքնաթիռը դեռ պատկանում է ինձ, և արդեն 20 տարի անց այն դեռ սարքին է:

Թեև այս պատմության մեջ իրադարձությունները հաջորդեցին միմյանց զարմանալի կերպով, ես չեմ ցանկանում, որ սխալ պատկերացում կազմեք Թագավորության գործելակերպի մասին: Միշտ չէ, որ ամեն ինչ տեղի է ունենում հանկարծակի, ինչպես այս պատմության մեջ: Միգուցե Աստված հնարավորություն տա ձեզ, որ գումար վաստակեք և վճարեք ձեր ինքնաթիռի համար, կամ, միգուցե, հարմար գնով ինքնաթիռ գնեք: Դուք պետք է մտածեք հետևյալ կերպով. երբ սերմ ցանեք Թագավորության մեջ, Աստված ցույց կտա ձեզ հունձքը և ծրագիր կտա՝ այն ստանալու համար: Երկրորդը՝ դուք պետք է մնաք ձեր կյանքում ձևավորված հավատքի և կարողության սահմաններում: Ես խոսել եմ մարդկանց հետ, որոնք կարծում են, որ եթե Աստված կարող է ցույց տալ իրենց, թե ինչպես մարեն մեքենայի վարկը, նշանակում է՝ նրանք կարող են համարձակ սերմ ցանել մեկ տրիլիոն դոլարի համար: Դուք չունեք հավատք մեկ տրիլիոն դոլարի համար: Սկսե՛ք այնտեղից, որտեղ գտնվում եք: Սկսե՛ք կիրառել Թագավորության օրենքները, կառուցե՛ք ձեր վստահությունը դրանց հանդեպ և ձեր կարողությունը՝ վերցնելու այն, ինչ Աստված ցույց է տալիս:

Բայց ցանկանում եմ, որ գիտակցեք հետևյալը. ես ավելի քան 20 տարի օդաչու էի, մինչև որ գնեցի այդ ինքնաթիռը: Կարծում եք՝ Թագավորության օրենքները կգործե՞ին 20 տարի առաջ: Իհա՛րկե: Իմ հասկացողությունը, կամ, ավելի ճիշտ կլինի ասել՝ հասկացողության բացակայությունը թույլ չտվեց ինձ տեսնել, թե ինչպես ես կարող էի ինքնաթիռ ունենալ:

Հազարավոր տարիներ մարդը տեսել է, թե ինչպես են թռչունները սավառնում. ամբարձիչ ուժի օրենքը բացահայտ գործում էր օրը ցերեկով, սակայն ոչ ոք չէր տեսնում դա: Ի՞նչ եք դուք տեսնում: Մտածե՛ք այդ մասին:

Այն խոսքերից մեկը, որոնք Աստված սովորեցրեց ինձ սկզբնական շրջանում, Առակաց 10.22-ն էր, որը վերաբերում էր Թագավորության մատակարարման մեջ հանգիստ ունենալուն:

«Տիրոջ օրհնությունը հարստություն է բերում, և Նա նեղություն չի ավելացնում դրան»:

– Առակաց 10.22, NIV

Այս աստվածաշնչյան խոսքը վերաբերում է այլ հատվածի և սկզբունքի Ծննդոց 3.17-19-ում, որն արդեն մեջբերել եմ.

«Անիծյալ լինի երկիրը քո պատճառով, նեղությունով (կամ՝ «տանջալի աշխատանքով») ուտես նրանից կյանքիդ բոլոր օրերում: Եվ նա փուշ ու տատասկ բուսցնի քեզ համար, և դաշտի խոտն ուտես: Երեսիդ քրտինքով հաց ուտես, մինչև որ ետ դառնաս դեպի երկիրը, որովհետև նրանից առնվեցիր, նրա համար, որ հող էիր դու, և դեպի հողը դառնաս»:

– Ծննդոց 3.17-19

Երբ Ադամը կորցրեց Թագավորությունը, նա կորցրեց Թագավորության մատակարարումը և ստիպված էր ապավինել իր ջանքերին՝ գոյատևելու համար: Բայց, ինչպես պարզեցինք, մենք չենք կարող բավականաչափ արագ վազել տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքի միջոցով, որպեսզի հասնենք այն ազատությանը, որին ի սրտե ձգտում ենք: Բայց այժմ բարի լո՛ւր ունենք: Հիսուսը եկավ՝ քարոզելու բարի լուրը աղքատներին:

«Գերիշխան Տիրոջ Հոգին Ինձ վրա է, որովհետև Տերն օծել է Ինձ՝ ազդարարելու Բարի լուրը աղքատներին»:

– Եսայի 61.1, NIV

Հիսուսն ուղարկվեց՝ քարոզելու Բարի լուրը աղքատներին:

Ո՞րն է բարի լուրն աղքատի համար: Իհարկե, այն, որ նա կարող է ստրկացված չլինել պակասությանն ու աղքատությանը այս աշխարհի մատակարարման անիծված համակարգում: Վստահե՛ք ինձ, ինը տարի շարունակ ապրելով, կամ ավելի ճիշտ է ասել՝ գոյատևելով պարտքերի և ճնշվածության մեջ, այս խոսքը բարի լուր էր, բայց այն տարակուսանք էր առաջացնում: Արդյո՞ք այս խոսքը նկատի ունի այն, ինչ ասում է: Մի՞թե հրաշալի չէր լինի, որ այն իսկապես նկատի ունենար այն, ինչ ասում է, որ ինչ-որ կերպով Աստծո օրհնությունն իսկապես հարստություն կբերի մեր կյանքում: Ես իսկապես պետք է իմանայի, թե արդյոք այդ խոստումը ճշմարիտ է, և հաջորդը՝ թե ինչպես կիրառել այն: Այնուամենայնիվ, կար մեկ բան, ինչը ես հաստատ գիտեի՝ այն, որ տանջանքով և քրտինքով աշխատելու անեծքը մատակարարում է միայն գոյատևման մակարդակով, իսկ գոյատևումը բավական չէ ոչնչի համար: Ես ցանկանում էի ազատվել այդ անեծքից, սակայն, նույնիսկ գաղափար չունեի, թե ինչպես կիրառեի այդ խոստումն իմ կյանքում: Կարծում եմ, շատ քրիստոնյաներ հենց այսպես են ապրում. նրանք կարդում են Աստծո խոստումները, սակայն գաղափար չունեն, թե ինչպես վերցնեն դրանք և փաստացի կիրառեն կյանքում:

Երբ սկսեցի իմ ուսումնասիրությունը, և երբ Տերը բացահայտում էր ինձ համար Թագավորության սկզբունքները, ես կարդացի, որ Աբրահամը շատ հարուստ էր: Սպասե՛ք: Իսկ այս երկրի անեծքի համակարգը: Ինչպե՞ս նա հաղթահարեց այն:

«Աբրամը շատ հարուստ դարձավ՝ անասուններով և արծաթով և ոսկով»:

– Ծանոց 13.2, NIV

Նա դարձավ հարուստ. ո՛չ, Աստվածաշունչն ասում է՝ շա՛տ հարուստ, բայց ինչպե՞ս: Դուք կասեք. «Պատճառն այն է, որ նա Աբրահամն էր»: Ո՛չ, դա չէր պատճառը, և հենց այս հարցում է, որ պետք է ճիշտ պատկերացում ունենաք Թագավորության օրենքների մասին: Օրենքներն ուշադրություն չեն դարձնում այն բանին, թե ով ենք մենք:

Ղրանք կողմնակալ չեն: Եթե ինչ-որ մեկը ցած թռչեր Էմփայր Սթեյթ Բիլդինգից (102 հարկանի երկնաքեր Նյու Յորքի Մանհեթն կղզում)՝ առանց օդապարիկի, որքան էլ հայտնի կամ անհայտ լիներ, բոլորի համար պարզ է, թե ինչ տեղի կունենար արդյունքում: Չգողության օրենքը մշտապես գործում է: Այսպիսով, ինչպե՞ս Աբրահամը բարգավաճեց՝ անկախ այս երկրային անեծքից: Կարո՞ղ ենք արդյոք բանալիներ գտնել նրա պատմության մեջ: Մեր հարցի պատասխանը մասամբ գտնվում է Ծննդոց 12-րդ գլխում: Այս գլխում Աստված խոստում տվեց Աբրամին (ով հետագայում Աբրահամ դարձավ) նրա կյանքի և սերունդների վերաբերյալ:

«Եվ Տերն ասաց Աբրամին. «Գնա՛ ըն երկրից և ըն ազգականներից և ըն հոր տնից այն երկիրը, որ Ես քեզ ցույց կտամ: Եվ Ես քեզ մեծ ազգ պիտի շինեմ և քեզ օրհնեմ և ըն անունը մեծացնեմ, և դու օրհնյալ կլինես: Եվ քեզ օրհնողներին կօրհնեմ, և քեզ անհիծողներին կանհիծեմ, և երկրի բոլոր ազգերը քեզնով կօրհնվեն»»:

– Ծննդոց 12.1-3

Այս խոստման պայմանն այն էր, որ Աբրահամը պետք է հավատար Աստծուն և հնազանդվեր: Աբրահամից պահանջվեց մեծ հավատք՝ թողնելու համար այն, ինչ ծանոթ էր իրեն, թեև ինքը չգիտեր, թե ուր էր գնում:

«Հավատքով՝ Աբրահամը, երբ կանչվեց մի վայր, որը հետագայում ստանալու էր՝ որպես իր ժառանգություն, հնազանդվեց և գնաց, թեև չգիտեր, թե ուր էր գնում»:

– Եբրայեցիների 11.8, NIV

Նշանակում է՝ Աստված ստացավ օրինական մուտք դեպի այս երկրային տիրույթը մի նարդու միջոցով, ով հավատում էր Նրան, նույնիսկ երբ Նրա պատվերներն անիմաստ էին թվում: Աբրահամի հավատքը թույլ տվեց Աստծուն օրհնել նրա կյանքը: Բայց ավելի

ուշ, Աբրահամի հավատքի շնորհիվ, Աստված նաև ուխտ կնքեց նրա հետ՝ նրա սերունդների վերաբերյալ: Մի՛ մտածեք, որ սա տարօրինակ է: Հիշեք՝ սկզբում սատանան նույն կերպով մուտք ստացավ դեպի այս երկրային տիրույթը: Ադամը, որն օրինական իրավասություն ուներ այս աշխարհում, ինչպես որ գրված է Եբրայեցիների 2.7,8-ում, որոշեց հավատալ սատանային, ոչ թե Աստծուն:

Աբրահամի հավատքը, որն օրինական դուռ բացեց, որպեսզի երկինքն ազդեցություն ունենար իր կյանքում, թույլ տվեց իրեն մեծապես բարգավաճել: Այս բարգավաճումը փոխանցվեց Աբրահամի բոլոր ժառանգներին: Շարունակելով ուսումնասիրել՝ ես հասա Հովսեփի պատմությանը, որն Աբրահամի ծոռն էր: Հովսեփի պատմությունը հրաշալի օրինակ է, որի շնորհիվ ես հասկացա Թագավորությունը և դրա գործելակերպը, հատկապես՝ թե ինչ է նշանակում Առակաց 10.22-ը:

Այս պատմությունը սկսվեց, երբ Հովսեփի եղբայրները, որոնք ատում էին նրան, վաճառեցին նրան ստրկավաճառների, որոնք հաճախ էին անցնում իրենց կողմերով: Նրանք Եգիպտոս տարան Հովսեփին, որտեղ նա վաճառվեց Պետափրեսին, որը հրամանատար էր Եգիպտոսի բանակում: Հաջորդ խոսքերում գտա կարևոր պատասխան իմ հարցին այն մասին, թե ինչպես Աբրահամը կարողացավ մեծապես բարգավաճել:

«Եվ Հովսեփին իջեցրին Եգիպտոս: Եվ փարավոնի ներքինի եգիպտացի Պետափրես դահճապետը ծախսու առավ նրան իսմայելցիների ձեռքից, որ նրան այնտեղ էին իջեցրել: Եվ Տերը Հովսեփի հետ էր, և նա հաջողակ մարդ էր և իր եգիպտացի տիրոջ տանն էր: Եվ նրա տերը տեսավ, որ Աստված նրա հետ էր, և ինչ որ անում էր, Տերը հաջողում էր նրա ձեռքով: Եվ Հովսեփը շնորհք գտավ նրա առջև և ծառայում էր նրան, և նա իր տան վրա վերակացու արեց նրան և իր ամբողջ ունեցածը նրա ձեռքը հանձնեց:

Եվ եղավ, որ նրան իր տան և իր ամբողջ ունեցածի

վրա վերակացու արած ժամանակից հետո Տերը եզրկատացու տունը օրհնեց՝ Հովսեփի շնորհիվ: ԵՎ ՏԻՐՈՋ ՕՐՀՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԼԻՆՈՒՄ ԷՐ ԹԵ՛ ՏԱՆԸ, ԵՎ ԹԵ՛ ԴԱՇՏՈՒՄ՝ ՆՐԱ ԱՍԲՈՂՋ ՈՒՆԵՑԱԾԻ ՎՐԱ: Եվ նա իր ամբողջ ունեցածը Հովսեփի ձեռքին թողեց, և նրա մոտ եղած մեկ բանից տեղեկություն չուներ՝ բացի իր կերած հացից»:

– Ծննդոց 39.1-6

Այս հատվածում հստակ գրված է, որ Տիրոջ օրհնությունն էր, որ բարգավաճում բերեց Հովսեփի կյանքում: Բայց ո՞րն էր կամ ո՞րն է Տիրոջ օրհնությունը: Ես նկատեցի, որ խոսքն այստեղ «Տիրոջ օրհնության» մասին էր, ոչ թե Տիրոջ օրհնություններից որևէ մեկի: Ինչ որ հրաշալի բանի վերաբերյալ բոլորս կասենք՝ դա օրհնություն է: Բայց այս հատվածն ընդհանուր առմամբ որևէ լավ բանի մասին չէ: Այն «Օրհնության» մասին է:

Ես հասկացա, որ Տիրոջ օրհնությունը այն ուխտն էր, որն Աստված կնքեց Աբրահամի և նրա ժառանգների հետ: Ավելի հստակ՝ օրհնությունը այդ ուխտի մեջ Աբրահամին տրված խոստումներն էին: Օրինական պայմանագիրն ընդգրկում է երկու ներգրավված կողմերի պարտավորությունները, բայց դրանում նույնպես գրված է յուրաքանչյուր կողմի առավելությունների մասին: Առավելությունները ստանալու համար անհրաժեշտ է կատարել պարտավորությունները, այսինքն՝ պահել Տիրոջ կանոնները և օրենքները: Բացի այդ, ես հստակ տեսա, որ այն, ինչ հայտնվում էր Հովսեփի օրինական իրավասության ներքո, նույնպես ենթակա էր դառնում այդ խոստումներին և առավելություններին կամ ընդունում էր դրանք:

Այդ ժամանակ ես հասկացա Առակաց 10.22-ը: Աստծո խոստումները, որոնք Նա տվել էր Աբրահամին՝ նրա հետ կնքած օրինական պայմանագրի շրջանակներում, հաղթահարեցին այս աշխարհի անեծքի և աղքատության համակարգը: Աբրահամին տրված օրհնությունը թույլ տվեց Աստծուն օրինապես օրհնել նրան և նրա սերունդներին այն բարգավաճմամբ, որոնք Աստված ցանկանում

էր տալ մարդուն: Այժմ կրկին կարդանք Առակաց 10.22-ը՝ նշելով քառակուսի փակագծերի մեջ այն, ինչ հասկացանք:

Կարևոր բանալի սկզբունք.

«Տիրոջ օրհնությունը [Աբրահամին տրված խոստումները] հարստություն է բերում, և Նա նեղություն չի ավելացնում դրան»:

«Նա նեղություն չի ավելացնում դրան» պնդումը վերաբերում է Ծննդոց 3.17-ի երկրային անեծքի համակարգին՝ տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքին: Եբրայերենում օգտագործված բառը, որը թարգմանված է «*նեղություն*» բառով, նշանակում է ծանր աշխատանք: Դուք հասկանո՞ւմ եք: Մարդը կարող է խուսափել այս երկրային անեծքի սահմանափակումներից՝ տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքից, Աբրահամին տրված խոստումների միջոցով: Ես գիտեմ, թե ինչ էք մտածում. «Այո խոստումները տրվեցին միայն Աբրահամին և նրա սերունդներին»: Այո՛, բայց ես պետք է ցույց տամ ձեզ ևս մեկ աստվածաշնչյան հատված՝ Գաղատացիների 3.13,14-ը.

«Քրիստոսը փրկագնեց մեզ օրենքի անեծքից՝ անեծք դառնալով մեզ համար, որովհետև գրված է. «Անիծված է նա, որ կախված է փայտից»: Նա փրկագնեց մեզ, որպեսզի Աբրահամին տրված օրհնությունը [խոստումները] հասնի հեթանոսներին Քրիստոս Հիսուսով, որպեսզի հավատքով մենք ստանանք Հոգու խոստումը»:

– Գաղատացիների 3.13,14, NIV

Հիմա հավատքի միջոցով է, որ մենք՝ որպես Հիսուս Քրիստոսին հավատացող մարդիկ, մասնակից ենք դառնում Աբրահամին տրված օրհնություններին: Այսպիսով, ո՞րն է Աբրահամին տրված օրհնությունը: Մենք կարող գտնել այս խոստումների ցուցակը Երկրորդ Օրինաց 28-րդ գլխում:

«Եթե քո Տեր Աստծո ծայնին ուշադրությամբ լսես, որ զգուշությամբ կատարես Նրա բոլոր պատվիրանները, որոնք Ես այսօր քեզ պատվիրում եմ, քո Տեր Աստված էլ քեզ երկրի բոլոր ազգերից գերազանց կանի: Եվ այս բոլոր օրհնությունները քեզ վրա կգան, քեզ կհասնեն, եթե քո Տեր Աստծո ծայնին լսես: Դու քաղաքի մեջ օրհնյալ և դաշտի մեջ օրհնյալ կլինես: Օրհնյալ կլինի քո որովայնի պտուղը և քո երկրի պտուղը և քո անասունների պտուղը, կովերիդ ծնունդը և ոչխարներիդ հոտերը: Օրհնյալ կլինի քո կողովը և քո տաշտը: Դու օրհնյալ կլինես մտնելիս և օրհնյալ կլինես դուրս գալիս: Տերը քո առջև ջարդել կտա քեզ վրա վեր կեցող թշնամիներիդ. նրանք քեզ դեմ մեկ ճանապարհով դուրս կգան, բայց քո առջևից յոթ ճանապարհով կփախչեն:

Տերն օրհնությունը կուղարկի քեզ քո շտեմարաններում և քո բոլոր ձեռնարկելու բաներում: Եվ քեզ կօրհնի քո Տեր Աստծո՝ քեզ տված երկրում: Ինչպես որ քեզ երդում է արել, եթե քո Տեր Աստծո հրամանները պահես և Նրա ճանապարհներով գնաս, Տերը քեզ Իր համար սուրբ ժողովուրդ կհաստատի: Եվ երկրի բոլոր ժողովուրդները կտեսնեն, որ Տիրոջ անունը կոչված է քեզ վրա, և քեզնից կվախենան: Եվ Տերը քեզ առատություն կտա քո բարության համար՝ քո որովայնի պտուղը, քո անասունների պտուղը և քո երկրի պտուղը շատացնելով այն երկրի վրա, որ Տերը քո հայրերին երդում արեց քեզ տալու համար:

Տերը Իր բարության գանձը, այսինքն՝ երկինքը, քեզ համար կբացի, որ քո երկրի անձրևը տա ժամանակին, և քո ձեռքի ամեն գործը օրհնի: Եվ դու շատ ազգերի փոխ կտաս, բայց դու փոխ չես առնի: Եվ Տերը գլուխ կանի քեզ, և ոչ թե ազի: Դու միշտ բարձրում կլինես և ցածում չես լինի, եթե քո Տեր Աստծո պատվիրանները լսես, որոնք Ես այսօր քեզ պատվիրում եմ, որ պահես և կատարես: Եվ չխտորվես այն

բոլոր խոսքերից, որոնք Ես այսօր քեզ պատվիրում եմ, աջ կամ ձախ, օտար աստվածների ետևից զնայու համար, որ նրանց ծառայություն անես»:

– Երկրորդ Օրինաց 28.1-14

Թեև բոլոր այս օրհնությունները Հին կտակարանում են, այժմ պատկանում են ձեզ, և դուք կարող եք վայելել դրանք: Տարբերությունն այն է, որ Հին կտակարանում մարդիկ ստանում էին դրանք իրենց գործերով, իսկ Նոր կտակարանում մենք ստանում ենք Հիսուս Քրիստոսի հանդեպ մեր հավատքով: Դուք և ես՝ որպես հեթանոսներ, պատվաստվել ենք, և այժմ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով բաժնեկցում ենք Աբրահամի օրհնությանը: Բայց մեզ պատկանում է ավելին, քան Աբրահամի նյութական օրհնությունը. մեզ պատկանում է վերստին ծնունդի հոգևոր օրհնությունը: Այժմ մենք ունենք Աբրահամի նյութական կամ երկրային օրհնությունը, բայց նույնպես՝ երկնային հավիտենական օրհնությունը և Սուրբ Հոգու իրական ներբնակությունը մեզանում, քանի որ այժմ մենք Աստծո որդիներ և դուստրեր ենք: Հիշեք՝ միայն որդիներն ու դուստրերն են ժառանգություն ստանում. ստրուկները չեն կարող ստանալ այն: Թեև Աբրահամը սիրում էր Աստծուն, առանց վերստին ծնունդի, Սուրբ Հոգին չէր բնակվում նրանում, և ո՛չ էլ նա կարող էր Երկինք գնալ: Իհարկե, նա ժառանգեց երկինքն այն բանից հետո, երբ Հիսուսը վճարեց մեղքի պարտքը:

Այնպես որ, ես հասկացա, թե իրականում ինչ նկատի ունի Առակաց 10.22-ը՝ ասելով, որ Աստված հարստություն է տալիս և նեղություն չի ավելացնում դրան: «Նեղություն» բառը եբրայերենում նշանակում է ծանր աշխատանք, ինչը, իմ ընկալմամբ, վերաբերում է այս աշխարհի անեծքի համակարգին՝ տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքին: Ես հասկացա, որ այս ուխտը՝ այն, որ Աստված խոստացավ օգնել և առավելություններ տալ Աբրահամին, այսինքն՝ տալ Իր օրհնությունը, բարձրացրեց Աբրահամին այս երկրային անեծքից և բարգավաճում բերեց նրա կյանքում: Ես հասկացա, որ այդ օրհնության առավելությունները, որոնք նկարագրված

են Երկրորդ Օրինաց 28-րդ գլխում, հստակ ցույց են տալիս ինձ, որ ես պետք է բարգավաճեմ: Այս խոստումների արդյունքն այն է լինելու, որ ինձ վիճակված է լինել գլուխ, և ոչ թե պոչ, պարտատեր, և ոչ թե փոխառու: Սա Աստծո յուրաքանչյուր զավակի օրինական իրավունքն է: Նման Հովսեփին, ես ունեմ Աստծո օրհնությունը և պետք է բարգավաճեմ: Ես նույնպես ստացել եմ Աստծո ամբողջ Թագավորությունը՝ որպես ժառանգություն: Որպես որդի՝ այդ ամենը արդեն իրավամբ իմն է:

Կրկին անդրադառնալով Հովսեփի պատմությանը Ծննդոց 39-րդ գլխում՝ պարզորեն տեսա, որ Հովսեփի հաջողությունն էր, որ գրավեց Պետափրեսի ուշադրությունը: Նույն կերպով, տեսանելի հաջողությունն է, որ գրավելու է այս աշխարհի ազգերի ուշադրությունը և ցույց է տալու նրանց Աստծո ժողովրդի տարբերությունը:

«Եվ երկրի բոլոր ժողովուրդները կտեսնեն, որ Տիրոջ անունը կոչված է քեզ վրա, և քեզնից կվախենան: Եվ Տերը քեզ առատություն կտա քո բարության համար՝ քո որովայնի պտուղը, քո անասունների պտուղը և քո երկրի պտուղը շատացնելով այն երկրի վրա, որ Տերը քո հայրերին երդում արեց քեզ տալու համար»:

– Երկրորդ Օրինաց 28.10,11

Ծննդոց 39.6-ում կա ևս մեկ շատ կարևոր բանալի, որը ես նույնպես նկատեցի և ուզում եմ, որ տեսնեք: Այն վերաբերում է Պետափրեսին. «Եվ նա իր ամբողջ ունեցածը Հովսեփի ձեռքին թողեց, և նրա մոտ եղած մեկ բանից տեղեկություն չունե՛ր՝ բացի իր կերած հացից»: Ես հասկացա՝: Սիսայն հանգստի օրինակը, որի մասին մենք խոսում ենք: Պետափրեսը կարող էր չհանհանգստանալ ոչնչի մասին՝ բացի այն կերակուրից, որն ինքն ուտում էր: Նշանակում է՝ այն հաջողությունը, որը Հովսեփը բերեց նրա տուն՝ Տիրոջ օրհնությունը, տալիս էր այնպիսի արդյունքներ, որոնք թույլ տվեցին Պետափրեսին կենտրոնանալ իր առաջադրանքի վրա, ոչ թե գոյատևման:

Դրենդան և ես տարիներ շարունակ ասել ենք. «Եթե դուք չլուծեք

ծեր ֆինանսական խնդիրները, երբեք չեք բացահայտի այն նպատակը, որի համար ստեղծված եք», և երբեք չեք բացահայտի, թե ով եք դուք: Դուք երբեք չեք գտնի ձեր տեղը կյանքում՝ այն, ինչն առանձնահատուկ կդարձնի ձեզ, և երբեք ճշմարտապես գոհ չեք լինի: Ձեր բոլոր որոշումները կկայացնեք գոյատևման, այսինքն՝ փող հայթայթելու կամ կուտակելու հիման վրա, և կլինեք այնպիսի պայմաններում, որոնք չեն համապատասխանում ձեզ՝ ընդամենը աշխատավարձ ստանալու համար: Այս հատվածում մենք տեսնում ենք Տիրոջ օրհնության ազդեցությունը Պետափրեսի կյանքում, որը ոչինչ չզիտեր Աստծո Թագավորության մասին: Երբ նա հանձնեց իր ամբողջ ունեցվածքը Հովսեփի հոգատարությանը, նրա բոլոր անհանգստություններն անցում կատարեցին այն ուխտի ներքո, որում գտնվում էր Հովսեփը: Կարելի է հստակ տեսնել այն պահը, երբ այս անցումը տեղի ունեցավ 39-րդ զլխի 5-րդ խոսքում.

«Եվ եղավ, որ նրան իր տան և իր ամբողջ ունեցածի վրա վերակացու արած ժամանակից հետո Տերը եզիպտացու տունը օրհնեց Հովսեփի շնորհիվ: Եվ Տիրոջ օրհնությունը լինում էր թե՛ տանը, և թե՛ դաշտում նրա ամբողջ ունեցածի վրա»:

– Ծանոց 39.5

Կրկին տեսնում ենք, որ այն ամենը, ինչը ենթակա էր այս երկրային տիրույթին՝ այս աշխարհի անեծքի համակարգին, անցում կատարեց՝ հայտնվելով Աստծո Թագավորության իրավասության ներքո, և դրանում կտրուկ փոփոխություններ տեղի ունեցան: Եկեք խոստովանենք. եթե Աստված օգնում է ձեզ Իր իմաստությամբ՝ առաջնորդելով դեպի ճիշտ որոշումներ և զգուշացնելով հնարավոր վտանգներից, յուրաքանչյուրը կարող է բարգավաճել: Դուք հասկանում եք: Տիրոջ օրհնությունը պատկանում է ձե՛զ:

Երբ ուսումնասիրում էի սա, և երբ Տերը սովորեցնում էր ինձ Թագավորության մասին, ես շփոթվեցի՝ մտածելով, թե ինչու Հովսեփը նման ահռելի հաջողություն ունեցավ այս օրհնության շնորհիվ,

այնինչ, քրիստոնյաների մեծ մասը, որոնց ես ճանաչում եմ այսօր, հազիվ են փակում իրենց հաշիվները: Մեծ մասամբ նրանք չեն էլ մտածում, որ հնարավոր է ֆինանսապես լիովին ազատ լինել: Այնուամենայնիվ, մենք ունենք ավելի լավ ուխտ՝ հիմնված ավելի լավ խոստումների վրա, քան Հին կտակարանում էր: Թեև ես պարզորեն հասկացա Տիրոջ օրհնությունը, բայց դեռ չէի հասկանում, թե իրականում ինչպես է այն տալիս ինձ անհրաժեշտ պատասխանները: Այնուամենայնիվ, ես ավելի ու ավելի ազատություն էի զգում, երբ սկսում էի կիրառել և փորձարկել այն, ինչ Աստված սովորեցնում էր ինձ:

Ես շարունակեցի՝ ուսումնասիրելով Հիսուսի կյանքը և ծառայությունը Նոր կտակարանում, որպեսզի ավելին իմանայի այն մասին, թե ինչպես էր Աստծո թագավորությունը փոխում իրավիճակները և հանգամանքներն այս աշխարհում:

«Եվ եղավ, երբ որ ժողովուրդը Նրա վրա կիտվում էր՝ Աստծո խոսքը լսելու, և Ինքը Պեննեսարթթի ծովակի մոտ կանգնած էր, և երկու նավ տեսավ՝ ծովակի մոտ կանգնած, ձկնորսներն էլ նրանցից դուրս էին եկած և ուռկանները լվանում էին: Եվ Նա մտավ այն նավերից մեկի մեջ, որ Սիմոնինն էր, և խնդրեց նրան նավը ցամաքից մի քիչ ներս տանել, նստեց և նավից սովորեցնում էր ժողովուրդներին: Եվ երբ որ խոսելուց դադարեց, Սիմոնինն ասաց. «Նավը դեպի խո՛րը տար, և ձեր ուռկանները զցե՛ք որսի»:

Եվ Սիմոնը պատասխանեց և ասաց Նրան. «Վարդապե՛տ, ամբողջ գիշեր աշխատեցինք և ոչինչ չբռնեցինք, բայց Քո խոսքի համար ուռկանը կզցեմ»: Եվ երբ որ այս արին, ձկների մի մեծ բազմություն ներս փակեցին, և նրանց ուռկանը պատռվում էր: Եվ նշան էին անում մյուս նավի մեջ լինող ընկերներին, որ գան իրենց օգնեն: Եվ նրանք եկան և երկու նավը լցրին, մինչև որ թաղվում (կամ՝ «խորտակվում») էին:

Սիմոն Պետրոսն էլ, տեսնելով, ընկավ Հիսուսի ծնկների առջև և ասաց. «Ինձնից դո՛ւրս գնա, որ ես մեղավոր մարդ եմ, Տե՛ր»: Որովհետև ահ պատեց նրան և ամենքին էլ, որ նրա հետ էին՝ այն ձկների որսի համար, որ բռնեցին: Այնպես էլ Ջեբեդեայի որդիներին՝ Հակոբոսին և Հովհաննեսին, որ Սիմոնի ընկերներն էին, և Հիսուսը Սիմոնին ասաց. «Մի՛ վախեցիր, այսուհետև մարդիկ որսող կլինես»: Եվ նավերը հանեցին ցամաքը, բոլոր բաները թողեցին և Նրա ետևից գնացին»:

– Ղուկաս 5.1-11

Ահա ևս մեկ պատմություն այն մասին, թե ինչպես մի առավոտ Աստծո թագավորությունը հաղթահարեց այս աշխարհի անեծքի համակարգը երեք ձկնորսների համար: Եթե կարդաք այս հատվածը, կտեսնեք, որ Պետրոսը, Հակոբոսը և Հովհաննեսը ամբողջ գիշեր ծուկ էին որսացել, բայց ոչինչ չէին բռնել՝ ոչի՛նչ: Ինչպես հատուկ է տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու այս աշխարհի անեծքի համակարգին, նրանք ծեռնունայն մնացին ամբողջ գիշեր աշխատելուց հետո և չստացան ոչ մի արդյունք իրենց աշխատանքից: Բայց երբ Հիսուսն օգտվեց Աստծո թագավորությունից, նույն ձկնորսներն այնքան ծուկ որսացին, որ նրանց նավակները գրեթե խորտակվում էին:

Սպասե՛ք: Եկեք մտածենք այն մասին, ինչ հենց նոր կարդացինք: Բոլորովին ծուկ չորսալը՝ դատարկությունը, վերածվեց հունձքի, որը գրեթե երկու նավակ խորտակեց: Այնուամենայնիվ, մարդիկ կարդում են այս պատմությունը և կարդացել են հարյուրավոր տարիներ՝ առանց հասկանալու և նույնիսկ մտածելու, որ նույնը կարող է տեղի ունենալ նաև իրենց համար: Ինչո՞ւ: Սովորական պատասխանն է, որ այդտեղ Հիսուսն էր, և Նա՛ արեց դա: Հիշո՞ւմ եք Մարկոսի 6-րդ գլխի պատմությունը, որ Հիսուսը չէր կարողանում բժշկել մարդկանց, քանի որ նրանք հավատքի մեջ չէին, ինչի պատճառով թագավորությունը ոչ մի իրավասություն չուներ: Ինչ-որ մեկը պետք է իրավասություն տար Երկնքին, որպեսզի այն կարողանար գործել այդ իրավիճակում:

«Եվ Սիմոնը պատասխանեց և ասաց Նրան. «Վարդապե՛տ, ամբողջ գիշերը աշխատեցի՜նք և ոչինչ չբռնեցի՜նք, բայց քո խոսքի համար ուռկանը կզգեմ»»:

Պետրոսը համաձայնության եկավ Երկնքի հետ, և Երկինքն օրինական մուտք ստացավ այս պատմության մեջ: Կրկին, երկրային տիրույթը վերափոխվեց Աստծո թագավորության կողմից: Սա խելահեղություն է, ինչպես և այն, որ հազարավոր տարիներ մարդիկ տեսնում էին սավառնող թռչունների, սակայն չէին հասկանում, որ իրենք նույնպես կարող էին թռչել, և չէին ձգտում դրան: Այդպես էլ այսօրվա քրիստոնյաները. նրանք չեն գիտակցում, որ իրենք ստիպված չեն համակերպվել դատարկ ցանցերի հետ, և որ իրենք կարող են ստանալ Երկնքի գորությունը, որը կօգնի բարգավաճել կյանքում: Ուզում եմ, որ հասկանաք, որ այն մարդիկ, ովքեր ձեռնունայն էին վերադարձել, նույն մարդիկ էին, որոնց նավակներն այնպես լցվեցին, որ խորտակվում էին:

Իմ ընկե՛ր, սա տեղի ունեցավ Թագավորության շնորհիվ, ոչ թե մարդկանց: Միզուցե մտածեք, որ դուք ապագա չունեք, որ դուք ձեռնունայն եք մնացել, և որ ձեզ մոտ ոչինչ չի ստացվում: Բայց, իրականում, ձեզ միայն պետք է, որ Թագավորությունը հաջողակ դարձնի ձեր կյանքը: Այո՛, դուք նույնպես պետք է ինչ-որ բան անեք: Նրանք պետք է գնալին ծուկ որսալու. նրանք պետք է մաքրեին իրենց ցանցերը և պատրաստեին դրանք որսի համար, բայց յուրաքանչյուրը կարող է ծուկ որսալ, եթե Աստված ցույց տա դրա տեղը:

Լսե՛ք, այս երկրային անեծքի համակարգը՝ վազելը և քրտնելը, չի կարող այսպիսի արդյունքներ տալ: Դուք չեք կարող այնքան արագ և այնքան երկար վազել, որ հասնեք ձեր երազանքներին: Աստված երբեք չէր նախատեսել, որ դուք, սեղմելով ձեր ատամները, փորձեք կատարել այն, ինչ անհրաժեշտ է ձեզ:

Օգտագործելով Աստծո Թագավորության օրենքները և խոստումները՝ մենք կարող ենք թռչել՝ քայլելու փոխարեն: Թույլ տվեք այլ կերպ արտահայտել այս միտքը: Թեև ձգողության օրենքը դեռ գործում է, մենք կարող ենք թռչել՝ օգտվելով մեկ այլ օրենքից՝ ամբարձիչ ուժի օրենքից, և վայելել լիովին նոր կյանք:

Հիշեք՝ ընդունելով Քրիստոսին, դուք Աստծո Թագավորության անդամ դարձաք: Որպես քաղաքացի՝ դուք օրինական իրավունքներ ունեք, և, որպես որդի կամ դուստր, դուք ժառանգության իրավունք ունեք: Ձեր օրինական իրավունքները և արտոնությունները վեր են բարձրացրել ձեզ այս աշխարհի անեծքի համակարգից, հիվանդությունից և ձախողումից:

Պատկերացրեք, թե ինչպես էր ընկալելու հետևյալ խոսքերը որևէ իսրայելցի, ով ամբողջ կյանքում ստրուկ է եղել: Իրականում, իրենց ամբողջ կյանքում իսրայելցիները միայն ստրկություն էին տեսել: Ահա թե ինչ ասաց Մովսեսն Իսրայելի ժողովրդին, երբ նրանք գնում էին իրենց խոստման երկիր մուտք գործելու համար.

«Եվ երբ որ քո Տեր Աստված քեզ տանի այն երկիրը, որի համար քո հայրերին՝ Աբրահամին, Իսահակին և Հակոբին երդում արեց, որ քեզ տա՝ մեծ և գեղեցիկ քաղաքներ, որոնք ԴՈՒ ՉԵՍ ՇԻՆԵԼ, և բոլոր բարիքներով լիքը տներ, որոնք դու չես լցրել, և փորած ջրհորներ, որոնք դու չես փորել, այգիներ և ձիթենիներ, որոնք դու չես տնկել, և երբ որ ուտես և կշտանաս, զգո՛ւյշ կաց, որ միգուցե մոռանաս Տիրոջը, որ քեզ Եգիպտոսի երկրից [մյուս թագավորությունից]՝ ԾՍՈԱՅՈՒԹՅԱՆ տնից [ՍՏՐԿՈՒԹՅԱՆ թագավորությունից] հանեց»:

– Երկրորդ Օրինաց 6.10-12

Նախկին ստրուկներ լինելով՝ միակ գործելակերպը, որը ծանոթ էր նրանց, տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքն էր: Բայց Աստված ասում էր նրանց, որ իրենց աշխատանքը չէ, որ լրացնելու էր իրենց կարիքները: Նա նկատի չունեք, որ նրանք այլևս չէին աշխատելու, այլ՝ որ նրանք այլևս չէին լինելու այն համակարգի ստրկության մեջ, որը պահանջում է ծանր աշխատանք՝ պարզապես գոյատևելու համար: Աստված ասում էր, որ նրանք բարգավաճելու էին այն երկրում, որտեղ Նա առաջնորդում էր նրանց:

Թույլ տվեք ավարտել այս գլուխը ևս մեկ պատմությամբ, որն

ավելի կբացատրի ձեզ, թե ինչ նկատի ունենմ: Դրենդան և Ես երբեք մեքենաների սիրահար չենք եղել: Որոշ մարդիկ այդպիսին են, և նրանք կարող են անվանել ձեզ բոլոր այն մեքենաները, որոնք իրենց դուր են գալիս: Ինչևէ, դա մեզ չի վերաբերում: Սխալ մի՛ հասկացեք ինձ. մենք սիրում ենք գեղեցիկ մեքենաներ, բայց երբեք չենք մտածել, որ անպայման պետք է ինչ-որ մոդելի մեքենա ունենանք: Սովորաբար, մենք մեքենա ենք ձեռք բերում և վարում ենք այն մոտավորապես 10 տարի: Իհարկե, պատշաճ կերպով հոգ ենք տանում մեր մեքենաների մասին, և դրանք երբեք հին մեքենայի տպավորություն չեն թողնում, բայց, քանի դեռ դրանք լավ տեսք ունեն և սարքին են, մենք գոհ ենք դրանցից:

Բայց մի քանի տարի առաջ մեր եկեղեցին երկու «Էսկալադ» վարձեց՝ մեզ մոտ անցկացվող մի համաժողովի կապակցությամբ: Մենք վարձել էինք դրանք մեր հյուրերի համար, քանի որ ուզում էինք, որ նրանք հարմարավետ մեքենաներ ունենային: Այնպես չէր, որ մենք առաջին անգամ էինք անում դա: Մենք միշտ էինք այդպիսի մեքենաներ վարձում: Բայց առաջին անգամ էր, որ մենք ինքներս վարեցինք դրանցից մեկը, երբ դրանք մեր եկեղեցու տարածքում էին մի հավաքույթի ժամանակ: Չեմ հիշում, թե ինչու վերցրինք այդ մեքենան այդ հավաքույթից հետո, բայց մենք տուն գնացինք դրանով: Եվ գիտեք, այն մեզ դուր եկավ: Դրենդային և ինձ դուր եկավ այդ մեքենայի հարմարավետությունը և տեսքը:

Այդ ժամանակ մենք մի գեղեցիկ «Հոնդա Պիլոտ» ունեինք, բայց «Էսկալադն», անկասկած, ավելի բարձր մակարդակի մեքենա էր, քան «Պիլոտը»: Այն պլատինե մարգարտե սպիտակ գույնի էր և կարճ մոդելն էր: Եթե տեղյակ եք «Էսկալադներից», դրանք ունեն երկար և կարճ մոդելներ: Մեզ ավելի դուր եկավ կարճ մոդելը, քանի որ այն ավելի հեշտ էր կառավարելը և մի փոքր ավելի ճկուն էր: Ես Դրենդայի հետ էի, երբ վարում էի այդ «Էսկալադը», և նա ասաց.

- Գիտես, այն ինձ դուր է գալիս. կարծում եմ՝ մենք պետք է այսպիսի մեքենա գնենք:

Ես համաձայնեցի.

- Մեր մեքենան պետք է լինի հենց այսպիսին՝ կարճ մոդելը և մարգարտե սպիտակ գույնի:

Երկուսս էլ համաձայնեցինք:

Թեև մենք չասացինք ոչ ոքի մեր գրույցի մասին, սակայն մեկ ամիս անց, երբ ես դուրս եկա տնից՝ իմ օրաթերթը վերցնելու, բջջա-յին հեռախոսս զանգեց: Ես ճանաչեցի ինձ զանգողի ծայրը. այդ մարդը մեր եկեղեցի էր հաճախում: Նա ողջունեց ինձ և ասաց, որ ուզում է «Էսկալադ» գնել ինձ համար: Մի պահ ես հանկարծակիի եկա, բայց պատասխանեցի. «Հրաշալի՜ է»: Դրանից հետո նա հարցրեց, թե ինչ գույնի կցանկանայի, և ես պատասխանեցի, որ մեզ դուր է գալիս մարգարտե սպիտակ գույնը: Նա ասաց.

- Ես կզանգեմ ձեզ, երբ այն գնեմ ձեզ համար:

Այնուամենայնիվ, նա չհարցրեց՝ արդյոք կնախընտրեմ երկա՞ր մոդելը, թե՞ կարճը: Անցավ գրեթե մեկ ամիս, և ես մտածեցի, որ միգուցե նա մոռացել է այդ մեքենայի մասին, սակայն նա զանգեց մեզ և հանդիպում նշանակեց՝ ասելով, որ մեր «Էսկալադը» պատրաստ է, և մենք կարող ենք վերցնել այն:

Հանդիպելով նրան՝ մենք տեսանք գեղեցիկ մարգարտե սպիտակ «Էսկալադ»՝ կարճ մոդելը: Այն գերազանց էր ամեն առումով. չուներ ոչ մի քերթվածք: Այն բառացիորեն գերազանց էր: Մենք ասացինք նրան, որ մեզ շատ է դուր գալիս: Նա ներողություն խնդրեց՝ ասելով, որ ցավում է, որ այդքան երկար ժամանակ պահանջվեց, բայց, թեև նա փորձում էր գտնել երկար մոդելը, սակայն գտել է միայն կարճը: Մենք ծիծաղեցինք և ասացինք.

- Մենք ուզում էինք հենց կարճ մոդելը:

Մենք տուն եկանք այդ մեքենայով, և թվում էր, թե մենք ամենահարուստ մարդիկ էինք աշխարհում, քանի որ վարում էինք այդ մեքենան: Բայց գիտե՞ք, որ այդ «Էսկալադները» եղել են շատ վաղուց: Ես պարզապես երբեք չէի մտածել այդպիսի մեքենա ունենալու մասին: Որպեսզի ճիշտ հասկանաք այս պատմությունը, դուք պետք է իմանաք, որ անցյալում ես ութ մեքենա էի նվիրել. այնպես որ, ինչ վերաբերում էր մեքենաներին, ես արդեն իսկ սերմ էի ցանել: Պար-

զապես երբեք չէի ասել, թե ինչ մեքենա էի ցանկանում:

Հ. Գ. Գիտեմ՝ դուք մտածում եք, որ նման բաները միայն տեղի են ունենում քարոզիչների հետ: Կարող եմ ասել, որ, լինելով ֆինանսական ոլորտում 36 տարի, ես զրուցել եմ շատ քարոզիչների հետ: Ճիշտն ասած, նրանք մեծ մասամբ հազիվ են հոգում իրենց կարիքները: Ո՛չ, նման բաները տեղի չեն ունեցել և տեղի չեն ունենում մեզ հետ այն պատճառով, որ մենք քարոզում ենք Թագավորության մասին, այլ՝ որ մենք ապրում ենք Թագավորության մեջ և կիրառում ենք Թագավորության օրենքները մեր կյանքում: Իրականում, ես ազատվեցի իմ պարտքերից մինչև իմ եկեղեցին հիմնելը: Ես կարիք չունեի եկեղեցի հիմնել, որպեսզի աշխատանք ունենայի՝ իմ հաշիվները փակելու համար. պարզապես ուզում եմ նշել սա: Ես հիմնեցի իմ եկեղեցին, որպեսզի պատմեմ մարդկանց այն, ինչ Դրենդան և ես բացահայտեցինք՝ Թագավորության բարի լուրը:

ԳԼՈՒԽ 6

ԿՅԱՆՔՆ ԱՎԵԼԻՆ Է, ՔԱՆ ՀԱՇԻՎՆԵՐ ՓԱԿԵԼԸ

Այդ օրը ես ասես օազիսում լինեի՝ չնայած իմ կյանքի մշտատև փոթորիկներին: Մենք հրավիրել էինք շուրջ 50 հյուրի մեր հիմ գյուղական տանը կեսօրից հետո՝ խարույկի, հոթ-դոգերի և շփման համար: Սա այն տարիների ընթացքում էր, երբ մենք ենթարկվում էինք ծայրագույն ճնշվածության՝ փող չունենալու պատճառով, և պարզապես պայքարում էինք՝ ևս մեկ շաբաթ գոյատևելու համար: Ես ակնկալում էի այդ իրադարձությունը, քանի որ զգացմունքորեն հոգնած էի և ինչ-որ դրական բանի վրա կենտրոնանալու կարիք ունեի: Երեկոն շատ լավ ընթացավ. կերակուրը շատ համեղ էր, մեր ընկերներից շատերը եկել էին իրենց երեխաների հետ, և բոլորը ուրախ էին: Տունը լի էր մարդկանցով, երբ դռան թակոց լսվեց: Ես մտածեցի, որ թակողը մեր ուշացած հյուրերից մեկն է, բայց, երբ բացեցի դուռը, ինձ ողջունեց էլեկտրաէներգիա մատակարարող ընկերության աշխատակիցը: Նա քաղաքավարիորեն ասաց, որ եկել էր, որպեսզի անջատեր իմ հոսանքը՝ չվճարված գումարի համար: Ես զարհուրեցի: Իմ տանը շատ հյուրեր կային, և բացի այդ անհարմար դրությունից, որ ես կհայտնվեի, ինձ պետք էր էլեկտրականությունը:

Ես արագորեն խնդրեցի նրան մեկ րոպեով գնալ տան ետնամասը: Հարցրի, թե որքան պետք է վճարեմ անջատումից խուսափելու

համար, և նա ասաց գումարի չափը: «Չափազանց շատ է», - մտածեցի ես:

- Կարո՞ղ եք փոքր գումար ասել:

Նա մի քիչ մտածեց և առաջարկեց ավելի փոքր գումար:

- Կարո՞ղ եք մուտքագրել այս չեկը երեքշաբթի օրը, - խնդրեցի ես:

- Խնդիր չկա, - պատասխանեց նա:

Ես չեկ գրեցի: Այդ օրը ուրբաթ էր, իմ հաշվին գումար չկար, և ես չգիտեի, թե ինչպես էր այդտեղ գումար հայտնվելու մինչև երեքշաբթի, բայց մենք գոնե էլեկտրականություն կունենայինք մինչև շաբաթավերջ: Չեմ հիշում, թե ինչ արեցի երեքշաբթի օրը, բայց, հավանաբար, ես ինչ-որ բան գտա՝ գրավատուն տանելու համար:

Ահա ընդամենը մեկ օր մեր խարխլված ֆինանսական կյանքից: Պատկերացրեք այդպիսի կյանք՝ ինը տարի շարունակ: Նման ճնշվածությունը խեղդում է ցանկացած տեսիլք և սպառում է առօրյա կյանքի ուրախությունը: Յուրաքանչյուր միտք կենտրոնացած է գոյատևման վրա. «Որտեղի՞ց փող գտնել հաջորդ վճարման համար», «Միգուցե ես չափից շա՞տ ծախսեր արեցի անցյալ շաբաթ», «Վերցնե՞մ իմ մթերքի գնման հաշվիչը, որպեսզի ոչ մի դեպքում չգերազանցեմ իմ սահմանաչափը»: Մենք մշտապես մտածում էինք, թե ինչպես ամեն բան անենք հնարավորինս ցածր գնով: Իմ ընկե՛ր, դա կյանք չէ: Ահա թե ինչ է գրված Մատթեոսի 6.25-ում.

«Սրա համար ասում եմ ձեզ. հոգս մի՛ արեք ձեր կյանքի համար, թե ինչ պիտի ուտեք և ինչ պիտի խմեք, և ո՛չ ձեր մարմնի համար, թե ինչ պիտի հագնեք: Չէ՞ որ կյանքը ավելի է կերակուրից, և մարմինը՝ հագուստից»:

– Մատթեոս 6.25

Հիսուսն ասում է, որ այն ամենը, ինչ կա այս կյանքում, ինքնին կյանքը չէ: Ամեն ինչ այս կյանքում պետք է օժանդակի կյանքին և մեր նպատակին: Այնուամենայնիվ, քանի որ Ադամը կորցրեց Թագավորության մատակարարումը, կյանքը գլխիվայր շրջվեց, և այժմ այն

ամենը, ինչն օժանդակում է կյանքին, դարձել է ավելի կարևոր, քան հենց կյանքը: Մարդիկ նույնիսկ գաղափար չունեն այն մասին, թե ինչ է իրական կյանքը, և, անկասկած, նրանք չգիտեն, թե ով են իրենք: Հարցրեք մարդկանց, թե ով են իրենք, և նրանք ի պատասխան կանվանեն իրենց մասնագիտությունը. «Ես բժիշկ եմ», «Ես անշարժ գույքի գործակալ եմ», և այլն: Ո՛չ, դա ընդամենը ձեր զբաղվածությունն է: Մարդը կորցրել է իր երազանքները. այժմ նա երազում է, թե ինչպես ավելի շատ գումար վաստակի, բայց կորցրել է երազանքն իր նպատակի մասին: Այլ կերպ ասած, նրա երազանքը դարձել է այն, ինչից նա կարող է ավելի շատ գումար վաստակել: Այնուամենայնիվ, քանի որ յուրաքանչյուրը ստեղծված է եզակի՝ տարբեր տաղանդներով և կարողություններով, այն զբաղմունքը կամ աշխատանքը, որը մարդիկ գտնում են, հաճախ այն չէ, ինչին իրենք ձգտում են: Կյանքը վերածվում է երկար, ձգձգվող շաբաթների, որոնց ընթացքում մարդիկ սպասում են շաբաթավերջին, կամ երկար, ձգձգվող տարիների, որոնց ընթացքում նրանք սպասում են թոշակի գնալուն:

Թույլ տվեք մի հարց տալ: Եթե դուք փողի կարիք չունենայիք, եթե ունենայիք ավելի շատ փող, քան կարող էիք ծախսել ձեր ամբողջ կյանքում, ինչո՞վ կզբաղվեիք: Հավանաբար, ձեր պատասխանն այն չէ, ինչով դուք զբաղված եք հիմա: Ինչպես արդեն նշեցի, ես գիտեմ վիճակագրությունից, որ ամերիկացիների առնվազն 70 տոկոսը այն հարցին, թե արդյո՞ք իրենք սիրում են իրենց աշխատանքը, պատասխանում են, որ զբաղված չեն այն բանով, ինչ իրենց դուր է գալիս: Ուզում եմ, որ հասկանաք՝ վազքը հարստության ետևից, ինչ-որ բաներ հասցնելու ճնշումը և մշտական անհանգստությունը վաղվա համար, ի սկզբանե չի եղել Աստծո ծրագիրը:

«Եվ Աստված ստեղծեց մարդուն Իր պատկերով: Աստծո պատկերով ստեղծեց նրան, արու և էգ ստեղծեց նրանց: Եվ Աստված օրհնեց նրանց, և Աստված ասաց նրանց. «Աճե՛ք և շատացե՛ք և լցրե՛ք երկիրը և տիրե՛ք նրան և իշխե՛ք ծովի ձկների և երկնքի թռչունների վրա և երկրի վրա սողացող բոլոր կենդանիների վրա»:

Եվ Աստված ասաց. «Ահա ամեն խոտ, որ սերմ ունի ամբողջ երկրի վրա, և ամեն ծառ, որի մեջ կա սերմ տվող ծառի պտուղ, ձեզ տվի, որ ձեզ համար կերակուր լինի: Եվ երկրի բոլոր կենդանիների և երկնքի բոլոր թռչունների և երկրի վրա բոլոր սողունների համար, որոնց մեջ կենդանության շունչ կա, ամեն կանաչ խոտը կերակուր լինի»:
Եվ այնպես եղավ:

Եվ Աստված տեսավ բոլորն, ինչ որ արել էր, և ահա շատ բարի էր: Եվ իրիկուն և առավոտ եղավ վեցերորդ օրը»:

– Ծանոց 1.27-31

Մարդը ստեղծվեց արարչագործության վեցերորդ օրը, իսկ ավելի ձիշտ՝ վեցերորդ օրվա վերջում: Նա ստեղծվեց վեցերորդ օրվա վերջում, քանի որ նա ստեղծված էր, որպեսզի բնակվեր Աստծո հետ յոթերորդ օրը՝ այն օրը, որը հայտնի է մեզ որպես հանգստի օր:

«Եվ կատարվեցին երկինքն ու երկիրը և նրանց բոլոր գարդերը: Եվ Աստված կատարեց յոթերորդ օրը Իր գործերը, որ արեց: Եվ յոթերորդ օրը հանգստացավ Իր բոլոր գործերից, որ արեց: Եվ Աստված օրհնեց յոթերորդ օրը և սրբեց այն, որովհետև նրանում հանգստացավ Իր բոլոր գործերից, որ Աստված ստեղծեց և արեց»:

– Ծանոց 2.1-3

Աստվածաշունչն ասում է, որ Աստված հանգստացավ յոթերորդ օրը: Ոչ թե որ Նա հոգնած էր, այլ՝ որ ամեն ինչ կատարված և ավարտված էր: Այն, ինչ երբևէ անհրաժեշտ կլիներ մարդուն, արդեն իսկ կար այս երկրի վրա, երբ նա հայտնվեց: Ամենուր խաղաղություն էր: Մարդն ուներ ամբողջ մատակարարումը, որը նրան երբևէ անհրաժեշտ էր լինելու: Նա չէր մտահոգվում հաշիվներ փակելու կամ հիվանդանալու մասին: Նա ուներ կատարյալ մարմին և կատարյալ կին: Նրանք միայն մտածում էին միմյանց մասին, Աստծո մասին և իրենց առաջադրանքի կամ նպատակի մասին: Ադամն այս երկ-

րի տիրակալն էր. նա իշխում էր ամբողջ աշխարհում՝ Աստծո թագավորության իշխանությամբ և զորությամբ: Բայց մենք արդեն գիտենք, թե ինչպես ավարտվեց այս պատմությունը: Ադամն ու Եվան դավաճանություն գործեցին Աստծո թագավորության դեմ և կորցրին իրենց դիրքը, մատակարարումը և նպատակը: Նրանց նպատակը դարձավ գոյատևումը: Անհանգստությունը, վախը և գոյատևման պայքարը կլանեցին նրանց միտքը: Ինչպես որ գրված է Ծննդոց 3.17-ում, գոյատևման համար տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանք էր պահանջվում:

Ադամը կորցրե՛ց յոթերորդ օրը:

Այլևս չկար հանգիստ և խաղաղություն: Ադամի կյանքը պարուրվեց խավար անավարտությամբ, և նա ստիպված էր վազել, որպեսզի դատարկությունը վրա չհասներ: Մարդը մինչև օրս ապրում է նման անավարտ վիճակում: Բայց կար հույս: Երբ մարդը մեղանչեց, Աստված տվեց նրան մի հիշեցում այն մասին, որ կգա ժամանակ, երբ Նա կվերականգնի Իր արարչագործությունը: Այն կոչվում է շաբաթ: «Շաբաթ» բառը բառացիորեն նշանակում է հանգիստ: Շաբաթվա յոթերորդ օրը տրվեց մարդուն՝ որպես հանգստի օր: Ինչպես կարող եք եզրակացնել, շաբաթ օրվա պահանջը չաշխատելն էր. տանջանքով և քրտինքով կատարվող ցանկացած աշխատանք արգելված էր: Այդ օրը մարդը պետք է կանգ առներ, վայելեր շփումն իր ընտանիքի հետ և երկրպագեր Աստծուն: Շաբաթ օրվա բոլոր պատրաստությունները պետք է ավարտված լինեին մինչև այդ օրվա սկիզբը: Նույնիսկ շաբաթ օրվա կերակուրը պետք է պատրաստվեր նախորդ երեկոյան: Այն հանգստի օր էր, որը լիար-

**ՀԱՐՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԳՐԱՎՈՒՄ Է ՄԵՁ
ՈՐՊԵՍ ՀՆԱՐԱԿՈՐ
ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԵՊԻ
ՀԱՆԳՍՏԻ ՎԱՅՐ,
ՈՐՏԵՂ ՄԵՆՔ ԿԱՐՈՂ
ԵՆՔ ԿԵՆՏՐՈՆԱՆԱԼ
ԱՅՆ ԲԱՆԻ ՎՐԱ,
ԻՆՉՈՎ ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ
ՑԱՆԿԱՆՈՒՄ ԵՆՔ
ԶԲԱՂՎԵԼ, ԵՎ ԱՊՐԵԼ
ՆՊԱՏԱԿ ՈՒՆԵՑՈՂ
ԼԻԱՐԺԵՔ ԿՅԱՆՔՈՎ՝
ԳՈՅԱՏԵՎԵԼՈՒ
ՓՈԽԱՐԵՆ:**

Ժեք մատակարարում ուներ, և ցանկացած կարիք, որը մարդը կարող էր ունենալ այդ օրը, արդեն լրացված էր: Մարդը կարող էր կանգ առնել և մտածել այլ բանի մասին՝ գոյատևումից բացի:

Շաբաթը միայն օր էր, սակայն մարդը միշտ երազել է հանգստի կյանքի մասին: Մարդու ձգտումը հարստությանը՝ աստանշան է, որը ցույց է տալիս, որ նա ցանկանում է ազատ լինել տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելուց, ինչը ստրկացրել է նրա ամբողջ կյանքը: Հարստությունը գրավում է մեզ որպես հնարավոր փախուստ դեպի հանգստի վայր, որտեղ մենք կարող ենք կենտրոնանալ այն բանի վրա, ինչով իրականում ցանկանում ենք զբաղվել, և ապրել նպատակ ունեցող լիարժեք կյանքով՝ գոյատևելու փոխարեն:

Այսօր շաբաթը կամ յոթերորդ օրը, անկախ այն բանից՝ ձեզ համար դա շաբաթո՞թն է, թե՞ կիրակի օրը, չունի բարձր պատիվ մեր մշակույթում: Այո՛, եկեղեցի հաճախող մարդկանց մեծ մասը հավաքվում է կիրակի առավոտյան: Սակայն, նայելով մեր մշակույթին, ընդհանուր առմամբ դուք չէք կարողանա տարբերել այն սովորական աշխատանքային օրից: Երբ ես երեխա էի, հիշում եմ, որ կիրակի օրը ամեն ինչ փակ էր: Կիրակի օրը դուք չէիք կարողանա գնումներ կատարել, դուք նույնիսկ չէիք կարողանա վառելիք լցնել ձեր մեքենայի մեջ: Հայրս մշտապես վառելիք էր լցնում մեքենայի մեջ շաբաթ օրը, որպեսզի չունենար դրա կարիքը կիրակի օրը: Եթե դուք ձանաչում եք ինձ, գիտեք, որ ես սիրում եմ որս անել, բայց կիրակի օրը ես նույնիսկ որսի գնալ չէի կարող, քանի որ դա անօրինական էր: Կիրակի օրերին մարդիկ հագնում էին իրենց ամենագեղեցիկ հագուստը և մեծ ընտանեկան ճաշկերույթներ էին կազմակերպում: Իհարկե, այսօր այդ ամենը փոխվել է: Այնուամենայնիվ, շաբաթվա իրական իմաստը չի փոխվել:

Բայց որքան էլ մարդիկ լավ պատրաստվեին հանգստի օրվան, որքան էլ համեղ լինեք ընտանեկան ճաշը, հաջորդ օրը երկուշաբթի էր: Որքան հիշում եմ, «երկուշաբթի առավոտյան բլյուզ» արտահայտությունը համարժեք է եղել «զարհուրանք» բառին: Մարդիկ ասում էին երկուշաբթի առավոտվա մասին. «Ես ստիպված եմ գնալ աշ-

խատանքի՝ դեպի իմ հին ծեռնաղացը»։ Եվ եթե մի պահ մտածեք այդ մասին, դա գրեթե նման է ստրկության։ Բայց փա՛ռք Աստծուն, արդեն ուրբա՛թ է։ Նույնիսկ այսօր շաբաթավերջը կարճ հանգիստ է առաջարկում շատերին։ Բայց այն կարճատև է, և երկուշաբթի առավոտյան խցանումները սպասում են բոլորին։

Իսկ ի՞նչ, եթե իսկապես հնարավոր լիներ ապրել մշտական շաբաթվա մեջ։ Որքա՛ն զարմանալի կլիներ, եթե իսկապես հնարավոր լիներ վախից ազատ, առատ մատակարարմամբ, նպատակաուղղված և հանդարտ կյանք վարել։ Դրենդան և ես ապրում էինք տառապանքի, վախի, հիվանդության և անապահովության մեջ ինը տարի շարունակ, մինչև բացահայտեցինք, որ կարող էինք ընտրել շաբաթվա հանգիստը։ Ես չեմ կատակում։

**ՈՐՔԱ՛Ն ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ
ԿԻՆԵՐ, ԵԹԵ
ԻՍԿԱՊԵՍ ՀՆԱՐԱԿՈՐ
ԼԻՆԵՐ ՎԱՆՍԻՑ
ԱԶԱՏ, ԱՈՍՏ
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՄԱՄԲ,
ՆՊԱՏԱԿԱՈՒՂՂՎԱԾ
ԵՎ ՀԱՆԴԱՐՏ ԿՅԱՆՔ
ՎԱՐԵԼ։**

«Ուրեմն, մնում է շաբաթվա հանգիստ Աստծո ժողովրդի համար, որովհետև յուրաքանչյուրը, ով մուտք է գործում Աստծո հանգստի մեջ, նույնպես հանգստանում է իր գործից, ինչպես որ Աստված հանգստացավ Իրենից։ Այսպիսով, եկեք ամեն ջանք անենք, որ մուտք գործենք այդ հանգստի մեջ, որպեսզի ոչ ոք չընկնի՝ հետևելով նրանց անհնազանդության օրինակին»։

– Եբրայեցիների 4.9-11, NIV

Ընկե՛ր, սա Նոր կտակարանն է։ Գոյություն ունի շաբաթվա հանգիստ, որը հասանելի է Աստծո ժողովրդին այսօր։ Այս աստվածաշնչյան հատվածը նշանակում է, որ մենք կարող ենք մուտք գործել Աստծո հանգստի մեջ և հանգստանալ մեր աշխատանքից։ Հիշե՛ք այն, ինչ քիչ առաջ սովորեցինք. Աստծո հանգստի մեջ ամեն

ինչ լիարժեք է, ավարտուն է, և դրանում կա ամբողջական մատակարարում: Դրանում կա ազատություն գոյատևման մտածելակերպից, ազատություն աղքատության ստրկությունից և ազատություն հիվանդություններից և տկարություններից: Կան նոր հնարավորություններ: Շաբաթը ընդամենը հինկտակարանյան տեղեկություն չէ. այն նախատեսված է նաև մեզ համար: Քանի դեռ դուք չեք մտածել, որ ես նկատի ունեմ վերադարձը Հին կտակարանի օրինականությանը և ծեսերին, ես կասեմ, որ նկատի չունեմ դա: Փոխարենը, ցանկանում եմ ուսումնասիրել շաբաթվա հանգիստը, որի մասին գրված է Եբրայեցիների թղթում: Ինչպես որ Դրենդան և ես բացահայտեցինք, այս հանգիստը կարևոր բանալի է, որով Աստծո թագավորությունը գործում է մեր կյանքում և մատակարարում է մեզ այնպես, ինչպես որ Աստված նախատեսել է:

ՋԱՐՄԱՆԱԼԻՆ ԱՅՆ Է, ՈՐ ՇԱԲԱԹՆ ԱՅԼԵՎՍ ՕՐ ԶԷ:

Հուսով եմ՝ այս պնդումը գրավեց ձեր ուշադրությունը: Քրիստոսի մարմնում եղել են բազմաթիվ քննարկումներ այն մասին, թե երբ պետք է պահել շաբաթը՝ շաբաթօրը, կիրակիօրը, թե՞ ուրբաթ արևամուտից մինչև շաբաթ արևամուտը: Շաբաթը մեկնաբանելու շուրջ կառուցվել են ամբողջ հարանվանություններ: Մինչև բարկության միջև այս գիրքը սենյակի մյուս կողմը կնետեք, մինչև կմտածեք, որ ես հերձվածող եմ, խնդրում եմ, որ ևս մի փոքր համբերեք ինձ, և կարդանք Կողոսացիների 2.16,17-ը.

«Ուրեմն, թույլ մի՛ տվեք ոչ ոքի դատել ձեզ այն բանով, թե ինչ եք դուք ուտում կամ խմում, կամ որևէ կրոնական տոնակատարության, նորալուսնի կամ շաբաթ օրվա վերաբերյալ: Սրանք այն բաների շուքն են, որ պետք է գալին. իրականությունը, սակայն, գտնվում է Քրիստոսում»:

– Կողոսացիների 2.16,17, NIV

Ուշադրություն դարձրեք Պողոսի խոսքերին: Շաբաթ օրը գալիք բաների շուքն է, սակայն դրանց իրականությունը գտնվում է Քրիս-

տոտում: Շաբաթ օրը շուք է. այն իրականությունը չէ: Եթե իրականությունը Քրիստոսում է, նշանակում է՝ շաբաթ օրը Նրա Անձի և գործերի խորհրդապատկերն է: Թույլ սովեք արտահայտել այս միտքը հետևյալ կերպով. շաբաթ օրն անգոր է հեռացնելու կամ փոխելու տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևման անեծքի համակարգը, որն Ադամն այս աշխարհ բերեց: Եթե դուք պարզապես ինքնանպատակ պատվում եք այն որպես կրոնական սովորույթ, այն չունի զորություն՝ ձեզ ազատություն տալու համար: Շաբաթն այն իրականության շուքն է կամ օրինակը, որը գտնվում է Քրիստոսում:

Երբ առաջին դասարանում էի, իմ ուսուցչուհին հանձնարարեց մեզ պատրաստել մեր գլուխների կիսադեմք ուրվագծային նկարներ: Նա նստեցրեց մեզ պրոյեկտորի առջև, և մեր գլուխների ստվերը հայտնվեց սպիտակ թղթի վրա: Նա ուրվագծեց մեր ստվերները, մենք կտրեցինք դրանք և տուն տարանք մեր մայրիկներին՝ որպես նվեր Մայրության տոնի առթիվ: Այդ ստվերը որոշ չափով կրում էր իմ նմանությունը, սակայն չէր արտահայտում իմ էությունը, բնավորությունը և անհատականությունը: Բայց այն որոշ տեղեկություն էր հաղորդում իմ մասին:

Նույնը վերաբերում է շաբաթին: Որպես շուք՝ այն արգելում էր աշխատել, այսինքն՝ տանջանքով և քրտինքով աշխատանք կատարել: Այնուամենայնիվ, շաբաթն ընդամենը շուք էր, ոչ թե իրականություն: Բայց այն մատնացույց էր անում Հիսուս Քրիստոսին, որն իրապես ազատ է արձակել մեզ օրենքի անեծքից և այս աշխարհի անեծքի համակարգից և կրկին հաստատել է մեզ՝ որպես Աստծո որդիներ ու դուստրեր և Աստծո մեծ Թագավորության քաղաքացիներ: Կրկին, շաբաթն այն բանի օրինակն էր, որը մեկ օր Հիսուսը վերադարձնելու էր մեզ: Այն ավարտված աշխատանք է, որում այն, ինչ անհրաժեշտ է մեզ կյանքի համար, կրկին տրվել է մեզ: Այնուամենայնիվ, ինչպես գրված է Եբրայեցիների թղթում, մենք մուտք ենք գործում այս հանգստի մեջ հավատքով: Հիշեք՝ անհրաժեշտ է հավատք, որպեսզի երկինքն օրինական իրավասություն ունենա այս երկրային տիրույթում: Խաչի վրա Հիսուսը բացականչեց. «Կատարված է», ինչպես որ Աստված հայտարարեց,

որ ավարտեց Իր գործը վեցերորդ օրվա վերջում:

Այսօր շատերի համար շաբաթը կրոնական օր է: Մարդիկ դիտարկում են շաբաթը՝ որպես Աստծո օր, որում մենք պարտականություններ ունենք Աստծո հանդեպ՝ եկեղեցի հաճախել, ծառայել Նրան կամ կատարել այլ կրոնական գործեր: Հիսուսը ստիպված էր ուղղել Իր աշակերտներին, որոնք նույն մտածելակերպն ունեին.

«Շաբաթը ստեղծվեց մարդու համար, ոչ թե մարդը շաբաթվա համար»:

– Մարկոս 2.27, NIV

Շաբաթը ստեղծվեց մարդու համար, ոչ թե մարդը շաբաթվա համար: Դուք գիտե՞ք, որ շատերը մեղքի զգացում են ունենում, երբ բաց են թողնում եկեղեցական հավաքույթը: Ինչո՞ւ նրանք պետք է մեղքի զգացում ունենան՝ եկեղեցական հավաքույթը բաց թողնելու համար, երբ, իրականում, հենց իրենք են եկեղեցին: Ես նկատի չունեմ, որ մենք պետք է բոլորովին դադարենք միասին հավաքվել և երկրպագել, բայց այս մտածելակերպը ցույց է տալիս, որ նրանք ունեն սխալ պատկերացում շաբաթվա մասին:

Ես գիտեմ, որ միգուցե սա դեռ շփոթեցնում է ձեզ. այնպես որ, թույլ տվեք մի փոքր ավելի մանրամասնել՝ դիտարկելով Հիսուսի խոսքերը Հովհաննեսի 11-րդ գլխում.

«Հիսուսն էլ եկավ, նրան արդեն չորս օր գերեզմանի մեջ դրված գտավ: Եվ Բեթանիան մոտ էր Երուսաղեմին տասնհինգ ասպարեզի չափով: Եվ Հրեաներից շատերը եկել էին Մարթայի և Մարիամի մոտ, որ մխթարեն նրանց իրենց եղբոր համար: Արդ երբ որ Մարթան լսեց, թե Հիսուսը գալիս է, գնաց Նրան դիմավորելու, բայց Մարիամը տանը նստած էր:

Եվ Մարթան ասաց Հիսուսին. «Տե՛ր, եթե այստեղ լինեիր, իմ եղբայրը չէր մեռնի: Բայց հիմա էլ գիտեմ, թե ինչ որ

Աստծուց խնդրես, Աստված կտա Քեզ»:

Հիսուսը նրան ասաց. «Քո եղբայրը հարություն կառնի»:

Մարթան Նրան ասաց. «Գիտեմ, որ հարություն կառնի հարությունում՝ հետին օրը»:

Հիսուսը նրան ասաց. «Ես եմ հարությունը և կյանքը. Ինձ հավատացողը թեև մեռնի էլ, կապրի: Եվ ամեն, ով որ կենդանի է և Ինձ հավատում է, հավիտյան չի մեռնի: Հավատո՞ւմ ես սրան»:

Նրան ասաց. «Այո՛, Տե՛ր, ես հավատացել եմ, թե Դու ես Քրիստոսը՝ Աստծո Որդին, որ պետք է աշխարհ գայիր»»:

– Հովհաննես 11.17-27

Հիսուսն ասաց, որ Ինքն է հարությունը. դա պարզապես օր չէ: Նմանապես, շաբաթ օրն այն աշխատանքի շուքն է, որը Հիսուսը կատարեց մեզ համար խաչի վրա: Հիսուսն է ճշմարիտ Շաբաթը, և Նրանում մենք մուտք ունենք դեպի Աստծո Թագավորություն, և դեպի այն, ինչ այդ Թագավորության մեջ է: Ահա թե ինչպես մենք կարող ենք հանգիստ ունենալ:

Վերադառնանք մեր նորկտակարանյան հատվածին Եբրայեցիների թղթից.

«Ուրեմն, մնում է շաբաթվա հանգիստ Աստծո ժողովրդի համար, որովհետև յուրաքանչյուրը, ով մուտք է գործում Աստծո հանգստի մեջ, նույնպես հանգստանում է իր գործից, ինչպես որ Աստված հանգստացավ Իրենից: Այսպիսով, եկեք ամեն ջանք անենք, որ մուտք գործենք այդ հանգստի մեջ, որպեսզի ոչ ոք չընկնի՝ հետևելով նրանց անհնազանդության օրինակին»:

– Եբրայեցիների 4.9-11, NIV

Շաբաթը՝ որպես շուք, հայտարարում է, որ շաբաթ օրվա ընթաց-

քում արգելված է տանջալի և քրտնաջան աշխատանք կատարել՝ ձեր կարիքները հոգալու համար, բայց այն ընդամենը ակնարկում է Հիսուսի կատարած աշխատանքը, որն ազատեց մեզ այս աշխարհի անեծքից՝ տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելուց: Այլ կերպ ասած, այն, ինչը պատկերվում էր, իրականություն դարձավ Քրիստոսում: Իրականում, առաջին ուղերձը, որը քարոզեց Հիսուսը, վերաբերում էր շաբաթ օրվան: Եսայի 61-րդ գլխում գրված է այն, ինչը Նա հիշատակեց Իր առաջին քարոզի մեջ Ղուկասի 4-րդ գլխում:

*«Գերիշխան Տիրոջ Հոգին Ինձ վրա է, որովհետև Տերն
օժել է Ինձ՝ ազդարարելու բարի լուրը աղքատներին»:*

– Եսայի 61.1, NIV

Ասելով, որ հնարավոր է ազատվել աղքատությունից, Նա նկատի ուներ, որ կա ելք այս աշխարհի անեծքի համակարգից՝ տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքից: Ստրկացված լինելով մատակարարում գտնելու անհրաժեշտությանը՝ մարդիկ գերության մեջ էին և անկարող էին հանգիստ գտնել: Այնուամենայնիվ, շաբաթ օրը միակ օրինակը չէ, որն Աստված տվեց Իր ժողովրդին այն մասին, ինչը մեկ օր վերականգնվելու է: Կար նաև շաբաթական տարի:

«Յոթ տարվա վերջին թողություն անես: Եվ թողության կանոնը այս է: Ամեն պարտատեր թող ինչ որ իր դրացուն փոխ է տվել, չպահանջի իր դրացուց կամ եղբորից, որովհետև թողություն են քարոզել Տիրոջ համար: Օտարագրից պահանջես, բայց ինչ որ ունենաս քո եղբոր մոտ, պիտի թողնես»:

Բացի՝ երբ որ քեզ մոտ աղքատ չգտնվի (կամ՝ այնուամենայնիվ, ձեր միջև պետք է ոչ մի աղքատ չլինի): Որովհետև Տերն անպատճառ քեզ պիտի օրհնի այն երկրում, որ քո Տեր Աստված քեզ ժառանգություն կտա, որ նրան տիրես: Միայն եթե քո Տեր Աստծո խոսքին ամեն կերպով լսես և

այս բոլոր պատվիրանները, որ Ես այսօր քեզ պատվիրում եմ, զգուշությամբ կատարես, որովհետև քո Տեր Աստված քեզ պիտի օրհնի, ինչպես որ քեզ ասել է, և դու շատ ազգերի փոխ կտաս, բայց դու փոխ չես առնի, և դու շատ ազգերի վրա կտիրես, բայց նրանք քեզ վրա չեն տիրի»:

– Երկրորդ Օրինաց 15.1-6

Ուշադրություն դարձրեք, որ նրանք պետք է ներեին բոլոր պարտքերը ամեն յոթերորդ տարում: Կրկին, մենք տեսնում ենք, որ Աստված օգտագործում է յոթ թիվը՝ ավարտուն պատկեր փոխանցելու համար: Չկա ոչ մի պակասություն. Նա մատակարարում է այն, ինչ անհրաժեշտ է մարդուն: Այնուամենայնիվ, այն մարդկանց համար, որոնք կարող էին վիճարկել Նրա իմաստությունը, երբ Նա պատվիրում էր նրանց ներել իրենց պարտքերը, Նա ավելացրեց. «Այնուամենայնիվ, ձեր միջև պետք է ոչ մի աղքատ չլինի, որովհետև այն երկրում, որ քո Տեր Աստված տալիս է քեզ, որին պետք է տիրես՝ որպես քո ժառանգություն, Նա առատորեն կօրհնի քեզ» (NIV): Նա շարունակեց՝ ասելով, որ նրանք այնքան օրհնված էին լինելու, որ դառնալու էին պարտատերեր, ոչ թե փոխառուներ: Կրկին, մենք տեսնում ենք, որ այս աշխարհի տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու անեծքը չեղյալ է դարձվում կյանքի նոր օրենքով, որը վեր բարձրացրեց մեզ՝ ազատելով մեղքի և մահվան օրենքի անեծքից:

Նման շաբաթ օրվան, նրանք չպետք է աշխատեին տանջանքով և քրտինքով ամբողջ տարվա ընթացքում, այսինքն՝ նրանց թույլատրված էր ցանք անել: Սա մի փոքր ավելի էր բարդացնում իրավիճակը: Բացի այն, որ նրանք պետք է ներեին ցանկացած պարտք, որ տվել էին մարդկանց, նրանց նույնպես էր թույլատրվում սերմ ցանել: Ինչ-որ մեկը կարող էր ասել. «Ես կարող եմ ապրել մեկ օր՝ իմ սառնարանի պարունակությամբ, բայց ամբողջ տարին այդպես ապրելը մի փոքր ավելի բարդ կլինի»:

Այնպես որ, կրկին, շուքը պատվիրում է մեզ ներել այն, ինչ մարդիկ պարտք են մեզ: Աստված ասաց նրանց, որ նրանք պարտք

վերցնելու կարիք չէին ունենա, քանի որ այնքան էին ունենալու, որ կլինեին պարտք տվող, ոչ թե վերցնող: Պարտքը՝ որպես համակարգ, հիմնված է պակասության վրա, բայց Աստված լիովին մատակարարելու էր նրանց, և նրանք այլևս պարտք վերցնելու կարիք չէին ունենա: Շուքը նաև պատվիրում է. «Ցանք մի՛ արեք»: Խոսքը նոր կյանքի մասին է՝ այս աշխարհի անեծքի համակարգից դուրս: Այժմ այս ամենը գտնվում է Հիսուս Քրիստոսում:

Բայց սպասե՛ք, որովհետև կա ավելին՝ մեծագույն օրինակը, որը Աստծո ժողովրդին ցույց էր տալիս այն, ինչ տեղի էր ունենալու: Խոսքը Հոբեյանական տարվա մասին է:

ԳԼՈՒԽ 7

ԴԱ ԱՆՀՆԱՐ Է

Այն, ինչ դուք կարդալու եք, զարմանալի է: Ո՛չ, թույլ տվեք այլ կերպ ասել. դուք կմտածեք, որ դա բոլորովին անհնար է: Ես նկատի ունեմ Հոբեյանական տարին՝ մեծագույն հինկտակարանյան օրինական այն մասին, թե ինչ է Հիսուսը ցանկանում անել ձեր ֆինանսական կյանքում: Մենք արդեն խոսել ենք շաբաթ օրվա և շաբաթական տարվա մասին. երկուսն էլ այն ամենի շուքն են, ինչ մենք ունենք Քրիստոսում: Բայց այժմ խոսելու ենք մեծագույն իրադարձության՝ Հոբեյանական տարվա մասին:

Միայն այս անվանումը տոն է հիշեցնում, այնպես չէ՞: Այնուամենայնիվ, ֆինանսական ոլորտում մարդկանց մեծ մասը (խոսելով մեծամասնության մասին՝ ցավոք, նկատի ունեմ նաև քրիստոնյաներին) չունի շատ բան՝ տոնելու համար: Ինչպես արդեն նշել եմ, ես ֆինանսական ոլորտում եմ արդեն ավելի քան 36 տարի: Այդ ընթացքում ունեցել եմ բազմաթիվ ընկերություններ, ինչպես նաև աշխատել եմ տասնյակ, եթե ոչ հարյուր հազարավոր մարդկանց հետ՝ նրանց անձնական ֆինանսները կարգավորելու համար: Այնպես որ, ես գիտեմ, թե ինչի մասին եմ խոսում: Եվ գիտեմ, թե սովորաբար ինչ է թաքնված փայլուն նոր մեքենայի և գեղեցիկ մեծ տան ետևում: Որպես կանոն՝ մեծ պարտքեր և ճնշվածություն: Իհարկե, ես դեմ չեմ գեղեցիկ մեքենա կամ մեծ տուն ունենալուն: Պարզապես կենսապահովման արժեքն այսօր շատ բարձր է:

Եվ այս աշխարհի անեծքի համակարգը, որը գոյատևման համակարգ է, որպես կանոն, անկարող է ազատություն տալ մարդկանց: Կստահե՛ք ինձ, մեծ մասը այն հազարավոր մարդկանցից, որոնց ես հանդիպել եմ, վատ մարդիկ չէին: Նրանք լարում էին իրենց բոլոր ուժերը, սակայն չգիտեին Աստծո թագավորության մասին և այն մասին, ինչով կիսվում եմ այս գրքում: Իհարկե, դուք գիտեք, որ Դրենդան և ես ինքներս ենք ապրել ֆինանսական ճնշվածության մեջ ինը երկար և ծանր տարիներ, մինչև շաբաթվա հանգստի մասին իմանալը: Այդքան երկար ժամանակ նման կերպով ապրելուց հետո դուք չեք գիտակցում, թե որքան սահմանափակումներ եք հանդուրժում՝ դրանք սովորական համարելով:

Մի քանի տարի առաջ Աստված խոսեց ինձ հետ իմ սահմանափակ մտածելակերպի մասին և հայտնեց, որ ես պետք է վայելեի Հոբեյանը՝ տոնակատարությունը, սակայն չէի վայելում: Այո՛, ես ազատ էի պարտքերից. այո՛, ես մի շարք զարմանալի իրադարձությունների ականատես էի դարձել. այո՛, ես երջանիկ ու գոհ էի: Բայց դադարել էի երազել, և Աստված գիտեր այդ մասին: Նա ցանկանում էր, որ ես կրկին ընդարձակվեի, որ շարունակեի ստեղծագործել և երազել: Ես մի փոքր լճացած էի դարձել. երջանիկ, բայց՝ լճացած:

Ինչպես ասացի, ես ֆինանսական ծառայություններ մատուցող ընկերություն ունեմ, և ամեն տարի մի ընկերություն, որի հետ մենք համագործակցում ենք, հրավիրում է ինձ միջոցառման՝ իր նախորդ տարվա ձեռքբերումները տոնելու համար: Այդ միջոցառմանը սովորաբար հաճախում է շուրջ 250 մարդ՝ ընկերությունների ղեկավարներ և նրանց օգնականները: Այդ միջոցառումների բոլոր ճանապարհորդական ծախսերը վճարված են, և դրանք տեղի են ունենում հրաշալի վայրերում: Բացի այդ, մի քանի առաջատար ընկերությունների ղեկավարներ արժանանում են հատուկ ճանաչման և բոնուսային չեկեր են ստանում: Քանի որ ես շատ զբաղված եմ՝ մեծ եկեղեցի եմ հովվում, հեռուստատեսային հաղորդումներ եմ պատրաստում և ղեկավարում եմ իմ ընկերությունը, ինձ միշտ թվում էր, թե ես ժամանակ չունեի, որ հասնեի անհրաժեշտ արդյունքների՝ այդ հատուկ ճանաչմանն արժանացող գործարարների թվում լինելու համար:

Բայց մի տարի, երբ նստած էի այդ հանդիպմանը և նայում էի, թե ինչպես էին 10 ընկերությունների ղեկավարներ հատուկ ճանաչման արժանանում և 100.000 դոլարի բոնուսային չեկեր ստանում, ես հանդիմանություն զգացի և մտածեցի. «Սպասի՛ր: Ես նույնպես պետք է լինեմ այդտեղ՝ այդ բեմի վրա, և հատուկ ճանաչման արժանանամ: Ես Աստծո զավակ եմ, և Սուրբ Հոգին իմ Խորհրդակցան է: Ես պետք է այդտեղ լինեմ, որ ցույց տամ Աստծո բարությունը»: Այսպիսով, Դրենդան և ես անմիջապես որոշում կայացրինք, որ հաջորդ տարի լինելու էինք այդ բեմի վրա: Ինչպե՞ս: Մենք նույնիսկ գաղափար չունեինք:

Նախորդ տասը տարվա ընթացքում ես կնքում էի տարեկան 3-4 միլիոն դոլարի գործարքներ այդ ընկերության հետ, բայց այդ ընկերության գործընկերների առաջին տասնյակում հայտնվելու համար անհրաժեշտ էր հասցնել գործարքների ծավալը տարեկան 11 միլիոն դոլարի: Ես գաղափար չունեի, թե ինչպես էի հասնելու այդ մակարդակին, և նույնիսկ համոզված չէի, որ դա հնարավոր էր՝ իմ զբաղվածության պատճառով: Ես գիտեի մեկ բան՝ այն, որ չեմ կարողանա հասնել դրան իմ ուժերով: Այնպես որ, Դրենդան և ես աղոթեցինք, որոշեցինք մեր նպատակը, ֆինանսական սերմ ցանեցինք, արձակեցինք մեր հավատքը և ասացինք, որ դա կատարված է:

Կարճ ասած, հաջորդ տարվա հունվարին՝ անմիջապես նոր տարվա սկզբում, Աստված երազի միջոցով ցույց տվեց ինձ, թե ինչպես հասնեմ իմ նպատակին: Նա ճշտորեն ցույց տվեց, թե ինչ պետք է անեի, և եթե կատարեի այն, ինչ Նա ցույց էր տվել, ես կհասնեի իմ նպատակին: Հաջորդ տարի մենք 11 միլիոն դոլարի գործարքներ կնքեցինք այդ ընկերության հետ: Ինչպիսի՞ ոգեշնչում էր հաջորդ հանդիպմանը կանգնել այդ բեմի վրա ընկերությունների առաջին տասնյակում և 100.000 դոլարի բոնուսային չեկ ստանալ: Ուզո՞ւմ եք իմանալ, թե

**ԴՈՒՔ ՉԵՔ ԳԻՏԱԿՑՈՒՄ,
ԹԵ ՈՐՔԱՆ
ՍԱՀՄԱՆԱՓՎԱԿՈՒՄՆԵՐ
ԵՔ ՀԱՆԴՈՒԹՈՒՄ՝
ԴՐԱՆՔ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ
ՀԱՄԱՐԵԼՈՎ:**

ինչպիսի զգացողություն է դա: Ղա նման է մեծ խնջույքի: Բացի այն, որ մենք հասանք մեր նպատակին և բոնուսային մրցանակ ստացանք, մեր եկամուտը այդ տարի աճեց հարյուր հազարավոր դոլաներով: Ինձ համար դա նման է մեծ խնջույքի:

Այնպես որ, երբ սկսեմ խոսել Հոբեյանական տարվա մասին, որը հինկտակարանյան իրադարձություն է, մի՛ քնեք՝ մտածելով, որ դա ծանծրալի է, քանի որ այդպես չէ: Հիշեք՝ կյանքն ավելի ուրախ է, երբ խնջույքի մեջ եք. այնպես որ, եկեք ուսումնասիրենք մեծագույն իրադարձությունը կամ խնջույքն Իսրայելի կյանքում և սովորենք, թե ինչպես ինքներդ խնջույք ունենաք:

Հոբեյանական տարի

«Հաշվե՛ք տարիների յոթ շաբաթ՝ յոթ անգամ յոթ տարի, որպեսզի տարիների յոթ շաբաթների ժամանակը լինի քառասունհինգ տարի: Այդ ժամանակ ամենուր փող փչել տվեք յոթերորդ ամսվա տասներորդ օրը: Քավության օրը փող հնչեցրե՛ք ձեր ամբողջ երկրով: Առանձնացրե՛ք հիսուներորդ տարին և ազատություն հրատարակե՛ք ամբողջ երկրում՝ դրա բոլոր բնակիչներին: Այն պետք է հոբեյան լինի ձեզ համար. ձեզնից յուրաքանչյուրը պետք է վերադառնա իր ընտանեկան կալվածքին, և յուրաքանչյուրը՝ իր ցեղը: Հիսուներորդ տարին պետք է հոբեյան լինի ձեզ համար. մի՛ ցանեք և մի՛ հնձեք այն, ինչն իրենով է աճում, և բերք մի՛ հավաքեք չմշակված որթերից: Որովհետև հոբեյան է, և այն պետք է սուրբ լինի ձեզ համար. կերե՛ք միայն՝ ինչ որ անմիջապես վերցված է դաշտերից: Այդ Հոբեյանական տարում յուրաքանչյուրը պետք է վերադառնա իր կալվածքին»:

– Ղևտացիների 25.8-13, NIV

Խոսելով Հոբեյանական տարվա մասին՝ թույլ տվեք անդրադառնալ մի բանի, ինչը դուք արդեն պետք է նկատած լինեք: Հոբեյա-

նական տարին տեղի էր ունենում 50 տարին մեկ անգամ, և այն անմիջապես շաբաթական տարուց, այսինքն՝ 49-րդ տարուց հետո էր: Կարծում եմ՝ դուք արդեն իսկ լուրջ խնդիր եք տեսնում, այնպես չէ՞: Շաբաթական տարվա ընթացքում իսրայելցիներին թույլատրված չէր ցանք անել: Հոբելյանական տարին, որը հաջորդում էր այդ տարուն, ուներ նույն պահանջը՝ ցանք չանել: Այնպես որ, ըստ էության, Իսրայելը հունձք չէր ունենում երկու տարի շարունակ, և պետք է սպասեր երրորդ տարվա հունձքին՝ իրենց կերակուրի պաշարները լրացնելու համար: Սա կարող էր լուրջ խնդիր լինել ցանկացած մարդու համար, ով սիրում էր համեղ կերակուրներ ուտել կամ եկամուտ էր ստանում՝ հացահատիկ վաճառելով: Երբ Մովսեսը ներկայացրեց ցուցումները Հոբելյանական տարվա վերաբերյալ, կարող եք պատկերացնել այն շփոթությունը, որը այն առաջացրեց: Իհարկե, երեք տարի արձակուրդ ունենալը հաճելի գաղափար է, բայց ինչ-որ մեկը պետք է վճարի դրա համար: Առաջինը, ինչ նրանք հարցրին Մովսեսին, երբ լսեցին դա, հետևյալն էր. «Մի՞թե դա հնարավոր է»:

«Եվ եթե ասեք, թե՛ յոթերորդ տարին ի՞նչ կուտենք: Ահա չպիտի վարենք և մեր արդյունքները չպիտի ժողովենք: Սակայն ես կիրամայեմ Իմ օրհնությանը ձեզ համար վեցերորդ տարին, և երեք տարվա արդյունք կտա: Եվ ութերորդ տարին վար կանեք և հին արդյունքից կուտեք մինչև իններորդ տարին: Մինչև նրա արդյունքին հասնելը հնից կուտեք»:

– Ղևտացիների 25.20-22

Աստված զարմանալի պատասխան տվեց նրանց, և մինչև այս գրքի ավարտը մենք բավականին ժամանակ ենք տրամադրելու, որպեսզի ուսումնասիրենք այն: Նա ասաց, որ այնպիսի օրհնություն էր ուղարկելու վեցերորդ տարում, որ այն կտար բավականաչափ արդյունք հաջորդ երեք տարվա համար՝ մինչև նոր հունձքը Հոբելյանական տարվա հաջորդ տարում: Կարելի է գուզահեռ անցկացնել արարչագործության օրերի հետ: Աստվածաշունչն ասում է, որ

Աստված ավարտեց արարչագործության վեցերորդ օրը և հանգստացավ: Նա չհանգստացավ, որովհետև հոգնել էր, այլ որովհետև ավարտել էր Իր աշխատանքը: Այն ամենը, ինչի կարիքը մարդն ուներ, արդեն ստեղծվել էր և հասանելի էր նրան:

Աստված ցույց էր տալիս Իսրայելին, թե ինչ է նշանակում ունենալ ավելին, քան բավական է, ինչը կտրուկ հակադրվում է այս աշխարհի տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու համակարգին: Աստված ցանկանում էր, որ իսրայելցիները դիտարկեին Իրեն որպես իրենց Մատակարարի և հասկանալին, թե որքան առատ է Իր մատակարարումը: Կրկին, թեև դա Աստծո մատակարարման օրինակն էր իրենց ժամանակվա համար, մինչև Հիսուսի գալը մենք չէինք հասկանում, թե ինչ էր այդ շուքը հայտնում մեզ: Բնական տեսանկյունից անկարելի էր այդ երեք տարում ապրել առանց ցանքի: Նմանապես, բնական տեսանկյունից անկարելի է փող ունենալ՝ առանց ցերեկ ու գիշեր քրտինքով փող վաստակելու: Դուք պարզապես չեք կարող այնքան արագ վազել, որ հոգաք ձեր բոլոր կարիքները: Փորձե՛ք երեք տարի չկատարել ձեր ներկա աշխատանքը, և հաշվի առնելով ձեր ֆինանսական պարտավորությունները՝ դուք, անկասկած, կսնանկանաք: Բայց Աստված փորձում էր ցույց տալ նրանց նոր կյանքի օրինակ, որում Նա մատակարարում էր Իր ժողովրդին, ինչպես արարչագործության ընթացքում, երբ ամեն բան մատակարարել էր Ադամին:

Հոբելյանական տարին ցույց է տալիս մեզ ևս երկու բան, որ մենք պետք է տեսնենք: Հաջորդը՝ մենք տեսնում ենք, որ հիսուներորդ տարում հողը հանգստանում էր՝ առանց տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքի: Դուք նույնպես կնկատեք, որ հողն ամբողջությամբ պետք է վերադարձվեր իր սկզբնական տերերին: Երբ Իսրայելն անցավ Հորդանան գետը, յուրաքանչյուր ցեղ և յուրաքանչյուր ընտանիք ստացավ տարածքներ, որոնք պատկանելու էին իրենց, և որոնց միջոցով իրենք ստանալու էին իրենց կերակուրը և շահույթը՝ կյանքի համար: Ըստ էության, հողատարածքները նրանց հարստությունն էին: Դրանց վրա նրանք աճեցնում էին իրենց ցանքերը և արածեցնում էին իրենց անասուններին: Այնպես որ, հողն ամ-

բողջությամբ իր սկզբնական տերերին վերադարձնելը նշանակում էր վերադարձնել նրանց բարգավաճելու կարողությունը:

Կրկին, սա շուք է, որը ցույց է տալիս, թե ինչ արեց Հիսուսը մեզ համար: Այս շուքը հայտնում է, որ բարգավաճումը պետք է վերադարձվեր Իսրայելի ժողովրդի քաղաքացիներին: Դրանում պատկերված իրողությունն ասում է մեզ նույնը՝ այն, որ մեր բարգավաճումը կրկին վերադարձվել է մեզ, և Աստծո թագավորության ժառանգությունը կրկին պատկանում է մեզ:

Երրորդը, ինչ Հոբեյանական տալիս ցույց է տալիս մեզ, այն է, որ բոլոր ստրուկները պետք է ազատություն ստանային և վերադառնային իրենց ընտանիքները: Սա աներևակայելի է: Կրկին, այս շուքը հայտնում է, որ դուք այլևս ստրուկ չեք, այլ՝ որդի կամ դուստր: Նմանապես, մեր իրականությունը Քրիստոսի մեջ հայտնում է, որ դուք այլևս ստրուկ չեք, այլ որդի կամ դուստր եք Աստծո տանը՝ այդ տան ժառանգությունը և բարգավաճումը ստանալու լիակատար իրավունքներով:

**ՀԵՆՑ ՈՐ ԴՈՒՔ
ՀԱՍԿԱՆԱՔ, ԹԵ
ԻՆՉ Է ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ
ԽՈՐՀՐԴԱՆՇՈՒՄ
ՇԱԲԱԹԸ, ՁԵՐ
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ
ԿՅԱՆՔՈՒՄ ԿԱՐՈՂ
ԵՆ ԱՆԱՍԵԼԻ
ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ
ՏԵՐԻ ՈՒՆԵՆԱԼ:**

Այնպես որ, մտածե՛ք այն ամենի մասին, ինչ հենց նոր սովորեցիք: Հիսուսը վերադարձրեց մեզ այն, ինչ կորցրեց Ադամը: Հիսուսն ազատեց մեզ ստրկությունից՝ դարձնելով Աստծո որդիներ և դուստրեր: Նա ազատեց մեզ այս աշխարհի տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու համակարգից՝ թույլ տալով Աստծուն զորավոր կերպով օրհնել մեր ձեռքի գործը: Թեև Հիսուսը վճարեց այս ամենի համար, մենք, միևնույն է, պետք է իմանանք, թե ինչպես տիրանալ այս առավելություններին այս երկրային տիրույթում: Ահա թե ինչը չեն հասկանում շատ քրիստոնյաներ: Չհասկանալով, որ թագավորությունը գործում է ըստ օրենքների, չիմանալով իրենց օրինական իրավունքները՝ որպես որդիներ և դուստրեր և որպես քաղաքացի-

ներ, նրանք հավատում են, որ Աստված կամայականորեն որոշում է, թե ում է Ինքը ցանկանում օրհնել: Այդ իսկ պատճառով, նրանք չեն ուսումնասիրում Թագավորության օրենքները, որոնք ցույց են տալիս, թե ինչպես փաստացի օգտվել այն ամենից, ինչը, համաձայն Աստվածաշնչի, իրենցն է: Ասում են ձեզ, հենց որ դուք հասկանաք, թե ինչ է իրականում խորհրդանշում շաբաթը, ձեր ֆինանսական կյանքում կարող են անասելի փոփոխություններ տեղի ունենալ:

Մի մարդ իմ եկեղեցում սկսեց լսել իմ ուսմունքները հավատքի մասին և այն մասին, թե ինչպես է գործում Աստծո Թագավորությունը: Նրա ընտանիքը՝ կինը և երեխաները, միասին էին ուսումնասիրում այս օրենքները: Նոր տարին մոտենում էր, և նրանք որոշեցին, որ գործադրելու էին իրենց օրինական իրավունքները և հավատալու էին, որ լիովին վճարելու էին երկու տների համար, որոնք գնել էին այդ տարի վարձակալության հանձնելու նպատակով: Եթե ճիշտ են հիշում, այդ երկու տների ընդհանուր արժեքը մոտավորապես 400.000 դոլար էր: Այնպես որ, նրանք աղոթեցին և մեծ ֆինանսական սերմ ցանեցին, որպեսզի լիովին վճարեին այդ երկու տների համար գալիք տարվա ընթացքում: Նրանց համար դա բավականին մեծ քայլ էր, բայց այդ մարդն աշխատում էր մի ոլորտում, որտեղ հնարավոր էր բավականաչափ հաճախորդներ գտնել կամ խոշոր պայմանագրեր կնքել՝ այդ նպատակին հասնելու համար: Նրանց ընտանիքի բոլոր անդամները միասին աղոթեցին և համաձայնեցին, որ դա տեղի է ունենալու: Ամեն շաբաթ նրանց ամբողջ ընտանիքը վերհիշում էր իրենց նպատակը և կրկնում էր այն աստվածաշնչյան հատվածները, որոնք նման հունձքի սպասելու օրինական իրավունք էին տալիս իրենց: Իհարկե, այդ մարդը գիտեր, որ պետք է կատարեր իր մասը:

Այդ տարվա ընթացքում նրան հաջողվեց մի քանի խոշոր պայմանագրեր կնքել: Այնուամենայնիվ, ինչպես և բոլոր խոշոր ընկերություններում, բազմամիլիոնանոց գործարքների արդյունքն արագորեն չի երևում: Մոտավորապես այդ տարվա կեսին այդ մարդը խոշոր վաճառք իրականացրեց իր ընկերության համար՝ այնպիսին, որը հավասար էր իր ընկերության տարեկան եկամտի 40 տոկոսին:

Այդ գործարքի կոմիսիոն վճարով նա կարող էր լիովին մարել իրենց վարձակալության համար նախատեսված տներից մեկի պարտքը: Տարին մոտենում էր ավարտին, երբ ևս մեկ խոշոր ընկերություն համաձայնեց բազմամիլիոնանոց պայմանագիր ստորագրել իմ ընկերոջ հետ: Բայց գործարքը կնքելու ամսաթիվը շարունակ հետաձգվում էր: Փաստաթղթերը պատրաստվում էին, բայց ամսաթիվը փոխվում էր, և կարիք էր լինում փոփոխել փաստաթղթերը, սակայն ամսաթիվը կրկին հետաձգվում էր: Աշունն արդեն ավարտվում էր, երբ իմ ընկերոջը տեղեկացրին, որ այն ղեկավարող թիմը, որի հետ նա աշխատում էր, փոխվել էր, և այժմ նոր թիմ էր զբաղվելու նրանց գործերով:

Իմ ընկերը հանկարծակիի եկավ. նա գիտեր, թե ինչ էր դա նշանակում: Նորանշանակ ղեկավարների թիմը տեղյակ չէր նախատեսված պայմանագրից, որն այդ պատճառով կորցնում էր իր ուժը: Նա պետք է զրոյից սկսեր ամբողջ գործընթացը այդ նոր թիմի հետ: Նա հանդիպեց նոր ղեկավարող թիմին: Թվում էր՝ նրանք պատրաստ էին դիտարկել իր ընկերության առաջարկները: Վերանայելով դրանք նույնբերի վերջում՝ նրանք ասացին, որ ցանկանում են պայմանագիր կնքել: Բայց կրկին, պայմանագրի կնքումը հետաձգվում էր, և փաստաթղթերը կրկին փոփոխվում էին, մինչև որ մնաց երկու օր հաջորդ նոր տարվան: Իմ ընկերը զանգ ստացավ. նրան տեղեկացրին, որ այդ թիմը ցանկանում էր հանդիպել և պայմանագիր ստորագրել, և նրանք վճարելու էին կանխիկ գումարով, եթե նա կարողանար հանդիպել և կնքել պայմանագիրը հենց այդ օրը: Իմ ընկերոջ միջնորդավճարն այդ գործարքից բավական էր իր ընտանիքի նպատակն իրականացնելու համար: Նրանք մարեցին իրենց գնած երկու տների պարտքը մինչև այդ տարվա ավարտը, ինչպես որ իրենք հավատում էին:

Միայն թագավորության սկզբունքներն ուսումնասիրելը թույլ տվեց կամ դրդեց այդ մարդուն նման բարձր նպատակ որոշել: Նախկինում նա երբեք նման խոշոր գործարքներ չէր կնքել և ոչ մի տարի այդքան մեծ գումար չէր վաստակել: Այնպես որ, նա չէր կարող հավանական համարել իր նպատակը՝ ելնելով իր փորձառութե-

յունից: Նա ասաց ինձ, որ իրենք մեծ խնջույք կազմակերպեցին՝ այդ հաղթանակը տոնելու համար:

Եվս մեկ «իրական և անհավատալի» պատմություն տեղի ունեցավ իմ երեխաներից մեկի հետ: Իհարկե, իմ բոլոր երեխաներն իրենց ամբողջ կյանքում տեսել են, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը: Բոլորն էլ կիրառել են այն սկզբունքները, որոնք ես սովորեցնում եմ, և տեսել են Աստծո զարմանալի գործերը: Թեև նրանք դեռ քսանն անց են, բոլորն արդեն մեքենաներ ունեն՝ առանց որևէ պարտքի, և նրանցից շատերն արդեն տներ ունեն՝ լիովին կամ գրեթե լիովին վճարված: Իմ ավագ որդին՝ Թիմը, ուզում էր տուն գնել կանխիկ գումարով: Նա սերմ ցանեց, հավատալով Աստծուն հաջող գործարքի համար՝ իր ունեցած միջոցների սահմաններում: Նա նույնպես հասկանում է շինարարությունից. այնպես որ, նա չէր վախենում վերանորոգում պահանջող տուն գնել:

Նա տներ էր փնտրում, սակայն հարմար տարբերակ չէր գտնում: Բայց մեկ օր, երբ շրջում էր մեքենայով, նկատեց վաճառքի հանած մի տուն, որն ինքը նախկինում չէր տեսել: Այդ տունը բռնագանձված էր, ու թեև նա տեսավ, որ այն որոշակի վերանորոգում էր պահանջում, միևնույն է, գերազանց էր իր համար: Նա զանգեց մեր անշարժ գույքի գործակալին և խնդրեց նրան իմանալ այդ տան գինը: Նա հազիվ հավատաց իր լսածին՝ 37.000 դոլար: «Ինչպե՞ս դա կարող է լինել», - մտածեց նա:

Վաճառքի գործակալը ստուգեց այդ տան տվյալները և զարմանալի պատմություն պատմեց: Այդ տունն իսկապես բռնագանձվել էր և վաճառքի էր հանվել 110.000 դոլարով գրեթե վեց ամիս առաջ: Դա բռնագանձման գինն էր, բայց, իրականում, մի քանի տարի առաջ այդ տունը վաճառվել էր 160.000 դոլարով: Ակնհայտ է, որ ոչ ոք չէր հետաքրքրվել այդ տնով վերջին վեց ամսում, երբ այն վաճառքի էր հանված: Բանկը շարունակ իջեցրել էր գինը՝ չհասկանալով, թե ինչու ոչ ոք չէր հետաքրքրվում այդ տնով: Բայց երբ Թիմը և նրա անշարժ գույքի գործակալն ավելի շատ տեղեկություններ հավաքեցին այդ տան վերաբերյալ, հասկացան, թե ինչու ոչ ոք չէր հետաքրքրվել դրանով: Այդ տունը գրանցված էր այլ քաղաքում և այլ հասցեով,

և նույնիսկ նշված հեռախոսահամարը սխալ էր: Այնպես որ, ոչ ոք չգիտեր այդ տան մասին: Քանի որ այդ տունը գտնվում էր քաղաքից դուրս՝ մի փոքրիկ ճանապարհի վերջնամասում, դրա կողքով մեքենաներ չէին անցնում: Գինը շարունակ իջեցվում էր մինչև այն օրը, երբ Թիմը նկատեց այն: Ջարմանալի՛ է: Ես ասացի Թիմին, որ այդ տունը պահված էր հենց իր համար: Նա ներկեց տունը, մի քիչ աշխատանք կատարեց և վաճառեց 160.000 դոլարով:

Իմ դուստր Էմին մեր «Հավատքի կյանք» եկեղեցու փառաբանության ավագն է: Նա և Ջեյսոնն ավելի մեծ տան կարիք ունեին, քանի որ նրանց ընտանիքը մեծանում էր՝ չորսից հինգ անդամի հասնելով: Մեզ մոտ՝ Օհայո նահանգում, 2017 թվականի ամռանը գները շատ բարձր էին, և բոլոր վաճառքի հանված տները սովորաբար վաճառվում էին մեկ շաբաթվա ընթացքում: Նրանք հույս ունեին գտնել բավականին մեծ տուն՝ 250.000- 300.000 դոլարի սահմաններում, երկուսից չորս հեկտար հողատարածքով և, հնարավորության դեպքում, լիճ ունենալ այդ հողատարածքի վրա, սակայն այդպիսի տուն չէր գտնվում: Այդ ամռանը կես հեկտար հողատարածք ունեցող տները վաճառվում էին 200.000 դոլարից ավելի բարձր գնով: Տևական ժամանակ տներ որոնելուց հետո նրանք դադարեցին որոնումները և սկսեցին աղոթել: Նրանք սերմ ցանեցին՝ առաջնորդություն ստանալու համար, և ասացին Տիրոջը. «Մենք չափազանց զբաղված ենք՝ նման որոնումների համար: Դու գիտես, թե որտեղ է մեր տունը, և մենք խնդրում ենք, որ ցույց տաս այն մեզ ճիշտ ժամանակին: Մենք առցանց որոնումներ չենք կատարելու և այլևս չենք խոսելու մեր անշարժ գույքի գործակալի հետ մեր տան վերաբերյալ»:

Մի երեկո հետաքրքիր բան տեղի ունեցավ: Նրանց աղջիկը, որն այդ ժամանակ չորս տարեկան էր, ասաց.

-Մայրի՛կ, տեղափոխվելու ժամանակն է:

- Ի՞նչ նկատի ունես,- հարցրեց Էմին:

- Ժամանակն է տեղափոխվել այն տունը, որտեղ կա մեծ աստիճան, որը բարձրանում է դեպի իմ սենյակը,- ասաց նրանց չորսամյա դուստրը:

- Ի՞նչ տուն: Դու երա՞զ ես տեսել,- հարցրեց Էմին:

Աղջիկը պատասխանեց, որ երազ է տեսել: Այդ երեկո, երբ նրանք քնեցրին իրենց երկու երեխաներին, Էմին չէր կարողանում մոռանալ այդ գրույցը: Նա ասաց Ջեյսոնին, որ միգուցե արժեք առցանց որոնում կատարել:

Նրանք գտան մի բռնագանձված տուն, որը կարճ ժամանակ առաջ էր վաճառքի դրվել՝ չորս հեկտար հողատարածքով և լճով՝ տան առջևում: Այնուամենայնիվ, դրա գինը 26.000 դոլարով բարձր էր 300.000 դոլարի սահմանից, որի համար ցանել էին: Նրանք մտածեցին, որ միշտ հնարավոր է իջեցնել գինը, և զանգեցին իրենց անշարժ գույքի գործակալին: Իրենց գործակալը Ֆլորիդա էր մեկնելու հաջորդ օրը, բայց ասաց, որ կարող է ցույց տալ այդ տունը, եթե իրենք առավոտյան ժամը 9:00-ին լինեն այնտեղ: Ջեյսոնը և Էմին ասացին, որ կհանդիպեն նրան այդ տան մոտ:

Նրանց գործակալը մի փոքր ուշ տեղ հասավ, բայց այդ տունը գերազանց էր. տան մակերեսը, չորս հեկտար հողատարածքը և լիճը՝ տան առջևում, ամեն ինչ գերազանց տեսք ուներ: Բացի այդ՝ ամբողջ տարածքը շրջապատված էր անտառներով, ինչն աներևակայելի էր: Երբ նրանք տուն մտան, նրանց աղջիկն ուրախությունից սկսեց ճչալ՝ վեր բարձրանալով մեծ զսպանակածն աստիճանով դեպի իր սենյակը: Կարճ ասած, Ջեյսոնը և Էմին ասացին, որ ցանկանում են հայտ ներկայացնել այդ տան համար: Ստուգելով տան տվյալները՝ գործակալը պարզեց, որ հայտերն ընդունվում էին մինչև այդ օրվա կեսօրը, այսինքն՝ մնացել էր մեկ ժամից պակաս ժամանակ: Եթե նրանց չորսամյա աղջիկը չպատմեր այդ երազը, և եթե նրանք առցանց որոնում չկատարեին այդ գիշեր, չէին գտնի այդ տունը:

Նրանք հայտ ներկայացրին առաջարկվող գնի՝ 326.000 դոլարի համար, և հայտն ընդունվեց: Նրանք ոգեշնչված էին: Ստուգման ընթացքում, թեև տանիքը լավ վիճակում էր, նրանց տեղեկացրին, որ այն պետք է փոխարինվեր մոտավորապես հինգ տարուց: Ջեյսոնի մոտ մի միտք ծագեց: Նա որոշեց խնդրել բանկին իջեցնել գինը այն պատճառով, որ մոտ ապագայում տանիքը վերանորոգման կարիք

էր ունենալու: Նրանց գործակալն ասաց, որ չարժե նույնիսկ փորձել. այդ տունը վաճառվում էր՝ ինչպես որ կար, և նա երբեք չէր տեսել, որ բանկերը իջեցնեին բնագանձված տան գինը՝ վերանորոգման ենթակա թերությունների պատճառով: Բայց Ջեյսոնը և Էմին զգացին իրենց հոգում, որ պետք էր նամակ գրել և խնդրել բանկին գնի իջեցման մասին: Ինչպես կռահեցիք, բանկը վաճառեց նրանց այդ տունը 296.000 դոլարով՝ ավելի պակաս, քան 300.000 դոլարը, որի սահմաններում նրանք հավատում էին Աստծուն: Աստված տվեց նրանց ճիշտ այնպիսի տուն, ինչպիսին խնդրում էին: Երբ նրանք հարցրին գնահատողին, թե որքան արժեք ուներ այդ տունը նրա կարծիքով, նրա պատասխանն էր՝ 500.000 դոլար: Իմ ընկե՛ր, դա կրկնակի չա՛փ է:

Ինչպես տեսնում եք, իմ բոլոր երեխաները վայելում են կյանքը Թագավորության մեջ: Բոլորովին վերջերս իմ կրտսերը՝ Կիրստենը, կանխիկ գումարով գնեց իր առաջին տունը 20 տարեկան հասակում: Ինչպե՞ս: Նրանք գիտեն, թե ինչպես վարվեն Թագավորության ճանապարհներում:

ԳԼՈՒԽ 8

ԿՐԿՆԱԿԻ ՉԱՓ

Այս գլխում ցանկանում եմ ավելի խորը դիտարկել շաբաթվա հանգիստը և այն, թե ինչպես է հնարավոր օգտվել դրանից: Ուզում եմ վերադառնալ մեր պատմությանը Հոբելյանական տարվա մասին և ուսումնասիրել մի հատված, որն արդեն կարդացինք: Այն Աստծո պատասխանն է ժողովրդին, որոնք հարցրին, թե ինչպես էին իրենք ապրելու երեք տարի՝ առանց հունձքի: Լա՛վ հարց է:

«Եվ եթե ասեք, թե՛ յոթերորդ տարին ի՞նչ կուտենք: Ահա չպիտի վարենք և մեր արդյունքները չպիտի ժողովենք: Սակայն Ես կհրամայեմ Իմ օրհնությանը ձեզ համար վեցերորդ տարին, և երեք տարվա արդյունք կտա: Եվ ութերորդ տարին վար կանեք և հին արդյունքից կուտեք մինչև իններորդ տարին: Մինչև նրա արդյունքին հասնելը հնից կուտեք»:

– Ղևտացիների 25.20-22

Այս հատվածում տեսնում ենք, որ Հոբելյանական տարում, ինչպես և դրան նախորդող շաբաթական տարում հնարավոր էր ապրել այն մեծ հունձքի շնորհիվ, որը մարդիկ հավաքում էին վեցերորդ տարում, այս դեպքում՝ 48-րդ տարում (եթե հաշվենք նախորդ Հոբելյանական տարուց): Առանց այդ մեծ հունձքի, շաբաթվա հանգիստը հնարավոր չէր լինի: Կարդանք ևս մեկ հատված, որը, համոզված

Եմ, ավելի պարզ կդարձնի այս իրողությունը:

«Եվ ամեն առավոտ ժողովում էին նրանից ամեն մեկն իր կերածի չափ, ու արևը տաքանալիս հալում էր: Եվ եղավ, որ վեցերորդ օրը կրկնապատիկ ուտելիք, այսինքն՝ ամեն մեկի համար երկու օմեր ժողովեցին, և ժողովրդի բոլոր իշխանները եկան և պատմեցին Մովսեսին: Եվ նա ասաց նրանց. «Այս է Տիրոջ ասածը. վաղը հանգստության սուրբ շաբաթն է Տիրոջ համար. ինչ որ եփելու եք, եփեք, և ինչ որ եռացնելու եք, եռացրեք, և ինչ որ կավելանա, ձեզ համար առավոտվա պահվելու թողեք»:

Եվ այն առավոտվան թողեցին Մովսեսի հրամայածի պես, և չհոտեց, ոչ էլ մեջը որդ եղավ: Եվ Մովսեսն ասաց. «Այսօր կերեք, որովհետև այսօր շաբաթ է Տիրոջ համար: Այսօր դաշտի մեջ նրանից չեք գտնի: Վեց օր պիտի ժողովեք այն, բայց յոթերորդ օրը, որ շաբաթ է, չպիտի գտնվի»:

Եվ եղավ, որ յոթերորդ օրը ժողովրդից ոմանք ժողովելու գնացին, բայց չգտան: Եվ Տերն ասաց Մովսեսին. «Մինչև ե՞րբ չեք ուզում պահել Իմ պատվիրաններն ու օրենքները: Տեսե՛ք, որ Տերը տվեց ձեզ շաբաթը, նրա համար վեցերորդ օրը Ինքը ձեզ երկու օրվա հաց է տալիս: Ամեն մեկն իր տեղը թող նստի, ոչ մեկն իր տեղից դուրս չգնա յոթերորդ օրը»: Եվ ժողովուրդը հանգստացավ յոթերորդ օրը»»:

– Ելից 16.21-30 (մանանա)

Այս հատվածն, իհարկե, պատմում է մանանայի վերաբերյալ, որը թափվում էր երկնքից ամեն օր՝ ժողովրդին կերակրելու համար, և բացատրում է, որ այն չէր թափվելու յոթերորդ օրը, այսինքն՝ շաբաթ օրը: Նրանք չէին կարող պահել մի քանի օր, քանի որ այն անմիջապես կփչանար: Միայն վեցերորդ օրը նրանք կարող էին հավաքել և պահել ամբողջ գիշեր, և այն չէր փչանա: **Երկրորդ Օրինաց 8.16-ում**

կա մի հետաքրքիր նշում այն մասին, թե ինչու էր մանանան շատ արագ փչանում ամեն օր:

*«Որ անապատում քեզ մանանա ուտեցրեց, որ քո հայրերը
չէին ճանաչում, որ քեզ խոնարհեցնի՝ քեզ փորձելու հա-
մար, և վերջում քեզ բարիք անի»:*

Աստված սովորեցնում էր ամբողջ ազգին, որ ամեն օր սպա-
սում ունենան Իրենից՝ ստանալու համար թե՛ կերակուր, թե՛ ամեն
բան իրենց կյանքում: Աստված գիտեր, որ նրանց առջևում ավելին
էր, քան պարզապես կերակուր ունենալու կարիքը. շուտով նրանք
բախվելու էին պարսպապատ քաղաքների և հսկաների: Նրանց
հաստատակամ վստահությունն Իր հանդեպ նման իրավիճակնե-
րում կյանքի ու մահվան հարց էր լինելու:

Վերադառնանք **Ելից 16.29-ին**: Այստեղ մենք հստակ տեսնում
ենք, որ շաբաթվա հանգիստը միայն հնարավոր էր վեցերորդ օրը
տրվող կրկնակի չափի դեպքում:

*«Տեսե՛ք, որ Տերը տվեց ձեզ շաբաթը, նրա համար վեցե-
րորդ օրը Ինքը ձեզ երկու օրվա հաց է տալիս: Ամեն մեկն
իր տեղը թող նստի, ոչ մեկ իր տեղից դուրս չգնա յոթերորդ
օրը»:*

Դուք հասկանո՞ւմ եք: Շաբաթվա հանգիստը հնարավոր է միայն
կրկնակի չափի դեպքում: Սա այնքան կարևոր է, որ ես խնդրելու եմ,
որ գրի առնեք:

ՇԱԲԱԹՎԱ ՀԱՆԳԻՍՏՆ ԱՆՀՆԱՐ Է ԱՌԱՆՑ ԿՐԿՆԱԿԻ ՉԱՓԻ:

Թույլ տվեք այլ կերպ բացատրել այս գաղափարը: Քանի դեռ
դուք չունեք ավելին, քան բավական է, ոչ մի դեպքում չեք կարո-
ղանա հանգստանալ այն վազքից և քրտնաջան աշխատանքից, որն
այս աշխարհի անեծքի համակարգում է: Ինչպես որ Դրենդան և ես
ամենուր ասում ենք մարդկանց. «Եթե դուք չկարգավորեք ձեր ֆի-

նանսները, երբեք չէք բացահայտի ձեր կոչումը»: Ինչո՞ւ: Քանի որ, չունենալով ավելին, քան բավական է, դուք չէք ունենա ընտրության հնարավորություն և ձեր ամբողջ կյանքում ստրկացված կմնաք գոյատևմանը: Հիշո՞ւմ եք, որ նախորդ գլուխներից մեկում կարդում էինք Աբրահամի օրհնության առավելությունների մասին Երկրորդ Օրինաց 28.11-13-ում: Այդ հատվածում հստակ տեսանք, որ դուք կանչված չէք պարզապես գոյատևելու համար: Եթե մոռացել եք այս հատվածը, կրկին կարդանք.

«Եվ Տերը քեզ առատություն կտա քո բարության համար՝ քո որովայնի պտուղը, քո անասունների պտուղը և քո երկրի պտուղը շատացնելով այն երկրի վրա, որ Տերը քո հայրերին երդում արեց քեզ տալու համար:

Տերը Իր բարության գանձը, այսինքն՝ երկինքը, քեզ համար կբացի, որ քո երկրի անձրևը տա ժամանակին, և քո ձեռքի ամեն գործը օրհնի: Եվ դու շատ ազգերի փոխ կտաս, բայց դու փոխ չես առնի: Եվ Տերը գլուխ կանի քեզ, և ոչ թե ագի: Դու միշտ բարձրում կլինես, և ցածրում չես լինի, եթե քո Տեր Աստծո պատվիրանները լսես, որոնք ես այսօր քեզ պատվիրում եմ, որ պահես և կատարես: Եվ չխտորվես այն բոլոր խոսքերից, որոնք այսօր քեզ պատվիրում եմ, աջ կամ ձախ, օտար աստվածների ետևից գնալու համար, որ նրանց ծառայություն անես»:

– Երկրորդ Օրինաց 28.1-14

Դուք կանչված չէք աղքատության, գոյատևման և սնանկության համար: Դուք պետք է լինեք պարտատեր, ոչ թե փոխառու, և գլուխ, ոչ թե պոչ: Այս առատությունն արտացոլում է Աստծո Թագավորությունը: Սա շաբաթվա հանգիստն է, որն ավելի, քան բավական է՝ կրկնակի չափը:

Ես գիտեմ, թե ինչ եք դուք մտածում. «Իհա՛րկե, դա հրաշալի կլինե՛ր, Գա՛րի, բայց հենց հիմա իմ կյանքն ընդհանրապես այդպիսին չէ»: Ոչի՛նչ, մենք ետ չենք նայում. մենք հետևում ենք Աստծո խոս-

քերին և սպասում ենք այն ամենին, ինչ Թագավորությունն է ասում մեր մասին: Առանց պատշաճ պատկերացման՝ առանց տեսնելու, թե ինչպիսին պետք է լինի մեր կյանքը, մենք կդառնանք այս աշխարհի անեծքի համակարգի խաբեության, ծուղակների և խեղաթյուրված մտածելակերպի զոհերը: Հավատք՝ նշանակում է համաձայնություն Աստծո խոսքի հետ, ոչ թե մեր հանգամանքների:

**ՀԱՎԱՏՔ՝ ՆՇԱՆԱԿՈՒՄ
Է ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹՅՈՒՆ
ԱՍՏԾՈՒ ՆՈՍՔԻ
ՀԵՏ, ՈՉ ԹԵ ՄԵՐ
ՀԱՆԳԱՄԱՆՔՆԵՐԻ:**

Մինչև կպատմեն, թե ինչպես Աստված սովորեցրեց Դրենդային և ինձ կրկնակի չափի մասին, ուզում կիսվել մի պատմությամբ, որը, համոզված եմ, մեծագույն պատմությունն է Նոր կտակարանում կրկնակի չափի մասին:

Նախկինում դուք շատ անգամներ եք լսել այս պատմությունը, բայց, հավանաբար, ոչ թե կրկնակի չափի տեսանկյունից կամ Աստծո Թագավորության մասին այն պատկերացումից, որն այժմ ունեք: Այս պատմությունը՝ «Անառակ որդու վերադարձը», գրված է Ղուկասի 15-րդ գլխում: Կրկին, հետևե՛ք ինձ: Ես գիտեմ, որ դուք արդեն կարդացել եք այն, բայց եկեք միասին նորովի կարդանք:

«Մի մարդ երկու որդի ուներ, և նրանցից փոքրն ասաց հորը. «Հայր, տո՛ւր ինձ՝ ինչ որ բաժին կհասնի ինձ ստացվածքիցդ», և նա ապրանքը բաժանեց նրանց: Եվ շատ օր չանցած, փոքր որդին բոլոր բաները ժողովեց, հեռու երկիր գնաց և այնտեղ իր ստացվածքը վատնեց՝ անառակ ապրելով: Եվ երբոր բոլորը հատցրեց, սաստիկ սով եղավ այն երկրում, և ինքը սկսեց չքավորել: Եվ գնաց այն երկրի քաղաքացիներից մեկի մոտ մտավ, և նա նրան ուղարկեց իր հանդը, որ խոզ արածեցնի: Եվ նա ցանկանում էր իր փորը լցնել այն եղջյուրներով, որ խոզերն ուտում էին, բայց ոչ ոք չէր տալիս նրան:

Եվ ինքն իրեն գալով՝ ասաց. «Քանի՛ վարձկաններ ունի իմ հայրը՝ հացով լցված, և ես այստեղ սովամահ կորչում եմ: Վեր կենամ, գնամ իմ հոր մոտ և նրան ասեմ. «Հա՛յր, մեղանչեցի երկնքի դեմ և քո առջև և այլևս արժանի չեմ քո որդին կոչվելու: Ինձ քո վարձկաններից մեկի պես արա»»: Եվ վեր կացավ, եկավ իր հոր մոտ:

Եվ դեռ որ նա հեռու էր, հայրը տեսավ նրան և գութը շարժեց: Եվ վազեց, նրա վզով ընկավ և համբուրեց: Եվ որդին ասաց նրան. «Հա՛յր, մեղանչեցի երկնքի դեմ և քո առջև և այլևս արժանի չեմ քո որդին կոչվելու»:

Հայրն էլ ասաց իր ծառաներին. «Առաջին պատմուճանը հանե՛ք և հազրե՛ք նրան և մատանի դրե՛ք նրա ձեռքին և կոշիկներ՝ նրա ոտքերին: Եվ մսացու եզը բերե՛ք, մորթե՛ք, և ուտենք, ուրախ լինենք, որ այս իմ որդին մեռած էր և կենդանացավ, և կորած էր և գտնվեց»: Եվ սկսեցին զվարճանալ:

Եվ նրա մեծ որդին հանդում էր: Երբոր եկավ, տանը մոտեցավ, երգերի և պար գալու ձայնը լսեց: Եվ ծառաներից մեկին կանչեց իր մոտ, հարցնում էր, թե այդ ի՞նչ է: Նա էլ ասաց նրան, թե՛ եղբայրդ եկել է, և քո հայրը մսացու եզը մորթեց, որովհետև ողջ և առողջ ընդունեց նրան:

Եվ նա բարկացավ և չէր ուզում ներս մտնել, բայց հայրը դուրս եկավ, աղաչում էր նրան: Նա էլ պատասխանեց ու ասաց հորը. «Ահա՛ այսքան տարի է, որ քեզ ծառայում եմ և քո պատվերից երբեք դուրս չեմ եկել, բայց ինձ երբեք մի ուլ չտվեցիր, որ իմ բարեկամների հետ ուրախ լինեի: Իսկ երբ որ այդ քո որդին եկավ, որ քո ստացվածքը պոռնիկների հետ կերավ, մսացու եզը մորթեցիր դրա համար»:

Նա էլ ասաց նրան. «Որդյա՛կ, դու ամեն ժամանակ ինձ հետ ես, և ամեն ինչ, որ իմն է, քոնն է: Բայց ուրախ լինել և

խնդալ պետք էր, որ այս քո եղբայրը մեռած էր և կենդանացավ, կորած էր և գտնվեց»»:

– Դուկաս 15.11-32

Այս պատմության մեջ տեսնում ենք, որ կրտսեր որդին հեռանում է տնից հոր ունեցվածքի իր բաժնի հետ: Սա կարևոր դրվագ է այս պատմության մեջ, քանի որ խոսքը նրա ժառանգության մասին է: Այնպես որ, մտապահե՛ք, որ կրտսեր որդին արդեն իսկ ստացավ իր ժառանգությունը. նա այլևս չունի ոչ մի հավակնություն իր հոր ունեցվածքին:

«Փոքրն ասաց հորը. «Հայր, տո՛ւր ինձ՝ ինչ որ բաժին կհասնի ինձ ստացվածքիցդ», և նա ապրանքը բաժանեց նրանց»:

Մենք տեսնում ենք, թե ուր գնաց կրտսեր որդին՝ մի հեռավոր երկիր: Կարևոր է, որ հասկանաք, որ կրտսեր որդին հեռացավ իր հոր տնից, ինչը ենթադրում է, որ նա թողեց իր մատակարարումը, իր պաշտպանությունը և այն երկրի օրենքները, որում գտնվում էր իր հոր տունը: Նա գնաց մի հեռավոր երկիր, որտեղ այլ օրենքներ էին և այլ կյանք էր: Համոզված եմ, որ կրտսեր որդին իրականում նույնիսկ պատկերացում չունեի, թե ինչ էր անում: Նա վայելում էր որդի լինելու առավելությունները՝ ապրելով իր հոր տանը: Իր հոր ամբողջ ունեցվածքը հասանելի էր իրեն, քանի դեռ նա այդտեղ էր: Այնուամենայնիվ, ինչ-ինչ պատճառով, նրան թվում էր, թե զուրկ էր մնում ինչ-որ հնարավորությունից, որը գտնվում էր մեկ այլ տեղում:

Եթե դուք դեռ չեք հասկացել, իրականում, Հիսուսը պատմում է մարդկության պատմությունը՝ Ադամի պատմությունը: Այս պատմության մեջ կրտսեր որդին, ով հեռացավ հոր տնից, Ադամն է: Ադամն էր, որ կարծեց, թե կունենա ավելի լավ ապագա այլուր, քան՝ եթե շարունակի ծառայել Աստծուն՝ իր Հորը: Ես գիտեմ, թե ինչ եք մտածում. «Եթե Ադամը կրտսեր որդին է այս պատմության մեջ, ո՞վ է ավագ որդին, որ մնաց հոր տանը»: Ես կպատասխանեմ այս հար-

ցին այս առակի մեկնության վերջում, բայց այս պահին պարզապես հիշեք, որ կրտսեր որդին, ով հեռացավ, Ադամն է:

Թեև Ադամն ու Եվան ունեին ամեն ինչ, նրանք խաբվեցին՝ հավատալով, որ ինչ-որ տեղում՝ Հոր տնից հեռու, կար ավելին: Երբ Ադամն ապստամբեց իր Հոր տան դեմ և որոշեց հեռանալ, նա հայտնվեց նոր իշխանության ներքո՝ նոր թագավորության մեջ, որտեղ նոր օրենքներ էին: Աստվածաշունչն անվանում է այն խավարի թագավորություն, որի իշխանը սատանան էր: Համոզված եմ, որ Ադամը ցնցված էր այս նոր թագավորության աղքատության և հուսահատության պատճառով: Ինչ վերաբերում է կրտսեր որդուն, սկզբում ամեն ինչ հրաշալի էր թվում. քանի դեռ նրա փողը բավականացնում էր, կյանքը նման էր մեծ խնջույքի: Բայց երբ հասկացավ, որ սխալ է գործել, չափազանց ուշ էր: Վատնելով իր ժառանգությունը՝ նա հասկացավ, որ կորսված է: Իր միտքը, որը հագեցած էր տեսիլքով, այժմ կենտրոնացած էր իր գոյությունը պահպանելու վրա. վաղը այլևս չէր լինելու. միշտ այսօր էր լինելու, իսկ այսօրը չունի խոստումներ:

«Եվ շատ օր չանցած, փոքր որդին բոլոր բաները ժողովեց, հեռու երկիր գնաց և այնտեղ իր ստացվածքը վատնեց՝ անառակ ապրելով»:

Կրտսեր որդին հայտնվեց այնպիսի թագավորության մեջ, որը լիովին սնանկ է, որը մշտապես գոյատևում է սաստիկ սովի մեջ: Նա փորձում էր ընկալել իր տեսածը՝ այն, որ մարդիկ սովամահ էին լինում: Քանի որ նա մեծ առատություն ունեցող ընտանիքից էր, նրա միտքը դժվարությամբ էր յուրացնում այն, ինչ տեսնում էր: Բայց քաղցի ծակոցներն իր ստամոքսում հիշեցնում էին, որ իր տեսածն իրական էր: Այժմ, իր գոյությունը պահպանելու համար, նա հարկադրեց իրեն ողորմություն խնդրել փողոցներում: Այս խավար թագավորության մեջ հողը միայն փուշ ու տատասկ է տալիս, և որպեսզի այն ընդհանրապես հունձք տա, անհրաժեշտ է տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանք: Հայտնվելով սաստիկ կարիքի մեջ, նա խնդրում էր մարդկանց օգնել իրեն: Բայց յուրաքանչյուրը նույն

վիճակում էր: Ոչ ոք շատ բան չէր տալու նրան, քանի որ բոլորն էլ նրա պես միևնույն սաստիկ սովի պայմաններում էին:

Մի ակնթաթ կրտսեր որդու կյանքում որոշիչ պահ եկավ. տեղի ունեցավ այնպիսի փոփոխություն, որն ազդեց ձեզ վրա, ինձ վրա և ամբողջ մարդկության վրա: Առաջին անգամ իր գոյության ընթացքում կրտսեր որդին խնդրեց, որ իրեն վճարեն որպես ծառայի՝ վարձկանի, ով ֆիզիկական աշխատանք է կատարում: Սա նրա ճշմարիտ ինքնության բացարձակ աղավաղումն էր: Նա այլևս անվանի, պատվավոր և հարուստ մարդու որդի չէր. նա դժնապան էր, մսագործ, անշարժ գույքի գործակալ, փոստատար... Այժմ նա հայտնի էր իր զբաղվածությամբ, ոչ թե ինքնությամբ: Նա կորցրեց իր ինքնությունը: Առավել ընդգծելու համար նրա ինքնության կորուստը, Հիսուսն ասաց, որ նա այն աստիճան հուսահատվեց, որ համաձայնեց խոզապանի աշխատանք կատարել: Խոզերն անմաքուր էին հրեաների համար, և Հիսուսը ցույց էր տալիս բազմությանը, որ կրտսեր որդին այն աստիճան էր հուսահատվել, որ կորցրել էր ցանկացած նպատակ կյանքում, որ մինչ այդ ուներ: Այժմ նա ապրում էր ամոթի և խայտառակության մեջ: Թագավորական կյանքը, որը մի ժամանակ վայելում էր, վերածվել էր հեռավոր հուշի:

«Եվ երբ որ բոլորը հատցրեց, սաստիկ սով եղավ այն երկրում, և ինքը սկսեց չքավորել: Եվ գնաց այն երկրի քաղաքացիներից մեկի մոտ մտավ, և նա նրան ուղարկեց իր հանդը, որ խոզ արածեցնի: Եվ նա ցանկանում էր իր փորը լցնել այն եղջուրներով, որ խոզերն ուտում էին, բայց ոչ ոք չէր տալիս նրան»:

Հուսով են՝ դուք տեսնում եք զուգահեռն այս պատմության և մարդկության այսօրվա դրության միջև: Երբ մարդիկ ծանոթանում են, ի՞նչ են հարցնում. «Ինչո՞վ եք զբաղվում», «Որտե՞ղ եք աշխատում» կամ «Ի՞նչ մասնագիտություն ունեք»: Երբ հարցնում եք ինչ-որ մեկին, թե ով է նա, սովորաբար մարդիկ նշում են իրենց զբաղվածությունը: Ինչո՞ւ է այդպես: Քանի որ այս աշխարհի անեծքի հա-

մակարգում բոլորս կորցրել ենք մեր ինքնությունը և հուսահատորեն փորձում ենք գտնել այն: Մենք պատճենում ենք ցանկացած մարդու, ով գրավում է մեր ուշադրությունը, և, թվում է, թե կարևոր է: Այս ամենը տեղի ունեցավ իր Հոր տունը թողնելու Ադամի որոշումից հետո: Մեր գոյատևման մտածելակերպի պատճառով անկարող ենք տեսնել մեր ինքնությունը: Բայց քաջալերվե՛ք, քանի որ մեր պատմության կրտսեր որդին չմնաց խոզանոցում: Եվ, հետևելով այս պատմությանը, հուսով եմ՝ դուք կբացահայտեք, որ կարիք չկա, որ ինքներդ մնաք այդտեղ:

Աստվածաշունչը շարունակում է՝ ասելով, որ մեկ օր կրտսեր որդին ուշքի եկավ և հիշեց իր հոր տունը, որտեղ նույնիսկ ծառաներն ունեին ավելին, քան կարող էին ուտել: Ես պատկերացնում եմ, որ սաստիկ սովի մեջ նա հիշում էր այն համեղ կերակուրները, որոնք մի ժամանակ վայելում էր: Իմ հորեղբայր Հարոլդը «Բոինգ-17»-ի դեկապետ էր Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ: Նա մեծացել էր գյուղական համայնքում և գյուղական ընտանիքում: Յուրաքանչյուր կիրակի նրա մայրը մեծ ճաշկերույթ էր պատրաստում՝ տապակած հավով, կարտոֆիլի խյուսով, տնական հացով, կանաչ ոլոռով և այլ համեղ բանջարեղեններով: Իհարկե, դրան միշտ հետևում էր տնական թխվածքը կամ տորթը՝ որպես դեսերտ: Ես անծամբ գիտեմ, թե որքան համեղ էին այդ կերակուրները, քանի որ նրա մայրն իմ տատիկն էր:

Պատերազմի ժամանակ իմ հորեղբոր ինքնաթիռը խոցվեց Գերմանիայի տարածքում, և նա անցկացրեց շատ ամիսներ գերմանական բանտային ճամբարներից մեկում: Այնտեղ գրեթե կերակուր չկար: Մեկ անգամ, երբ հարցրի հորեղբորս, թե ինչպես նա ողջ մնաց այդ ընթացքում, նա պատմեց, որ միայն մտածում էր տուն վերադառնալու մասին՝ իր մոր տապակած հավի և կարտոֆիլի խյուսի մոտ: Համոզված եմ, որ կրտսեր որդին նման վերապրում ուներ. նա հասկացավ, թե ինչից էր զրկվել: Բայց այլևս չէր կարող հավակնել որևէ ունեցվածքի, քանի որ իր հոր ունեցվածքից արդեն իսկ ստացել էր այն ամենը, ինչն իրենն էր: Այնպես որ, նրա մոտ մի միտք ծագեց, որ տուն կգնար և կաղաչեր հորը վարձել իրեն՝ որպես ծառա:

Նրա պատկերացմամբ, որպես վարձկան աշխատելը միակ տարբերակն էր իր համար:

*«Եվ ինքն իրեն գալով՝ ասաց. «Քանի՛ վարձկաններ ունի իմ հայրը՝ հացով լցված, և ես այստեղ սովամահ կորչում եմ: Վեր կենամ, զնամ իմ հոր մոտ և նրան ասեմ. «Հայ՛ր, մեղանչեցի երկնքի դեմ և քո առջև և այլևս արժանի չեմ քո որդին կոչվելու: Ինձ քո վարձկաններից մեկի պես արա»»:
Եվ վեր կացավ, եկավ իր հոր մոտ»:*

Այսպիսով, նա տուն վերադարձավ այն մտքով, որ կադաշեր իր հորը զոնե աշխատանք տալ իրեն՝ օթևանի և կերակուրի դիմաց: Բայց Աստվածաշունչը ներկայացնում է մեզ այս պատմության զարմանալի ավարտը: Երբ նա արդեն մոտեցել էր տանը, նրա հայրը հեռվից տեսավ նրան, վազեց դիմավորելու և ամուր գրկեց: Այս պահից այս պատմությունը պետք է կոչվի Հոր սիրո պատմությունը, քանի որ նրա հայրը գրկեց նրան, թեև նա պատված էր խոզի աղբով: Հիսուսի իրեա ունկնդիրները հասկանում էին, որ այդ գրկախառնությունը հոգևորապես անմաքուր էր դարձնում հորը: Բայց հայրը հոժարաբար անմաքուր դարձավ՝ իր որդու փոխարեն: Դրանից հետո նա հրամայեց բերել իր ունեցած լավագույն հանդերձը և հագրեց որդուն՝ նրա կեղտը ծածկելու համար: Նա վերցրեց իր կնքամատանին, որը խորհրդանշում էր իր իշխանությունը, և դրեց որդու մատին: Նա տվեց նրան սանդալներ՝ հագնելու համար, ինչը նշանակում էր, որ նա կրկին ստացավ իր ամբողջ ունեցվածքը: Բայց այն, ինչ նա տվեց կրտսեր որդուն դրանից հետո, բորբոքեց ավագ որդու զայրույթը: Հայրը պատվիրեց մորթել մսացու հորթը որդու վերադարձի առթիվ: Թեև կրտսեր որդին արժանի չէր դրան, նա ետ ստացավ որդի լինելու իր դիրքը և առավելությունները. նա բացահայտ և ազատորեն որդիական պատվի արժանացավ և լիովին վերականգնվեց իր նախկին որդիական դիրքին իր տանը:

Լավ, ի՞նչ կապ ունի այս ամենը կրկնակի չափի հետ: Այս կապն անմիջական է: Հիսուսը պատմեց մի պատմություն կրտսեր որդու

հեռանալու և կրկին վերադառնալու մասին, քանի որ Նրա լսարանը՝ հրեական մշակույթի մարդիկ, կհասկանային այն, ինչ ես պատրաստվում եմ ասել ձեզ հիմա: Հրեական մշակույթում ավագ որդին ինքնաբերաբար կրկնակի չափ էր ստանում: Եթե հիշում եք, ավագ որդին չհեռացավ. կրտսեր որդին էր, որ հեռացավ և վերադարձավ: Դուք նույնպես կհիշեք, որ երբ նա հեռացավ, իր հետ տարավ հոր ունեցվածքի իրեն հասանելի մասը՝ իր օրինական բաժինը: Այժմ նա չէր կարող հավակնել հոր ունեցվածքին կամ որևէ այլ բանի: Բայց երբ վերադարձավ, և հայրը վերականգնեց նրա որդիական դիրքը և հատկապես մորթեց մսացու հորթը՝ նրա վերադարձը տոնելու համար, ավագ որդին սաստիկ բարկացավ: Ավագ որդու պատկերացմամբ, այդ հորթը պատկանում էր իրեն, քանի որ այն հոր ունեցվածքի իր բաժնի մասն էր:

Այս պատմության իմաստը հետևյալն է: Թեև կրտսեր որդին ստացել էր ունեցվածքի իր չափը, նա վերականգնվեց իր որդիական դիրքում և սկսեց վայելել երկրորդ չափը: Նշանակում է, որ նա կրկնակի չափ ստացավ հոր ունեցվածքից: Ավագ որդու տեսանկյունից, դա արդար չէր, և նա բարկացած ասաց այդ մասին իր հորը: Նա պնդեց, որ հավատարիմ է եղել՝ տարիներ շարունակ աշխատելով նրա մոտ, իսկ կրտսեր որդին միայն խայտառակություն է բերել իրենց ընտանիքի վրա: Ինչո՞ւ էր նա կրկնակի չափ ստանում:

Այսպիսով, արդյո՞ք դա արդար է: Այս աշխարհի անիծված համակարգի տեսանկյունից, որի հիմքում տանջանքով և քրտինքով կատարվող աշխատանքն է, մենք կասեինք, որ դա արդար չէ: Հավանաբար, մենք կսատարեինք ավագ եղբորը, որը հավատարմորեն աշխատել էր և կարող էր անարդարություն անվանել դա՝ այն ամենի հիման վրա, ինչ ինքն արել էր իր հոր համար:

Բայց ինչի՞ հիման վրա ենք մենք դատում, թե ինչն է արդար: Մի՞թե հայրը չէ, որ դատում և որոշում է, թե ում հանդեպ բարեհաճություն ցուցաբերի: Այս աշխարհի անեծքի համակարգի դաստիարակությունը, որը բոլորս ենք ստացել, ենթադրում է, որ եթե հայրը տվեց կրտսեր որդուն ունեցվածքի ևս մեկ չափ, ավագ որդու ժառանգությունը պակասելու էր: Բայց իրականում այդպես չէ: Հայրն այնքան հա-

րուստ էր, որ նույնիսկ նրա ծառաներն ունեին ավելին, քան բավական է: Որքան ավելին պետք է ունենային նրա որդիները:

Սատանան չի ուզում, որ իմանաք, թե որքան մեծ է մեր Աստված, և թե իրականում ով եք դուք: Նա հենց սկզբից ստեր է տարածում մեր Հոր մասին: Ապահովագրական ընկերությունները պնդում են, որ երբ աղետներ են լինում, դրանք Աստծո ձեռքի գործն են: Կրոնական կազմակերպությունները պնդում են, որ Աստծուն հաճելի է աղքատության երդումը: Մարդիկ պնդում են, որ Աստված վատ բաներ է անում լավ մարդկանց կյանքերում: Սատանան ուզում է, որ չտեսնեք, թե ով եք դուք, և թե որքան մեծ է ձեր Աստված, որպեսզի ուշքի չգաք և ամբողջ սրտով չվերադառնաք Նրա մոտ: Հավաստիացնում եմ ձեզ, որ երբ ի սրտե դիմեք Նրան, դուք կգտնեք նույն ընդունելությունը, որը ստացավ կրտսեր որդին այս պատմության մեջ:

Դուք կհարցնեք. «Իսկ ո՞վ է ավագ որդին»: Տեսնենք՝ կարո՞ղ եք արդյոք հասկանալ դա:

«Եվ նրա մեծ որդին հանդում էր: Եվ երբ որ եկավ, տանը մոտեցավ, երգերի և պար գալու ձայնը լսեց: Եվ ծառաներից մեկին կանչեց իր մոտ, հարցնում էր, թե այդ ի՞նչ է: Նա էլ ասաց նրան, թե՝ եղբայրդ եկել է, և քո հայրը մսացու եզը մորթեց, որովհետև ողջ և առողջ ընդունեց նրան:

Եվ նա բարկացավ և չէր ուզում ներս մտնել, բայց հայրը դուրս եկավ, աղաչում էր նրան: Նա էլ պատասխանեց հորը. «Ահա այսքան տարի է, որ քեզ ծառայում եմ, և քո պատվերից երբեք դուրս չեմ եկել, բայց ինձ երբեք մի ուլ չտվեցիր, որ իմ բարեկամների հետ ուրախ լինեի: Իսկ երբ այդ քո որդին եկավ, որ քո ստացվածքը պոռնիկների հետ կերավ, մսացու եզը մորթեցիր դրա համար»:

Նա էլ ասաց նրան. «Որդյա՛կ, դու ամեն ժամանակ ինձ հետ ես, և ամեն ինչ, որ իմն է, քոնն է: Բայց ուրախ լինել և խնդալ պետք էր, որ այս քո եղբայրը մեռած էր և կենդանացավ, կորած էր և գտնվեց»»:

Ավագ որդին ասաց, որ տարիներ շարունակ ստրկաբար ծառայել էր իր հորը, սակայն ամբողջ այդ ընթացքում հայրը նույնիսկ մեկ անգամ մի ուլ չէր տվել նրան՝ իր ընկերների հետ խնջույք անելու համար: Թույլ տվեք մեկնել նրա խոսքերը. «Հա՛յր, դու անարդա՛ր ես»: Բայց ուշադրություն դարձրեք Հոր պատասխանին. «Դու ամեն ժամանակ ինձ հետ ես, և ԱՄԵՆ ԻՆՉ, ՈՐ ԻՄՆ Է, քոնն է»:

Սպասե՛ք:

Այժմ հասկացա՞ք, թե ով է ավագ որդին: Ավագ որդին այնքա՛ն զբաղված էր իր հորը ստրկաբար ծառայելով, որ իր սեփական արդարության մասին սխալ պատկերացում ունենալու պատճառով չէր վայելում իր հոր բարությունը: Այն, ինչ պատկանում էր իր հորը, իրենն էր ամբողջ այդ ընթացքում:

Դուք ճիշտ եք. ավագ որդին խորհրդանշում է առաջին ուխտի օրենքը: Ավագ որդին երբեք չէր կարող վայելել իր հոր տան առավելությունները, քանի որ նա մշտապես զբաղված էր իր հոր հավանությունը վաստակելով:

**ՍԱՏԱՆԱՆ ՉԻ
ՈՒՋՈՒՄ, ՈՐ ԻՄԱՆԱՔ,
ԹԵ ՈՐՔԱՆ ՄԵԾ Է
ՄԵՐ ԱՍՏՎԱԾ, ԵՎ ԹԵ
ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ՈՎ ԵՔ
ԴՈՒՔ:**

Թեև ավագ որդին կրկնակի չափի իրավունք ուներ, միայն կրտսեր որդին էր, որ ստացավ այն:

Դուք կրտսեր որդի՛ն եք:

Կրկնակի չափը պատկանում է ձե՛զ: Դուք եք այն որդին, որն ընդունվել է ոչ թե իր գործերի հիման վրա, այլ Քրիստոսում ունեցած իր ինքնության:

Դուք Աստծո որդի կամ դուստր եք, և դուք վայելում եք այնպիսի ժառանգություն, որը վաստակելու կարիք չունեք. դուք ձրիաբար ստանում եք այն Հորից:

ԳԼՈՒԽ 9

ԱՎԵԼԻՆ, ՔԱՆ ԲԱՎԱԿԱՆ Է

Ես հասկանում եմ, որ կարող եք թերահավատորեն վերաբերվել այս գլխի վերնագրին, բայց դուք գնում եք հենց այդտեղ՝ դեպի ավելին, քան բավական է: Ոչ թե՛ որ ես ցույց եմ տալիս ձեզ ամենաթարմ, ամենաեկանտաբեր ֆինանսական սխեման, այլ՝ որ որպես Աստծո զավակ, դուք օրինական իրավունք ունեք վայելելու ձեր Հոր տան բարությունը և բարգավաճումը: Գաղափարն այն մասին, որ դուք կարող եք վայելել կրկնակի չափը կամ ունենալ ավելին, քան բավական է, կարող է անկարելի թվալ ձեր մտքում այն պատճառով, թե ինչպես եք տեսնում ձեզ ձեր կյանքի ներկա պահին: Եվ հենց ձեր միտքն է այն սկզբնակետը, որից պետք է սկսեք ձեր ճանապարհը դեպի ազատությունը: Քանի դեռ ձեր միտքը համաձայն չէ Աստծո Խոսքի հետ, դուք երբեք չեք վայելի այն առավելությունները, որոնք Նա տալիս է ձեզ: Այնպես որ, բարձրացրե՛ք ձեր աչքերը այն ամենից, ինչ տեսնում եք ձեր շուրջը, և ուղղե՛ք ձեր հայացքն այն ամենին, ինչ Աստված ձերն է անվանում Իր Թագավորության մեջ: Դադարե՛ք վիճել Աստծո Խոսքի հետ այն պատճառով, որ չեք տեսնում դրա արդյունքները ձեր կյանքում: Փոխարենը, սկսեք վիճել ձեր հանգամանքների հետ՝ Աստծո Խոսքի օգնությամբ, հավատալով, որ դրանք պետք է համապատասխանեն այն ամենին, ինչ Աստված ձերն է անվանում: Ես ձեզ պես մարդ եմ և պարզապես արել եմ այն, ինչ ասում եմ: Հավատացե՛ք Աստծո Խոսքին: Աստծո Խոսքը չի ձախողվում, և այն փոփոխություն կբերի ցանկացած հանգամանքում:

Օրինակ, ահա մի էլեկտրոնային նամակ, որը ստացել եմ մի կնոջից, ով թերահավատորեն էր տրամադրված և համարում էր, որ արդեն լսել էր ամեն ինչ այս մասին: Արդյո՞ք նա իրավացի էր:

**ԳԱՂԱՓԱՐՆ ԱՅՆ
ՄԱՍԻՆ, ՈՐ ԴՈՒՔ
ԿԱՐՈՂ ԵՔ ՎԱՅԵԼԵԼ
ԿՐԿՆԱԿԻ ՉԱՓԸ ԿԱՍ
ՈՒՆԵՆԱԼ ԱՎԵԼԻՆ,
ՔԱՆ ԲԱՎԱԿԱՆ Է,
ԿԱՐՈՂ Է ԱՆԿԱՐԵԼԻ
ԹՎԱԼ ՁԵՐ ՄՏՔՈՒՄ
ԱՅՆ ՊԱՏՃԱՌՈՎ, ԹԵ
ԻՆՉՊԵՍ ԵՔ ՏԵՍՆՈՒՄ
ՁԵՁ ՁԵՐ ԿՅԱՆՔԻ
ՆԵՐԿԱ ՊԱՀԻՆ: ԲԱՅՑ
ՀԵՆՑ ՁԵՐ ՄԻՏՔՆ Է
ԱՅՆ ՍԿՁԲՆԱԿԵՏԸ,
ՈՐԻՑ ԴՈՒՔ ՊԵՏՔ
Է ՍԿՍԵՔ ՁԵՐ
ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ ԴԵՊԻ
ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ:**

«Ես կփորձեմ ներկայացնել 22 տարի տևող իմ դժվարություններն այնքան սեղմ, որքան կարող եմ: Ամուսինս և ես մեծացել ենք քրիստոնեական ընտանիքներում և միշտ եկեղեցի ենք հաճախել: Մենք ծառայել ենք երիտասարդական ծառայության մեջ, Կիրակնօրյա դպրոցում... Երբ ամուսնացանք, մեր առաջին տարին ֆինանսապես ապահով էր: Դա ավելի քան 22 տարի առաջ էր: Այնուհետև փողը դարձավ մշտական տրտմության և խնդիրների աղբյուր, և հավատքս մշտապես տատանվում էր, որովհետև ես չէի հասկանում, թե ինչու այն, ինչը, համաձայն Խոսքի, պետք է տեղի ունենար, տեղի չէր ունենում: Եթե Աստծո Խոսքը հավիտեանական և անխախտ է, և Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան, ինչո՞ւ էր մեր կյանքն այդպիսին: Նշանակում է՝ Հիսուսը կա՛մ նահատակ էր, կա՛մ ստախոս, կա՛մ խելագար:

Այդ ամենը շարունակվեց մինչև 2013 թվականի հունվարի 28-ը, երբ ասացի ամուսնուս. «Կա՛մ Աստված կգործի իմ կյանքում, կա՛մ ես թողնում եմ ամեն ինչ»: Իմ ընթացքը եկեղեցու և Աստծո հետ ավարտված էր:

Երբ դուրս եկա տնից որոշակի գործերով, ամուսինս վերջապես լսեց Սուրբ Հոգու հորդորը և զանգեց մեր մտերիմ ընկերներից մեկին՝ զրուցելու համար: Զրույցից հետո այդ կինն ասաց, որ ցանկա-

նու՛մ է որոշ նյութեր տալ մեզ՝ լսելու համար, որոնց հեղինակը Գարի Կիսին է: Նա վկայում էր, թե ինչ էր կատարվել իր կյանքում այդ նյութերի շնորհիվ: Այնպես որ, երբ տուն եկա, ամուսինս պատմեց ինձ այդ գրույցի մասին և ասաց, որ հաջորդ օրը պետք է վերցնի այդ նյութերը:

Չգիտեմ, թե ինչ կատարվեց ինձ հետ (քանի որ ես բավականին շատ ուղեբժներ էի լսել «հոգևոր թեմաներով» հովիվներից և ուսուցիչներից), բայց ես զանգեցի այդ կնոջը և հարցրի՝ կարելի՞ է այցելել նրան այդ երեկո: Երեկոյան ուժեղ ծյուն էր գալիս, բայց ես հասա նրանց տուն: Մինչ մեքենայի մեջ էի, ասացի Աստծուն. «Լավ կլինի, որ սա լինի հենց այն, ինչ պետք է ինձ»:

Հաջորդ օրը մենք կլանված լսում էինք այդ նյութերը: Մենք սկսեցինք հասկանալ բոլոր խոսքերը հավատքի և դավանությունը պահելու մասին: Մեծ խճանկարի բոլոր կտորները վերջապես ի մի եկան: Թագավորության մասին մենք լսել էինք մի քանի տարի առաջ, ՍԱԿԱՅՆ ոչ ոք չէր բարեհաճել սովորեցնել մեզ դրա ԸՆԹԱՑՔԻ մասին՝ թե ինչպես հասնել ԴՐԱ ԱՐԴՅՈՒՆՔՆԵՐԻՆ: Իսկ դուք արեցի՛ք դա:

Այնպես որ, մենք անմիջապես սկսեցինք կիրառել այն, ինչ սովորեցինք: Մեզ գումար էր անհրաժեշտ մեր հիվորաքային վճարման համար: Հինգշաբթի էր, և ամուսինս որոշ աշխատանքներ էր կատարում իմ ծնողների տանը: Նրանք շարունակ հարցնում էին ինձ, թե որքան պետք է վճարեն նրան (նրանք գիտեին, որ մենք ծանր ֆինանսական վիճակում էինք): Ես ասացի, որ իրենք կարող են վճարել՝ որքան ուզում են. միևնույն է, դա բավական չէր լինի մեր հիվորաքային վճարումը կատարելու համար: ԲԱՅՑ դեռ հինգշաբթի էր:

Ուրբաթ օրը պետք է հանդիպեինք այն կնոջը, ով տվեց մեզ այդ լսասկավառակները: Ուժգին ծյունաբուք էր, բայց թե՛ ամուսինս, թե՛ ես ցանկանում էինք զրուցել նրա հետ Թագավորության մասին և այն մասին, թե ինչպես է Թագավորությունը գործում:

Երբ մենք պատրաստվում էինք տուն վերադառնալ, նա ցանկացավ, որ աղոթեինք, և մի չեկ տվեց. Տերը դրդել էր նրան ֆինանսա-

կան սերմ ցանել մեր կյանքում: Դա լիովին անսպասելի էր: Մենք բացեցինք այդ չեկը, այն ԱՎԵԼԻ, ՔԱՆ ԲԱՎԱԿԱՆ ԷՐ, որ կատարեինք մեր հիփոթեքային վճարումը և փակեինք այլ մանր հաշիվներ:

Ես ասացի ամուսնուս, որ դա այն ամենն էր, ինչ անհրաժեշտ էր ինձ: Ես լուսանկարեցի այդ չեկը՝ որպես հիշեցում Նրա հավատարմության մասին: Թշնամուն դուր չեկավ այն, ինչ նա տեսավ, և նա անմիջապես (ես հենց դա նկատի ունեմ՝ անմիջապես) փորձեց գողանալ մեզնից այդ սերմը: Մենք որոշեցինք, որ այդ ամենը ճշմարտություն է, և մենք չպետք է խոսեինք այնպիսի բան, ինչը կկործաներ մեր ապագան: Նա աննահանջ էր... բայց մենք հաստատ կանգնած էինք և ամուր պահում էինք մեր վահանները:

(Մինչ կշարունակեմ, դուք պետք է հասկանաք, որ ես համառ իտալուհի եմ, ով հոգնել էր իր լսած «բարգավաճման ուսմունքներից»: Եվ ամուսինս գիտեր այդ մասին: Այն, որ ես լիովին ընկալեցի այս ուսմունքը և սկսեցի կիրառել, իրական հրաշք էր: Երբեմն ամուսինս նայում է ինձ և մտածում, թե ինչ տեղի ունեցավ):

Մենք արձակեցինք մեր հավատքը և սերմ ցանեցինք մարտի 13-ին, որպեսզի մեր շինարարական ընկերությունը հնարավորինս արագ 150.000 դոլարի պայմանագիր ստանար, և մենք կարողանայինք փակել մեր ուշացրած հաշիվները, հարկերը և այլ բաներ: Ապրիլի 5-ին կնքեցինք երկու պայմանագիր, որոնց ընդհանուր արժեքը կազմեց 450.000 դոլար՝ ՄԵԿ ՕՐՈՒՄ: Դա տեղի ունեցավ ընդամենը երկու ամիս անց այն բանից հետո, երբ մենք սկսեցինք կիրառել Թագավորության սկզբունքները:

Մենք ներգրավեցինք մեր երեխաներին, և նրանք նույնպես հասկացան այս սկզբունքները: Այժմ նրանք կազմել են իրենց սեփական ցուցակները և ֆինանսական սերմ են ցանում իրենց հավաքած գումարներից՝ ստանալու համար այն, ինչ իրենք ցանկանում են: Մենք աստվածաշնչյան խոսքեր ենք փակցրել մեր տան բոլոր սենյակներում, և մեր հնգամյա փոքրիկը մոտենում է այդ խոսքերին և ասում. «Ես հավատո՞ւմ եմ, որ արդեն ստացել եմ»:

Մենք այնքան շնորհակալ ենք, որ այժմ ունենք ավելի շատ ֆի-

նաճաններ՝ նվիրաբերելու համար, և որ ևս մեկ քայլ մոտեցել ենք պարտքերից լիովին ազատվելու և մեր առաջադրանքները կատարելու շեմին:

Շնորհակալություն, հովիվ Պա՛րի, որ ժամանակ հատկացրիք և պատասխանեցիք այն էլեկտրոնային նամակներին, որոնք ես ուղարկել էի ձեզ: Մենք հասկանում ենք, որ դուք շատ ժամանակ չունեք, և այն, որ հատկացրիք ձեր ժամանակը դա անելու համար, ցույց է տալիս, թե որքան եք ցանկանում պատմել Աստծո մեծ Թագավորության աներևակայելի ուղերձը»:

Ես նման էլեկտրոնային նամակներ եմ ստանում ամեն օր: Մարդիկ՝ ձեզ և ինձ նման, բացահայտում են ճշմարտությունն այն մասին, թե ով են իրենք Քրիստոսում, սովորում են, թե ինչպես է գործում Աստծո Թագավորությունը, և վայելում են դրա առավելությունները: Իսկ ինչպե՞ս Դրենդան և ես բացահայտեցինք կրկնակի չափի սկզբունքները: Այս գլխում կպատմեմ այս մասին: Ես գիտեմ, որ մեր պատմությունները կխրախուսեն ձեզ:

Երբ Դրենդան և ես սկսեցինք սովորել Աստծո Թագավորության օրենքները և սկզբունքները, մեր կյանքը շրջադարձային փոխվեց, ինչպես արդեն պատմեցի ձեզ այս գրքի առաջին մասում (հազիվ ծայրը ծայրին հասցնելուց, խուճապի նոպաներ ունենալուց, հակադեպրեսանտ դեղամիջոցներից և սաստիկ անհուսությունից դեպի նպատակ և մատակարարում ունեցող կյանք): Կրկին ու կրկին տեսնելով Թագավորության գործերը մեր կյանքում՝ Դրենդան և ես ասում էինք. «Դու տեսա՞ր դա: Ջարմանալի՛ է»: Մենք շարունակ ականատես էինք լինում Աստծո Թագավորության գործերին և հարցեր էինք տալիս. «Ինչպե՞ս կամ ինչո՞ւ դա տեղի ունեցավ», կամ՝ «Ո՞ր սկզբունքից մենք օգտվեցինք»: Թեև մենք ստանում էինք ավելին, քան բավական է, իրականում չունեինք կրկնակի չափը՝ նույնքան ակնհայտորեն, որքան այն պատմությունների մեջ, որոնք ես կպատմեմ ձեզ: Երբ սկսեցինք վայելել կրկնակի չափը, մենք չգիտեինք, թե ինչպես անվանենք այն, ինչ կատարվում էր մեզ հետ, մինչև որ Աստված սովորեցրեց մեզ ավելին այդ մասին: Նախքան բացատրելը, թե ինչպես Աստված օգնեց ընդլայնել մեր պատկերա-

ցումը կրկնակի չափի մասին, ուզում եմ ևս մեկ անգամ վերանայել մեր բանալի աստվածաշնչյան հատվածը (փակագծերի բառերն իմ նշումներն են. դրանք այդ հատվածի մասը չեն):

«Ուրեմն, մնում է շաբաթվա հանգիստ Աստծո ժողովրդի համար, որովհետև յուրաքանչյուրը, ով մուտք է գործում Աստծո հանգստի (հավատքի) մեջ, նույնպես հանգստանում է իր գործից (այս աշխարհի անեծքի՝ տանջալի աշխատանքի, քրտինքի և գոյատևման համակարգից), ինչպես որ Աստված հանգստացավ Իրենից (քանի որ Նա ավարտեց այն)»:

– Եբրայեցիների 4.9,10, NIV

Դուք արդեն գիտեք, որ շաբաթվա հանգիստը խոստում է Քրիստոսին հավատացող յուրաքանչյուր նորկտակարանյան հավատացյալի համար, ոչ թե պարզապես Հին ուխտին վերաբերող մի իրողություն: Դուք նույնպես գիտեք, որ շաբաթն անհնարին է՝ առանց ունենալու ավելին, քան բավական է, կամ, ինչպես տեսանք Ելից 16-րդ գլխում, առանց կրկնակի չափի: Մի՛ պատկերացրեք, որ կրկնակի չափը նշանակում է ավելիով կանխիկ գումար ունենալ ամեն անգամ, երբ Աստված խնդրում է ձեզ որևէ նախագիծ սկսել:

Իմ կյանքում եղել են դեպքեր, երբ Հիսուսը պատվիրում էր ինձ որևէ նախագիծ սկսել, իսկ ես բանկում չունեի դրա համար անհրաժեշտ գումար: Հետագայում հասկացա, որ Աստված երբեք չի անհանգստանում փողի մասին, և Նա գիտի, թե որտեղից է այն գալու: Բայց Նա թույլ չէր տալիս, որ փողը հայտնվեր, որպեսզի թշնամին չփորձեր գողանալ, մինչև որ այն իսկապես անհրաժեշտ կլիներ: Թույլ տվեք զգուշացնել ձեզ. երբ այդպիսի վիճակում եք, քա՛յլ արեք միայն այն դեպքում, եթե համոզված եք, որ լսել եք Սուրբ Հոգուց: Կրկին, քանի դեռ Հիսուսը չի պատվիրել ձեզ որևէ գործ սկսել՝ առանց միջոցների, քայլ մի՛ արեք: Սպասե՛ք, մինչև որ գա Աստծո ժամանակը, և միջոցները հասանելի լինեն:

Ընդհանուր առմամբ, մենք՝ հավատացյալներս, կանչված ենք

ապրելու ֆինանսական առատության մեջ: Մենք չքավորներ չենք. մենք կարող ենք առատաձեռն լինել ամեն իրավիճակում, ինչպես և մեր Հայրը: Ես գրում եմ այս մասին, միայն որովհետև ստացել եմ բազմաթիվ էլեկտրոնային նամակներ, որոնցում մարդիկ պատմում են, որ շտապել են և չեն գործել Աստծո որոշած ժամանակի մեջ: Լսե՛ք, այն, որ Աստված ինչ-որ բան է ցույց տալիս ձեզ, դեռ չի նշանակում, եկել է դա սկսելու ժամանակը: Հաճախ Նա ինչ-որ բան է ցույց տալիս, որպեսզի տա ձեզ առաջնորդություն և ժամանակ՝ պատրաստվելու համար: Ելնելով իմ փորձառությունից՝ ժամանակը նույնքան կարևոր է, որքան Աստծուց առաջնորդություն ստանալը:

Երբ Հիսուսը սկսեց Իր ծառայությունը հայրենի քաղաքում՝ այն բանից հետո, երբ մկրտվեց Հորդանան գետում Հովհաննես Մկրտչի կողմից և 40 օր ու գիշեր ծոմ պահեց անապատում, Նա գնաց Իր տեղական ժողովարանը, վերցրեց Եսայու մագաղաթը, բացեց վաթսունմեկերորդ գլուխը և կարդաց: Այս մասին գրված է Դուկասի 4.18-21-ում.

«Տիրոջ Հոգին Ինձ վրա է, որի համար էլ օծեց Ինձ. Նա Ինձ ուղարկել է աղքատներին ավետարանելու, սրտով կոտորվածներին բժշկելու, գերիներին թողություն քարոզելու և կույրերին՝ տեսողություն, խոցվածներին արձակելու՝ ազատելով, Տիրոջ ընդունելի տարին (կամ՝ Տիրոջ բարեհաճության տարին) քարոզելու»:

Եվ գիրքը փակեց, պաշտոնյային տվեց, նստեց, և ժողովարանի մեջ ամենքի աչքերը Նրան էին մտիկ տալիս: Եվ Նա ասաց նրանց, թե՛ այսօր այս գիրքը կատարվեց ձեր ականջներում»:

Իհա՛րկե, նրանք խիստ բարկացան Հիսուսի վրա, քանի որ Նա նկատի ուներ, որ այդ հատվածն Իր մասին էր: Բայց ուշադրություն դարձրեք, թե որտեղից Հիսուսը դադարեց կարդալ: Եսայի 61-րդ գլխի առաջին և երկրորդ խոսքերում գրված է հետևյալը.

«Նա ուղարկել է Ինձ աղքատներին ավետիք տալու, կոտորած սիրտ ունեցողներին բժշկելու, զերիներին ազատություն հրատարակելու և կապալներին՝ արձակելու, Տիրոջ համար հրատարակելու տարին (կամ՝ Տիրոջ բարեհաճության տարին հրատարակելու), և վրեժխնդրության օրը՝ մեր Աստծո համար»:

Ուշադրություն դարձրեք, որ Հիսուսը դադարեց կարդալ նախադասության կեսից: Նա չկարդաց. «Եվ վրեժխնդրության օրը՝ մեր Աստծո համար» խոսքերը: Ինչո՞ւ: Քանի որ Նա ցանկանում էր կանգ առնել այդ նախադասության առաջին մասի՝ «Տիրոջ բարեհաճության տարվա» վրա: Ի՞նչ է Տիրոջ բարեհաճության տարին: Հոբեյանական տարին: Հիսուսը, ըստ էության, հայտարարեց, որ այն ամենը, ինչի շուքն էին շաբաթ օրը, շաբաթական տարին և Հոբեյանական տարին, կատարվեցին այստեղ և հիմա, քանի որ Ինքը եկել է: Եսայի 61-րդ գլուխն ամբողջությամբ տեղեկացնում է մեզ, թե ինչ արեց Հիսուսը մեզ համար: Ինչ վերաբերում է կրկնակի չափին, կարդանք 7-9-րդ խոսքերը.

«Ձեր ամոթի փոխարեն՝ կրկնապատիկ ուրախություն, և անարգանքի փոխարեն պիտի ցնձան իրենց բաժնի վրա, սրա համար կրկնապատիկը պիտի ժառանգեն իրենց երկրում, հավիտենական ուրախություն են ունենալու նրանք: Որովհետև Ես՝ Տերս, սիրում եմ իրավունքը, առում եմ անիրավությունը և հափշտակությունը, և պիտի տամ նրանց գործերի վարձքը հավատարմությանը, և նրանց հետ հավիտենական ուխտ պիտի դնեմ: Եվ պիտի ճանաչվի ազգերի մեջ նրանց սերունդը, և նրանց զավակները՝ ժողովուրդների մեջ: Բոլոր նրանց տեսնողները պիտի գիտենան, թե նրանք Տիրոջ օրհնած սերունդն են»:

– Եսայի 61.7-9

Անկասկած, ես հասկանում եմ, թե ինչ է նշանակում ամոթ զգալ

սահմանափակող ֆինանսական խնդիրների պատճառով: Անթիվ անգամներ են նվաստացում և շփոթմունք զգացել մեր ֆինանսական վիճակի պատճառով: Հիշում եմ՝ մեկ անգամ ճաշի էի հրավիրել իմ ընկերներից մոտավորապես 20 հոգու, մեր տեղական ռեստորաններից մեկում: Չեմ հիշում, թե ինչ առիթով էինք գնացել, բայց խոստացել էի, որ այդ օրը ես էի վճարելու: Հիշում եմ, որ լարվածության մեջ էի ամբողջ ճաշի ընթացքում, որովհետև չունեի այնքան գումար, որ վճարեի այդ երեկոյի համար: Այն վճարումը, որին ես սպասում էի մի ընթացիկ գործարքից, հետաձգվել էր: Իմ ունեցած միակ վարկային քարտը, որն արգելափակված չէր, սահմանաչափի գերազանցում ուներ, և ես համոզված չէի՝ արդյո՞ք կարող էի ևս մեկ անգամ օգտվել դրանից: Իհա՛րկե, ճաշի վերջում քարտը մերժվեց, և ես ստիպված էի խոնարհաբար և մեծ նվաստացում զգալով խնդրել իմ հյուրերից մեկին վճարել այդ երեկոյի համար:

Իմ կյանքում բազմաթիվ նման պատմություններ են եղել, բայց համոզված չեմ, որ ձեզ մոտ այդքան թաշկինակներ կան, որ սկսեմ թվարկել: Բայց փա՛րք Աստծուն, Հիսուսի շնորհիվ, ովքեր տեսնում են մեզ, խոստովանում են, որ մենք Տիրոջից օրհնված մարդիկ ենք:

Կրկնակի չափը պատկանում է ձեզ. Հիսուսը ձեր շաբաթվա հանգիստն է, և Նա՛ է ձեր կրկնակի չափը: Եթե դուք կարդացել եք իմ նախորդ գրքերից որևէ մեկը, գիտեք, որ Տերը շատ բաներ է սովորեցրել ինձ Թագավորության մասին եղնիկի որսի միջոցով: Իրականում, եղնիկի որսն այն միջոցն էր, որն Աստված օգտագործեց հենց սկզբում, որպեսզի գրավեր իմ ուշադրությունը Աստծո Թագավորության հանդեպ: Տարիներ շարունակ ես ձեռնունայն էի վերադառ-

**ԱՅՆ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ
ԻՆՉ-ՈՐ ԲԱՆ Է ՑՈՒՅՑ
ՏԱԼԻՍ ՁԵԶ, ԴԵՐ
ՉԻ ՆՇԱՆԱԿՈՒՄ,
ԵԿԵԼ Է ԴԱ ՍԿՍԵԼՈՒ
ԺԱՄԱՆԱԿԸ: ՀԱՃԱՆ
ՆԱ ԻՆՉ-ՈՐ ԲԱՆ
Է ՑՈՒՅՑ ՏԱԼԻՍ,
ՈՐՊԵՏՁԻ ՏԱ ՁԵԶ
ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՎ ԺԱՄԱՆԱԿ՝
ՊԱՏՐԱՍՏՎԵԼՈՒ
ՀԱՄԱՐ:**

Ում եղնիկի որսից: Թեև ժամանակ և գումար էի ներդնում, ես չունեի ոչ մի արդյունք և չէի կարողանում եղնիկի միս տուն բերել: Եթե իսկապես անկեղծ լինեմ, ես նույնիսկ մեկ կրակոց չէի արծակում: Մի տարի, երբ մտածում էի հաջորդ տարվա եղնիկի որսաշրջանի մասին, Աստված խոսեց ինձ հետ. «Ինչո՞ւ թույլ չես տալիս, որ օգնեմ քեզ եղջերու որսալ այս տարի»: Իհա՛րկե, ես նույնիսկ գաղափար չունեի, թե ինչ էր դա նշանակում, բայց Նա պատվիրեց ինձ մի չեկ վերցնել և գրել հավելյալ նշումների բաժնում. «Իմ 1987 թվականի եղջերուի համար», նշել որոշակի գումար և ուղարկել մի ծառայության, որին Նա առաջնորդեց ինձ: Նա նույնպես պատվիրեց ինձ, որ Դրենդան և ես դնենք մեր ձեռքերն այդ չեկի վրա և աղոթենք՝ հռչակելով Սարկոսի 11.24-ը.

«Մրա համար ասում եմ ձեզ, թե՛ ամեն ինչ, որ աղոթք անելով խնդրեք, հավատացե՛ք, թե կառնեք, և կլինի ձեզ»:

Կարճ ասած, այդ տարի ես գնացի մի տարածք, որը լիովին անծանոթ էր ինձ, և որսացի իմ եղջերուին գրեթե 40 թուփում: Դրենդան և ես վարվել ենք նույն կերպով վերջին 30 տարում, և ես միշտ հնձել եմ իմ եղնիկներին 30-40 թուփում: Տարիներ շարունակ տեսել եմ Աստծո գարմանալի գործերը որսի ընթացքում, ինչպես նաև շատ դասեր եմ քաղել Թագավորության մասին դրա միջոցով (իմ վաղ շրջանի բոլոր որսորդական պատմությունները գրված են իմ՝ «Հավատքի որս» գրքում):

Օհայո նահանգում ես սովորաբար գերադասում եմ որսորդությունը նետով և աղեղով կամ արբալետով՝ ջերմ աշնանային գույների մեջ, իսկ ձմեռային որսը՝ հրացանով: Եղնիկներ որսալու սահմանաչափն Օհայո նահանգում շատ շքայլ է՝ տարեկան վեց եղնիկ: Ես երբեք ստիպված չեմ եղել այդքան շատ եղնիկ և եղջերու որսալ՝ իմ ընտանիքը կերակրելու համար: Իմ սառցարանը սովորաբար լցված է լինում տարեկան երկու-երեք եղնիկի մսով: Գնահատելու համար այն, ինչ պատրաստվում եմ պատմել, դուք պետք է իմանաք, որ իմ որսորդության բոլոր տարիների ընթացքում ես երբեք չեմ որսացել

երկու եղնիկ նույն ծառից, նույն առավոտյան կամ երեկոյան: Ի դեպ, եթե դուք որսորդ եք, ես կասեմ, որ այո՛, մենք որս ենք անում նետով և աղեղով կամ արբալետով՝ ծառի վրա գտնվող դիտանոցից: Սովորաբար, երբ մեկ եղջերու եմ որսում, ես տուն եմ գալիս և վերադառնում եմ անտառ հաջորդ օրը՝ ևս մեկին որսալու համար: Բայց մի երեկո, երբ որս էի անում, Տերը ցանկացավ ինչ-որ բան սովորեցնել:

Որսաշրջանի աշնանային օրերից մեկն էր: Եղանակը մի փոքր ամպամած էր, և ժամանակ առ ժամանակ մանրամաղ անձրևը թեթև թրջում էր գետինը: Կիրակի երեկո էր, ես մի փոքր հոգնած էի առավոտյան մի քանի եկեղեցական ծառայություն անցկացնելուց հետո և անհամբեր սպասում էի մեր անտառ գնալուն: Դրենդան գնում էր գնումներ կատարելու, և մենք որոշեցինք, որ արժեք այդ երեկո եղնիկի միս ավելացնել մեր սառցարանում: Ես հագնում էի իմ քողածածկող հագուստը և հավաքում էի այլ պարագաներ, մինչ նա դուրս եկավ տնից և գնաց իր մեքենայի մոտ: Միացնելով մեքենայի շարժիչը՝ նա իջեցրեց պատուհանը և ասաց.

- Կրկնակի չա՛փ:

Ես չգիտեի, թե ինչու նա ասաց դա, թեև հետո պատմեց, որ այդ պահին լսեց այդ խոսքը Տիրոջից և առաջնորդություն զգաց, որ ասեր դա ինձ:

Այդ տարի մենք ցանել էինք երեք եղնիկի համար, և դա իմ որսի առաջին օրն էր այդ որսաշրջանի ընթացքում: Ես արագ համբուրեցի նրան, ասացի, որ համաձայն եմ, և գնացի դեպի մեր անտառը: Ես որս եմ անում իմ հողատարածքում. այնպես որ, ծանոթ էի այդ տարածքին: Բարձրանալով ծառի վրայի իմ դիտանոցը՝ ես մի քանի անգամ փչեցի փռթկացնող սուլիչը: Տասնհինգ բոպեի ընթացքում մի խոշոր ութձյուղանի եղջերու վազելով մոտեցավ իմ ծառին: Ես նետ արձակեցի գրեթե 35 մետրից, և իմ եղջերուն վայր ընկավ: Ջարմանալի՛ էր: Ես իջա ծառից և մոտեցա եղջերուին, բայց հետո հիշեցի, թե ինչ էր ասել Դրենդան՝ կրկնակի չա՛փ. այնպես որ, ես թողեցի եղջերուին այնտեղ, որտեղ ընկած էր, և կրկին բարձրացա ծառի վրայի իմ դիտանոցը:

Ըստ օրենքի՝ եղնիկի որսը թույլատրվում է միայն օրվա որոշակի

Ժամերին: Ես մտածեցի, որ այն աղմուկի պատճառով, որը բարձրացրի, երբ իջա ծառից, քայլեցի այնտեղ, իսկ հետո կրկին բարձրացա իմ դիտանոցը: Էլ չեմ խոսում այն մասին, որ եղջերուները, հավանաբար, արդեն կարող էին զգալ իմ հոտը մեծ տարածությունից, բնական տեսանկյունից գրեթե հնարավոր չէր լինի որսալ ևս մեկ եղջերուի այն կարճ ժամանակում, որը մնացել էր մինչև երեկո՝ օրենքով սահմանված որսաժամերի ավարտը: Այնուամենայնիվ, ծառի վրա մոտավորապես 15 րոպե սպասելուց հետո անմիջապես իմ ծառի տակ մի վեց ամսեկան եղջերու կանգնեց, և ես դիպուկ հարվածով գետնին տապալեցի նրան: Ջարմանալի՜ է. երկու հարված և երկու եղջերու՝ նույն ծառից: Նախկինում ինձ հետ այդպիսի բան չէր պատահել: Դա գրավեց իմ ուշադրությունը, և ես գիտեի, որ տեղի ունեցածն այն կրկնակի չափն էր, որի մասին ասաց Դրենդան:

Հաջորդ հինգ տարում ես ունեցա նույնպիսի փորձառություն: Ամեն անգամ, երբ որսի էի գնում նետով և աղեղով, ես որսում էի երկու եղնիկ նույն ծառից՝ ընդամենը տարբերությամբ: Գիտեի, որ դա սովորական չէր, և որ ես կրկնակի չափ էի ստանում: Ես հասկացա, որ Աստված ևս մեկ դաս էր սովորեցնում ինձ Իր Թագավորության մասին:

Ես միշտ եղել եմ հրացանների և, իհարկե, որսորդության սիրահար: Ունեմ ինձ պատկանող բազմաթիվ հրացաններ, որոնք օգտագործում եմ որսի ժամանակ, և ինձ միշտ դուր են եկել իմ ունեցած զենքերը: Դրենդան և ես ունենք 24 հեկտար հողատարածք, որի գրեթե 7.5 հեկտարը բաղկացած է անտառից, և մոտավորապես 4-ը՝ ճահճուտից: Աշնանը ճահճուտը կարող է չոր լինել կամ ջրով լցվել՝ կախված այն բանից, թե որքան անձրևոտ է եղել ամառը:

Մի տարի ամռանը շատ տեղումներ եղան, և երբ եկավ բաղետի աշնանային որսաշրջանը, մեր ճահճուտում շատ ջուր կար: Ամեն տարի, երբ մեր ճահճուտում ջուր էր լինում, այնտեղ բաղետ էին գալիս, բայց ես մեծ ուշադրություն չէի դարձնում դրանց: Բայց այդ տարի ջրի մակարդակը շատ բարձր էր, և մեզ մոտ այնքան խոշոր երամներ եկան, որ ես չկարողացա դիմադրել դրանց որսալու ցանկությանը: Թեև նախկինում երբեք նպատակաուղղված բաղետ չէի որսացել, ես մտածեցի, որ կարող էի գնալ ճահճուտը և փորձել բա-

դի որս անել: Որսը հրաշալի ստացվեց: Այնտեղ շատ բադեր կային, և այդ տարի մենք մի քանի անգամ ընթրեցինք բադի մսով:

Այդ տարի բադեր որսալիս նկատեցի, որ հաճախ բադերը դուրս էին գալիս իմ հրացանի հասանելիության գոտուց: Ես օգտագործում էի իմ մշտական հրացանը, որով որսում էի ամեն ինչ՝ սկսած նապաստակներից մինչև փասիաններ: Սակայն, երբ բադերը թռչում էին՝ անհասանելի դառնալով իմ հրացանի համար, ես հիշեցի, որ լսել էի բադի որսի համար նախատեսված նոր տեսակի հրացանների մասին: Դրանք քողածածկված են և կրակում են ավելի մեծ փամփուշտներով, որոնցում կոտորակի լիցքն ավելի շատ է, ինչը թույլ է տալիս ավելի հեռու կրակել: Ես որոշեցի անպայման տեսնել այդ հրացանները:

Այնպես ստացվեց, որ բադի որսաշրջանից մեկ ամիս անց ես տեղական սպորտային խանութում էի և ջրային թռչունների համար նախատեսված հրացանների ցուցադրափեղկ նկատեցի: Մի փոքր նայեցի այդ հրացաններին, սակայն, քանի որ դրանք արժեին 2.000 դոլար, և ես չէի ունենա նման հրացանի կարիք հաջորդ 10 ամսում՝ մինչև բադի հաջորդ որսաշրջանի սկիզբը, ես որոշեցի դեռ չգնել այն: Բայց, առանց մտածելու, բարձրածայն ասացի. «Տե՛ր, ես կուզեի այսպիսի հրացան ունենալ»: Ես շատ չմտածեցի այդ մասին խանութից հեռանալուց հետո, բայց մի քանի շաբաթ անց քարոզում էի կորպորատիվ վաճառքի մասնագետների. դա ոչ թե եկեղեցական հավաքույթ էր, այլ հանդիպում կորպորատիվ վաճառքի մասնագետների հետ: Երբ ավարտեցի, այդ ընկերության գործադիր տնօրենը շնորհակալություն հայտնեց ինձ իմ խոսքի համար և ասաց.

- Այս երեկո մենք ցանկանում ենք արտահայտել մեր երախտագիտությունը ձեր խոսքի համար մի նվերով:

Ես ցնցված էի, որովհետև նա նվիրեց ինձ ճիշտ այնպիսի հրացան, որը տեսել էի այդ սպորտային խանութում մի քանի շաբաթ առաջ: Իմ խոսքերը՝ «Տե՛ր, ես կուներեմ այս հրացանից», և այն փաստը, որ անցյալում ես հրացաններ էի նվիրել, բերեցին այդ հունձքը:

Այս գրքաշարի առաջին գլխում, որը կոչվում է *«Ձեր ֆինանսա-*

կան հեղափոխությունը. Համաձայնության գորությունը», ես խոսում եմ այն սկզբունքի մասին, որի շնորհիվ ստացա այդ հրացանը: Ես անվանում եմ այն «մանգաղի սկզբունք». այս մասին գրված է Մարկոսի 4.26-29-ում: Առաջարկում եմ ձեզ ձեռք բերել այդ գիրքը, եթե դեռ չեք կարդացել: Այդ հրացանը ստանալը, անկասկած, զարմանալի էր, սակայն սա այն պատմությունը չէ, որին ցանկանում էի գրավել ձեր ուշադրությունը: Բայց այն, ինչ ուզում եմ պատմել, տեղի ունեցավ այս պատմության պատճառով:

Այն բանից հետո, երբ ստացա այդ հրացանը և հասկացա, թե ինչպես գործի դրեցի այդ հունձքը, մեկ օր մտածեցի, թե ուրիշ ի՞նչ հրացաններ եմ ցանկանում ունենալ, չէ՞ որ ես մի քանի տասնյակ հրացան էի ցանել, և որոշեցի փորձարկել Թագավորության օրենքները: Միակ տեսակի հրացանը, որը չունեի իմ հավաքածուի մեջ, հորիզոնական փողերով երկփողանի հրացանն էր: Այդ հրացանները գեղեցիկ են և սովորաբար էժան էլ չեն: Այնպես որ, ես ասացի. «Տե՛ր, ուզում եմ ունենալ այդ գեղեցիկ հորիզոնական փողերով երկփողանի հրացաններից»:

Մոտավորապես մեկ ամիս անց ես զանգ ստացա իմ ծառայության մի գործընկերոջից, և նա ասաց, որ ուզում է երկփողանի հրացան գնել ինձ համար: Ես ոգևորվեցի: Նա ասաց, որ փոստով կուղարկի այն: Մի քանի օր անց ես փոստով ստացա երկու գեղեցիկ և շքեղ երկփողանի հրացան: Ուշադրություն դարձրեք, որ ես ստացա երկու հրացան: «Զարմանալի՛ է», - մտածեցի: Ես զանգեցի այդ մարդուն և շնորհակալություն հայտնեցի: Մի քանի օրից նա ուղարկեց ինձ ևս երկու հրացան: Երբ ես զանգեցի, որ կրկին շնորհակալություն հայտնեմ, նա ասաց.

- Ես այնքա՛ն տպավորված էի, որ դուք անձամբ զանգեցիք ինձ շնորհակալություն հայտնելու համար, որ ցանկացա ևս երկու հրացան ուղարկել ձեզ:

Ես տպավորված էի այդ նվերներով, բայց սկսեցի որոշակի հաջորդականություն նկատել: Երկու հրացան՝ ամեն անգա՞մ: Նման է կրկնակի չափի:

Գրեթե երկու ամիս առաջ ես սովորեցնում էի առավոտյան և երեկոյան երկու տարբեր եկեղեցիներում, որոնք գտնվում էին նույն քաղաքում: Առավոտյան ժառանգությունից հետո մի մարդ մոտեցավ ինձ և ասաց.

- Ես կուղարկեմ ձեզ իմ գեղեցիկ «Բրաունինգ» կիսաավտոմատ հրացանը:

Կրկին, ես ոգևորվեցի: Տարօրինակ է, որ երեկոյան հավաքույթին էլ, մյուս եկեղեցում, մի մարդ մոտեցավ ինձ և ասաց.

- Ես մի նոր հրացան եմ գնել, որը դեռ տուփի մեջ է, և ուզում եմ նվիրել ձեզ:

Այն օպտիկական նշանառությամբ գեղեցիկ Մարլին 30/30 էր՝ մի հրացան, որը միշտ ինձ դուր էր եկել, բայց որը ես երբեք չէի ունեցել: Կրկին, ես զարմացա, բայց նաև հասկացա, որ դա կրկնակի չափն էր:

Այդ իրադարձությունից շաբաթներ անց կատարվեց նույն բանը. մեկ օրում ինձ երկու հրացան նվիրեցին: Անկասկած, ես կարող եմ ասել, որ օրինված եմ հրաշալի հրացաններով: Բայց, ինչպես և յուրաքանչյուր պատմության մեջ, որը պատմում եմ, ես միշտ հարց եմ տալիս. «Ինչպե՞ս դա տեղի ունեցավ»: Իհարկե, արդեն պատմել եմ, որ ես շատ հրացաններ էի ցանել անցյալում, սակայն երբեք չէի ասել՝ Տե՛ր, ես վերցնում եմ սա, մինչև այդ ժամանակը: Սակայն, բացի մանգաղի սկզբունքից, ես հստակ և ակնհայտ օգտվում էի կրկնակի չափի սկզբունքից և ուզում էի հասկանալ, թե ինչպես էի անում դա: Ես հավատում եմ, որ Տերը ցույց էր տալիս ինձ, որ շատերս բաց ենք թողել Թագավորության հունձքի այս կարևոր կողմը, և ես որոշ ժամանակ կանցկացնեմ հաջորդ գլխում՝ խոսելով այս մասին: Բայց, մինչ դա անելը, պարզապես պետք է պատմեմ ձեզ, թե ինչ տեղի ունեցավ ինձ հետ մինչև այդ տարվա ավարտը:

Այն բանից հետո, երբ փոստով ստացա այդ հրացանները, կատարվեց ևս մեկ բան՝ ինձ հետ տեղի ունեցած ամենազարմանալի պատմություններից մեկը, որում կրկնակի չափն արտահայտվեց ակնհայտ և բացահայտ, և չկար ոչ մի կասկած, որ դա կրկնակի չա-

փի օրինակ էր: Այս պատմությունն իմ մեքենաների մասին է, մասնավորապես՝ իմ մարգարտե սպիտակ «Կադիլակ Էսկալադի», որն ինձ նվիրել են, և որի մասին պատմեցի ձեզ մի քանի գլուխ առաջ: Ինչպես արդեն նշեցի, Ղրենդան և ես մեքենաների սիրահար չենք: Սովորաբար մենք այնքան ենք վարում մեր մեքենաները, մինչև որ դրանք այլևս չեն աշխատում կամ կորցնում են իրենց տեսքը:

Կրկին, ես պետք է նշեմ, որ Ղրենդան և ես մի քանի մեքենա ենք նվիրել, սակայն նախկինում երբեք հավատքով պահանջ չենք ներկայացրել, որ ցանկանում ենք հնձել այդ նվիրատվություններից: Բայց եթե հիշում եք այդ պատմությունը, երբ մենք վարեցինք մեր կողմից վարձած «Էսկալադը» մեր համաժողովի ընթացքում և ասացինք. «Մեզ դուր է գալիս այս մեքենան. մենք պետք է այսպիսի մեքենա գնենք», մենք չէինք սպասում, որ ինչ-որ մեկը պարզապես կգանձեր և կասեր, որ ցանկանում է այդպիսի մեքենա գնել մեզ համար: Սակայն հենց դա էլ տեղի ունեցավ: Եվ, իհարկե, մենք չէինք ասել ոչ ոքի, որ այդպիսի մեքենա էինք ցանկանում: Եվ, ինչպես արդեն պատմեցի, մենք մարգարտե սպիտակ կարճ «Էսկալադ» ստացանք, և այն պարզապես հրաշալի է: Ինձ դուր է գալիս այդ մեքենան:

Այնուամենայնիվ, այս պատմությունն ունի առավել զարմանալի շարունակություն, որը տեղի ունեցավ անցած ամռանը: Մենք արդեն շուրջ մեկուկես տարի վարում էինք այդ «Էսկալադը», և մեկ անգամ նկատեցի, որ շարժիչի անսարքության ցուցիչի լույսը միացավ: «Խնդիր չկա», - մտածեցի ես, բայց որոշեցի պարզել պատճառը: Ես տարա այն ստուգման, և ինձ ասացին, որ մեքենան սարքին է: Այդ ցուցիչը պարզապես մի փոքր յուղ էր գրանցել արտափքման խողովակի մեջ, և իրականում դա որևէ խնդիր չի ստեղծի: Նրանք ասացին, որ շարժիչը կաշխատի այնքան ժամանակ, որքան ցանկանամ վարել այդ մեքենան: Ես հարցրի՝ ինչու էր այն յուղ գրանցել: Իմ «Էսկալադի» վրա դրված էր ոչ գործարանային արտափքման խողովակ, և նրանք մտածեցին, որ դա էլ կարող էր լինել յուղի աննշան առկայության պատճառը: Կրկին, ինձ ասացին, որ շարժիչը շատ լավ վիճակում է, և ես կարող եմ ակնկալել, որ այն շատ երկար կաշխատի:

Մեկ անգամ, երբ պարզապես զրուցում էի այն մարդու հետ, ով

նվիրել էր ինձ այդ մեքենան, ես նշեցի ցուցիչի լույսի հետ կապված խնդիրը: Նա ասաց.

- Ճիշտ է, ես տեսել եմ նման խնդիր «Զեներալ Մոթորս»-ի այլ մեքենաների մոտ: Իրականում,- ասաց նա,- դա բավականին տարածված է ավելի հին մոդելներում:

Նա բացատրեց, որ դա որևէ կերպով չի ազդի մեքենայի վրա, և որ ես վարելու եմ այն հաջորդ տասը կամ ավելի տարիների ընթացքում՝ առանց որևէ խնդրի:

Նա գիտեր, որ Դրենդան և ես տուն ունեինք Ֆլորիդայում, որը նոր էի գնել: Ես ցնցված էի այն բանից, ինչ նա ասաց դրանից հետո.

- Ահա թե ինչ կասեմ: Գնացե՛ք այս մեքենայով Ֆլորիդա և օգտագործե՛ք այստեղ, իսկ ես կգնեմ ձեզ համար ևս մեկը, որով կվերադառնաք այստեղ՝ Օհայո:

Այո՛, այժմ ես ունեմ երկու մարգարտե սպիտակ կարճ «Էսկալադներ», որոնք գերազանց են ամեն առումով՝ բացի այն, որ առաջինի շարժիչի ցուցիչի լույսը ժամանակ առ ժամանակ միանում է: Երկուսն էլ գերազանց են ամեն առումով: Կրկին, դա այն պահերից մեկն էր, երբ ուզում ես ասել. «Դու տեսա՞ր դա»: Դրենդան և ես կսմթում ենք մեզ, երբ վարում ենք այդ գեղեցիկ մեքենաները: Մենք չենք վճարել ոչ մեկի համար, բայց երկրորդի դեպքում գիտեինք, որ կրկնակի չափ ստացանք:

Ես չեմ պատմում ձեզ այս պատմությունները՝ պարծենալու համար, բայց, իմ ընկե՛ր, ես օրինվա՛ծ եմ: Ես վայելում եմ կրկնակի չափը, որը, ինչպես գիտեք, նշանակում է ունենալ ավելին, քան բավական է: Ես ունեմ հրացանների պահարան՝ հրացանների հավաքածուով, որոնք ավելին են, քան բավական է: Ես ունեմ երկու նույնատեսակ «Էսկալադներ», որոնց համար ոչինչ չեմ վճարել: Կարծում

**ԵՍ ՉԳՏՈՒՄ ԵՄ
ԹԱԳԱՎՈՐԻՆ ԵՎ ՆՐԱ
ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆԸ,
ԲԱՅՑ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ ԳՏՆՈՒՄ ԵՄ
ԱՎԵԼԻՆ, ՔԱՆ ԲԱՎԱԿԱՆ
Է՝ ԿՐԿՆԱԿԻ ՉԱՓԸ:**

Եմ՝ դուք կհամաձայնեք, որ դա ավելի, քան բավական է: Եվ այնպես չէ, որ խրախուսում եմ ձգտել նյութական իրերի. ո՛չ: Ես չեմ կառչում իրերից, չեմ երկրպագում իրերին և չեմ ձգտում դրանց: Ես ձգտում եմ Թագավորին և Նրա Թագավորությանը, բայց Թագավորության մեջ գտնում եմ ավելին, քան բավական է՝ կրկնակի չափը:

Սպասե՛ք, ես դեռ չեմ ավարտել վկայությունները Տիրոջ բարության և կրկնակի չափի մասին:

Վերջին 20 տարում կինս և ես ցանկանում էինք տուն ունենալ լուղափի մոտ: Ո՛չ, թույլ տվեք այլ կերպ ասել. կինս միշտ էր ցանկացել դա: Նա սիրում է օվկիանոսը: Տարիներ շարունակ նա դիտում էր տներ օվկիանոսի մոտ: Անցյալում, երբ մենք հարմար գնով տներ էինք տեսնում, որոնք նրան դուր էին գալիս, մեր ֆինանսներն արդեն ներդրված էին լինում ծառայողական նախագծերի մեջ, և մենք սպասում էինք: Այս տարի ես աղոթում էի մեր տան նկուղում, երբ մարզվում էի իմ հեծանվային մարզասարքով: Հանկարծ Տերն ուժգին հպվեց ինձ՝ ասելով. «Ասա՛ Դրենդային, որ գնա Ֆլորիդա՝ այն քաղաքը, որտեղ ցանկանում է տուն ունենալ, և ասա՛ նրան, որ գնի իր տունն օվկիանոսի ափին այս շաբաթ»: Այս շաբաթ՝ Լսելով դա՝ հոգումս զգացի, որ շատ հրատապ է: Ես ասացի Դրենդային այն, ինչ Տերն ասաց ինձ, և մենք զանգեցինք այդ քաղաքում ապրող մեր ընկերուհիներից մեկին, որպեսզի հարցնեինք՝ արդյո՞ք կցանկանար ուղեկցել Դրենդային մի քանի օրով՝ տուն որոնելու համար: Նա ասաց, որ մեծ սիրով կանի դա:

Դրենդան առջանց որոնումներ արեց և կազմեց շուրջ 25 տների ցուցակ, որոնք ցանկանում էր տեսնել: Արդեն Ֆլորիդայում նա կրճատեց 25 տներից բաղկացած այդ ցուցակը՝ դարձնելով հինգ հնարավոր տարբերակ, նաև մեկ տարբերակ ևս, որը, նրա ասելով, իրեն շատ էր դուր եկել: Այդ պահին ես վազեցի այնտեղ և միացա նրան, և նա ցույց տվեց ինձ այդ հինգ տները, նույնպես և իրեն դուր եկած տունը: Մենք կրճատեցինք այդ հինգ տների ցուցակը երկուսի՝ թողնելով այն տունը, որը նրան դուր էր եկել, և մեկ այլ տուն, որը լավն էր, բայց ոչ այնքան, որքան նրան դուր եկած տունը: Պետք է խոստովանեմ, որ, երբ տեսա այդ տունը, ես գիտեի, որ այն Դրեն-

դայինն է, և մենք հայտ ներկայացրինք այդ տան համար: Տան տերն ընդունեց մեր հայտը, և մենք պայմանագիր կնքեցինք՝ մեր նոր տունը գնելու համար:

Մի քանի շաբաթ անց, երբ մեր տանն էինք՝ Օհայոյում, և պարզապես հանգստանում էինք, Դրենդան հոգոց հանեց և ասաց.

- Այդ տունն ի՛մն է:

- Ես գիտեմ,- ասացի: Այդ տունը քո՛նն է: Աստված ասաց ինձ, որ ես պետք է գնեմ քո տունն օվկիանոսի մոտ այն շաբաթվա ընթացքում, երբ ուղարկեցի քեզ այդտեղ:

- Ո՛չ,- ասաց նա:- Դու չհասկացար: Այդ տունն ի՛մն է:

Նա պատմեց, որ տարիներ շարունակ տներ էր դիտում այդ տարածքում, և մեկ անգամ տեսավ մի տան լուսանկար, որը գովազդվում էր անշարժ գույքի կայքերից մեկում: Այդ տունը միանգամից դուր եկավ նրան: Նրան դուր եկավ այդ տանը վերաբերող ամեն ինչ՝ իսպանական միջերկրածովյան ճարտարապետական ոճը, հատակագիծը, գտնվելու վայրը, մի խոսքով՝ ամեն ինչ: Նա հիշեց, որ դրեց իր մատն այդ լուսանկարի վրա և ասաց. «Տե՛ր, ես ուզում եմ ունենալ այս տունը»: Բայց նա գիտեր, որ այն չափազանց թանկ արժեր, և որ մենք արդեն պարտավորվել էինք ֆինանսներ տրամադրել այլ նախագծերի համար: Այնպես որ, նա շարունակեց դիտել այլ տներ մեր գնային սահմանում: Բայց ոչ մի այլ տուն չգրավեց նրան, և մենք այդպես էլ հայտ չներկայացրինք ոչ մի տան համար: Մենք պարզապես խաղաղություն չունեինք մեր ներսում այլ տան վերաբերյալ:

Դուք նույնպես պետք է իմանաք, որ ավելի քան երկու տարի առաջ մենք սերմ ցանեցինք Ֆլորիդայի քաղաքներից մեկում՝ օվկիանոսի ափի մոտ տուն ունենալու համար: Մենք սերմ ցանեցինք՝ դավանելով, որ ունենք լողափի մոտ գտնվող տուն այդ քաղաքում, մենք արդեն ունենք այն, և մենք այն վերցրինք հենց մեր սերմը ցանելու օրը: Ես հիշում եմ այն տեղը և այն պահը, երբ բռնեցինք մեկս մյուսի ձեռքը և համաձայնեցինք Դրենդայի՝ օվկիանոսի ափին գտնվող տան համար: Բայց այժմ, երբ պայմանագիր էինք կնքել, Դրենդան հանկարծ հիշեց այն լուսանկարը, որը տեսել էր երկու տարի առաջ,

և հասկացավ, որ դա նույն տունն է՝ ի՛ր տունը:

Այդ տան տվյալները ստուգելուց հետո պարզեցինք, որ տան տերն իսկապես մի քանի տարի առաջ փորձել էր վաճառել, բայց չէր վաճառվել, և նա հեռացրել էր իր հայտարարությունը: Այդ ժամանակ էր, որ Դրենդան տեսել էր այդ տան լուսանկարը վաճառվող տների ցուցակում: Տան տերը որոշել էր կրկին վաճառքի հանել այն, և ես հասկացա, թե ինչու հանկարծակի հրատապ զգացում ունեցա և որոշեցի ուղարկել Դրենդային օվկիանոսի ավիո՝ ասելով. «Դու պետք է տուն գնես այս շաբաթվա ընթացքում»: Նա կարող է հաստատել, որ սովորաբար ես այդ կերպով փող չեմ ծախսում: Ժամանակը շատ կարևոր է: Այս անգամ իմ ֆինանսները ներգրավված չէին տարբեր նախագծերում, և ես կարող էի տրամադրել դրանք տուն գնելու համար: Համոզված եմ, որ շատերն էին ցանկանում ձեռք բերել այդ տունը, և այդ պատճառով է, որ ես հրատապություն զգացի: Ջարմանալին այն է, որ այդ տան գինը մնացել էր նույնը, ինչ մի քանի տարի առաջ, երբ այն վաճառքի էր հանվել, և Դրենդան տեսել էր այն: Ես հավատում եմ, որ Աստված պահել էր այդ տունը նրա համար:

Այս պատմության մեջ նույնպես կրկնակի չափ կա: Մինչ մենք սպասում էինք, որ այդ տան պայմանագիրն ուժի մեջ մտներ, մի հեռախոսազանգ ստացանք Դրենդայի մորից: Նրանք 32 տարի է, որ տուն ունեին Կանադայում: Մենք գնացել էինք այնտեղ մի քանի անգամ, և մեզ դուր էր եկել այդ տունը և այդ վայրը: Այն մի կղզու վրա է՝ անմիջապես ջրի վրա: Օվկիանոսն ընդամենը 10 մետրով է հեռու նրանց տնից: Քանի որ Դրենդայի ծնողները ծերանում էին, որոշեցին, որ այլևս չեն ցանկանում հոգալ այդքան հեռու գտնվող տան պահպանության և ծախսերի մասին: Նրանք հարցրին՝ արդյո՞ք մենք չենք ցանկանա գնել այն, բայց ես հրաժարվեցի: Օհայոյից այդտեղ հասնելու համար պետք էր 31 ժամվա ճանապարհ անցնել, ու թեև ինձ դուր էր եկել այդ վայրը, ես չէի կարող հաճախ լինել այնտեղ՝ իմ ճանապարհորդությունների պատճառով: Այնպես որ, նրանք վաճառքի հանեցին այդ տունը մի անշարժ գույքի գործակալի միջոցով, բայց երկու տարում ոչ մի գնորդ հետաքրքրություն չցուցաբերեց:

Եվ մինչ սպասում էինք, որ մեր օվկիանոսի ավիո մոտ գտնվող

տան գործարքն ավարտվեր, Դրենդայի ծնողները զանգեցին և ասացին, որ նրանք փորձեցին վաճառել այդ տունը, սակայն ապարդյուն, և պատրաստ են վաճառել այն կես գնով, եթե մենք ցանկանայինք գնել և պահպանել՝ որպես ընտանեկան սեփականություն: Ես մտածեցի, որ երեխաներս արդեն մեծացել են, և նրանք կցանկանան հանգստանալ այնտեղ, քանի որ այն գտնվում է հրաշալի վայրում: Դրենդան և ես աղոթեցինք և պատասխանեցինք, որ կգնենք այն: Մեզ մոտ մնացած գումարը բավական էր այդ գնումը կատարելու համար: Բացի այդ, նախորդ տարում մենք ինքնաթիռ էինք գնել իմ ընկերության համար, ինչը թույլ էր տալիս հասնել այնտեղ 5 ժամում, ոչ թե 31 ժամում՝ մեքենայով գնալու դեպքում: Այդ կերպով այդ տուն գնալն ավելի հավանական էր դառնում:

Երբ արդեն ավարտել էինք այդ երկու տների գործարքները, մեկ օր իմ գրասենյակում էի, երբ հանկարծ հասկացա. «Սպասի՛ր, սա կրկնակի չա՛փ է»: Կինս տարիներ շարունակ երազում էր տուն ունենալ օվկիանոսի մոտ: Այժմ երկու ամսվա ընթացքում նա ձեռք բերեց մի տուն, որը գտնվում է Միացյալ Նահանգների հարավային մասում, որտեղ տաք է ձմռանը, բայց չափազանց շոգ է ամռանը՝ երկար ժամանակով ապրելու համար: Իսկ Կանադայում գտնվող տունը գերազանց եղանակային պայմաններ ունի ամռանը, բայց չափազանց ցուրտ է ձմռանը: Մենք հասկացանք, որ այժմ նա ունի տուն օվկիանոսի մոտ՝ տարվա բոլոր եղանակների համար: Անհավատալի՛ է: Երբ այդ երկու գործարքներն ավարտվեցին, մենք, անկասկած, ասացինք միմյանց. «Դու տեսա՞ր դա»: Կարծում եմ՝ կհամաձայնեք, որ այս պատմությունն իսկապես վերաբերում է կրկնակի չափին: Ջարմանալի՛ է:

**ՄԻ՛ ՄՏԱԾԵՔ,
ՈՐ ԿՐԿՆԱԿԻ
ՉԱՓԸ ՄԻԱՅՆ
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՈՒՄ Է
ԻՆՉ-ՈՐ ԲԱՆԻՑ ԵՐԿՈՒ
ՀԱՏ ՌԻՆԵՆԱԼՈՎ:
ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ,
ԿՐԿՆԱԿԻ ՉԱՓԸ
ՊԱՐՋԱՊԵՍ
ՆՇԱՆԱԿՈՒՄ Է
ՌԻՆԵՆԱԼ ԱՎԵԼԻՆ, ՔԱՆ
ԲԱՎԱԿԱՆ Է:**

Ես բերեցի մի քանի օրինակ այն մասին, թե ինչպես Աստված երկուական առարկաներ տվեց Դրենդային և ինձ: Ես հավատում եմ, որ Աստված այդպես վարվեց, որպեսզի ցույց տար մեզ կրկնակի չափի սկզբունքը՝ գործողության մեջ: Այնուամենայնիվ, մի՛ մտածեք, որ կրկնակի չափը միայն սահմանափակվում է ինչ-որ բանից երկու հատ ունենալով: Իրականում, կրկնակի չափը պարզապես նշանակում է ունենալ ավելին, քան բավական է: Աստված օգտագործեց այս շատ հստակ օրինակները՝ երկուական առարկաներով, որպեսզի գրավեր իմ ուշադրությունը կրկնակի չափի սկզբունքի հանդեպ: Այնպես որ, ցանկացած ոլորտում առատ մատակարարում ունենալը կրկնակի չափ է: Հուսով եմ՝ դուք հասկացաք կրկնակի չափի և շաբաթվա հանգստի սկզբունքները: Կյանքն այնքան՝ զարմանալի է Աստծո թագավորության մեջ: Ես գրում եմ այս գլուխը Կանադայում գտնվող իմ տանը և պատուհանից օվկիանոսին եմ նայում: Ես տեսնում եմ ձայեր և բաղեր՝ իմ տնից ընդամենը 20 մետր հեռավորության վրա: Ես խաղաղ եմ և չեմ զգում ոչ մի ճնշում: Լիովին վճարել եմ այդ տան համար, և ես օրինված եմ: Ես կատարում եմ իմ առաջադրանքը՝ ես պատմում եմ իմ Հոր թագավորության բարի լուրը: Ես որդի եմ Նրա տանը և քաղաքացի եմ Նրա թագավորության մեջ, և ես վայելում եմ կրկնակի չափը:

Դրենդան և ես կարող ենք բազմաթիվ պատմություններ գրել այն մասին, թե ինչպիսի ազդեցություն են թողել Աստծո թագավորությունը և դրա օրենքները մեր կյանքի վրա, ինչպես նաև հազարավոր մարդկանց կյանքերի վրա, որոնք ուղարկում են մեզ իրենց պատմությունները: Ինչպես ասացի, դուք կարող եք կարգավ այս ամենի մասին Աստվածաշնչում, բայց այնքան՝ ոգեշնչող է, երբ Աստվածաշունչը կենդանանում է ձեր աչքերի առջև:

Այս պահին ուզում եմ մի նշում անել: Իրականում, ես մեծ ռիսկի եմ դիմում՝ պատմելով մարդկանց այն մասին, թե ինչպես է Աստված օրհնել Դրենդային և ինձ, և այն ընթացքի մասին, որն անցել ենք: Շատ հաճախ մարդիկ սխալ են հասկանում սա: Երբեմն նրանք կարող են մտածել, որ մենք հպարտանում և պարծենում ենք: Կամ էլ՝ մտածում են, որ մենք վերցրել ենք իրենց տասանորդների գումարները կամ զոհաբերությունները և օգտագործել մեզ համար: Ու-

զում եմ ասել, որ Ղրենդան և ես չենք վերցնում ոչ մի գումար մեր հեռուստատեսային հաղորդումներից և մեր նյութերի վաճառքից: Այո՛, իհարկե, մենք ստանում ենք աշխատավարձ մեր եկեղեցուց, որը հովվում ենք: Բայց մենք ունենք և միշտ ունեցել ենք ձեռնարկություններ, և Աստված օրհնում է դրանք: Պարզապես ուզում եմ, որ իմանաք, թե ինչպիսի սրտով ենք պատմում մեր կյանքի պատմությունները: Ես զգացի, որ պետք է պատմեմ ձեզ, թե ինչ է կատարվել մեր կյանքում, և ինչ է Աստված սովորեցրել մեզ այդ իրադարձությունների միջոցով: Այն արդյունքները, որոնց մասին մենք պատմում ենք, Գարի և Ղրենդան Կիսիների արդյունքները չեն. մենք այդքան լավը չենք: Ո՛չ, այն, ինչ մենք տեսել ենք, և այն, ինչ մենք վայելում ենք, մեր Հոր և Նրա Թագավորության ազդեցության արդյունքներն են: Մենք պատմում ենք այս պատմությունները, որովհետև ուզում ենք, որ դուք հասկանաք այս սկզբունքները: Մի ժամանակ մենք ինքներս ոչինչ չուներինք, և ես գրում եմ այս գիրքը միայն մեկ պատճառով՝ ձեզ համար: Ես ուզում եմ, որ իմանաք, թե ինչպես են գործում այս սկզբունքները, որպեսզի հասկանաք և ընդունեք այն, ինչ Աստված պատրաստել է նաև ձե՛զ համար:

Հասկացե՛ք, որ ես սաստիկ ատում եմ աղքատությունը: Այն ինը տարիները, որոնց ընթացքում ես ապրում էի մշտական ճնշվածության և վախի մեջ, բառացիորեն նման էին դժոխքի՝ այս երկրի վրա: Հուսով եմ՝ դուք կհիշեք, որ շաբաթվա հանգիստը պատկանում է ձեզ և ինձ: Հաջորդ գլխում ես կօգնեմ ձեզ հասկանալ, թե ինչպես օգտվեք շաբաթվա հանգստից:

Եվս մեկ նշում այս գլխի վերաբերյալ. երբ ավարտեցի նախորդ նախադասությունը, քարտուղարս եկավ իմ գրասենյակ և ասաց, որ ինձ ծանրոց են ուղարկել: Ես զարմացա, երբ, բացելով այն, գտա երկու շատ գեղեցիկ հրացան: Դա այնքա՛ն խրախուսական է: Ասես Աստված «Ամեն» ասաց այն ամենին, ինչ գրում էի:

Այն բանից հետո, երբ այս գիրքը տպագրվեց, և ստացա գրքերի առաջին խմբաքանակը բեռնատար մեքենայով, ես ոգեշնչված էի, որ առաջին անգամ կարող էի սովորեցնել այս սկզբունքները Ատլանտայում անցկացվող մեր «Հեղափոխություն» համաժողովին: Ես

այնքան ոգևորված էի, որ կարող էի առաջարկել մարդկանց իմ նոր գիրքը: Երբ պատրաստվում էի դահլիճ գնալ՝ քարոզելու, իմ քարտուղարուհին զանգեց և ասաց, որ ինձ զանգել է այն մարդը, ով երկու հրացան էր ուղարկել ինձ, և ցանկանում է գրուցել ինձ հետ հենց հիմա: Ես զանգեցի նրան: Նա մեծ ոգևորությամբ ասաց, որ քիչ առաջ «ՅուՓիես»-ի գրասենյակում էր և ուղարկել էր ինձ ևս երկու հրացան: Բացի այդ, նա ուղարկել էր ևս մեկ հրացան Ղրենդայի համար, և քանի որ նա գիտեր, որ Ղրենդան չի զբաղվում որսորդությամբ, ուղարկել էր նրան 1.500 դոլար՝ հարյուր դոլարանոց թղթադրամներով: Ես ցնցված էի: Հասկացա, որ Աստված կրկին հաստատում էր այն, ինչ ես անում էի, և ինչ-որ իմաստով պատվիրում էր ինձ շարունակել իմ աշխատանքը: Մարդիկ պետք է իմանան այս մասին. Աստված ցանկանում է, որ դուք իմանա՞ք սա: Ղրենդան և ես ստացանք ամենագեղեցիկ նույնանման երկփողանի «Բրաունինգ» հրացանները, որոնք երբևէ տեսել էի: Երկուսն էլ նոր էին: Ես նույնպես ստացա «Բրաունինգ» ոսկեգույն կիսաավտոմատ 20 տրամաչափի հրացան, իսկ Ղրենդան, իհարկե, 1.500 դոլար: Սա կրկնակի չա՛փ է:

Միգուցե հարցնեք՝ ինչո՞ւ են հարկավոր այդքան շատ հրացաններ: Պետք է խոստովանեմ, որ այժմ ես ունեմ բազմաթիվ անչափ գեղեցիկ հրացաններ, և ոչ էժանագին, և ես տվեցի միևնույն հարցը: Աստված ցույց տվեց ինձ, որ Նա ուղարկեց այդքան շատ թանկարժեք և գեղեցիկ հրացաններ, որպեսզի հասկանամ, թե որքան ընդարձակ են Իր միջոցները, որ Իր մատակարարումն ավելին է այն ամենից, ինչ ես սպասում էի, և շատ ավելին, քան անհրաժեշտ է պարզապես գոյատևելու համար: Այժմ ես հասկանո՞ւմ եմ:

ԿՐԿՆԱԿԻ ԶԱՓԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Ես խոսեցի այն մասին, թե ինչ է շաբաթվա հանգիստը, և որ այն հնարավոր է կրկնակի չափի դեպքում: Ձեր մտքում պետք է որ լինի հետևյալ հարցը. «Ինչպե՞ս ստանալ կրկնակի չափը»: Ուրախ եմ, որ սովեցիք այս հարցը: Այս հարցի պատասխանը ստանալու համար վերադառնանք այն պատմությանը, որտեղ Հիսուսը կերակրեց 5.000 մարդու հինգ հացով և երկու ձկով:

«Եվ երբ որ արդեն շատ ժամանակ էր անցել, Նրա աշակերտները մոտ եկան և ասացին, թե՝ այս տեղը անապատ է, և ժամանակն էլ արդեն ուշ: Արձակի՛ր դրանց, որ չորս կողմի շեները և գյուղերը գնան, իրենց համար հաց առնեն, որովհետև այստեղ ուտելու բան չունեն»:

Նա էլ պատասխանեց և նրանց ասաց. «Դո՛ւք սվեք դրանց ուտել»: Նրանք էլ ասացին Նրան. «Գնա՞նք երկու հարյուր դահեկանի հաց առնենք և դրանց տանք, որ ուտեն»: *Նա էլ նրանց ասաց. «Քանի՞ հաց ունեք: Գնացե՛ք և տեսե՛ք»:* Երբ որ գիտացին, Նրան ասացին. «Հինգ, և երկու ձուկ»:

Եվ հրամայեց նրանց, որ ամենը գունդ-գունդ կանաչ խոտի վրա նստեն: Եվ դաս-դաս նստեցին՝ հարյուր-հարյուր և հիսուն-հիսուն: Եվ այն հինգ հացը և երկու ձուկն առած դեպի երկինքը նայեց, օրհնեց, կտրեց հացերը և Իր աշա-

կերտներին տվեց, որ զցեն նրանց առջևը, և այն երկու ծուկը բաժանեց ամենին: Եվ ամենը կերան և կշտացան և փշրանքներից տասներկու կողով լիքը վեր առան, և ձկներից էլ: Եվ հացը ուտողները հինգ հազարի չափ մարդիկ էին»:

– Մարկոս 6.35-44

Ո՛Չ, ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԻ ԱՎԵԼԻ ԼԱՎ ԿՅԱՆՔ, ՔԱՆ ՊԱՐՁԱՊԵՍ ՀԱԳԵՆԱԼՈՒ ՆՊԱՏԱԿՈՎ ԱՊՐԵԼԸ: ԴՈՒՔ ՉԵՔ ԿԱՐՈՂ ՄԵԾ ԲԱՆԵՐ ԿԱՌՈՒՑԵԼ՝ ՈՒՆԵՆԱԼՈՎ ՀԱԳԵՆԱԼՈՒ ՄՏԱԾԵԼԱԿԵՐՊ: ՁԵՐ ՏԵՍԻԼՔԸ ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿԿԱԾ ԿԼԻՆԻ ՀԱԳԵՆԱԼՈՎ՝ ՄԻԱՅՆ ԱՅՍՕՐԿԱ ՕՐՈՎ:

Ավելի վաղ մենք խոսել ենք այս պատմության մասին, բայց այն պարունակում է իսկապես կարևոր բանալիներ կրկնակի չափի մասին: Հիսուսը գերբնականորեն բազմապատկեց հացը և ծուկը, և բոլորը կերան, մինչև որ կշտացան: Ես ենթադրում եմ, որ այնտեղ կար մոտավորապես 20.000 մարդ՝ ներառյալ կանայք և երեխաները: Այն, որ բոլոր մարդիկ կերակրվեցին հինգ հացով և երկու ձկով, մինչև որ կշտացան, անկասկած, Աստծո գործն էր: Մենք կարող ենք տեսնել Թագավորության մեծությունը, և թե ինչպես էր այն գործում: Բայց պարզապես կերակրվելը լիարժեքորեն չի պատկերում այն, ինչ տեղի ունեցավ, և եթե կանգ առնեք այդտեղ, դուք չեք նկատի

կրկնակի չափը: Եկեք ավելի խորը ուսումնասիրենք այս պատմությունը:

«Եվ ամենը կերան և կշտացան և [աշակերտները] փշրանքներից տասներկու կողով լիքը վեր առան, և ձկներից էլ: Եվ հացը ուտողները հինգ հազարի չափ մարդիկ էին»:

Ի՞նչ է ցույց տալիս այս հատվածը: Որ այն բանից հետո, երբ բուլորը կշտացան, հացի և ձկան կտորների 12 լիքը կողով հավաքվեց: Կրկնակի չափի սահմանումն է՝ ունենալ ավելին, քան բավական է: Բավականը կշտանալն է, բայց մարդկանց կշտանալուց հետո մնացած 12 զամբյուղը կրկնակի չափն է, որն ավելի, քան բավական է: Թույլ տվեք, որ մի պահ ձեր միտքը յուրացնի այս տարբերությունը: Ուզում եմ, որ հստակ տարբերեք կշտացած կամ հագեցած լինելը կրկնակի չափից: Ժամանակս չի բավականացնում, որ ավելի խորը բացատրեմ, թե ինչպես Հիսուսը բերեց Թագավորության զորությունն այդ իրավիճակում՝ այս պատմության առաջին մասը կատարելու, այսինքն՝ 5.000 մարդու կշտացնելու համար: Բայց դուք կարող եք գտնել այս հատվածի ամբողջական բացատրությունը այս գրքաշարի առաջին գրքում, որը կոչվում է *«Ձեր ֆինանսական հեղափոխությունը. Համաձայնության զորությունը»*:

Փոխարենը, ես ցանկանում եմ կենտրոնանալ կրկնակի չափի կամ ավելցուկի վրա, և թե ինչպես այն արտահայտվեց այս պատմության մեջ: Այո՛, այս պատմությունը զարմանալի է: Բոլոր 20.000 ներկաները կշտացան. սա հրաշք է: Բայց Աստծո Թագավորության մեջ կա ավելին, քան պարզապես կշտանալը կամ հագենալը, թեև դուք, անկասկած, պետք է հագենաք, մինչև ավելցուկին անցնելը: Հագենալը հրաշալի է, բայց ի՞նչ կլինի վաղը: Ես փորձում եմ բացատրել, որ եթե ձեր նպատակը միայն կշտանալն է կամ հագենալը, ի՞նչ կլինի, երբ դուք կրկին քաղց զգաք: Շատ քրիստոնյաներ հագեցած վիճակում են, բայց չունեն կրկնակի չափը: Այնուամենայնիվ, կրկնակի չափն է, որ տալիս է Աստծո շաբաթվա հանգիստը: Հագեցած լինելը միայն ժամանակավոր միջոց է: Այն չի լուծում մատակարարման խնդիրը: Գիտելիքն այն մասին, որ դուք կրկին քաղց եք զգալու, նույնիսկ եթե ներկա պահին քաղցած չեք, միևնույն է՝ դուռ է բացում վախի համար, և դուք շարունակում եք ձեր վազքը՝ գոյատևման մտածելակերպով: Ո՛չ, գոյություն ունի ավելի լավ կյանք, քան պարզապես հագենալու նպատակով ապրելը: Դուք չեք կարող մեծ բաներ կառուցել՝ ունենալով հագենալու մտածելակերպ: Ձեր տեսիլքը սահմանափակված կլինի հագենալով՝ միայն այսօրվա օրով:

Եթե ձեր նպատակը միայն հագենալն է, այն դեռ գոյատևման նպատակ է և գտնվում է այս աշխարհի տանջանքով և քրտինքով աշխատանքի համակարգում:

Հագենալու ձգտումն ուղղված է ներկային. կրկնակի չափը կառուցում է ապագան:

Թույլ տվեք մի օրինակ բերել այն մասին, թե ինչպես է մտածում մեր մշակույթը և եկեղեցու մեծ մասը: Հարցրե՛ք ցանկացած մարդու ֆինանսական վիճակը, և դուք բազմաթիվ պատասխաններ կստանաք, որոնցից շատերը, հավանաբար, դրական չեն լինի: Բայց եթե դրական պատասխան ստանաք, եթե ինչ-որ մեկն ասի. «Մեր գործերը լավ են», հարցրե՛ք այդ մարդուն. «Որքա՞ն ժամանակ է, որ մարել եք ձեր տան պարտքը»: Այդ մարդը, հավանաբար, կհառի իր աչքերը ձեզ վրա և կասի. «Իմ տան պարտքը լիովին մարված չէ. ես պարզապես նկատի ունեի, որ մենք փակում ենք մեր բոլոր հաշիվները և որոշ գումար ունենք բանկում»: «Հրաշալի՛ է,- կպատասխանեք դուք,- նշանակում է՝ ձեր գործերն իսկապես լավ են: Ասե՛ք ինձ, ձեր գումարը բանկում 10.000 դոլարից ավելի՞ է»: Իհա՛րկե, կարող եմ ենթադրել, որ ոչ ոք նման հարց չի տա, բայց պատկերացրեք, որ տալիս եք այդ հարցը, և այդ մարդը պատասխանում է. «Ո՛չ, մենք 800 դոլար ունենք բանկում»: Մարդիկ լրջորեն մտածում են, որ իրենց ֆինանսները լավ վիճակում են, եթե իրենք ունեն գեղեցիկ մեքենա, գեղեցիկ տուն և մի փոքր գումար բանկում: Նրանց կյանքը հագեցած է: Այնուամենայնիվ, կա ավելին: Ի՞նչ կասեք, եթե ունենաք տուն՝ ամանց որևէ պարտքի, և 100.000 կամ 500.000 դոլար բանկում: Ահա և ավելցուկով կյանքի պատկերը շատերի համար: Հագեցած լինելը լավ է և անհրաժեշտ, բայց ձեր սննդի մառանում 12 կողով հաց և ձուկ ունենալը ավելի, քան բավական է, և դա խաղաղություն է հաղորդում ձեզ:

Մեկ անգամ քննարկում էի իմ հաճախորդներից մեկի ֆինանսները: Ստուգելով նրա պարտքերը՝ տեսա, որ նա գրեթե 40.000 դոլար պարտք ունի՝ իր վարկային քարտերով: Տեսա նաև, որ մոտավորապես 40.000 դոլար կանխիկ գումար ունի իր չեկային հաշվին:

- Ջո՛ւ,- ասացի ես,- այստեղ նույնիսկ մտածելու կարիք չկա: Դու այնքան կանխիկ գումար ունես, որ կարող ես լիովին մարել քո երեք վարկային քարտերի պարտքը: Քո վարկային քարտերի պարտքի տոկոսադրույքը 18 տոկոս է, իսկ քո չեկային հաշվի տոկոսադրույքը՝ մեկ տոկոս: Մարի՛ր քո վարկային քարտերի պարտքը քո կանխիկ գումարով:

Բայց գիտե՞ք՝ ինչ: Ջոն ասաց, որ չի ցանկանում անել դա: Ես զարմացած հարցրի նրան պատճառը: Նա ասաց, որ իր չեկային հաշվին կանխիկ գումար ունենալու շնորհիվ նա ապահով և ավելի հարուստ է զգում իրեն: Ես նայեցի նրան.

- Ի՞նչ նկատի ունես՝ ասելով, որ հարուստ ես զգում քեզ: Դա պատրանք է: Թեև քո չեկային հաշվի 40.000 դոլարը քոն է, իրականում, դու չունես 40.000 դոլար, քանի որ դու պարտք ես 40.000 դոլար քո վարկային քարտերի ընկերություններին: Դու թյուր ընկալում ունես և շատ փող ես վճարում՝ այդ խաբեությանը հավատալու համար:

Մենք գրեթե մեկ ժամ զրուցեցինք, և նա այդպես էլ չհասկացավ, թե ինչու պետք է օգտագործեր գոնե իր չեկային հաշվի գումարի մեծ մասը՝ իր պարտքը մարելու համար: Նա հիշեցրեց ինձ, որ շատ է աշխատել՝ այդ գումարը կուտակելու համար: Եվս մեկ ժամ անց ես տեղի տվեցի և տուն գնացի: Նա խաբված էր. պահելով այդ գումարն իր չեկային հաշվին՝ նա չէր ստանում ոչ մի ապահովություն: Ես գիտեմ, որ նա լավ զգացողություն ուներ, երբ փոստով ստանում էր իր բանկային քաղվածքը, որում նշված էր, որ բանկում ինքն ունի 40.000 դոլար: Բայց որպեսզի նա հասկանար իր իրական վիճակը, պետք է նաև բացեր իր վարկային քարտերի քաղվածքները:

Հագեցած լինելը հրաշալի է, բայց այն կարող է ապահովության կեղծ զգացում հաղորդել ձեզ: Դուք պետք է մի փոքր առաջ նայեք և գիտակցեք, որ այն, ինչ հենց նոր սպառեցիք, չի կարող հոգալ ձեր կարիքները մի քանի ժամ անց: Դուք կրկին քաղց կզգաք: Եթե դուք փնտրում եք միայն արագ լուծումներ և ձեր կարիքները լրացնելու արագ ձևեր, բաց կթողնեք միակ բանը, որն իրականում կարող է փոխել ձեր կյանքը՝ կրկնակի չափը:

Մեծանալով այս աշխարհի տանջանքով և քրտինքով աշխատանքի անհծված ֆինանսական համակարգում՝ մենք երազում էինք մեկ բան՝ կանգ առնել: Ես խոսել եմ այս մասին նախորդ գլուխներից մեկում: Մենք չէինք երազում ավելի շատ աշխատելու կամ ևս մեկ աշխատանքային հնարավորություն ունենալու մասին, քանի որ, անկեղծ ասած, մենք արդեն իսկ ծանրաբեռնված էինք զգում մեզ և պարզապես դիմանում էինք մինչև հաջորդ արձակուրդը: Ստրուկները չեն երազում ավելի շատ աշխատելու մասին: Ստրուկները երազում են ուրբաթ երեկոյի, ոչ թե երկուշաբթի առավոտվա մասին: Ինչո՞ւ: Որովհետև ստրուկները երազում են միայն մեկ բան՝ կանգ առնել: Լսե՛ք, ծանրաբեռնված և անհամբեր կանգ առնելուն սպասող մտածելակերպն առաջընթաց չի տա ձեզ: Նույնիսկ եթե մի հրեշտակ գա ձեր ննջասենյակ և Աստուծոց տրված որևէ զաղափար տա, ձեր միտքը կխոչընդոտի, որ անեք դա: Գրի՛ առեք հետևյալը.

ԴՈՒՔ ՊԵՏՔ Է ԶԳՏՔ ԱՎԵԼԻՒՆ, ՔԱՆ ՀԱԳԵՑԱԾ ԼԻՆԵԼՆ Է, ՈՐՊԵՍՁԻ ՎԵՐՑՆԵՔ ԿՐԿՆԱԿԻ ԶԱՓԸ:

Այս պնդումը կրկնակի չափը ստանալու բանալին է: Ես գիտեմ, որ այս պահին այն շատ բան չի ասում ձեզ, բայց դա կփոխվի: Ցույց տալու համար, թե ինչ նկատի ունեմ, ուզում եմ ևս մեկ նշում անել 5.000 մարդուն կերակրելու պատմության մասին, այս անգամ՝ Հովհաննեսի Ավետարանից, ոչ թե Մարկոսի: Մենք գտնում ենք որոշ մանրամասներ Հովհաննեսի պատմության մեջ, որոնք չկան Մարկոսի Ավետարանում:

«Եվ Հիսուսը հացերն առավ, գոհացավ և բաժանեց աշակերտներին, և աշակերտներն էլ նստողներին, նույնպես էլ ձկներից, որչափ որ կամեցան: Եվ երբ որ կշտացան, ասաց Իր աշակերտներին. «Ժողովե՛ք ավելացած կտորները, որ բան չկորչի»»:

– Հովհաննես 6.11,12

Այս պատմության մեջ Հովհաննեսի տարբերակում տեսնում ենք,

որ հենց Հիսուսը պատվիրեց նրանց հավաքել ավելացած կտորները, որ ոչինչ չվատնվեր: Ուզում եմ, որ հասկանաք սա: Նա ստիպված էր պատվիրել, որ նրանք անեին դա, քանի որ նրանք չէին տեսնում այդ հնարավորությունը: Պատկերացրեք ձեզ նրանց փոխարեն: Դուք կուշտ և հագեցած եք, և միայն ցանկանում եք պառկել ու մի քիչ քնել: Այս աշխարհի անեծքի դաստիարակության և ձեր ստրկական մտածելակերպի պատճառով, երբ դուք հագնում եք, ժամանակն է, որ կանգ առնեք: Ստրկական մտածելակերպն աշխատում է միայն՝ երբ այն հարկադրված է, իսկ երբ հարկադրված չէ, երբ այն հագեցած է, կանգ է առնում: Հիսուսը ստիպված էր պատվիրել նրանց հավաքել այն, ինչն անմիջապես նրանց աչքի առջև էր: Այդ կտորներն ամենուր նրանց շուրջն էին՝ գետնի վրա, սակայն նրանք ջանք չէին անում, որ վերցնեին: Եվ կրկին, նրանց կարծիքով, ինչի՞ էին պետք այդ կտորները՝ բացի թռչուններին կերակուր դառնալուց:

Հիսուսը փորձում էր ինչ-որ բան սովորեցնել նրանց՝ մի շատ կարևոր բան: Նա ճշտում մտքրեց այն բանից հետո, երբ պատվիրեց նրանց հավաքել բոլոր կտորները. «որ բան չկորչի»: Բայց ի՞նչ է դա նշանակում: Յուրաքանչյուրը կուշտ է, յուրաքանչյուրը հագեցած է, և ոչ ոք այլևս հաց և ձուկ չի ցանկանում, ամեն դեպքում՝ ոչ հիմա: Բայց խնդիրը հետևյալն է. առանց հավաքելու ավելին, քան ձեզ անհրաժեշտ է, դուք չեք վայելի շաբաթվա հանգիստը: Երբ իսրայելցիները հավաքում էին մանանան վեցերորդ օրը, նրանք պատվեր ունեին՝ հավաքել ավելին, քան անհրաժեշտ էր իրենց: Այն ավելցուկը, որը նրանք հավաքում էին այդ օրը, դառնում էր նրանց մատակարարումը յոթերորդ՝ հանգստի օրվա մեջ: Հիսուսը սովորեցնում էր Իր աշակերտներին ձգտել ավելիին, քան հագեցած լինելն է, և ձգտել Թագավորության ամբողջական մատակարարմանը: Կրկին, հագեցած մարդը չի կարող կառուցել, բայց կրկնակի չափ ունեցողը կարող է: Հագեցած մարդը կլանել է այսօրվա հացը, բայց ավելացած 12 կողովները հնարավորություններ են ընծեռում ձեզ վաղվա օրվա համար:

Ահա այն բանալի սկզբունքը, որն ուզում եմ, որ հասկանաք:

Թեև աշակերտները չէին տեսնում այդ կտորները, մինչև որ Հի-

սուսը մատնացույց արեց, Աստված **արդեն տվել էր նրանց շարժվա հանգիստը**՝ կրկնակի չափը: Նրանք պարզապես չէին տեսնում դա: Թագավորությունն արդեն մատակարարել էր կերակուրը՝ բազմապատկել էր հացը և ձուկը և կերակրել էր բոլոր մարդկանց, սակայն Թագավորությունը միշտ կրկնակի չափով է մատակարարում: Աստված երբեք չի մատակարարում միայն հագեցնելու համար. **Նա մշտապես մատակարարում է ավելին, քան բավական է:** Խնդիրն այն է, որ միգուցե դուք չեք տեսնում դա:

«Տվե՛ք, և կտրվի ձեզ, լավ չափով՝ թափ տրված, շարժված, լիփ-լիքը կտան ձեր գոգը, որովհետև այն չափով, որ չափեք, նրանով կչափվի ձեզ»:

– Ղուկաս 6.38

Տվե՛ք, և կտրվի ձեզ, լավ չափով՝ թափ տրված, շարժված: Բայց այս խոսքը չի ավարտվում սրանով: Ձեր չափը՝ թափ տրված և շարժված, ձեր մատակարարումն է այսօրվա համար: Բայց այս խոսքը շարունակվում է. «լիփ-լի՛քը»: «Լիփ-լիքը»՝ կրկնակի չափն է: Աստված մշտապես կրկնակի չափով է մատակարարում, Նա երբեք չի մատակարարում այնքան, որ պարզապես բավական լինի: Բայց եթե դուք չիմանաք այդ մասին, և լիփ-լիքը ցորենը թափվի, միգուցե թողնեք այն գետնին, քանի որ դուք լիովին կենտրոնացած կլինեք ձեզ հագեցնող չափի վրա և չեք պատրաստվի վերցնել ավելին, քան բավական է: Եթե այդպես վարվեք, դուք չեք վերցնի և չեք վայելի կրկնակի չափը: Բայց եթե հասկանաք, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը, եթե իմանաք լիակատար մատակարարման մասին և սպասեք դրան, դուք պատրաստ կլինեք գործի անցնել և վերցնել այն, ինչ Աստված տալիս է ձեզ:

Թույլ տվեք ևս մեկ օրինակ բերել:

«Եվ Սիմոնը պատասխանեց և ասաց Նրան. «Վարդապե՛տ, ամբողջ գիշեր աշխատեցինք և ոչինչ չբռնեցինք, բայց Քո խոսքի համար ուռկանը կզգեն»: Եվ երբ որ այս

արին, ձկների մի մեծ բազմություն ներս փակեցին, և նրանց ուռկանը պատռվում էր: Եվ նշան էին անում մյուս նավի մեջ լինող ընկերներին, որ գան իրենց օգնեն: Եվ նրանք եկան և երկու նավը լցրին, մինչև որ թաղվում (կամ՝ «խորտակվում») էին: Սիմոն Պետրոսն էլ, տեսնելով, ընկավ Հիսուսի ձկների առջև և ասաց. «Ինձնից դո՛ւրս գնա, որ ես մեղավոր մարդ եմ, Տե՛ր»: Որովհետև ահ պատեց նրան և ամենքին էլ, որ նրա հետ էին՝ այն ձկների որսի համար, որ բռնեցին: Այնպես էլ Ջեբեդեայի որդիներին՝ Հակոբոսին և Հովհաննեսին, որ Սիմոնի ընկերներն էին»:

– Ղուկաս 5.1-11

Սա հատված է մի պատմությունից, որն ավելի վաղ կարդացինք: Պետրոսի տրամադրության տակ եղած երկու նավերը գրեթե խորտակվում էին ձկների շատությունից՝ Թագավորության միջամտության շնորհիվ: Դա հակառակ էր նրա պատկերացմանը ձկնորսության մասին, և դա ցնցեց նրան: Բայց ի՞նչ տեղի կունենար հաջորդ անգամ, երբ Հիսուսն ասեր նրան. «Պետրո՛ս, գնա՛ խորը ջրերը և կորսա այնքան ձուկ, որքան ցանկանաս»: Կարծում եք, նա կզնար երկո՞ւ նավով: Չեմ կարծում: Նա կհավաքեր այնքան նավեր, որքան կկարողանար վերցնել իր ընկերներից: Ինչո՞ւ: Քանի որ նա կունենար այլ սպասում և գիտելիք այն մասին, թե ինչպես է գործում Թագավորությունը:

Այս քննարկման նպատակն է ցույց տալ ձեզ, որ դուք չեք տեսնում ամբողջ մատակարարումը, որն Աստված ուղարկում է: Իհարկե, հիմնականում այդ մատակարարումը չի լինի թղթադրամների տեսքով, բայց կլինի գաղափարների, Աստծո կողմից նախորոշված հանդիպումների և Սուրբ Հոգու առաջնորդության տեսքով: Եթե մենք պատրաստված չլինենք, այսինքն՝ չունենանք ճիշտ պատկերացում կրկնակի չափի մասին, մենք կանցնենք այդ ամենի կողքով՝ այս աշխարհի գոյատևման դաստիարակության պատճառով:

Հացի բազմապատկման պատմության մեջ Հիսուսը փորձում էր սովորեցնել Իր աշակերտներին, թե ինչպես է գործում Թագավորութ-

յունը, թե ինչ կարող էին սպասել և ակնկալել Թագավորությունից: Քանի որ նրանց ստրկական մտածելակերպը չէր տեսնում իրենց շուրջը գտնվող հացի ներուժն ամբողջությամբ, Նա ստիպված էր սովորեցնել նրանց, որ տեսնեին այն. «Ի՞նչ եք տեսնում: Նայե՛ք: Դուք չեք տեսնում այն, ինչ Աստված պատրաստել է ձեզ համար»:

Ուզում եմ մի պահ հիշեցնել ձեզ Ելից 16-րդ գլուխը, քանի որ ցանկանում եմ նշել ևս մեկ բան:

«Եվ ամեն առավոտ ժողովում էին նրանից ամեն մեկն իր կերածի չափ, ու արևը տաքանալիս հալում էր: Եվ եղավ, որ վեցերորդ օրը կրկնապատիկ ուտելիք, այսինքն՝ ամեն մեկի համար երկու օմեր ժողովեցին, և ժողովրդի բոլոր իշխանները եկան և պատմեցին Մովսեսին: Եվ նա ասաց նրանց. «Այս է Տիրոջ ասածը. վաղը հանգստության սուրբ շաբաթն է Տիրոջ համար. ինչ որ եփելու եք, եփե՛ք, և ինչ որ եռացնելու եք, եռացրե՛ք, և ինչ որ կավելանա, ձեզ համար առավոտվա պահվելու թողեք»:

Եվ նրան առավոտվա թողեցին Մովսեսի հրամայածի պես, և չհոտեց, ոչ էլ մեջը որդ եղավ: Եվ Մովսեսն ասաց. «Այսօր կերե՛ք, որովհետև այսօր շաբաթ է Տիրոջ համար: Այսօր դաշտի մեջ նրանից չեք գտնի: Վեց օր պիտի ժողովեք նրան, բայց յոթերորդ օրը, որ շաբաթ է, պիտի չգտնվի»:

Եվ եղավ, որ յոթերորդ օրը ժողովրդից ոմանք ժողովելու գնացին, բայց չգտան: Եվ Տերն ասաց Մովսեսին. «Մինչև ե՞րբ չեք ուզում պահել Իմ պատվիրաններն ու օրենքները: Տեսե՛ք, որ Տերը տվեց ձեզ շաբաթը, նրա համար վեցերորդ օրը Ինքը ձեզ երկու օրվա հաց է տալիս: Ամեն մեկն իր տեղը թող նստի, ոչ մեկն իր տեղից դուրս չգնա յոթերորդ օրը»: Եվ ժողովուրդը հանգստացավ յոթերորդ օրը»:

– Ելից 16.21-30 (մանանան)

Ինչպես ասացինք, կրկնակի չափն այն է, ինչը հնարավոր դարձ-

րեց շաբաթվա հանգիստը: Բայց զարմանալին այն է, որ թեև Աստված արդեն մատակարարել էր կրկնակի չափը վեցերորդ օրը, շատերը գնացին փնտրելու այն շաբաթ օրը և չգտան: Այնպես չէր, որ Աստված հավատարիմ չէր և չէր մատակարարել: Նրանք պարզապես չէին տեսել այն, որովհետև չունեին ճիշտ պատկերացում կրկնակի չափի մասին, որն արդեն տրվել էր վեցերորդ օրը: Նրանք միայն հավաքել էին այնքան, որքան բավական էր մեկ օրվա համար, ինչպես սովորաբար էին անում: Այժմ, երբ յոթերորդ օրն էր, նրանք քաղցած էին և ոչինչ չէին գտնում: Միգուցե, նրանց տեսանկյունից, Աստված չէր կատարել Իր խոստումը: Բայց Աստված կատարել էր Իր խոստումը. նրանք պարզապես տեղյակ չէին կրկնակի չափի սկզբունքից: Եթե իմանալին դա, ապա այլ կերպ կծրագրեին ամեն ինչ:

Որքան մարդիկ են այսօր թափառում՝ փորձելով գտնել այն, ինչի կարիքն ունեն, և չեն հասկանում, որ Աստված արդեն ուղարկել է դա: Կարծում են՝ այս հատվածում հետաքրքիր է այն, որ Աստված բարկացավ նրանց վրա՝ բավականաչափ չհավաքելու համար: Հետաքրքիր է, ինչպես՝ս կինչեին Նրա խոսքերը, եթե քարոզվեին մեր եկեղեցիներում:

«Նա, Ով սերմ է մատակարարում ցանողին և հաց՝ կերակուրի համար, նույնպես կմատակարարի և կավելացնի ձեր սերմի պաշարը և կմեծացնի ձեր արդարության հունձքը: Դուք կհարստանաք ամեն առումով, որպեսզի կարողանաք առատածեռն լինել ամեն իրավիճակում»:

– Բ Կորնթացիների 9.10,11, NLT

Պողոսը շատ պարզ է խոսում այստեղ՝ բացատրելով Աստծո թագավորության ազդեցությունը. դուք կհարստանաք ամեն բանում, որպեսզի լիություն ունենաք կամ առատածեռն լինեք ամեն իրավիճակում: Իմ ընկեր, դրա համար անհրաժեշտ է կրկնակի չափը: Դուք չեք կարող առատածեռն լինել ամեն իրավիճակում՝ առանց ունենալու ավելին, քան բավական է:

Նախորդ գլուխներից մեկում պատմեցի ձեզ, թե ինչպես իմ ձեռ-

Նարկոթյան գործարքների ծավալն իմ գործընկերներից մեկի հետ բարձրացավ տարեկան 3-4 միլիոն դոլարից և հասավ տարեկան 11 միլիոն դոլարի: Այդ աճը տեղի ունեցավ ընդամենը մեկ տարում: Ես նույնպես պատմեցի, թե ինչպես դա տեղի ունեցավ. մի գիշեր Աստված երազ ցույց տվեց, թե ինչ պետք է անեի: Բայց այժմ պետք է ասեմ, թե ինչ ասաց ինձ, քանի որ հիմա դուք կհասկանաք դա: Իմ երազում Նա պարզապես երկու բառ ասաց: Այո՛, ընդամենը երկու բառ: Այդ երկու բառերը փոխեցին իմ եկամուտը՝ այդ տարվա ընթացքում բարձրացնելով այն հարյուր հազարավոր դոլարներով՝ առանց հավելյալ շուկայական մարտավարությունների և գովազդի: Ես ոչինչ չփոխեցի իմ ընկերության աշխատանքի մեջ. ես փոխեցի ինձ: Այդ երկու բառերը ցուցում էին, ըստ որի ես պետք է փոխեի իմ գործելակերպը, և այդ փոփոխությունն ավելի քան քառապատկեց մեր գործը և իմ եկամուտը: «Որո՞նք են այդ բառերը», - կհարցնեք դուք: Պարզապես հետևյալը. «Որսա՛ պահը»:

Այո՛, «որսա՛ պահը»: «Եվ վե՞րջ: Այդ ամենը կատարվեց շնորհիվ այդ երկու բառերի՞»: Այո՛: Հենց դուք հասկանաք, որ Աստված ՄԻՇՏ կրկնակի չափ է ուղարկում՝ մատակարարելով մեզ, կհասկանաք, թե ինչ էր Նա ասում ինձ:

Իմ ընկերությունը, ինչպես և վաճառքով զբաղվող բոլոր ընկերությունները, եկամուտ է ստանում՝ օգնելով մարդկանց: Որքան ավելի արդյունավետ է որևէ ընկերությունն օգնում մարդկանց, այնքան ավելի բարձր եկամուտ է այն ստանում: Թեև սա ճիշտ է, նույնպես ճիշտ է այն փաստը, որ վաճառքով զբաղվող բազմաթիվ ընկերություններ չեն կարողանում հոգալ իրենց հաճախորդների կարիքները՝ կա՛մ ներկա հաճախորդների ոչ հետևողական և վատ սպասարկման, կա՛մ իրենց ընկերության համար նոր հաճախորդներ չգրավելու և չպահպանելու պատճառով:

Մեր պարագայում, մենք անչափ զբաղված էինք, ու թեև դա վատ չէ, երբեմն մենք չէինք արձագանքում մեր հաճախորդներին այնքան արագ, որքան ցանկանում էի: Անձամբ ես աշխատում եմ ներդրումներ կատարող հաճախորդների հետ, և ինձ դա դուր է գալիս: Բայց իմ զբաղվածության պատճառով, երբ ինձ տրամադրում են որևէ հա-

ճախորդի տվյալներ, ով ցանկանում է ներդրում կատարել, երբեմն են պատասխան զանգ չեն անում առաջին 24 ժամվա ընթացքում: Ես դրական շարժառիթներ ունեմ, բայց փաստ է, որ չեմ անում դա:

Ինչպես գիտեք, երբ մարդիկ հարցեր են տալիս, նրանց գործերով զբաղվում է այն ընկերությունը, որը պատասխանում է նրանց հարցերին: Երբեմն, ուշացնելով հնարավոր հաճախորդին զանգելը՝ նրա անձնական ներդրումային կարիքները քննարկելու համար, կարելի է կորցնել նրան: Նա կարող է զանգել այլ մարդու, ով ավելի հասանելի է և կարող է պատասխանել իր հարցերին: Թեև շատ բաներ կարող են չստացվել, լուծումն այն է, որ երբ մարդիկ հարցեր ունեն, մենք պետք է հասանելի լինենք նրանց՝ պատրաստի պատասխաններով:

Այնպես որ, երբ Տերը տվեց ինձ այդ երկու բառը, ես գիտեի, թե ինչ էր դա նշանակում: Ես պետք է փոխեի իմ վերաբերմունքը, եթե իսկապես ցանկանում էի բեմ բարձրանալ այդ ընկերության 10 գլխավոր գործընկերների կազմում և 100.000 դոլարի բոնուսային չեկ ստանալ: Ես պետք է որսայի պահը: Ես փոխեցի իմ աշխատանքային ոճը: Նոր կանոն սահմանեցի. երբ ինչ-որ մեկը ներդրումային խորհրդատվություն ստանալու հայտ ներկայացնե, ես, հնարավորության դեպքում, կզանգեի նրան մի քանի րոպեում և անմիջապես կայցելեի: Մեզ դիմում են ԱՄՆ-ի ամբողջ տարածքից, և այդ որոշումը պահելը հեշտ չէր լինելու: Բայց որոշեցի այդպես վարվել: Ես զանգեցի իմ ընկերության տնօրենին և պատմեցի այն, ինչ Աստված ասել էր ինձ: Պատվիրեցի նրան, որ իմ բոլոր ներկայացուցիչներին փոխանցի, որ նրանք աշխատեն նույն վերաբերմունքով՝ որսան ցանկացած հնարավորություն: Երբ այդ տարին ավարտվեց, մեր գործարքների ընդհանուր ծավալն այդ ընկերության հետ կազմեց 11 միլիոն դոլար, ինչը պահանջվում էր նրանց գործընկերների լավագույն տասնյակում լինելու համար: Եվ, բացի այդ, մենք նույնպես միլիոնավոր դոլարների շահույթ ստացանք՝ համագործակցելով այլ ընկերությունների հետ:

Իմ բացահայտումը հետևյալն էր. մենք չփոխեցինք ոչինչ մեր աշխատանքի մեջ, պարզապես սկսեցինք արագ արձագանքել, երբ

**ՏԵՐՆ ԱՍՈՒՄ ԷՐ
ԻՆՁ, ՈՐ ԱՎԵԼՅՈՒԿԸ՝
ՇԱՔԱԹՎԱ ՀԱՆԳԻՍՏԸ,
ԱՐԴԵՆ ՏՐՎԱԾ ԷՐ.
ՆԱ ԱՐԴԵՆ ՏՎԵԼ ԷՐ:
ԵՍ ՊԱՐԶԱՊԵՍ ԶԻԻ
ՏԵՍՆՈՒՄ ԱՅՆ:**

հնարավոր հաճախորդները ցանկանում էին խոսել մեզ հետ: Հասկանում եք, Տերն ասում էր ինձ, որ ավելցուկը՝ շաքաթվա հանգիստը, արդեն տրված էր. Նա արդեն տվել էր: Պարզապես ես չէի տեսնում այն:

Այնպես որ, գոյություն չունի Թագավորության օրենք կրկնակի չափի մասին, որն օգնում է ստանալ կրկնակի չափը: Կրկնակի չափը

մշտապես տրված է: Աստված մշտապես կրկնակի չափով է մատակարարում:

**ԱՍՏՎԱԾ ԵՐԲԵՔ ԶԻ ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄ ՄԻԱՅՆ ԱՅՍՕՐԿԱ
ՀԱՄԱՐ: ՆԱ ՄՇՏԱՊԵՍ ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄ Է ԿՐԿՆԱԿԻ ԶՎՓՈՎ:**

Կրկին, մեր խնդիրն այն է, որ մենք չենք տեսնում կրկնակի չափը:

Բայց կա ավելի մեծ խնդիր. մենք նույնիսկ չգիտենք կրկնակի չափի մասին, այդ պատճառով, չենք էլ փնտրում այն:

Ինձ դուր է գալիս այն, ինչ ասաց Հիսուսը. «... որ բան չկորչի»: Աստված ուղարկել է ամենը, և Նա ցանկանում է, որ դուք ունենաք դա: Նա բարկացած էր, որ մարդիկ մանանա էին փնտրում յոթերորդ օրը, այնինչ, Նա արդեն ուղարկել էր այն: Նա հիշեցրեց Մովսեսին, որ Ինքն արդեն ուղարկել էր այն վեցերորդ օրը, որպեսզի նրանք հավաքեին և վայելեին շաքաթվա հանգիստը: Ըստ էության, Նա ասում էր նրանց. «Շաքաթն Ինձ համար չէ. այն ձե՛զ համար է: Ահա թե ինչու եմ ես կրկնակի չափ ուղարկում ձեզ»: Կարելի է գրեթե լսել նույնը Հիսուսի խոսքերում. «Տղանե՛ր, վերցրե՛ք այս կտորները և պահե՛ք բոլորը: Աստված ուղարկեց սա, որ դուք հավաքեք, վայելեք կրկնակի չափը և հանգիստ գտնեք»:

Երբ Հիսուսը կերակրեց 5.000 մարդու հինգ հացով և երկու ձկով, աշակերտները չտեսան կերակուրի կտորները: Նրանք նույնիսկ

չէին փնտրում դրանք: Բայց Հիսուսը պատվիրեց նրանց հավաքել այդ կտորները, որպեսզի այդ հունձքը չկորչեր: Այսօր մեզ անհրաժեշտ է Սուրբ Հոգու օգնությունը, որպեսզի դադարենք մտածել միայն հագնալու մասին և վերցնենք կրկնակի չափը: Եթե հարցնենք Նրան, Նա ցույց կտա այն, ինչը մենք չենք տեսնում: Հուսով եմ՝ հասկացաք, որ կրկնակի չափն արդեն իսկ տրված է ձեզ. դուք պարզապես պետք է վերցնեք այն:

Քանի որ կրկնակի չափը ՄԻԱԿ փախուստն է այս աշխարհի տանջալի աշխատանքով և քրտինքով գոյատևելու անեծքից, սատանան ատում է այն: Նա կարող է փորձել համոզել քրիստոնյաներին, որ եթե նրանք երկու աշխատանք ունեն և հազիվ են փակում իրենց հաշիվները, նրանք լավ ֆինանսական վիճակում են: Բայց նա ուզում է կանգնեցնել այն քրիստոնյային, ով ունի միջոցներ Աստծո թագավորությանը աջակցելու համար, և ազատ է ֆինանսական վախից ու անհանգստությունից: Սատանայի նպատակն է պահել ձեզ սնանկ վիճակում՝ ստրկացված խղճուկ գոյատևմանը ձեր կյանքի բոլոր օրերում, որ ոչ մի ազդեցություն չունենաք: Փողն ազդեցություն է: Անկասկած, սատանան ցանկանում է կանգնեցնել Աստծո օրհնությունը: Ահա թե ինչու է անչափ կարևոր, որ հասկանաք այն, ինչ ասելու եմ ձեզ:

Կրկնակի չափը թաքնված է:

Լավ, ժամանակն է, որ հանգիստ թողնենք աշակերտներին: Կար պատճառ, թե ինչու նրանք չէին տեսնում այդ ավելցուկը: Իհարկե, ինչպես ասացինք, նրանք չէին փնտրում այն, բայց, իրականում, կար ևս մեկ գործոն: Սովորաբար դուք չեք հավաքում մնացորդները: Ես նկատի ունեմ, որ, նրանց կարծիքով, այդ հացի և ձկան կտորները պարզապես մնացորդներ էին:

Ինչո՞ւ էր այն մետաղադրամը, որով Պետրոսը պետք է վճարեր իր հարկերը, թաքնված ձկան բերանում: Ո՞ւմ մտքով կանցներ փնտրել այն այնտեղ: Ո՞վ կմտածեր, որ երկու նավում գտնվող մասնագիտացած ձկնորսները, որոնք ծուկ էին որսացել ամբողջ գիշեր և ոչինչ չէին բռնել, կուներնային ամենամեծ որսն իրենց կյանքում մի ռաբու-

նու ցուցման պատճառով: Ո՞վ կմտածեր, որ այն կինը, Դ Թագավորաց 4-րդ գլխում, ով ոչինչ չուներ իր տանը՝ բացի մի շիշ յուղից, և արդեն պետք է սնանկ հայտարարվեր, ինչ-որ կերպով այնքան յուղ կունենար, որ դա թույլ կտար նրան վճարել բոլոր պարտքերը և ազատ լինել: Ոչ ո՞ք: Ո՞վ կմտածեր, որ Գարի Կիսին, ով նախավերջին աշակերտն էր իր դասարանում՝ ըստ առաջադիմության, այսօր միլիոնատեր կլիներ և ամեն օր կքարոզեր հազարավոր մարդկանց

աշխարհով մեկ: Ոչ ո՞ք: Բոլոր այս պատմություններում Աստված օգտագործեց անսպասելին՝ իրավիճակը փոխելու համար:

**ՍԱՏԱՆԱՅԻ ՆՊԱՏԱԿՆ
Է ՊԱՀՅԵԼ ՁԵՋ
ՍՆԱՆԿ ՎԻՃԱԿՈՒՄ՝
ՍՏՐԿԱՑՎԱԾ ԽՂՃՈՒԿ
ԳՈՅԱՏԵՎՄԱՆԸ
ՁԵՐ ԿՅԱՆՔԻ
ԲՈԼՈՐ ՕՐԵՐՈՒՄ,
ՈՐՊԵՏՁԻ ԴՈՒՔ ՈՉ
ՄԻ ԱԶԴԵՑՈՒԹՅՈՒՆ
ՉՈՒՆԵՆԱՔ:**

Եթե առատությունը՝ կրկնակի չափը, ակնհայտ լիներ և պարզապես գտնվեր ինչ-որ տեղում, սատանան կտեսներ այն և կփորձեր խլել կամ գողանալ: Ահա թե ինչու Աստված ի ցույց չի հանում Իր գանձերը: Դրանք թաքնված են: Սատանան ատում է, երբ դուք հագեցած եք և մատակարարվում եք, բայց ամենից ատելին նրա համար այն է, երբ դուք մուտք

եք գործում առատության և շաբաթվա հանգստի մեջ:

Թույլ տվեք մի բան ցույց տալ այն մասին, թե ինչպես է Աստված գործում այս աշխարհում, ինչը դուք պետք է հասկանաք:

«Այլ, Աստծո ծածուկ իմաստությունն ենք խոսում խորհրդով, որ Աստված հավիտենից առաջ սահմանեց նրան մեր փառքի համար: Որն այս աշխարհի իշխաններից ոչ ոք չճանաչեց, քանի որ եթե ճանաչած լինեին, փառքի Տիրոջը խաչը չէին հանի»:

– Ա Կորնթացիների 2.7,8

Այս հատվածը հստակ ցույց է տալիս, որ եթե սատանան իմանար

Աստծո ծրագիրը, նա կփոխեր իր մարտավարությունը: Ահա թե ինչու Աստված պետք է ծածուկ գործեր: Ցանկացած ակնհայտ գործունեության դեպքում սատանան պատասխան քայլեր կձեռնարկեր: Ձեր առատ մատակարարումը չի կարող ակնհայտ դառնալ մինչև այն վերցնելու կամ հնձելու պահը՝ նույն պատճառով: Կա մի խոսք, որը ես օգտագործում եմ տարիներ շարունակ: Աստծո գանձերը թաքնված են ոչ թե ձեզնից, այլ՝ ձեզ համար:

Թաքնված ձեզնից՝ ձեզ համար:

Շատերն ասում են ինձ, որ երանի՛ Աստված չսպասեր մինչև վերջին պահը՝ Իր պատասխանները տալու համար: Բայց, իմ ընկե՛ր, Աստված չի անհանգստանում: Նա գիտի, թե երբ դուք պետք է փակեք ձեր հաշիվները, և ձեր օգտի համար է, որ չափազանց վաղ չի հայտնում Իր ձեռքը, որպեսզի սատանան չկարողանա խլել այդ պատասխանները:

«Եվ քեզ պիտի տամ խավարի միջի գանձերը և ծածուկ տեղերում պահված հարստությունները, որպեսզի իմանաս, թե ես եմ Տերը, որ կանչեցի քեզ քո անունով՝ Իսրայելի Աստվածը»:

– Եսայի 45.3

Ծածուկ տեղերում պահված հարստություննե՞ր: Սա շատ ավելի հետաքրքիր է, քան լավագույն հոլիվուդյան ֆիլմի սցենարը: Թույլ տվեք մի օրինակ բերել այն մասին, թե ինչպես Աստված օգնեց ինձ վերցնել կրկնակի չափն իմ գործարար կյանքում: Տարիներ առաջ ուսումնասիրում էի իմ ֆինանսական ընկերության տարեկան հաշվետվությունը: Թեև ես գոհ էի, որ ազատվել էի պարտքերից և արդեն որոշ գումար ունեի բանկում, սակայն գիտեի, որ կար ավելին: Ես տեսնում էի այնքա՛ն նախագծեր Աստծո Թագավորության մեջ, որոնք ցանկանում էի ֆինանսավորել. այնքա՛ն շատ գործ կար, և այդ ամենի համար փող էր անհրաժեշտ:

Երբ աղոթում էի դրա համար, Տերը սկսեց բացատրել ինձ, թե ինչ են նշանակում *«կտորները»*: Սկզբում չէի հասկանում, թե ինչ Նա

նկատի ուներ, սակայն, շարունակելով աղոթել և լսել Նրան, ես հասկացա: Կտորները, ինչպես և այն պատմության մեջ, որը կարդացինք, անտեսված էին: Դրանք չէին արժևորվում և անպետք էին համարվում՝ կա՛մ այն ջանքերի պատճառով, որոնք անհրաժեշտ էին՝ անպետք թվացող բանը հավաքելու համար, կա՛մ որովհետև դրանց արժեքը գնահատվում էր հնացած մեթոդներով: Իսկ միգուցե մարդկանց սխալ կամ սահմանափակ պատկերացումը դրանց հնարավոր գործածության մասին թույլ չէր տալիս տեսնել, թե որքանով դրանց արժեքը կարող է ավելանալ՝ իրենց ներկա պատկերացման համեմատ:

Համոզված եմ՝ դուք հաճախ եք լսել հետևյալը. «Մենք միշտ այսպես ենք արել»: Կարող եմ ասել, որ այդպես խոսող մարդիկ, ամենայն հավանականությամբ, չեն ստանա կրկնակի չափը:

Երբ ուսումնասիրում էի իմ ընկերության տարեկան հաշվետվությունը, Աստված բացեց իմ աչքերը՝ ցույց տալով շատ կտորներ, որոնք ես թողնում էի սեղանին, թեև պետք է հավաքեի: Մեր առաջնահերթ գործերից մեկն է՝ կազմել յուրաքանչյուր հաճախորդի ամբողջական ֆինանսական բնութագիրը՝ տեսնելու համար նրա ակտիվները և պարտքերը: Դրանից հետո վերլուծություն ենք կատարում՝ փնտրելով այն ֆինանսները, որոնք կարող ենք ուղղել պարտքերը մարելուն: Իհարկե, այդ բնութագրում մենք ընդգրկում ենք հաճախորդի ներկա հիփոթեքային կարգավիճակը և տոկոսադրույքը՝ այլ վարկային պայմանների հետ: Այդ ժամանակ մենք նույնպես խորհուրդ էինք տալիս մեր հաճախորդներին վարկային գիծ վերցնել՝ սեփական միջոցների գրավադրմամբ, ինչի շնորհիվ նրանց վարկային քարտերի տոկոսադրույքը ցածրանում էր՝ հասնելով սովորական 21 տոկոսից՝ 6 տոկոսի: Միայն այդ հնարքի շնորհիվ, միջին ընտանիքի խնայողությունները կազմում էին ամսական 500-600 դոլար: Երբ հնարավոր էր նման բան անել, մենք ուղարկում էինք մեր հաճախորդներին իրենց բանկեր՝ միացյալ վարկ ստանալու համար:

Երբ ուսումնասիրում էի իմ ընկերության տվյալները, Սուրբ Հոգին մատնացույց արեց այդ հիփոթեքային վերաֆինանսավորման միջոցը և ասաց. «Ինչո՞ւ ինքդ չես ստանձնում այս աշխատանքը»: Մտածելով այդ մասին՝ ես հասկացա: Մենք արդեն իսկ շահել ենք

հաճախորդի վստահությունը. մենք արդեն ունենք նրա տվյալները: Ի վերջո, չէ՞ որ հենց մենք ենք առաջարկել նրան վերաֆինանսավորել իր պարտքը:

Այդ աշխատանքը կազմակերպելու համար ես պետք է բոլորովին նոր ձեռնարկատիրական ճյուղ ուսումնասիրեի, լիցենզավորում ստանայի, դասերի մասնակցեի, և շատ ավելին: Ես պարզապես ժամանակ չունեի այդ ամենի համար: Բայց երբ շարունակում էի աղոթել, Տերը ցույց տվեց, որ վարձեն մեկ այլ անձնավորության, որը կհիմնադրի և կղեկավարի իմ հիփոթեքային ընկերությունը, և ես այդպես էլ վարվեցի: Միայն առաջին տարում սեփական հիփոթեքային ընկերություն ստեղծելը բերեց մեզ 160.000 դոլարի զուտ շահույթ: Ես երբեք չէի ստանա այդ գումարը, եթե թույլ չտայի Սուրբ Հոգուն մատնացույց անել այն կտորը, որն ուղիղ իմ աչքի առջև էր, բայց որը ես չէի նկատում:

Ես սկսեցի հավաքել ավելի շատ կտորներ, որոնք Սուրբ Հոգին ցույց էր տալիս ինձ: Մի կտոր կամ ոլորտ, որը ես անտեսում էի իմ կանխակալ գաղափարների պատճառով, որոնք իմացել և լսել էի այլ մարդկանցից (որոնց կարծիքով՝ չարժեք մուտք գործել այդ ոլորտ), մեծ հաջողություն բերեց մեզ: Երբ վերջապես անձամբ ուսումնասիրեցի այն, հասկացա, որ ամբողջ տեղեկությունը, որը ստացել էի այդ ոլորտի մասին, սխալ էր, և իրականում այդ ճյուղը գերազանց կերպով համապատասխանում էր մեր ընկերությանը: Այդ կտորն ավելի մեծ եկամուտ բերեց, քան իմ հիմնական գործարար մոդելը՝ բերելով միլիոնավոր դոլարներ: Դա բառացիորեն բազմամիլիոնանոց կտոր էր:

Այնպես որ, թույլ տվեք պարզորեն բացատրել սա: Կրկնակի չափը ստացվում է հայտնության միջոցով: Հայտնությունը պարզապես այն է, ինչ Սուրբ Հոգին սովորեցնում է ձեզ, ինչը դուք ինքներդ չէիք իմանա: Այնպես որ, Սուրբ Հոգին հայտնում է կամ բացում է ձեր աչքերը, որ տեսնեք այն, ինչ դուք չգիտեիք: Սա կոչվում է հայտնված գիտելիք:

Հայտնությունը կրկնակի չափի բանալին է:

Երբ ասում եմ սա, մարդիկ հարցնում են. «Ինչպե՞ս կարող եմ

լսել Սուրբ Հոգուն: Ինչպե՞ս իմանամ այդ ծածուկ գաղափարները և հնարավորությունները ստանալու միջոցները»: Հրաշալի հարց է: Այս գրքում ժամանակս չի բավականացնի, որ խորապես անդրադառնամ Աստծո ձայնը լսելուն: Այնպես որ, կառաջարկեմ իմ գրած գրքերից մեկ ուրիշը, որը կոչվում է *«Մկրտություն Սուրբ Հոգով»*: Դուք կարող եք գնել այն «Ամազոն»-ից կամ մեր կայքից: Այդ գրքում կիմանաք ավելին այն մասին, թե ինչպես է Սուրբ Հոգին գործում, որպեսզի հայտնի մեզ Աստծո ծածուկ ծրագրերը, որպեսզի մենք բարգավաճենք այս երկրային տիրություն՝ ուղիղ սատանայի քթի տակ, և նա ոչինչ չկարողանա անել դրա դեմ: Բայց որպեսզի ճիշտ կերպով ուղղորդեմ ձեզ, կարդանք Ա Կորնթացիների 14.2-ը.

«Որովհետև յուրաքանչյուրը, ով խոսում է լեզվով, չի խոսում մարդկանց, այլ՝ Աստծուն: Իրականում, ոչ ոք չի հասկանում նրան. նա խորհուրդներ է խոսում իր հոգով» (NIV):

Չորրորդ խոսքում գրված է.

«Նա, ով խոսում է լեզվով, կառուցում է իրեն» (NIV):

«Կառուցել» բառը նշանակում է խրատ կամ գիտելիք փոխանցել: Ես ունեմ դրա կարիքը, և դուք՝ նույնպես: Աստվածաշունչը խոսում է «լեզվով խոսելու» մասին, ինչպես որ Պողոսը նկարագրում է Հոգով աղոթելը: Ես ուզում եմ խրախուսել ձեզ. անկախ այն բանից, թե ինչ եք դուք լսել Սուրբ Հոգու այս պարզևի մասին՝ որ այն անցել է առաքյալների ժամանակվա հետ, կամ՝ որ այն սատանայից է, կարդացե՛ք ձեր Աստվածաշո՛ւնչը: Հոգով աղոթելը պարզապես այն է, երբ Սուրբ Հոգին աղոթում է ձեր միջոցով այս երկրային տիրություն, որպեսզի Նրա կամքը կատարվի, և սատանան չհասկանա, թե ինչ է տեղի ունենում: Հոգով աղոթելը կարևոր բանալի է՝ երկնքից լսելու համար, և ես խրախուսում եմ ձեզ, որ ուսումնասիրեք այն, ինչ ասացի: Եվ եթե հարցեր ունեք, ձեռք բերեք իմ գիրքը, ես գիտեմ, որ այն կօգնի ձեզ ավելի լավ հասկանալ Սուրբ Հոգու այս զարմանալի պարզևը, որը պատկանում է մեզ:

Ուզում եմ ավարտել այս գիրքը երկու աստվածաշնչյան հատվածներով, որոնք, ըստ էության, ամփոփում են այս գլուխը:

«Բայց Նրան, որ կարող է առատությամբ անել բոլոր բաներից ավելի, քան որ խնդրում ենք և իմանում, այն գործության չափով, որ մեզանում ներգործում է, Նրան փառք լինի եկեղեցում, որ Քրիստոս Հիսուսում է, բոլոր դարերում, հավիտյանս հավիտենից: Ամեն՛ն»:

– Եփեսացիների 3.20,21

Դուք չեք կարող խնդրել այն, ինչի մասին չեք մտածել: Ներկայումս ես երկու ինքնաթիռ ունեմ՝ փոքր ինքնաթիռ, որը վարում եմ թռիչքը վայելելու համար, և իմ աշխատանքային ինքնաթիռը, որով թռչում եմ ամբողջ ԱՄՆ-ով: Երբ մտածում էի իմ գործի համար ինքնաթիռ գնելու մասին, ես ցնցվեցի գներից: Ինքնաթիռներն էժան չեն: Դա կարծես տարհանոզեց ինձ, և մտածեցի. «Ես կարող եմ աշխատել առանց ինքնաթիռի: Ի վերջո, այն շատ թանկ արժե»: Բայց ամեն շաբաթ օգտվում էի կոմերցիոն չվերթներից, իսկ մի ամիս ես կատարեցի 23 թռիչք: Դա հոգնեցուցիչ էր: Այո՛, ես կարող էի ասել, որ մատակարարված էի: Իմ բոլոր թռիչքները վճարված էին. ես կարիք չունեի անձամբ վճարել դրանց համար: Բայց այդ թռիչքների պատճառով կորցնում էի իմ հանգիստը. թռիչքները չեղարկվում կամ ուշանում են, և ամեն ինչ խառնաշփոթի է վերածվում: Դա այն շաբաթվա հանգիստը չէր, որի կարիքն ունեի:

Ի վերջո, ես խոստովանեցի, որ սահմանափակում էի Աստծուն այդ ոլորտում: Նա կրկնակի չափի Աստված է: Դրենդան և ես շուրջ մեկ տարի շարունակ տատանվում էինք ինքնաթիռ գնելու հարցում, և ես զղջումով եմ ասում այս մասին: Վերջապես, Աստված ուղղեց մեր ուշադրությունը մի ինքնաթիռի վրա՝ ասելով, որ արդեն երկու տարի է՝ փորձում էր տալ այն մեզ: Մենք ապաշխարեցինք և որոշում կայացրինք: Մենք ցանցեցինք մեր սերմը հենց այդ ինքնաթիռի համար, որը ցանկանում էինք, և որը մեզ պետք էր: Անելով դա՝ մենք ստացանք այն երկու ամիս անց: Այդ ընթացքում Աստված տվեց ինձ

ինաստություն և բարեհաճություն մի քանի գործարքներում, և ճիշտ պահին ես ունեցա ինձ անհրաժեշտ գումարը:

Այո՛, Աստված կրկնակի չափի Աստված է: Կարելի՞ է ասել, որ ես տարբերություն զգացի: Անձամբ ինձ համար՝ տարբերությունը սեփական ինքնաթիռն ունենալու և կոմերցիոն չվերթներից օգտվելու միջև, նման է 70 կիլոմետր հեռավորությամբ գտնվող մի վայր հեծանվով կամ մեքենայով գնալուն: Այո՛: Եվ Աստված երկու տարի փորձում էր տալ ինձ այդ ինքնաթիռը, մինչ ես նայում էի իմ հագեցած վիճակին և կուրորեն չէի տեսնում այն կրկնակի չափը, որն Աստված արդեն մատակարարել էր: Ես հստակ պետք է տեսնեի այն:

Միգուցե դուք վարում եք մի մեքենա, որն այնքան անսարք է, որ, պտտելով բանալին, աղոթում եք, որ շարժիչը միանա: Դադարե՛ք նայել ձեր դատարկ բանկային հաշվին և որոշումներ կայացնել գոյատևելու մասին՝ հիմնվելով դրա վրա: Փոխարենը, թույլ տվեք, որ կրկնակի չափի Աստված ցույց տա ձեզ այն կտորները՝ թաքնված բաները, որոնք պետք է տեսնեք, որպեսզի ազատություն ստանաք և վայելեք շաբաթվա խաղաղությունը և հանգիստը: Նա ծրագիր կտա ձեզ և ցույց կտա, թե ինչպես կատարեք այն, եթե դուք միայն խնդրեք Նրան: Ինչպես ասաց Հիսուսը. «... որ բան չկորչի»: Կրկնակի չափն արդեն իսկ տրված է ձեզ:

«Ուրեմն, մնում է շաբաթվա հանգիստ Աստծո ժողովրդի համար, որովհետև յուրաքանչյուրը, ով մուտք է գործում Աստծո հանգստի մեջ, նույնպես հանգստանում է իր գործից, ինչպես որ Աստված հանգստացավ Իրենից»:

– Եբրայեցիների 4.9,10, NIV

Համոզված եմ, որ այս գիրքն օրհնություն էր թե՛ ձեզ համար, և թե՛ Տեր Հիսուս Քրիստոսի հետ ձեր ընթացքի համար: Ինչպես նշեցի, այն երկրորդն է «Ձեր ֆինանսական հեղափոխությունը» գրքաշարում: Այս գրքաշարը բաղկացած է հինգ գրքից. սպասե՛ք հաջորդ գրքին մեր կայքում: Նույնպես կարող եք ընկերկվել մեր ուսուցողական ծրագրում, որը կոչվում է «Հեղափոխական թիմ»: Կարող եք իմանալ ավելին «Հեղափոխական թիմի» մասին մեր կայքում:

Գարի և Դրենդա Կիսիները «Ֆորվարդ Ֆայնենշլ Գրուպ» (Forward Financial Group) ընկերության հիմնադիրներն ու տնօրեններն են: Այն գտնվում է Օհայո նահանգի Նյու Ալբանի քաղաքում, հեռախոսահամարը՝ 1-(800)-815-0818:

Գարի և Դրենդա Կիսիները հովվում են «Հավատքի կյանք» եկեղեցին Օհայո նահանգի Նյու Ալբանի քաղաքում:

Գարի և Դրենդա Կիսիների այլ նյութերի համար այցելե՛ք FaithLifeNow.com, GaryKeese.com և Drenda.com կայքերը:

Գարի Կիսիի

«Ձեր ֆինանսական հեղափոխությունը» գրքաչարի մյուս գրքերը

Համաձայնության զորությունը

Մարտավարության զորությունը

Մատակարարման զորությունը

Առատաձեռնության զորությունը

Ձեր Գինանսական Հեղափոխությունը ՀԱՆԳՍՏԻ ՉՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Դուք հոգնել եք:

Հոգնել եք ամենտավազքից:

Հոգնել եք անելանելիության զգացումից:

Հոգնել եք անհանգստանալուց:

Հոգնել եք երջանիկ չլինելուց:

Դուք չպետք է շարունակ այդպես ապրեք:

Միացե՛ք Գարի Կիսին՝ անհավատալի բացահայտումներ անելու ընթացքի մեջ, և ԻՄԱՏԵՔ այն ՆՈՐ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ ՄԱՍԻՆ, որը լիովին կհեղափոխի ձեր կյանքը, ինչպես այն հեղափոխեց նրա կյանքը ինը տարի տևող հոգևածությունից և ֆինանսական, ֆիզիկական ու զգացմունքային անելանելի վիճակից հետո:

Բացահայտե՛ք.

1. Ինչպե՞ս Գարիի կյանքում ամեն ինչ փոխվեց. ինչպե՞ս նա անցում կատարեց ֆինանսական և ֆիզիկական լիակատար անհուսությունից դեպի առողջ և լիարժեք կյանք. մեքենաներ գնեց՝ կանխիկ գումարով, կառուցեց իր տունը՝ առանց պարտքերի, հիմնադրեց բազմաթիվ ընկերություններ և այժմ սովորեցնում է հարյուր հազարավոր մարդկանց Աստծո թագավորության մեջ ապրելու մասին. հանգստի մեջ ապրելու մասին:
2. Ինչպե՞ս կարող է ամեն ինչ փոխվել նաև ՁԵՐ կյանքում. ինչպե՞ս ԴՈՒՔ կարող եք ապրել հանգստի մեջ:

Նույնիսկ եթե նրանք, ով ճանաչում եք, հոգևած են և լարում են ամբողջ ուժերը՝ պարզապես գոյատևելու համար, դուք չպետք է այդպես ապրեք:

Հասկանալով շարաթ օրվա հանգստի բանալի սկզբունքը՝ դուք կարող եք տեսնել իրական արդյունքներ ձեր կյանքում: Դուք կարող եք ապրել այնպիսի պայմաններում, երբ ձեր կարիքները լրացված են, դուք ազատ եք ամենտավազքից, ազատ եք՝ գտնելու ձեր նպատակը և բարգավաճելու դրանում: Բարգավաճում եք՝ դադարելով գոյատևելուց, և ցույց եք տալիս այս աշխարհին այնպիսի արդյունքներ, որոնք տարբերվում են նրանց սովորական պատկերացումից:

Մի մնացե՛ք անելանելի վիճակում: Մի ապրե՛ք հոգևածության մեջ:

Բացահայտե՛ք նոր կյանք:

Գարի Կիսին հեղինակ է, բարոզիչ, գործարար, ֆինանսական մասնագետ և հովիվ: Նրա նպատակն է օգնել մարդկանց հաղթել կյանքում, հատկապես՝ հավատքի, ընտանիքի և ֆինանսների բնագավառներում: Գարին և կինը՝ Դրենդան, ստեղծել են մի բանի հաջողակ ձեռնարկություններ: Նրանք «Հավատքի կյանք՝ հիմա» ծառայության հիմնադիրներն են, որը թողարկում է երկու հեռուստատեսային հաղորդում՝ «Ֆինանսների կարգավորում» և «Դրենդա» անվանումներով, անցկացնում է համաժողովներ աշխարհով մեկ և տրամադրում է գործնական նյութեր: Կիսինները հովվում են նաև «Հավատքի կյանք» եկեղեցին, որը գտնվում է Օհայո Նահանգի Կոլամբուս քաղաքի մոտակայքում: